

Bodleian Libraries

UNIVERSITY OF OXFORD

This book is part of the collection held by the Bodleian Libraries and scanned by Google, Inc. for the Google Books Library Project.

For more information see:

<http://www.bodleian.ox.ac.uk/dbooks>

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 2.0 UK: England & Wales (CC BY-NC-SA 2.0) licence.

2590 d. Ox. fol. la 19

R. 4. 202

R. 1. fol. 6

= R. 6. 13

CATALOGUS

SIVE

NOTITIA MANUSCRIPTORUM

QUI

A CEL. E. D. CLARKE

COMPARATI

IN BIBLIOTHECA BODLEIANA

ADSERVANTUR.

PARS PRIOR.

INSERUNTUR SCHOLIA QUÆDAM INEDITA IN PLATONEM ET IN CARMINA
GREGORII NAZIANZENI.

OXONII,

E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO.

MDCCCXII.

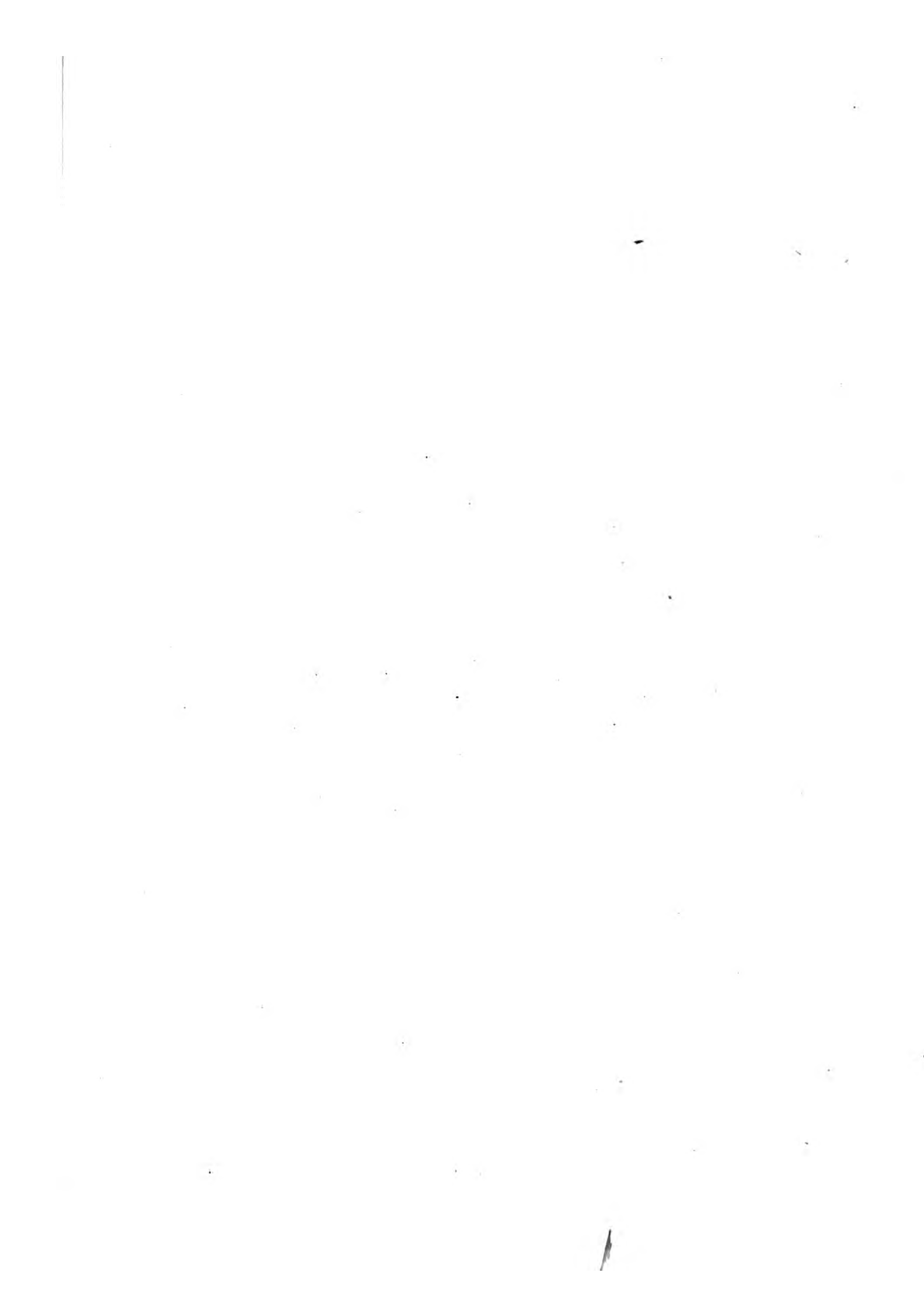
LECTORI S.

OMNIBUS jamdudum innotuit, V. C. Edvardum Dan. Clarkium, LL. D. Coll. Jef. apud Cantabrigienfes nuper Socium, ex itinere per varios Europæ Afæque tractus inſtituto reducem cum alia induſtriæ fuæ monumenta ſecum retuliſſe, tum præcipue haud exiguam codicum manu exaratorum copiam, vetuſtate pariter ac bonitate ſpectabilem, qui pecuniis Academicis haud ita pridem coempti, et Bibliotheca Bodliana repositi, perpetuis Eruditorum uſibus inſerviunt. Iſtorum codicum, quotquot Græco, Latino, vel Gallico ſermone perſcribuntur, recenſionem hodie tibi offero. In qua conficienda, operam inprimis deo, ut libri uniuſcujuſque ſtatus atque habitus, (i. e. forma voluminis, fœdiorum numeri, et materies in qua ſcriptus eſt,) quoad ejus fieri potuit, accurate proponerentur. Præterea non titulos ſolum exhibui et auctorum nomina, ſed prima ſæpiſſime et poſtrema ſingulorum tractatum verba, Lambecii, Montefalconii, et Bandinii, longo licet intervallo, veſtigia ſecutus. Eorundem quoque exemplo ſcholia inedita e nn. 1239. protraxi, collationem inſuper Dialogorum Platonis daturus, niſi re ſu perpenſa, collationem iſtam in majus quoddam opus, aliquando forſan proditurum, reſervare decreviſſem. Quod ſupereſt, codicum ſcripturam, quantum rei typographicæ rationes permiſere, ubique retinui; hoc tantum veritus, ne in accentuum notis addendis vel omitteendis, ſæpius aliquanto, quam debueram, erraverim.

Vale, et his noſtris conatibus fave.

T. GAISFORD.

*Dabam ex Æde Chriſti
vii Kal. Nov.*

CATALOGUS MANUSCRIPTORUM

E. D. CLARK II.

1. CODEX membranaceus in quarto, folia habens 210.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΣΟΛΙΤΑΡΙΟΥ βίβλος ἢ λεγομένη ΔΙΟΠΤΡΑ καὶ ΓΕΩΡΓΙΟΥ τοῦ ΠΙΣΙΔΟΥ ΕΞΑΗΜΕΡΟΝ διὰ στίχων πολιτικῶν τε καὶ ἰαμβικῶν. Titulum, qui a manu valde recenti in charta scriptus est, sequuntur paginæ septem, ab eadem manu in charta itidem exaratæ, contenta voluminis fufe et enucleate explicantes, cum notitia auctorum ex probatissimis libris deprompta. Nec ab instituti mei ratione longius abesse videbor, si hoc præloquium, etfi paullo prolixius, Lectoribus illibatum exhibuero.

ἀποσημειώσεις περὶ τοῦ συγγραφῆως τῆς διόπτρας.

Φίλιππος Σολιτάριος ἤμαζε τῷ ἀρεῖ ἔτει ἀπὸ χυ ἐπὶ ἀλεξίου βασιλέως τοῦ Κομνηνοῦ, οὗ ἢ βίβλος ἢ λεγομένη διόπτρα, ἥτοι στάθμη πίστεις, καὶ χριστιανικοῦ βίου, πρὸς Καλλίνικον μοναχὸν διὰ στίχων πολιτικῶν ἐν σχήματι διαλόγου μεταξὺ ψυχῆς καὶ σαρκὸς ἔτει χυ ἀρεῖ συντεθεῖσα, καὶ εἰς πέντε βιβλία διαιρεθεῖσα, ποικίλοις τε παλαιῶν πατέρων μαρτυρίαις λαμπρυνθεῖσα· ὅς τὸν τε χρόνον καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ διὰ τῶνδε τῶν στίχων ὑποδηλοῖ, ἃν ἢ ἀρχή·

ἔτελειώθη σὺν θεῷ καὶ τὸ παρὸν Πυκτίον,
τὸ πῶνημα τὸ σύγγραμμα, ἢ εὐτελής διόπτρα,
διὰ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ, μοναχοῦ τε καὶ ξένου,
μηνὶ Μαΐῳ δώδεκα, ἰνδικτιῶνος τρίτης,
κύκλος σελήνης δέκατος, ἡλίου εἰκὰς τρίτη,
ἔτους ἑξακισχίλια, καὶ ἑξακὼς πρὸς τούτοις,
πρὸς δὲ καὶ τρία ἕτερα ἐπὶ τούτοις τυγχάνει.
ἂν δὲ τὸ ὄνομα τοῦ μὸν μαθεῖν ἐδέλῃς φίλε θ'.

^a ὅρα κατ' ἀρχὰς τῆς βίβλου τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὀνόματος εἰς τοὺς στίχους βίστου τοῦ καὶ Γρατάτου. Indicatur scil. f. 2. b. literas, quæ nomen

Philippus conficiunt, summam θ' π', i. e. 980. explere.

“Ορα ἀλλάτιον περὶ ψελλῶν σελίδι 107, Κάρολον δούφρέσνε ἐν τῷ γλωσσαρίῳ, λαμπέκιον, καὶ νεσσέλιον καταλόγῳ τῶν χειρογράφων τῆς Καισαρικῆς βιβλιοθήκης, μόντεφωκίον Πα- καὶ κ
λαιογραφία ἑλληνικῆ, φαβρίκιον ἑλληνικῆ βιβλιοθήκη, καὶ ἄλλους.

Δείκνυται δὲ πρὸς τούτοις τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως ἀπὸ τε τῶν στίχων τοῦ Κωνσταν-
τίνου βέστου καὶ Γρανάτου τῶν εἰς τὴν βίβλον κατ’ ἀρχὰς ἐπιγραφομένων, καὶ τοῦ περὶ τῆς
συντελείας καὶ τοῦ ἀντιχρίστου κεφαλαίου ὁ χρόνος περὶ τὸ τέλος. Λέγεται δὲ παρὰ τινῶν
ὅτι Κωνσταντῖνος Γρανάτος ὁ ποιητῆς διόπτρας· ἕτεροι δὲ Μιχαὴλ τῷ ψελλῷ ἐπιγράφουσι
τὴν βίβλον, τὸ ἀληθὲς ὅμως οἱ ἐκτεθέντες στίχοι μαρτυροῦσι καθὼς καὶ οἱ τοῦ Γρανάτου.

Πίναξ τῆς παρουσίας βίβλου, ἧ ἡ ἐπωνυμία διόπτρα.

Πρόγραμμα εἰς τὴν βίβλον τὴν λεγομένην Διόπτραν τοῦ σοφωτάτου καὶ ὑπερτίμου κυροῦ
Μιχαὴλ τοῦ ψελλοῦ.

στίχοι τοῦ κυροῦ Κωνσταντίνου καὶ βέστου τοῦ Γρανάτου εἰς τὴν βίβλον τὴν λεγομένην
Διόπτραν.

^b Τοῦ συγγραφέως στίχοι ἀπολογητικοὶ δῆθεν πρὸς τοὺς ἀντιδιατιθεμένους.

^c λόγος πρῶτος· στίχοι τ’ ὁ’.

^d Μερικὴ ὑπόμνησις διὰ στίχων πολιτικῶν, πῶς ἡ ψυχὴ ἀπὸ τοῦ θάματος διαζεύγνυται,
καὶ ποῦ τυγχάνει ἀχρὶ τῆς κοινῆς ἀναστάσεως. “Ὅτι οὐ πατὴρ, οὐ μήτηρ, οὐ τέκνα, οὐ συγ-
γενεῖς, οὐ φίλοι οὐ δύναται αὐτῇ βοηθῆσαι, ἀλλ’ ἡ τὰ ἔργα αὐτῆς καὶ μόνον· καὶ ποῦ
μετὰ τὸν χωρισμὸν καθιστῶσιν αὐτὴν· καὶ πῶς ἡ κρίσις αὐτῆς μετὰ τὴν ἀνάστασιν γενή-
σεται.

^e δευτέρου λόγου πέλουσιν οἱ πάντες στίχοι τόσοι. αφ’.

α. Σαφὴς ἀπόδειξις ὅτι ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων ἀνόνητός ἐστιν.

^b MS. fol. 2. b.

^c MS. fol. 3. Epigraphe in MS. est. Κλαυθ-
μοὶ καὶ θρήνοι ^χ ἀμαρτωλοῦ καὶ ξένου, δι’ ὧν ἐν ἀπε-
λέγετο πρὸς ψυχὴν τὴν ἰδίαν. Defectus libri pri-
mi quem in Codice Vindobon. notat Lambecius
Comment. tom. v. p. 78. ex hoc nostro
suppleri potest. Incipit: Πῶς κάθη πῶς ἀμε-
ρῖμνίς πῶς ἀμελεῖς ψυχὴ μου.—Definit ἀμὴν
ἀμὴν καὶ γένοιτο γένοιτο γένοιτό μοι. Post versus,
quos librum primum in MS. Vindobon. clau-
dere affirmat Lambecius, occurrunt hic nu-

mero 32. N. B. literæ in summo fol. 3. quas
statim subijcio, arcanum alphabetum indicare
videntur. Vid. Montefalconii Palæogr. Gr.
lib. iv. c. 5.

+ θ η ζ ε δ γ β α ι ρ θ π ο ξ μ λ κ ω ψ χ φ υ τ σ
+ α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ ξ ο π ρ σ τ υ φ χ ψ ω

^d ἡ παροῦσα ἐπιγραφὴ ἐξ ἑτέρου ἐστὶν ἀντιγρά-
φου ἐν χάρτῃ, ἔχουσα προσέτι καὶ ἑτέραν ἐπιγραφὴν
πρὸ ταύτης τοιαύτη· ψυχωφελεῖς στίχοι συγγρα-
φέντες ὑπὸ τοῦ ἀγίου ἰωάννου τοῦ δαμασ. . . .

^e MS. fol. 10.

- β. Ὅποιας τῶν τοῦ χῡ ἐντολῶν χρη̄ προτιμοτέρας ἔχειν ὑπὲρ τὰς ἄλλας.
- γ. Ὅτι χωρὶς ἀγάπης ἔωλα πάντα.
- δ. Ὅτι ὁ ὑπομείνας τοὺς ἐπερχομένους αὐτῷ πειρασμοὺς καὶ θλίψεις εὐχαρίστως, ἀθλητὴς καὶ μάρτυς ἐστίν· ἂν δὲ μὴ οὕτως τοὺς πόνους ὑπέμεινε καὶ μὴ θέλων, μισθὸν δὲ οὐκ ἀπέλαβεν.
- ε. Ὅτι ὁ ὑπομείνας ἀρτίως πόνους μικροὺς καὶ ὀλίγους διὰ χῡ, ἴσος γίνεται μετὰ καὶ τῶν τοὺς μεγάλους ἔκπαλαι ὑπενεγκάντων.
- ς. Ὅτι πολλοὶ πολλὰ κατορθώματα ἔχοντες, ἕτεροι δὲ μικρὰ καὶ ὀλίγα, εὐρεθήσονται αὐτῶν ἴσοι, ὡς ἀπὸ τῆς γνώμης καὶ προαιρέσεως.
- ζ. Ὅτι διὰ μικρὰν ἀμέλειαν καὶ χαύνωσιν, μεγάλα τίκονται κακά.
- η. Ὅτι οἱ ἀμελῶς καὶ ἐν ἀμαρτίαις βιοῦντες καὶ μὴ μετανοοῦντες, προαρπαζονται τῶν τῆδε ἀνηλεῶς καὶ βιαίως ἐν οὐ καιρῷ· οἱ δ' ἀνανεύοντες οὐχ οὕτως.
- θ. Ὅτι ἂν ἀγαπήσωμεν τὸν Θε̄ν, καθὼς ἠγαπήσαμεν τὴν ἀμαρτίαν, καὶ δουλεύσωμεν αὐτῷ ὡς ἰδουλεύσαμεν τῷ διαβόλῳ, ἀρκεῖ τοῦτο ἡμῖν εἰς σῆμα.
- ι. Ὅτι ἐὰν μὴ ἐξαγορεύσῃ τις τὰς ἑαυτοῦ ἀμαρτίας ἐνθάδε, σωθῆναι οὐ δύναται.

^f τοῦ τρίτου λόγου πέλουσιν οἱ πάντες στίχοι τόσοι. ᾱ χ̄ ν̄ δ̄.

- α. Ὅτι οὐδὲν πρᾶττει ἡ ψυχὴ ἢ ἐνεργεῖ ἄνευ τοῦ σώματος, ἀλλὰ διὰ τῶν τούτου μελῶν τε καὶ μορίων ἐνεργεῖ καὶ γνωρίζεται τὸ οἶα καὶ πηλίκη.
- β. Ὅτι εἰ μὴ εἰς τελείαν αὐξησιν ἔλθωσι τὰ μέλη καὶ μέρη τοῦ σώματος, αἱ ἐνεργεῖαι τῆς ψυχῆς ἀφανεῖς εἰσιν.
- γ. Ὅτι εἴπερ τι τῶν μερῶν τοῦ σώματος ἀπόλλυται, ἢ ἄλλως βλαβήσεται, ἀπρακτῆσει ἡ ψυχὴ πρὸς τὴν αὐτῆς ὑπουργίαν.
- δ. Ἄρα ἐν ποίῳ μέρει τοῦ σώματος ἐγκαθιδρῦσθαι τὸν νοῦν οἶσθαι δεῖν.
- ε. Ὅτι σύμφυτος ἡ ψυχὴ τῷ σώματι, καὶ ἅμα ψυχὴ ἅμα σῶμα· οὐ γὰρ προτερεῖται θάτερον θατέρου.
- ς. Ὅτι τοῦ σώματος καταλυομένου, οὐ συγκαταλύεται μετ' αὐτοῦ καὶ ἡ ψυχὴ· καὶ πῶς τὸ ἀθάνατον καὶ ἔνδοξον τῷ θνητῷ καὶ ἀδόξῳ συνεκτίσθη, καὶ ποῖον ποίου πρωτόκτιστον.
- ζ. Ἄρα τίς ὁ προπταίσας ἐν τῷ Ἀδάμ ἀρχῆθεν, ἡ ψυχὴ, ἢ τὸ σῶμα· καὶ ὅτι ὁ θάνατος οὐ τιμωρία πέλει, ἀλλ' ἰατρεία καὶ οἰκονομία κάλλιστος. καὶ ὅτι ἡ ψυχὴ ἄχρησ ἂν δέδεταί τουτὶ τὸ σαρκίον, τὰ νοητὰ ἰδεσθαι οὐ δύναται.
- η. Τὸ κατ' εἰκόνα ὁποῖον καὶ κατ' ὁμοίωσιν· καὶ τίς ἐκ τῶν δύο κέκτηται τοῦτο ἡ ψυχὴ, ἢ τὸ σῶμα.

θ. ἼΑρα φθαρτὸν τοῦ Ἀδάμ τὸ σαρκίον, ἢ ἀφθαρτον ἐπλάσθη.

ι. Ποῦ θέλομεν λέγειν τὰς προαπελθούσας ὑπάρχειν ψυχὰς· καὶ ὅτι ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ μέλλομεν πάντες οἱ ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένοι ἀναστῆναι καὶ ὁποῖοι.

ια. ὁ $\overline{\chi\varsigma}$ κατελθὼν ἐν τῷ ἄδῃ πάσας τὰς ἀπ' αἰῶνος ἐκεῖσε ψυχὰς ἠλευθέρωσε κατὰ τὴν γραφὴν, ἢ οὐ; καὶ πῶς, καὶ τίνι τρόπῳ γνωρίσουσιν αἱ ψυχαὶ μία ἐκάστη τὸ ἴδιον αὐτῆς σῶμα ἐν τῇ ἀναστάσει.

ιβ. Ὅτι καθολικὸς μέλλει τότε γίνεσθαι ἐπιγνωρισμὸς ἐπὶ πάντας, ἄχρις ἂν οἱ μὲν δεξιὰ, οἱ δὲ ἀριστερὰ χωρισθῶσιν, εἴθ' οὕτως συνέσεται· καὶ αὐθις τοῖς δικαίοις ὁ γνωρισμὸς, τοῖς ἁμαρτωλοῖς δ' οὐ.

ιγ. Ὅτι ἐν τῇ ἀναστάσει ἡ σύμπασα κτίσις ἀνακαινισθήσεται εἰς ἀφθαρσίαν πρὸς κρείττω κάλλος καὶ θεωρίαν· ὁμοίως καὶ τὰ τῶν ἀνῶν σώματα, σὺν τούτοις καὶ αἱ ψυχαὶ, ἀλλ' οὐ τριμερεῖς ὡς καὶ νῦν ἔσονται τότε, ἀλλ' οἰχθήσεται τὰ δύο μέρη ἐξ αὐτῶν θυμὸς ἐπιθυμία.

ιδ. Ἐπι περὶ ἀναστάσεως.

ε τοῦ τετάρτου λόγου πέλουσιν οἱ πάντες στίχοι τόσοι· $\overline{\alpha} \overline{\rho} \overline{\xi}$.

α. Ὅτι ὁ νοῦς χωρὶς τοῦ σώματος ἐκτελεῖ πονηρὰ καὶ ἀγαθὰ πολλὰ· τὸ δὲ σῶμα ἄνευ τοῦ νοῦς οὐδὲν τι.

β. Ὅτι ἡ ψυχὴ λυθεῖσα τοῦ σώματος ὑμνεῖ ἐνδιαθέτῳ λόγῳ τὸν $\overline{\kappa\nu}$ ἄνευ αὐτοῦ, καὶ τῶν τῆδε οὐδόλως μέμνηται μὲν, πλὴν οὐ πάντων.

γ. Ὅτι οἱ ἄγγελοι οὐχ ὡς δι' ὄργάνου τινὸς ὑμνοῦσι τὸν $\overline{\kappa\nu}$.

δ. Ὅτι ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι μειζρόνως δοξασθήσονται οἱ ἅγιοι ὑπὲρ τοὺς ἀγγέλους.

ε. ἼΑρα ποταπὴ ἢ καινὴ κτίσις ἐκεῖνη ἔσται τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

ς. Ὅτι εἰ καὶ τις ἁμαρτῶν ἁμάρτη ὥστε τῷ Μανασσῇ ἐκεῖνῳ ἐξισωθῆναι, εἴτα μετὰ ἀληθινῆς ταπεινώσεως, καὶ καρδίας συντετριμμένης, καὶ θερμῶν δακρύων προσέλθῃ τῷ Θεῷ, λαμβάνει τελείαν συγχώρησιν, εἰ καὶ οὐδὲν ἄλλο ἀγαθὸν αὐτῷπέπρακται, ἢ παρῆ.

Περὶ τῆς συντελείας καὶ τοῦ ἀντιχριστοῦ.

η τοῦ πέμπτου λόγου πέλουσιν οἱ πάντες στίχοι τόσοι· $\overline{\beta} \overline{\tau} \overline{\lambda}$.

α. Ἐρωτῶ μαθεῖν πῶς τὰς ἄνω τῶν ἀγγέλων λογικὰς οὐσίας προῦπέστησεν ὁ Θεός, τὰς δὲ κάτω δημιουργεῖ καὶ ἔτι λογικὰς καὶ ταύτας οὐσας.

β. ἼΑρα ἴσαι αἱ ψυχαὶ τῶν ἀπάντων ἀνῶν, ἢ ἔχουσι διαφορὰν παραλλαγῆς ἐν τῇ αὐτῶν οὐσίᾳ καὶ φύσει.

γ. ἼΑρ' οὖν ὁ Θεὸς αἴτιος εἰς τὸ εἶναι τοὺς ἀνοῦς, τὸν μὲν σοφὸν καὶ σώφρονα, τὸν δὲ μωρὸν

καὶ πόρνον, ἕτερον ἀμετάδοτον καὶ ὠμόν, ἄλλον δὲ πάλιν ὀργίλον καὶ θυμώδη, ἕτερον δ' αὖ ἥπιον καὶ πρᾶν.

δ. Ἡ φωνὴ δὲ πάλιν πῶς ἐστὶ ποικίλη ἐν τοῖς ἀνοῖς.

ε. Ὅτι εἰς οὓς ἐθέλει ὁ Θεὸς τὰ τῆς φύσεως μεθιστᾶ ἀπὸ τῶν χειρόνων ἐπὶ τὰ βελτίονα.

ς. Ἄρα τίς ἐστὶν ὁ αἴτιος εἰς πᾶσα καὶ συμπτώσεις τῶν τικτομένων ἀνῶν.

ζ. Ὁ κάκιστος δὲ ἐχθρὸς πῶς ἐνσπείρει ἐν ταῖς ἡμῶν καρδίαις ἀπρεπεῖς ἐνθυμήσεις, καὶ πῶς Θεὸς τοῦτον παρεχώρησε πολεμεῖν τοὺς ἀνθρώπους.

η. Αἱ ψυχαὶ πῶς μιμησκονται τῶν ἰδίων αὐτῶν σφαλμάτων, ἢ πάλιν τῶν φίλων αἰ τῶν δικαίων, καὶ πῶς ὑπὲρ αὐτῶν πρσβεύουσιν ἐκτὸς οὔσαι τῶν σωμάτων αὐτῶν καὶ εἰ ἄρα ἐνεργοῦσιν ἐκεῖ τανῦν, ἢ οὐ.

θ. Εἴπερ ἄρα μετὰ χυ εἰσὶν ἄρτι αἱ ψυχαὶ τῶν ἀγίων, ἄλλο λοιπὸν τί ἐστὶ μεῖζον, ὅπερ μέλλουσι λαβεῖν ἀμοιβὴν τῶν πόνων εἰς τὴν δευτέραν τοῦ χυ παρουσίαν.

ι. Ὅτι ὁ χς οὐκ εἰσῆλθε μετὰ τοῦ ληστοῦ εἰς τὸν ἐπὶ γῆς αἰσθητὸν Παράδεισον, ἀλλ' οὔτε ἄλλη τις ψυχὴ τῶν δικαίων μετὰ γε τὴν αὐτοῦ ταφὴν καὶ ἀνάστασιν.

ια. Τίς ὁ νοητὸς Παράδεισος, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ φυτὰ, καὶ οἱ τούτων Θεοὶ καρποὶ, τροπικὴ Σεωρία.

Ἄπόλογος δὴθεν.

¹ Γεωργίου διακόνου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας καὶ ραιφερενδαρίου τοῦ πσιδίου ἐξαήμερον.

ἐκ τῶν τοῦ Σουίδα περὶ τοῦ Πσιδίου. κ. τ. λ.

In fine libri scriptum est, literis jam pereuntibus,

τῷ ἔχοντι καὶ γράφοντι σῶσον $\overline{\chi\epsilon}$ μου σῶμα μου
 ἐγρᾶφη δὲ παρ' ἐ
 μοῡ μανουηλ
 τοῦ ἱμ . . .

2. CODEX bombycinus in quarto ff. 215. temporis injuriam maxime expertus, ita ut nonnullis in locis vix, et ne vix quidem, legi possit.

I. Incipit ἀναγκαῖον ὡθήνη μὴ ἀπὸ τῶν ἐπιγραφῶν κ. τ. λ. Verba sunt Gregorii Nysseni in Pfalmos tom. i. ed. Paris. 1615. p. 257. B. ad παρ' αὐτῶν εὐφροσύνην p. 259. D.

II. f. 2. ἀτρεπτος διάλογος. Ἀμεινον μὲν ἦν ἡμᾶς συμφωνεῖν.

Eft 1. Dialogus S. Theodoretī tom. iv. p. 3. ed. Sirmondi. f. 20. Dialogus 2. f. 45. b. Dialogus 3. def. f. 69.

- III. f. 69. ὅτι ἀτρεπτος ὁ Θεὸς λόγος. Eiusdem Theodoretī tom. iv. p. 176.
- IV. f. 70. ὅτι ἀσύγχυτος ἡ ἕνωσις. Ibid. p. 179.
- V. f. 71. b. ὅτι ἀπαθὴς ἡ τοῦ ἁγίου Θεότης. Ibid. p. 183. N. B. f. *71. per errorem bis signatum.
- VI. f. 72. Θεοδωρίτου περὶ προνοίας α. Ibid. p. 319. f. 77. λόγος β. Ibid. p. 332. f. 80. b. λόγος γ. Ibid. p. 340. f. 86. λόγος δ. Ibid. p. 353. f. 91. λόγος ε. Ibid. p. 364. f. 97. b. λόγος ς. Ibid. p. 377. f. 103. b. λόγος ζ. Ibid. p. 392. f. 108. λόγος η. Ibid. p. 405. deficit ἀχαρίστων ὡσίν. Ὅτι μὲν οὖν καὶ πενία. ed. p. 405. D. f. 108. b. Omnino vacuum.
- VII. f. 109. Νί^τ α^σ τοῦ στη³ πρεσβυτέρου καὶ ἡγουμένου μονῆς τῶν στουδίου προέκθεσις ὁμολογίας καὶ πίστεως. Incipit, Τὸν περὶ Θεῶν καὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων φιλοσοφεῖν ἐγνωθέντα, χρῆ—
- VIII. f. 113. τὰ παρὰ τῶν ἀρμενίων γινόμενα καὶ δοξαζόμενα κακὸδοξα εἰς ταῦτα. Τὴν Θεῖαν φύσιν λέγουσι παθεῖν—
- IX. f. 114. b. τὰ τῶν φεράγγων παρατηρημένα δι' ὧν ἐκτὸς ἐκκλησίας ἀπεκόπησαν εἰς ταῦτα. Αὐτὸ τὸ π^ι τῶν ἀζύμων.
- X. f. 115. Νίκη^α τοῦ στηθίου λόγος κατὰ Ἰουδαίων καὶ ἔλεγχος ἐκ προσιμίων τῆς ἀπίε^α καὶ ἀπιστίας αὐτῶν.
- XI. f. 120. b. τοῦ αὐτοῦ πρὸς τῖνα κ, περὶ ὄρων ζωῆς. Τὸ πολλάκις ἐ^ι τῶν ὄρων π^ι τῶν πρῶτεδὲν ἡμῖν ζήτημα κ. τ. λ.
- XII. f. 127. τοῦ αὐτοῦ Νι^α τοῦ στηθίου λόγος πρὸς Ῥωμαίους περὶ ἀζύμων, σαββάτων νηστείας, γάμου ἱερέων, καὶ τελείας ἀναφορῆς ἐπὶ τῶν πανσέπτων καὶ ἱερῶν νηστειῶν. Εἰ ἔστι σύνεσις φησὶν ὁ σοφὸς σολομῶν—
- XIII. f. 139. b. ἀπὶ ἐπιστολῶν, λ, ἀρχιεπισκόπου βουλ^η τῆς στραλ^α, πρὸς τῖνα ἐν τῇ Ῥώμῃ περὶ τοῦ ἀλληλουῖα.
- XIV. f. 140. λόγοι ὀλιγοὶ ἐκ τ^{οῦ} ἐπι^ο πρ^ο ἀντιο^χ ἤτοι Θρου^{οῦ} ἢν ἀπὲ πρὸς ἔ^κ βενε. . . .
- XV. f. 140. b. τοῦ ἐν ἀγίοις πρὸς ἡμῶν γρηγορίου ἐπισκόπου νύσσης ἐρμηνεία ἐπίτομος εἰς τὰς ἐπιγραφὰς τῶν ψαλμῶν. Vid. ed. Paris. 1615. tom. i. p. 257. Def. 190. b. ἀγαλλιᾶσθαι τὸ πρῶτὸν τὸ ἐλεός σου. Ibid. p. 367. b.
- XVI. f. 191. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν 5 ψαλμὸν τῆς ὀγδόης. Ed. ibid.

ἡλικίτα ἡοναχοῦ
τοῦ Σαββάτου.

Εἰ γὰρ κόλα.

α. τ. λ.

α. τ. λ.

α. τ. λ.

ο τῆς ἐπιζόλης λέοντος
1-23 αρίας τῆς αλσειος

α. τ. λ.

α. τ. λ.

α. τ. λ.

α. τ. λ.

XVII. f. 193. b. ὑποτύπωσις εὐσύνοπτος τοῦ ἡμερονυκτίου τῆς ἀκολου τῶν ὠρῶν γινὸ^{μν} παρὰ τοῦ ὁσίου ^{πρὸς} ἡμῶν νίκη τοῦ στηθάτου μονῆς τῶν στουδίου. Πολλάκις μοι τέκνα ποθοῦ καὶ ἀδελφοί.

XVIII. f. 205. Νίκη τοῦ στηθάτου μονῆς τῶν στουδίου περὶ νηστείας τῆς τετρα. . παρασκευῆς.

XIX. Ibid. Ἐπιστολὴ ἀ^{δπ} πρὸς γέροντα τὸν α^χ ἰω^ω.

XX. f. 205. b. εὐσύνοπτος εἶδ^{νε}, τῆς ἀποκρίσεως τοῦ αὐτοῦ γέροντος περὶ τῶν ἐρωτηθέντων ὑποθ^ε.

3. CODEX Chartaceus, recentior, in quarto ff. 189. parum emendate scriptus, tinea exefus, sequentia continet :

I. f. 1—2 a. κυριακὴ γ^η τῶν νηστεϊῶν· ἢ ^εερο πρὸσκύνησ. τοῦ τιμίου καὶ ζωποιοῦ ^εερον. ^χστι. τὸν ^εερον ἢ συμπασα πρὸς κυνησάτω :—

II. f. 3—92. λεξικῶν τοῦ ἀ^γ κυρίλλου ἀλεξανδρίας. ^χστίων α^ω.

Ἄρχι τοῦ ἄλφα μετὰ τοῦ ἄλφα ἀ^α ἄτινα

Ἄατος : ἀβλαβής· ἐνιοὶ ἀπλήρωτον οἱ δὲ μέλαινα

Definit,

Ἔψισθην ὤψισα ἐχρόνισα

Ἔω τοῦ ἰδίου Ἔω ὡ^ω τινι.

Ἔωνη· ἢ ἀγωρασία· καὶ ὦνος ἢ ἀγωρασία καὶ ἢ τιμῆ.

Lexicon ejusdem auctoris nomen præ se ferens extat in MS. Barocc. 95. sed ab hoc in plerisque diversum, utpote quod fit longe auctius et integrius. Vid. Alberti præfat. in Hefychium pp. xxxv. et xxxvii.

III. f. 94— χρὴ γινώσκειν ὡς ὅτι τα ^{κδ}στοιχεῖα ὡς πρόκεινται ψηφίζόμενα ἰστώσι τῶν μυριαδριθμον. οὕτως οὖν καὶ γράφονται, καὶ τονοῦνται τὰ τῶν στοιχείων ὀνόματα. ἔρρωσιν ἐν ^{χω}πρὸσφιλέστατε. Sequitur Glossarium breve trium paginarum, incipiens ἐταιρίς ἢ πορνὴ, definens συνεδριάζει· συγγαθίζεται.

IV. f. 95. Aliud Glossarium unius paginæ incipiens ἀχανεῖ βαθυτάτω μεγάλῃ, definens λειμῶν ἀνθηφόρον πεδίον ἢ τὸ λιβάδιον.

- V. f. 96. λέξεις τῶν προφητῶν. Inc. ἄρπομαι, ἀρπάζομαι. Def. 97. b. φαυλίστρια ἡ καταγελώσα. Confer MS. Barocc. 95. f. 214.
- VI. f. 97. b. Ἐρμηνεῖα λέξεων Ἰεζεκιήλ τοῦ προφήτου. Inc. ὡς εἶδος του βεζέκ' τουτέστιν ἀστραπῆς. Def. μέθυσμα σίκερα. σίκερα δὲ ἐστὶν πάντοσκευα.
- VII. f. 98. ἐκ τοῦ ἡσαίου
 τὸν πάτραρχον αὐτοῦ. τὸν θεὸν αὐτοῦ
 ἔρμηνεῖα λέξεων τοῦ Ἰερεμῖα
 ἐναλίμοις ἐν ξηρότητι &c.
 ἔρμηνεῖα λέξεων Ζαχαρίου
 ἕως δι' ἐκβολῶν γῆς. ἕως περάτων τῆς γῆς &c.
 ἔρμηνεῖα λέξεων τοῦ δαυὶὴλ
 τῶ φελμῶ τὸ ἐτέρων εἶδος δυνάμεων &c.
- VIII. f. 98. b. ἔρμηνεῖα λέξεων παραλειπομένων
 ἐν φωνῇ σοφᾶρ ἐν φωνῇ κερατίνης :
 Def. ἀμαλθείας κέρας. εὐθυμία ἡ ὑγεία
- IX. f. 99. Διερμηνεῖαι ὀνομάτων
 Ἀδὰμ γῆ : Ἐνα ζῷ ἡ : ἄβραμ πῆρ' υἱ. Hæc multo auctiora leguntur in supra dicto codice f. 211.
- X. f. 101. b. λέξεις τῶν ἰορτῶν, ἀκροστί. Sequuntur (J. Damasceni) versus,
 εὐεπίοις μέλεσιν ἐφύμνια ταῦτα λειγαίνει ὑἷα θεῦ· μερό
 πων εἶνε κατικτώμενον· ἐν χθονὶ καὶ λύοντα πολύστε
 νον ἀπήμαντα κόσμου· ἀλλ' ἀναρήτηρα ρύε ὁ τῶν δεπῶνων.
 (h. e. εὐεπίοις μελέεσσιν ἐφύμνια ταῦτα λειγαίνει
 ὑἷα θεοῦ· μερόπων εἶνεκα τικτόμενον
 ἐν χθονὶ καὶ λύοντα πολύστονα πῆματα κόσμου
 ἀλλ' ἀναρήτηρα ρύεο τῶνδε πῶνων &c.)
 ἀμείνω καλλεῖω· ἀφεγγές μὴ ἔχουσαν φῶς.
- XI. Glossæ in Odas quasdam sacras f. 103. b.—104. b.
- XII. f. 104. b. περὶ τῶν δηλούντων τοὺς σταθμοὺς καὶ τὰ μέτρα χαρακτηρῶν :
 Ἐπὶ δὴ τινὲς οὐκ οὐλογραμμάτως ἀλλὰ διὰ χαρακτηρῶν ταῦτα σημαίνουσι βέλτιον ἂν
 ἦει τοῖς παλαιοῖς κατακολουθοῦντας πρῶτον τοὺς χαρακτηρῶν αὐτοὺς διάσαφηνίσαι·
 πρῶτον μὲν οὖν τὸ χ̄ στοιχεῖον ἐπὶ κείμενον αὐτὸ τὸ ἄλφα χαλκοῦν σημαίνει, καθῶς
 ὀρᾶς χ̄. εἶδε ὁ ἔχειτο χ̄ χ̄αχ̄. εἰ δὲ ἡ χ̄οῖνικα ἡ. εἰ δὲ ἡ χ̄ήμην χ̄ &c. &c.

XIII. f. 106. Iambi quidam male nati, Μέλλων θύ' σε ἰσχύοντος μανθάνειν Πρό-
θυμος εἶης καὶ γρήγορος καὶ λύχνος Σοφῶν νοημάτων τε καὶ μυστηρίων &c. &c.

XIV. f. 106. b. τόνοι ἐκκλησιαστικοί.

Ad imum ejusdem f. δόξα τῷ Θεῷ τῷ δίδοντι τὸ τέλος (agnoscas imperitissimi

scribæ iambum) ἐγγραφή διὰ χειρὸς ἐμοῦ λέων ἀναγνώ: πάντες δὲ οἱ ἀναγνησσκοντες
(εὐχόμεθα) διὰ τὸν κν ὅπως εὐρωμεν ἔλεος ἐνίμερα κρίσεως. ἡ μὲν χειρὶ γράψασα
σέπεται τάφω' εἰ δὲ Θεῖα βύβλος εἰς αἰῶνα μένη:—ἐρμηνία τοῦ ἁγίου βασιλείου:

XV. f. 107. ἔσφαξεν φη. τα ἑαυτῆς θύματα &c. f. 107. b.—109. vacua.

XVI. f. 110. τοῦ ἐναγίους πρὸς ἡμῶν ἰωάννου ἀρ̄ επισκο

κωνσταντίνου πόλεως τοῦ χ̄ λόγος περὶ νηστείας

Inc. Σήμερον ἀγαπητοὶ τὸν ἱατρὸν προσκυνήσωμεν vid. Chrysoftom. ed. Savil.
t. vi. p. 936.

XVII. f. 112. b. ἑτέρα διήγησις. Incipit Ἐν πόλει Νισίβει.—Ex Joannis Mof-
chi Prato Spirituali c. clxxxv. apud Biblioth. Patrum Paris. 1624.
tom. ii. p. 1139.

XVIII. f. 114. Χρυσοστόμου. Πᾶσα ἀμαρτία δεῖ ἐξαγορευθῆναι.

XIX. f. 116. βεῖος καὶ πολιτία τοῦ ἀνου τοῦ Θεοῦ καὶ ἐλεήμονος φιλαρέτου. Incipit
Ἐν τῇ τῶν παφλαγόνων χῶρα χωρίον ἐστὶν λεγόμενον ἀμνία.

XX. f. 134. βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὀσίου πρὸς ἡμῶν ἰωάννου τοῦ καληθῆ. Inc. βίον καλὸν
καὶ ἐνάρετον καὶ ἀμόλυτον ἀνδρὸς δικαίου βούλομαι διηγήσασθαι. Vide Lam-
becium Comment. Bibl. Vindobon. Tom. viii. p. 486. et 837.

XXI. f. 142. b. λόγος τοῦ ὀσίου πρὸς ἡμῶν ἐφραὶμ τοῦ σύρου λόγος περὶ ἀγάπης. Inc.
Ἄδελφοί, μηδὲν προτιμησώμεθα πλέον τῆς ἀνυποκρίτου ἀγάπης. Ed. Quirini tom.
ii. p. 209.

XXII. f. 144. μὴν ἀπρι κγ

μαρτύριον τοῦ ᾱ μ̄ μαρ καὶ τροπαιοφό γεωρ:—

Incipit Διοκλητιανὸς ὁ ῥωμαίων αὐτωκράτωρ.

v. Bandini Catalog. Bibl. Med. tom. i. p. 495. n. 14.

XXIII. f. 161. γεωρ ἀρ̄ ἐπισκόπου νικομηθίας λόγος εἰς τὸ εἰστήκεισαν παρὰ τῷ στρω
τοῦ ἰϋ.

Incipit πρὸς ὑψηλοτάτην ἡμῶν ἀναδρομῶν ὁ λόγος περιωπῆν. Vid. Fr. Combefiffi

Auct. Nov. Paris. 1648. tom. i. p. 1138. Cave Hist. Litt. tom. ii. p. 63. ed. fec.

XXIV. f. 177. b. Γεωρ^γ τοῦ ζηγαβηνοῦ περὶ τῶν ἑπτὰ φωνηέντων ποῦ τε δεῖ δασύνονται δειψιλοῦνται ἔτι δὲ καὶ περὶ ἀντιστι^χ διπλῶν ἐν λέξεσιν εὐρισκόμενα. Tractatus verbibus politicis compositus; conf. Allatium de Georgiis p. 350. Fabric. B. G. x. p. 680.

XXV. f. 182. τοῦ ἀ^γ ἐφραῖμ' λόγος εἰς τὸν πανκαλον ἰωσήφ. τῆ ἀγία καὶ μ^{γλ} β. Incipit Ὁ Θς τοῦ ἀβραάμ, ὁ Θς τοῦ ἰσαάκ ὁ Θς ὁ εὐλογημένος. Definit f. 184. οἶδαται ἀκριβῶς πῶς γέγωνεν ἰωσήφ τύπος ἀληθῆς τοῦ ἰδίου δεσπότου. V. ed. Quirini tom. ii. p. 21.

XXVI. f. 185. (A) ἔκουσον ὄνε μετὰ ἀκριβείας πῶς τέσσαρες βασιλεῖαι μετὰ ἀλλήλων συνήφθησαν. οἱ αἰθίο^π μακεδῶσοι καὶ οἱ ρωμέοι ἔλλησιν οἱ τεσσαρ^ς ἀνεμιτῆς ὑπόυνον οὐς ἐθεάσατο δανιήλ σῦσει οντας τῆν μεγάλην θάλασσαν. Φίλιππος μὲν ὁ τοῦ ἀλεξάνδρου πῆρ μακεδων ἦν καὶ ἔγημε τῆν τοῦ σῆθ θυγατέραν τοῦ βασιλέως αἰθιοπίας &c. &c. Tractatum hunc scriba non ad finem perduxit. Definit f. 187. γράψας αὐ καὶ περὶ χουσηθ, θυγατρὸς αὐτοῦ ὅπως—

XXVII. f. 188, 189. Canones quidam ecclesiastici.

4. CODEX membranaceus, formæ quartanæ ff. 219.

Incipit cum excerptis ἀκεφάλοις ex rituali quodam ecclesiæ Græcæ. Verba prima sunt, τὸ τόλμημα ἐκυμαίνεται ἑσβέννυτο ἥλιος ἑσαλεύετο τὰ ὄρη καὶ οἱ βουνοὶ δόξα τῷ κράτει σου.

f. 2. b. ἀρ τοῦ πα^λ ἡ^ηχου τ^κ μακαρισμ^η η πα. Ο ληστης εν τω σταυρω^α Θεον ειναι σε πιστευσας κ. τ. λ. (sic fine accentibus.)

f. 4. b. ἀρ τοῦ πβ^λ η. τ^κ μακαρισμ^η εἰς λ^μ η πβ. μνηστι μου ο Θεος ο σωτηρ μου οταν ελθης κ. τ. λ.

f. 6. ἀρ τοῦ β^α η. τ^κ μακαρισ^η η β ωραιος και καλος εἰς βρωσιν ο εμε θανατωσας κ. τ. λ.

f. 8. ἀρ τοῦ πδ^λ η. τ^κ μακαρισ^η εἰς λει. η πδ—Μνησθητι ημων χριστε σωτηρ του κοσμου κ. τ. λ.

- f. 10. med. ὑπόθεσις τῆς βίβλου τῶν πράξεων. Incipit, Ἔστιν ὁ διηγούμενος τὰς πράξεις τῶν ἀποστόλων λουκᾶς ὁ εὐαγγελιστῆς· ἀντιοχεὺς γὰρ οὗτος κ. τ. λ.
- f. 10. b. τῶν ἀποστόλων τὰ ὀνόματα κ. τ. λ.
- ib. τῶν κατασταθέντων διακόνων παρὰ τῶν ἀποστόλων τὰ ὀνόματα κ. τ. λ.
- ib. τούτων δὲ τῶν ἀποστόλων σημεία ἃ ἐποίησαν ἔστι ταῦτα.
- f. 11. ad im. ἐπιδημία (sic) παύλου. Ἀπὸ δαμασκοῦ ἤρξατο—def. ὕστερον ἐν αὐτῇ τῇ ρώμῃ ἐμαρτύρισε· ἔτι τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθεῖς.
- f. 12. med. ἀνακεφαλαίωσις θείων μαρτυρίων τῆς βίβλου τῶν πράξεων.
- ib. b. ἐνταῦθα ἀκριβῆς τῆς βίβλου πίναξ—
- f. 13. προτροπαὶ ἐκ τῶν ἱστοριῶν τῶν πράξεων.
- f. 14. πίναξ τῆς βίβλου τῶν πράξεων—ἀρχή. τ' α' καὶ μεγάλη κ' τοῦ πασ' κ' α' τὸν μὲν πρῶτον λόγον καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς—κ. τ. λ.
- f. 15. ACTA SS. APOSTOLORUM, cum titulo, πράξεων τῶν ἀποστόλων τὸ ἀνάγνωσ—
- f. 65. b. ὑπόθεσις τῆς ἰακώβου καθολικῆς ἐπιστολῆς. f. 66. Epistola Generalis S. JACOBI.
- f. 71. b. ὑπόθεσις τ' πρῶτης ἐπιστολῆς πέτρου. f. 72. Epistola Generalis prima S. PETRI.
- f. 77. b. ὑπόθεσις δευτέρας ἐπιστολῆς πέτρου. f. 78. Epistola Generalis secunda S. PETRI.
- f. 81. b. ὑπόθεσις τ' ἰω' πρῶτης ἐπιστολῆς. f. 82. b. Epistola Generalis prima S. JOANNIS.
- f. 88. b. ὑπόθεσις τῆς ἰω' δευτέρας ἐπιστολῆς. f. 89. Epistola Generalis secunda S. JOANNIS.
- f. 89. b. ὑπόθεσις τῆς ἰω' τρίτης ἐπιστολῆς.—Epistola Generalis tertia S. JOANNIS.
- f. 92. b. ὑπόθεσις τῆς πρὸς ῥωμαίους παύλου ἐπιστολῆς. f. 94. Epistola S. PAULI ad Romanos. Subscriptio f. 115. ἡ πρὸς ῥω' ἐπιστολὴ ἐγγράφη ἀπὸ κορινθίων διὰ φοίβης τῆς διακόνου· στί ψκ'.

- f. 115. ὑπόθεσις τ ^ε π ^ς κοριν ^{λο} ᾱ ἐπιστο ^ς παύλου. f. 116. Epistola S. PAULI ad Corinthios prima. Subscriptio f. 134. πρὸς κοριν ^ς ᾱ ἐπιστολὴ ἐγράφη ἀπὸ φιλιππων διὰ στεφανά καὶ φουρτουνάτου καὶ ἀχαϊκοῦ καὶ τιμο. ^ς ^{κχ} στι. ωθ'.
- f. 134. ὑπόθεσις τοῖς πρὸς κοριν ^ς β̄ ἐπιστολῆς παυ. f. 135. b. Epistola S. PAULI ad Corinthios fecunda. Subscriptio f. 145. b. ἡ πρ ^ς κοριν ^ς β̄. ἐπιστολὴ ἐγράφη ἀπὸ ^ς φιλιππων διὰ τίτου καὶ λουκά. ^{κχ} στι. ψο'.
- f. 145. ὑπόθεσις τ ^ς πρ ^ς γαλάτας ἐπιστολῆς. f. 146. ἡ πρὸς γαλάτας ἐπιστολῆς (fic) παύλου. Subscriptio f. 151. b. ἡ πρὸς γαλάτας ἐπιστολὴ ἐγράφη ἀπὸ ^ς ῥω. ^{κχ} στι. σζγ.
- f. 151. ὑπόθεσις τῆς πρ ^ς ἐφεσίου ἐπιστ ^ς παυ. f. 152. ἡ πρ ^ς ἐφεσίου ἐπιστο ^ς παυ. Subscriptio f. 158. ἡ πρ ^ς ἐφεσίου ἐπιστολὴ ἐγράφη ἀπὸ ^ς ῥω διὰ τυχιχοῦ ^{κχ} ὅτι τιβ'.
- f. 158. ὑπόθεσις τ ^ς πρ ^ς φιππων ἐπιστο. f. 158. b. Epistola ad Philipp. Subscriptio f. 162. b. ἡ πρὸς φιλιπίου ἐπιστο ^ς ἐγράφη ἀπὸ ^ς ῥω διὰ ἐπαφροδίτου ^{κχ} στι. σή.
- f. 162. b. ὑπόθεσις τῆς πρὸς κολ, ^{κχ} f. 163. Epistola ad Coloff. Subscriptio f. 167. ἡ πρ ^ς κολοσσαεῖς ἐγράφη ἀπὸ ^ς ῥω. διὰ τυχιχοῦ καὶ ὠνησίμου. ^{κχ} στι. σή.
- f. 167. ὑπόθεσις πρ ^ς Θεσσαλονικεῖς ^ς ᾱ ἐπιστο. ^{κχ} παύλου. f. 167. b. π ^ς Θεσσα—ά. Subscriptio f. 171. b. ἡ πρ ^ς Θεσσαλο ^ς ᾱ ἐπιστο ^ς ἐγρ ^ς ἀπὸ
- f. 171. b. ὑπόθεσις τ ^ς π ^ς Θεσσαλονικεῖς ^ς β̄ ἐπιστο ^ς παυ. f. 172. Epistola ad Thes-falonicenses fecunda. Subscriptio f. 173. b. ἡ πρ ^ς Θεσσα ^ς β̄ ἐπιστο ^ς ἐγρ ^ς ἀπὸ ^ς ῥω ^{κχ} στι. ρς.
- f. 174. ὑπόθεσις τ ^ς π ^ς τιμο ^ς ᾱ ἐπιστολῆς ^ς παύλου. f. 174. b. Ad Timotheum epistola prima. Subscriptio f. 179. ἡ πρ ^ς τιμο ^ς ἐπιστο ^ς ᾱ ἐγρ ^ς ἀπὸ ^ς λαοδικείας ^{κχ} στι. ι'.
- f. 179. ὑπόθεσις τῆς π ^ς τιμο ^ς β̄ ἐπιστολῆς ^ς παυ. f. 179. b. Epistola ad Timo-

theum fecunda. Subscriptio f. 182. b. ἡ πρ^ο τιμο^ς β^ε ἐπιστο^λῆ ἐγράφη ἀπὸ
 ρω^μ ὅτε ἐκ δευτέρου παρε^ρ ὁ παυ^λ τῶ νέρωνι. στι ροθ, ut credo, literæ enim fere
 evanuerunt.

f. 182. ἡ π^ρο τιτ^ο ἐπι^στο^λῆ ἐπι^στο^λῆς. f. 183. Epistola ad Titum. Subscriptio

f. 185. ἡ πρὸς τίτον ἐπιστολὴ ἐγράφη ἀπὸ νικοπ^ο. Verfuum numeri eva-
 nuerunt.

f. 185. ὑπόθεσις τῆς πρὸς φιλίμονα ἐπιστολῆς. Epistola ad Philemon. Subscriptio

f. 186. ἡ πρὸς φιλίμονα ἐπιστο^λῆ ἐγρά^φη ἀπὸ ρω^μ. διὰ ὠνήσι^μ οἰκέτου.

f. 186. ὑπόθεσις τῆς πρὸς ἑβραίους ἐπιστολῆς. f. 187. Epistola ad Hebræos.

Subscriptio f. 199. b. ἡ πρὸ ἑβραίους ἐπιστο^λῆ ἐγρά^φη ἀπὸ ἰταλίας διὰ τιμο^ς. σι ψγ^γ.

f. 199. b. συναξάριον τῆς τῆς βίβλου ὅλου τοῦ ἐνιαυτου.

5. CODEX membranaceus, formæ quartanæ ff. 222.

Continet SS. EVANGELIA. Sectiones Ammonianæ adscribuntur. Singulis libris auctorum imagines præfiguntur pro more Græcorum adornatæ.

6. CODEX membranaceus, formæ quartanæ ff. 351.

Continet SS. EVANGELIA, non tamen, ut opinor, per totum codicem ab eadem manu exarata. Ut in n. 5. auctorum imagines fingulis libris præponuntur. Fol. 4. a. priora S. Matthæi complexum, literis rubris deauratis insignitur.

7. CODEX membranaceus, formæ quartanæ ff. 181.

Continet SS. EVANGELIA, cum sectionibus Ammonianis margini adscriptis. Mutilus est liber in fine. Defunt a v. τὸν τύπον. Jo. xx. 25.

8. CODEX membranaceus, formæ quartanæ ff. 198.

Continet excerpta ex SS. EVANGELIIS quæ in Ecclesia Græca legi consueverant. Mutilus est codex initio et fine. Incipit πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξη λατρείαν. Vid. ed. Pinell. 1624. p. 17. col. a. Loca SS. Evangelistarum ea fere sola habet, quæ diebus sabbati et dominicis adhibere in usu erat.

9. CODEX membranaceus, formæ octavæ ff. 181.

Continet Acta Apostolorum f. 1—56.

Epistolam Catholicam S JACOBI f. 56. b—61.

————— PETRI I. f. 61. b—67.

————— 2. f. 67—70. b.

————— S. JOANNIS I. f. 70. b—76. b.

————— 2. 76. b—77.

————— 3. 77—77. b.

————— S. JUDÆ 77. b—79.

————— PAULI ad Romanos 79—98. b.

————— Corinthios I. 98. b—117.

————— 2. 117—130.

————— Galatas f. 130—135. b.

————— Ephesios f. 135. b—143.

————— Philipp. f. 143—147. b.

————— Coloff. f. 147—151. b.

————— Theffalon. I. f. 152—155. b.

————— 2. f. 156—158.

————— Timotheum I. f. 158—162. b.

————— 2. f. 162. b—165. b.

————— Titum f. 166—167. b.

————— Philemonem f. 167. b—168. b.

————— Hebræos f. 168. b—ad fin.

Mutilus est codex in fine, quippe cui desit ab Hebr. xiii. 7. τὴν ἰκθασιν κ. τ. λ. Vix dubitem hunc librum et alium supr. n. 4. ex eorum numero fuisse, qui in ecclesia Græca designabantur nomine τοῦ Πραξαπόστολος. Vid. Caveum Tom. ii. diff. 2. p. 35.

10. CODEX membranaceus, formæ minoris, perelegans, pervetustus, ff. 167.

Continet SS. EVANGELIA, cum Epistola Eusebii ad Carpianum, sectionibus Ammonianis, et canonibus Eusebianis. Folia 4 priora Eusebii Epistolam, tractatulum cui titulus ὑπόθεσις τῆς τῶν εὐαγγελιστῶν συμφωνίας, et argumenta Evang. S. Matthæi complectentia, literis rubris deauratis per-scripta sunt. Pari ornatu insigniuntur SS. Marci, Lucæ, et Joannis ar-

gumenta, priora cujuslibet Evangelii verba, et tituli per totum codicem. Singulis libris effigies scriptorum luculenter depicta præponitur. Synaxarium est a f. 159. ad fin.

11. CODEX formæ octavæ, in charta bombycina scriptus ff. 118.

I. Initium hujus libri legere nequeo. Videtur tamen, quantum ex conjectura augurari licet, olim exhibuisse nominum quorundam Hebræorum, Apostolorum sc. et aliorum, explicationes.

II. f. 1. b. Ὑπόθεσις τοῦ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου. Κατὰ ματ⁹ εὐ^α ἐπιγέγραπται ἐπειδὴ⁹
αὐτὸς ὁ ματ⁹ ὁ μαθητὴς τοῦ κυ⁹ συνεγράψατο κ. τ. λ.
ματθαίου τὰδε ῥήματ' ἀριστόποιοιο τελώνου
ὅς τόκον ἔγραφε θεῖον ἀπειρογάμοιο γυναικὸς κ. τ. λ.
συνεγράφη τὸ κατὰ ματθαῖον εὐαγγέλιον μετὰ χρόνους ὀκτὼ τῆς χυ⁹ τοῦ θυ⁹ ἡμῶν ἀνα-
λήψεως.

III. f. 2. Expositio S. Matthæi i. 25. ii. 7. 13. 20.

IV. f. 3. Quædam de xii filiis Jacobi. mutila initio . . ὦν ἀποχὴν θυμοῦ.

V. τοῦ ἀγίου πετρῶ (inter lineas πριάρχου) ἀντιοχείας δήλωσις ἐν ποίῳ ψήφῳ τῶν
ἐτῶν πεποιήκει τὸν μυστικὸν δεῖπνον.

VI. περὶ τῶν ἀριστοτελικῶν συλλογισμῶν. Καὶ συνελόντι φάναι ὅτι ὡσπερ τοῖς ποιηταῖς
οἱ μύθοι κ. τ. λ. opusculum mutilum.

VII. f. 4. πῶς χρὴ μετρίσαι τὰ κδ γράμματα εἰς τρία μέρη ἰσόψηφα οὕτως κ. τ. λ.

VIII. πῶς χρὴ κατόρθου ἐκφωνεῖσθαι αὐτὰ τὰ κδ στοιχεῖα εἰς τὰ τῶν ἀριθμῶν ψηφισ-
μένα κ. τ. λ.

IX. περὶ αἰσθήσεως. Αἰσθήσεις εἰσὶ ε̄. βλέψις κ. τ. λ.
αἰσθήσεις νοηταὶ εἰσὶ ἐ̄ νοῦς κ. τ. λ.

X. τῆς ψυχῆς μέρη τρία κ. τ. λ.

f. 4. b. ἄνος μὲν ὁ ἐγκέφαλος, αἰτὸς δὲ ἡ ψυχὴ· λίων δὲ ἡ καρδιά· βοῦς δὲ τὸ ἥπαρ.

XI. f. 4. b. Διαιρέσεις πρακτικαί. Τέσσαρες εἰσὶ γενικαὶ ἀρεταί· καὶ παρέπονται ἐ-
κάστη αὐτῶν δύο κακίαι. Sic videtur legendum.

XII. ib. ἰστίον ὅτι ἐπτά τινα τῇ καθόλου τέχνῃ παράκειται· τεχνοειδές, ἡμιτέχνιον
κ. τ. λ.

XIII. f. 5. γυναικίον· τεθνάσαι μὲν γὰρ πάντως ἅπαντες κ. τ. λ.

XIV. ib. περὶ συστάσεως οἴκου. Ἰστίον ὅτι τέσσαρα τινὰ δεῖ συνδραμεῖν εἰς σύστασιν οἴ-

κου· πρῶτον σχέσιν ἀνδρὸς πρὸς γυναῖκα· δεύτερον στοργὴν πατρὸς πρὸς τέκνα· τρίτον δέος οἰκετῶν πρὸς δεσπότην· τέταρτον καὶ ἵνα ἦι σύμμετρα τὰ ἐξιώντα τοῖς εἰσιούσι· ἐκάτερα γὰρ ἀμετρία αἰσχροῦ ἐστί· ἐὰν γὰρ πολλὰ εὐρεθῶσι τὰ εἰσιόντα, ὀλίγα δὲ τὰ ἐξιώντα, αἰσχρὸν τι συμβαίνει· ὁ γὰρ τοιοῦτος φιλάργυρος εὐρίσκεται· εἴτε πάλιν ὀλίγα εὐρεθῶσι τὰ εἰσιόντα, πολλὰ δὲ τὰ ἐξιώντα, αἰσχρὸν τι συμβαίνει· εὐρίσκεται γὰρ ὁ τοιοῦτος ἄσματος.

XIX. f. 5. b. Ποσακίς καὶ πότε ἐπορθήθησαν οἱ ἐξ ἰῆλ, ἐπὶ ῥοθαῖμ—

XX. f. 6. Opus initio mutilum, de cujus auctore nihil huc usque reperire potui. Continet virtutum quarundam ethicarum cum arboribus nonnullis et plantis collationem. Inc. τὰ δὲ φυτὰ ταῦτα ὅλα δι' ὅλου εὐώδη εἰσὶ κατὰ τε τὸ στέλεχος κατὰ τε τὰ φύλλα κ. τ. λ.

f. 6. b. περὶ κρίνου ἦτοι ἀκτημοσύνης. Μετὰ τὴν τῶν κιτριῶν θείαν, ἡ τῶν κρίνων ἐξήνθησε ῥοθαῖα.

f. 7. περὶ συκῆς ἦτοι περὶ πραότητος. Τῆς τῶν κρίνων ῥοθαῖας ἐχομένη συκὴ ἀνατέθηλε· πραότητος ἡμῶν καὶ ἀοργησίας ὑπογράφουσα τύπον.

f. 7. b. περὶ ἀμπέλου, ἦτοι πνευματικῆς εὐφροσύνης. Ὡς δὲ καὶ ἡ συκὴ ἐθαυμάζετο.

f. 8. περὶ ῥόας· ἦτοι περὶ ἀνδρείας. Διαδέχεται μετὰ τὴν ἀμπελον κ. τ. λ.

f. 8. b. περὶ περσίας ἦτοι περὶ μετριότητος. Ἀπομένην περσίαν τῆς ῥόας ἐκείθεν βλέπομεν καρπὸν κ. τ. λ.

f. 9. ad im. p. ταύτας μὲν τὰς ἐπτὰ ἀρετὰς ὁ ἱερὸς τῶν σοφωτάτων πρῶν σύλλογος.

f. 9. b. περὶ φοίνικος ἦτοι περὶ δικαιοσύνης. Παρ' αὐτὴν δὲ φοῖνιξ τοῦ ὕδατος τὴν διέξοδον ἴσταται.

f. 10. b. περὶ στούρακος ἦτοι περὶ εὐχῆς. Ὡς δὲ παρ' αὐτὰ τὰ μέσα τοῦ παραδείσου ἡ ὄψις ἐτέτατο ὁρᾶται τῆς φυτῶν συχνοῖς ἀνατεθληδὸς τοῖς ἀπὸ γῆς κλάδοις κ. τ. λ.

f. 11. b. περὶ ἐλάας ἦτοι περὶ ἐλεημοσύνης. Σύνεγγυς δὲ ἐξῆς κατὰ τὸ κλίτος τοῦ στύρακος. Opus mutilum in fine. def. f. 13. b. οὐ μόνον σωματικῶς ἀλλὰ καὶ ψυχικῶς.

XXI. Incipit f. 4. Μετὰ δὲ μαρκιανὸν ἐβασίλευσε λέων ὁ μέγας ἔτη δέκα καὶ ὄκτω· μετὰ δὲ λέοντα ὁ υἱὸς ζήνωνος ἔτη δύο, μετὰ δὲ τοῦτον ἐβασίλευσε ζήνων κ. τ. λ.

XXII. f. 16. περὶ ἰατρικῆς καταστάσεως ἐκ τοῦ ἁ' ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ λουκᾶ. Ἀλάτιον σκευασθὲν ὑπὸ τοῦ ἀγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ λουκᾶ εἰς ὠφέλειαν μεγίστην τῶν ὑποτεταγμένων κεφαλαίων· διὸ καὶ δωδεκάθεον λέγεται. conf. Bandini Catal. Bibl. Medic. Tom. iii. p. 141. 2. Lambecium Catalog. Bibl. Vindob. Tom. vi. p. 245.

XXIII. ib. οἱ βασιλεύσαντες ἐν κωνσταντινου χριστιανοὶ καὶ αἰρετικοὶ. ᾧ. κωνσταντῖνος
ὁ ἐν ἀγίοις, ἔτη λᾱ.

Def. f. 16. b. λς. λέων ὁ ἐκ τῆς χαζάρας, ἔτη ε̄. εἰκονομάχος.

XXIV. f. 17. in fummo, ἡ βίβλος αὕτη τέρψιν παραδεισίου | τῷ φιλομαθεῖ ψυχί-
κοῦ παρεισάγει | εἰ τὰς νοήσεις κατανοῦν παρεισφέρει. (Agnoscas tres imperitif-
fimi monachi iambos.) Sequitur titulus, πρακτικῆς πολιτείας ἀκροδιγεῖς ὑπο-
θήκαι, σωματοπεποιημένοι θεωρητικῶς εἰς παραδεισίον. Inc. Τὸ τοῦ παραδεισίου
ὄνομα ἦτοι λειμῶνος μεταφορικῶς ἐνηνεγμένον ἀπὸ κυριολεξίας ἐπὶ τῆς πολυσχεδεῖς
ἀρετὰς κ. τ. λ.

f. 17. b. Ὑπογραφή παραδεισίου. Πᾶν παραδείσιον ἐξ ὑποκειμένης γῆς πίνος
καὶ κατάρδοντος ὕδατος.

f. 18. περὶ φιλοπόνου φυτοκόμου τοῦ λογικοῦ παραδεισίου. Φυτοκόμος φιλόπονος
τοῦ τῶν ἀρετῶν παραδεισίου νοῦς ἂν εἴη ὁ σπουδαῖος.

ib. περὶ εὐγενῶν φυτῶν τοῦ λογικοῦ παραδεισίου. Εὐγενῆ φυτὰ ἀρετῶν πᾶσαι εἰσὶν
αἱ τοῦ χῦ ἐντολαί.

ib. περὶ ἀσφαλοῦς φραγμοῦ. Ὡς ἂν οὖν ὁ τῆς εἰκόνος λόγος σώζοιτο.

f. 18. b. περὶ πύλης τοῦ λογικοῦ παραδεισίου ἦτοι περὶ ἐγκρατείας βρωμάτων. Προ-
πύλαια δένδρα τοῦ λογικοῦ τῶν ἀρετῶν παραδεισίου τρία πέφυκε.

f. 19. περὶ γῆς τοῦ λογικοῦ παραδεισίου. Γῆς τόπον ἐπέχειν τοῦ λογικοῦ παρα-
δεισίου.

ib. περὶ ὕδατος τοῦ λογικοῦ παραδεισίου. Ὑδωρ τοῦ τοιούτου παραδεισίου τι ἄλλο
ἂν εἴη.

f. 19. b. περὶ ἡλίου τοῦ λογικοῦ παραδεισίου. Ἡλιος φυτὰ ἀρετῆς θάλλων καὶ
καρποφορεῖν παρασκευάζων.

ib. περὶ πραιίας αὔρας ἀνέμων τοῦ λογικοῦ παραδεισίου. Ἄυραν πραιίαν τε καὶ
ζωτικὴν.

f. 20. περὶ σμήλακος ἦτοι περὶ γνώσεως. Οὐκ ἀπεικὸς δὲ καὶ ξῦλον γνώσεως παρα-
σχηματίσαι τῷ λόγῳ.

f. 21. b. περὶ βιάτου ἦτοι περὶ ὑπακοῆς. f. 22. Τὴν δὲ μῶυσεος ἄκανθαν πυρφοροῦ-
σαν ἀθεώρητον παριδεῖν ἐπιζήμιον.

f. 22. b. περὶ ἐπικρατούντων καιρῶν τῆς τῶν φυτῶν καρποφορίας. Ὡσπερ δὲ τὰ φυτὰ
οὐ κατὰ τὸν αὐτὸν πᾶντα καιρὸν καρποφοροῦσι.

f. 23. b. περὶ μελωδοῦ ἡχῆς τῶν κινουμένων πνι φυτῶν. ἦτοι περὶ Θεοπνεύστου.

f. 25. περὶ ἐλεύσεως καὶ ἐπισκοπῆς τοῦ κῦ τοῦ ἀγροῦ. Ἐλεύσεται δὲ καιρὸς ὅταν τῷ
οἰκείῳ ἀγρῷ.

Verifimillimum credo folia aliquot, Bibliopecti negligentia, male fuisse transposita, et ad hunc tractatum pertinere quæ supra enarrantur n. xx. f. 6—13. Res ad liquidum perducetur, siquando in auctorem libelli incidemus.

XXV. f. 26. τίνος εἰςὶ σύμβολα εἰς τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν εἰσόδος τοῦ ἀρχιερέως. Inc. Τὴν μὲν πρώτην εἰς τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν τοῦ ἀρχιερέως σύναξιν. Mutilum opus in fine def. f. 26. b. παρὰ τῆς οἰκονομίας τοῦ Θεοῦ εἰς ἡμᾶς, καὶ ἀπό.

XXVI. f. 27. Νεαρὰ βασιλείως κῦρ βασιλείου τοῦ πορφυρογεννήτου. Καὶ τὴν τεσσαρακονταετίαν κωλύει ἢ εἰκοστὴ δευτέρα νεαρὰ τοῦ κῦροῦ βασιλείου τοῦ βουλγαροκτόνου. Ἐπειδήπερ ἡ βασιλεία μου αὐτοκρατόρευσε, καὶ τὰς κοινωμένας ὑποθήσεις περὶ τε τῶν πλουσίων καὶ τῶν πενήτων ἐπεχειρήσει ζητεῖν. Def. f. 29. b. χρυσοβούλλου δυνάμεως ἔχειν ἴσως οὐ δύναται. Extat hæc novella Bafilii Porphyrogenetæ in Leunclavii Jur. Græc. et Rom. T. ii. p. 172—175.

XXVII. f. 30. αἱ φωναὶ τῶν προφητῶν αἱ κατὰ τῶν Θεοκτόνων. Ὁ προφητὴς ὡσπὲ ἔφη οὐαὶ αὐτοῖς ὅτι ἀπεπήδησαν ἀπ' ἐμοῦ. Def. f. 30. b. ἐπὶ τὸ ἱερὸν βδέλυγμα ἐρημώσεως συντελεῖα δοθήσεται. Et, linearum circiter trium vacuo interposito spatio, τίς φρηθήσει πρὸς ἀξίαν τῶν φρήνου γραφεῖν εἰδόντων ἢ λόγοις ἐξισοῦν πάθη.

XXVIII. f. 31. Νικολάνου πατριάρχου κῶν ^{τη λ} πρὸς τὸν ^α τοῦ ἁγίου ἔρους.

Πολλάκις με ἐτίσασας καὶ ἐξέθλιψας τέκνον

μᾶλλον δὲ παρεκάλεσας καὶ ἠξίωσας πλεῖστα.

Vide Fabricii Bibl. Gr. T. xi. p. 285. ed. Harles.

ib. ἐντολῆς τῆς παλαιᾶς. Ὀφείλει πᾶς χριστιανὸς τὸν θεμέλιον ἔχειν—

31. b. ὁμολογία τοῦ Θεοῦ βαπτίσματος. Τὴν τοῦ Θεοῦ βαπτίσματος φρικτὴν ὁμολογίαν—

f. 32. περὶ νηστείας τῆς δ' καὶ τῆς ε' . . . Τετράδος καὶ παρὰ ὡς οἱ πρὸς φάσκουν—

f. 32. b. περὶ τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν. Τὰς ἑορτὰς ἃς λέγομεν δεσποτικὰς οἱ πάντες—

f. 33. περὶ τῆς διακινήσιμου. Ἴδου λοιπὸν ἐφέστηκεν ἡμέρα λαμπροφόρος.

f. 33. b. περὶ τῶν νηστιῶν τῶν ἁγίων ἀποστόλων. Ἀνάγγη (sic) τοίνυν διελθεῖν περὶ τῶν τελευταίων—

ib. περὶ γονυκλισίας τοῦ ὅλου χρόνου. Γονυκλισίας δεῖ ποιεῖν—

ib. περὶ τῆς ἐβδομάδος τῆς πρὸ τῆς ἀποκρέου. Ἔτι προσθήσω οὖν λοιπὸν—

f. 34. περὶ τῆς ἐβδομάδος τῆς πεντηκοστῆς. Τοῦ ἰακώβου.—Def. εἰς τοὺς αἰῶνας αἰῶνων τε ἀμήν : καὶ ἐπ' αἰῶνων.

XXIX. f. 35. ἀρχὴ τῶν ἰβ̄ κεφαλαίων. Κεφάλαια δώδεκα θῦ χάριτι πῶς δεῖ πι-

στεύειν περὶ τῆς σαρκώσεως καὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ θ̄ῡ ιϋ̄ χ̄ῡ. κ. τ. λ. Εἴ τις λέγει δοκῆσει πεφανερῶσθαι τὸν χ̄ν τῷ κόσμῳ καὶ μὴ ὁμολογεῖ αὐτὸν ἐν σαρκὶ ἐηλυθέναι καθὼς γέγραπται, ἀναθεματιζέσθω—

f. 35. b. ἡ ἑρμηνεία τῶν κεφαλαίων. Πῶς γὰρ ἄκτιστον λέγοι τὸ σῶμα τοῦ χ̄ῡ.

XXX. f. 38. τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θαυματουργοῦ περὶ ψυχῆς. Τὸν περὶ ψυχῆς σοι λόγον ἐκέλευσας ἡμῖν θαυμασίῃε Τατιανὲ def. f. 40. b. ταύτη γὰρ διαφέρει καὶ τῶν αἰσθήσεων· ἐδείχθη ἄρα λογικὴ ἢ ψυχὴ.

XXXI. f. 40. b. περὶ τῶν ἁγίων καὶ ζωοποιῶν φρικτῶν μυστηρίων. Τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου τοῦ Σινᾶ ὄρους. Ἐρώτησις εἰ ἄρα καλὸν τὸ κοινωνεῖν καθημέραν τῶν ἁγίων καὶ ζωοποιῶν μυστηρίων. Def. f. 42. b. οὐκ ἐδυνάμεθα ὄλως προσεγγίσειν ἢ βλάψαι χριστιανὸν ὧποτε.

XXXII. f. 42. b. στίχοι ἐξ ἰαμβικοῦ μέτρου εἰς τὰ ἰθνηκὰ τοῦ ἐν ἁγίοις πρὸς ἡμῶν βασιλείου. Ζωῆς κρατῆρα πίνε πλὴν ἀλλὰ τρέμων.

XXXIII. f. 43. στίχοι τοῦ ἁγίου γρηγορίου τοῦ θεολόγου. Νοῦς ἐμμέριμος σῆς βιβρώσκων ὕστεά, θάλλει δὲ σῶμα φροντίδας παρατρέχων κ. τ. λ.

XXXIV. f. 43. b. Florilegium, ut videtur, sententiarum, ex diversis auctoribus, maxime theologis, excerptarum. Inc. Ὁ βίος βραχύς ἢ δὲ τέχνη μακρά. Ἡ ζωὴ ὀλίγη, ὁ κόσμος δύσκολος. ἢ ἀρετὴ ἐπίπονος. ὁ διάβολος ἰσχυρός· ἢ φύσις ἀσθενής· αἱ ἁμαρτίαι πολλαί· ὁ θάνατος ἐγγύς· τὰ μετὰ θάνατον φοβερά· καὶ κε ἐλθὲ εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν. Εἰσὶν ἅπαντες στίχοι τῶν βιβλίων τῆς θείας γραφῆς μυριάδες θ'. καὶ ς ρ κ δ'. Sed cum talia fingillatim persequi infinitum effet, scriptorum nomina non certe omnium, nec plerorumque fortasse, sed nonnullorum tamen in hoc opere citatorum, partim ex rubricis in margine, partim ex ipso contextu breviter indicabo.

S. Gregorius Thaumaturgus f. 44.

S. Macarius f. 44. 46. b.

S. Athanasius f. 44. 45. b. 75.

Gregorius Theologus f. 44 b. bis. 62. b. 64, (Stelit. 1.) 78. 78. b.

Ifidorus (MS ἰση) f. 44. b.

Parabole Davidis ad Saul. f. 45. b.

Plato f. 45. b. (q. 61.) 62. 63. bis. 64. 65. b. ter. Politico 77. b.

S. Basilius f. 50. (ἐκ τῶν ἀσκητικῶν) f. 60. 62. ib. b. 64. 73. 75. b. 77. b. 78. b.

Philemon Com. 51. b.

Menander 51. b. 63. b. bis.

Orpheus 51. b. 65. b.

Homerus οὐ σῖτον ἔδουσιν κ. τ. λ. 52.

Anaxarchus 52.

Zeno 52.

Eratosthenes ἐν τοῖς περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν 52.

Anacharfis 52. 56.

Ignatius 54. b.

Synodi Laodicensis Canon νέ. κζ. 55.

τῆς ς̄ synodi Canon οδ̄ ib.

Antifthenes Cynicus 56.

Proverbia 56. μάτην πονεῖς 66.

Porphyrius 56. ὁ πάντων, ἡμῖν ἔχθιστος 56. b. ὁ τὸν πρὸς ἡμᾶς ἐκθύμως ἀναδιξάμενος πόλεμον, ἐν τοῖς περὶ τῆς ἐκλογίων φιλοσοφίας 65. b.

τοῦ βουλγαρίας 58. et 58. b. 69. b.

τῆς κλίμακος 60. b. 62. b.

Demarati apophthegma 61. b.

Eudaemonidæ———ib.

Leonidæ———ib.

Hefiodus 50. 62.

Euripides (Hippol. ἡ γλῶσσ' ὄμω.) 62. 63. b. bis. (ἄρρητα βακχεῦτοισιν)

65. b. (Phoen.) 66. fr. ib.

Socratis apophthegmata 63.

Lafi Hermion.———63.

Demosthenis———63. 64.

πρώτη καὶ εἰκόστη Ὀλυμπιάδι φασὶ ρῦναι τὴν αἴτην· ὅτε φιλόνομος καὶ καλλίας οἱ καταναίοι τοὺς ἑαυτῶν πατέρας ἀράμενοι διὰ μέσου τῆς φλογὸς ἐκόμισαν τῶν ἄλλων χρημάτων καταφρονήσαντες ἀνδ' ὧν καὶ ἀμοιβῆς ἔτυχον τῆς ἐκ τοῦ Θεοῦ· τοιγάρτοι πῦρ Θεόντων αὐτῶν δῖεστη καθὸ μέρος ἐκεῖνοι παρεγένοντο 63. cf. Nonnum in Gregorii Stelit. p. 143.

φύλλων λαγωὺς ἐκφοβοῦσιν οἱ κτύποι

ἄνδρας δ' ἀνάνδρους αἱ σκῖαι τῶν πραγμάτων. 63. b.

Democritus 63. b.

Philo 63. b.

Cletarchus 64.

Plutarchus 66. b.

Ἐν Λακεδαιμόνι τινος Δημοσθένους ἀνδρὸς ἀκολάστου γνώμην ἀρμόττουσαν εἰπόντος ἀπέρριψεν ὁ δῆμος· οἱ δὲ ἔφοροι κληρώσαντες ἕνα τῶν γερόντων ἐκέλευσαν εἰπεῖν τὸν αὐτὸν λόγον ἐκείνῳ· ὥσπερ εἰς καθαρὸν ἀγγεῖον ἐκ ῥυπαροῦ μετακεράσαντες ὅπως εὐπρόσδεκτος γένηται τοῖς πολλοῖς· οὕτως μεγάλην ἔχει ῥοπήν ἐν πολιτείᾳ πίστις ἦθους καὶ τουναντίον. f. 67.

Diogenis apophthegma 71.

Εἰς τὸν χρυσόστομον. Τὸν παγχρυσολογώτατον πᾶμμεγαν ἐν πατρᾷσι θεολογικώτατον πρᾶ κ. τ. λ. 72.

Εἰς τὸν πρόδρομον. Ἀνὴρ κομίτης αὐχμὸν ἄγγριον τρέφων 72.

τὰ μηδὲν ὠφελοῦντα μὴ ζῆτει μάτην. Οὐκ ἂν πρῆξιμην οὐδενὸς λόγου βροτὸν Ὅστις κεναῖσιν ἐλπίσι θερμαίνεται 72. b.

Εὐχὴ τῆς ἀγίας μεταλήψεως. Καθαρὸν με κε ὁ θεῶ μου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου 73. b.

Maximus 73. b. 78.

Nilus 78.

Marcus monachus 79.

Chrysoftom. ἔρμην. τοῦ κατὰ ἰω 79.

Ἑρμοῦ 79.

Theognis 79.

Ἐν συγκρίσει δύο κακῶν δεῖ τὸ ἔλαττον ἐπιλέξασθαι. Διττοῦ γὰρ εἰσφρήσαντος ὡς φασὶ πόνου, Τὸν ἄλλον ἠμαύρωσεν ὁ σφοδρὸς πόνος· Ἄει γὰρ ὡς ἔοικεν αἱ περιστάσεις Ἐκ τῶν ἐναύλων ἠρεθισμέναι πόνων, Τίκτουσιν ὄρμας κρείττονας βουλευμάτων. Εὐβουλίας γὰρ ὁ στρατηγὸς ἀσφαλῆς, Ἄλλ' οὐχὶ τολμαῖς ἐστὶν ἀσφαλέστερος. Ὅμῳς τὰ πολλὰ τοῦ πάθους σιγητέον· Λυπεῖν γὰρ οἶδε καὶ λαλούμενον πάθος 79. b.

ib. τέλος τοῦ κονδακίου v. Cave Diff. ii. p. 30. Du Cang. Gloss. Gr. in v.

Non video tamen quid rei hic agatur.

ib. Ἑρμοῦ τρισμεγίστου περὶ νοῦ πρ τάτ. Ὁ νοῦς ὧ τάτ' ἐξ αὐτῆς τῆς τοῦ θεοῦ οὐσίας ἐστίν.

80. ἐρώτησις ἀσκληπίου πρὸς ἔρμην. Αἱ δὲ ὄρμαί τῶν ἀλόγων ζώων.

f. 83. b. Γνωῖμαι κατ' ἐκλογὴν ἐκ τε τοῦ δημοκρίτου καὶ ἐπικτήτου καὶ ἐτέρων φιλοσοφῶν. Περὶ θεοῦ.

f. 84. περὶ ψυχῆς. ib. περὶ συνειδήσεως. ib. περὶ φιλοσοφίας καὶ φρονήσεως.

f. 84. b. περὶ παιδείας. ib. περὶ ἀληθείας. ib. περὶ νοουθεσίας καὶ σωφροσύνης &c. &c.

- f. 87. b. γυνῶμαι σοφῶν κατ' ἐκλογὴν καὶ κατὰ στοιχεῖον.
- XXXV. f. 89.** Ἐκλογὴ ἀπὸ διαφορῶν βιβλίων καὶ διδασκαλία σύντομος γινομένη διὰ κεφαλαίων· περὶ τελείας ἀρετῆς τῶν ἰσπουδακότεων εὐαρεστῆσαι τῷ Θεῷ. Ἔστι δὲ ἡ ἐκλογὴ αὕτη ἐκ τοῦ ἁ' ἰω' τοῦ χρῦ 50 ἐκ τοῦ ἁ' πρὸς ἡμῶν βασιλείου τοῦ μεγάλου· ἐκ τοῦ ὁσίου πρὸς ἡμ' ἐφραῖμ· ἐκ τοῦ ἁ' ἰω' τῆς κλίμακος· ἐκ τῶν ἀσκητικῶν κεφαλαίων· ἐκ τῶν ἀποστολικῶν διατάξεων· ἀπὸ τοῦ σολομῶντος· ἀπὸ τοῦ εὐαγγελιστοῦ καὶ ἀπὸ τῶν διαφορῶν βιβλίων τῆς Θείας γραφῆς. ἐγράφη δὲ μετ' ἐπιμελείας παρὰ Θεοδοσίου μοναχοῦ.
- f. 95. τέλος τῶν Θείων κεφαλαίων.
- XXXVI. ib.** Δέσεις διὰ στίχων ἰάμβων τοῦ παραβεηκότος. Πᾶσα κτίσις κλαῦσον με τὸν παραβάτην. Pars dimidia hujus paginæ cum sequente et dimidia 96. transverso calamo deleta est, ita tamen ut verba nullo negotio legi possint. Conf. infra f. 106. f. 96. Iambi inc. οὐκ ἠθέλησα τὸν βίον τῶν παρθένων. Def. f. 98. b. ἀγαθότητος χρηστότητος καὶ μόνη. Ὅτι πρέπει σοι δόξα τιμὴ καὶ κράτος. Αἰῶνας εἰς ἅπαντας οὐ μετρουμένους, Αἰῶνας εἰς ζῦμπαντας οὐ λελεγμένους.
- XXXVII. f. 98. b.** Γρηγορίου μοναχοῦ διὰ στίχων τὸ κέ' παντοκρα. ὁ βασιλεῦσιν βασιλεύτατον κράτος.
- XXXVIII. f. 100.** Ἄλλοι στίχοι κατασκευαστοὶ κατὰ ἀλφάβητον. Ἀναθήσον ὦ ψυχὴ πρὸ τοῦ τέλους.
- XXXIX. f. 101.** Προσευχὴ διὰ στίχων μετὰ τὸ εἰπεῖν τὰ ἅγια τοῖς ἁγίοις. Ἐυχὴ προσελθεῖν καιρὸς ἐν μυστηρίοις.
- ib. εὐχὴ ὅταν ἀπέρχη μεταλαβεῖν.
- ib. εὐχὴ μετὰ τὴν ἁγίαν κοινωνίαν. &c. &c.
- XL. f. 101. b.** λόγοι διάφοροι ἐκ τῆς μέλισσας. Ερωτήσις. Τοῦ Θεοῦ λέγοντος διὰ τοῦ προφήτου ἀγγαίου.
- XLI. f. 102. b.** ἰσηδώρου ἐκ τῶν ἐπιστολῶν. Sequuntur preces quædam, formulæ rituales, et alia excerpta ex Scriptoribus ecclesiasticis, parvi, ut videtur, momenti.
- XLII. f. 106.** δέσεις διὰ στίχων ἰάμβων τοῦ παραβεηκότος vide supra f. 95. N. B. Hoc folium poni debebat post f. 111.
- XLIII. f. 109. b.** τίνες ἐφεῦρον ἀρχαῖοι τὰς τέχνας. Φιλοσοφίαν ἀριθμητικὴν μουσικὴν ἀστρονομίαν εὐκλείδης γεωμετρίαν ἀπελὴς βοτανικὴν. δημοσφεί-

νης ῥητορικῆν παπιανός νομοθεσίαν ἀντίλλος λοχιποίταν
 εὐρύνης τοξοσύνην εὐρίδαμνος θώρακα πολεμικὴν: εὐάνδρος κνημίδας καὶ
 ἀσπίδας. ὀπιανός ἀλιευτικὴν. τριπτόλεμος σποράν σίτου.
 f. 110. πάμφιλος ὀρθογραφικὴν. Τιφῆς ναυτικὴν
 ἀργός ναυπηγίαν. Ασχιμήθης μηχανικὴν

XLIV. στίχοι Ομηρικοὶ κ. τ. λ.

ἕτεροι στίχοι ἀναγινωσκόμενοι ἀντιστρόφως κ. τ. λ.

XLV. τοῦ ἀγίου Ἐπιφανίου περὶ τῶν δώδεκα λίθων τῶν ἐν τῷ λόγῳ τοῦ ἱερέως πεπερο-
 νημένων.

XLVI. f. 111. περὶ τῶν δώδεκα μηνῶν.

XLVII. f. 112. Continuantur iambi supra descripti f. 106.

XLVIII. f. 113. Ἐπιστολὴ Πέτρου πατριάρχου ἀντιοχείας πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον βε-
 νετίας περὶ ἀζύμων. Πολλῆς ἡμῖν εὐφροσύνης.

12. CODEX membranaceus, formæ octavæ ff. 212. seculo, ut videtur, decimo exaratus, initio et fine mutilus. Continet GREGORII NAZIANZENI carmina, cum scholiis ad marginem adjectis ab eadem fortasse manu quæ contextum operis descripsit. Quod ad Scholia attinet, interdum lineas integras, sæpius voces unam aut plures, abscidit bibliopecti cultellus. Carmina leguntur ordine statim exponendo:

f. 1. δήμου σφαλέντος πᾶς ἀγύρτης ἀρχεται

δῆμος δὲ πάντη τῶν καλῶν ἀταξία Distich. 68. Ed. Bill. T. ii. p. 155.

ἔργον πάρεργον οὐδαμῶς ἔργον λέγω

τὸ γὰρ πάρεργον καὶ καταφρονητέον. Dist. 69.

χρυσοῦ λαλοῦντος πᾶς ἀπρακτεῖτω λόγος,

πέθειν γὰρ οἶδε καὶ πέφυκε μὴ λέγειν. Dist. 71.

οὐκ ἔστιν οὐδὲν κτήμα βέλτιον φίλου

πονηρὸν ἄνδρα μηδέπω κτήσῃ φίλου. Dist. 48.

οὐδεὶς μετ' ὀργῆς ἀσφαλῶς βουλευέται,

τὰ γὰρ μετ' ὀργῆς οὐδέπω βουλήν ἔχει. Dist. 57.

μισῶ πένητα πλουσίῳ δωρούμενον,

ὡς τῷ λέγοντι τοῦ τρέφειν λελειμμένος. Dist. 31. p. 154.

ῥήτωρ πονηρὸς τοὺς νόμους λυμαίνεται

ἀγνός δὲ ῥήτωρ εὐκρατος ἀρ σία Dist. 32.

γελῶντες οἱ πλουτοῦντες ὀρφανῶν ψόγους

αὐτῶν γελῶσι τὴν θῦ τιμωρίαν. Dift. 33.

κόσμηι σεαυτὸν τοῖς καλοῖς τεκμηρίοις

καὶ μὴ πένητος ὄρφανου καταφρόνει Dift. 62. p. 155.

πέφυκε τοῖς πένησι φροεῖν μέγα

τοῖς πλουσίοις γὰρ οὐ τις φρόντις τοῦ βίου Dift. 35. p. 154.

Sequuntur quatuor versus εἰς τύχην p. 156. et novem εἰς βίον p. 155. 156.

in fine leguntur numeri ^{xx} στι. σνθ̄.

f. 1. b.—7. b. ὄροι παχυμερεῖς Ed. p. 198—202. Numerantur ^{xx} στι. σξζ̄.

f. 7. b. πρὸς τὴν ψυχὴν ἡμιάμβια. Ed. p. 182. Definit f. 8. b. θάλπειν σύνοικον ἄλλον p. 184. C.

f. 9—44. εἰς τὸν ἑαυτοῦ βίον. Ἰαμβοί. Ed. p. 1—31. Post ὁ γὰρ σκοπὸς τοῦτ' ἐστὶν ὃ σπουδάζετε (p. 25. C.) defectus est versuum 319. Sequitur enim ed. p. 30. C. ὡς τὴν γε ὄψιν μή ποτ' εἰσιδεῖν τόδε. In fine carminis numeratio est ^{xx} στι. ακχδ̄.

f. 44. ad im. τοῦ αὐτοῦ περὶ ταπεινοφροσύνης ἢ τοῖ σωφροσύνης καὶ ἐγκρατείας. Inc. πολλῶν ἀκούω. κ. τ. λ. Ed. p. 204. definit carmen in MS. f. 66. ὡς ἂν τύ-

χοιο πλείονος παρρησίας. ^{xx} στι. ᾠ. Ed. p. 220.

f. 66. Med.—67. b. med. εἰς ἑαυτὸν καὶ πρὸς τοὺς φθονοῦντας· ακρο ^{τχ} Ed. p. 187. 188. In fine ^{xx} στι. ξζ̄.

f. 67. b. εἰς τοὺς ἐπισκόπους. λ°. δ. ἴσως μὲν ἐχρῆν. Latine tantum exstat in ed. Billiana p. 301. Græce edidit Tollius e Cod. Viennensi in Insign.

Itin. Ital. p. 4. Definit f. 85. b. πάλης θανούσης ἢ φθόνος συνέρχεται. ^{xx} στι. ὠλα.

f. 85. b. med. τοῦ αὐτοῦ κατὰ θυμοῦ σιωπῶν. λ°. ε. θυμῶι χολοῦμαι Ed. p. 229.

Definit f. 97. b. καὶ ὅτα δήσω τοῖς λόγοις ὥσπερ λόγον. ^{xx} στι. φμς̄. Ed. p. 237.

f. 97. b. τοῦ αὐτοῦ κατὰ πλεονεξίας καὶ περὶ πλουτούντων. λ°. 5. φεῦ φεῦ ὅσων γέμουσιν. Ed. p. 237. definit f. 105. b. μόνον θν̄ σέβοντες ὃν γινώσκομεν. ^{xx} στι. τοθ̄. p. 243.

f. 106. τοῦ αὐτοῦ συγκρίσεις βίων. κρίναις ἂν ἡμῖν. Ed. p. 220. definit f. 111. ἔχειν τὰ δεύτερ' οὐδὲ τοῦτ' ἀτιμία. Deinde minore caractere, sed eodem fere

tempore quo codex descriptus est, additur οὕτως ἂν ἡμῖν ἀσφαλῆς εἴη βίος.

^{xx} στι. σνϛ. Ed. p. 224.

f. 111. b. περὶ ἐνανθρωπήσεως χϛ̄ κατὰ ἀπολιναρίου. Νοῦν τὸν μέγιστον ἴσμεν.

Ed. p. 247. Definit f. 113. ἔχεις τὰ τῆιδε' προσκύνει τὴν τριάδα. ^{xx} στι. σδ. p. 248.

f. 113. τοῦ αὐτοῦ περὶ προνοίας. Ἐρροῖεν οἱ τὸ θεῖον. Ed. p. 188. definit f.

115. b. ἀλλ' εἰς καλὸν τε καὶ πιδέξιον τέλος. ^{xx} στι. ρις. p. 190.

f. 115. b. τοῦ αὐτοῦ περὶ παρθενίας. Καλὸν γάμωι δεῖσθαι. Ed. p. 175. De-

finit f. 117. πείθου θεῶι. ^{xx} στι. ξδ. Ed. p. 176.

f. 117. ἀγνευε παῖσι π.—καὶ ἀγνὸς ἦι. Ed. p. 182. In summo fol. 117. b.

μή σου σε χσ̄ ὡς διπλῆν ἔξω βάλῃ. ^{xx} στι. ιη. additur in MS. post v. 11. φεύγειν ἔχιδναν καὶ συνείσακτον φρενός.

f. 117. b. Παρθένη νύμφη χϛ̄. Ed. p. 299. definit τοῖς ἀνω μυστηρίοις. f. 119. b. Ed. p. 300.

f. 119. b. ὅτι οὐκ ἀπὸ τῶν πιπτόντων χρεὶ τούς ἀγνοὺς διαβάλλειν. ^{xx} σι. ι. V. Muratorium Anecd. p. 200.

f. 120. ἐπιτίμησις κατὰ τοῦ ἀλόγου τῆς ψυχῆς. Ἐμπούσα μαινὰς. Ed. p. 196.

definit f. 121. b. τὴν εὐδαίμονα. ^{xx} στι. λθ.

f. 120. b. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ ἔμμετρα. Πολλοὺς ὄρων γράφοντας. Ed. p. 248. Quatuor versus hujus carminis priores ab antiqua manu, quæ totum fere codicem descripsit, exarantur. Sequuntur deinceps folia sex a juniore quodam scriba ad codicis defectum supplendum adjecta, carminis hujus quod reliquum est completentia, una cum Iambis ad Maximum f. 123.* ed. p. 249. 250. et mox,

f. 124.* b. γρηγορίου ἱερῆος ἀθύρματα κ. τ. λ. Ed. p. 187. definit 125.* b. θείλης.

f. 125. b.* δικὴ δικασταί. Ed. p. 251. definit f. 126.* φθόνος.

f. 126.* ἐν σοι μὲν ἠρεμοῦμεν. v. Tollii Itin. Ital. p. 98. definit τυχεῖν 126.* b.

f. 121. Refumitur vetustior scriptura. Incipit οἱ μοι μάχης τε. Ed. p. 197. Prior hujus carminis versiculus οἱ μοι κέκμηκα juniore et ineleganti manu

- summo paginæ præponitur. Definit ἐμὴν ἀτιμίαν. ^{xx}στι. κᾱ.
 f. 121. im. ἢ πολλᾱ πολλᾱ. Ed. p. 243. definit f. 123. b. μόνη γὰρ ἀπλό-
^{xx}της. [—]στι. σκς.
 f. 123. b. τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἀφίλους. Οἱ συνθῦται. definit f. 124. μεταί-
^{xx}χμιον. [—]στι. ζ̄. Ed. p. 251.
 f. 124. δεινὸν τὸ πάσχειν. definit φορὰν. ^{xx}στι. ε. Ed. p. 182.
 ibid. εἰς εὐγενῆ δύστροπον. Εἴ σοι πῖθηκον. Ed. p. 251. Definit f. 124. b.
^{xx}χρηστὸν φέρειν. [—]στι. λδ̄.
 f. 125. εἰς τὴν ὑπομονὴν. Ὅτ' ἂν τιν' εὐρησι. Ed. p. 181. Definit νικηφόρος ^{xx}στι. θ.
 ibid. ἐπεὶ με βάλλεις. Ed. p. 180. definit σκότος ^{xx}πόσον. [—]στι. ιβ̄.
 ibid. εἰς πενίαν φιλόσοφον. Χαίρεις τρυφῶν. Ed. p. 196. definit f. 125. b. ἀσ-
^{xx}θενεστέρου δέ γε. [—]στι. η̄.
 f. 125. b. ἰκετήρια εἰς ^{xx}χν̄. Μή σου λαθοίμην. Ed. p. 176. Definit νοήμασιν.
^{xx}στι. ζ̄.
 ib. οἱ μοι προσῆλθε. definit ἐκ ξύλου. ^{xx}στι. ζ̄. Ed. ibid.
 f. 126. Ἐπιστάτα. definit. τεθνήξεται. ^{xx}στι. γ̄. Ed. ibid.
 ib. τολμῶ definit βαρούμενος. ^{xx}στι. ζ̄. Ed. ibid.
 ib. εὐχὴ ἐωθινή. Inc. ὄρθρος δίδωμι. Def. σὺ δ' εὐόδου. ^{xx}στι. ζ̄. Ed. ibid.
 ib. πρὸς ἐσπέραν ὕμνος. Ἐψευσάμην— def. f. 126. b. φανείς. ^{xx}στι. ζ̄. Ed. ibid.
 f. 126. b. Σε καὶ νῦν εὐλογοῦμεν. Cum Sch. in marg. Οὗτος ὁμοῖος ἐστὶ τῷ περὶ
 παρθενίας. Edidit Tollius Itin. Ital. p. 96. Definit f. 127. εἰς τοὺς αἰῶνας
^{xx}ἀμὴν. [—]στι. ν.
 f. 127. ὕμνος διὰ λυρικοῦ. Σε τὸν ἀφθιτον μονάρχη. Ed. p. 185. Definit f.
 127. b. αἰῶνος ἀμέτρου. ^{xx}στι. νᾱ.
 f. 127. b. δέησις πρὸς ^{xx}Θν̄ τῆι ἐπαύριον. Ἐζημίωμαι [—]χε̄. Ed. p. 177. Definit
^{xx}στήσεις βλάβην. [—]στι. ς̄.

f. 128. εἰς τὸν πονηρόν. Πάλιν προσῆλθες (fic) ὁ δράκων—Definit συμπνίγοις κακούς (fic) ^{xx}στι. γ. Ed. p. 177.

ibid. καὶ τοῦτο τῆς σῆς—definit ὄρων φύγω. ^{xx}στι. ζ. Ed. ibid.

ibid. θεὸν βοῶ — definit φόβωι κράτους (fic) ^{xx}στι. ζ. Ed. ibid.

ibid. ποῖ (fic) θυμὲ βαίνεις. στήθι· ποῖ φέρη (fic). Definit f. 128. b. ὀλεθρίοις λάθη. ^{xx}στι. ζ. Ed. ibid.

f. 128. b. εἴ μοι πονήρως. definit τί μοι γένητ' ἔρεισμα πλὴν σοῦ κοίρανε. ^{xx}στι. ζ. Ed. ibid.

ibid. κενὸν κενὸν (fic). vl. 5. οὐπω δὲ μεστὴ χῶρά μ. τ. κ. Definit θῆται μ' ἐαυτοῦ χεῖρον ἐργαστήριον. ^{xx}στι. ζ. Ed. ibid.

ibid. εἰκὼν κενοῦται — definit ἀλλοτρίοις λόγοις τε καὶ νοήμασιν (fic) ^{xx}στι. δ.

ibid. πηγὴ κακῶν—definit f. 129. οὕτως ἂν ἡμῖν εἰκὼν ἀφθαρτος μένοι. ^{xx}στι. δ. Ed. ibid.

f. 129. ἀπελθ' ἀπελθε—definit λιτάζομαι. ^{xx}στι. ζ. Ed. p. 178.

ibid. ἤλθες μὲν ἤλθες—definit παραστατήν. ^{xx}στι. ζ. Ed. ibid.

ibid. πόσον πείζεις †—definit οὐ πείσομαι. ^{xx}στι. ζ. Ed. ibid. † ad marginem notatur literis fere evanescentibus γρ. οὗτος πόσον παίζεις με καὶ κακοῖς. . .

ibid. ἄρπασον ἄρπασον—definit πάντ' ἐλάων. ^{xx}στι. ιδ. et ^{xx}στι. πα. h. e. totam horum carminum εἰς τὸν πονηρόν seriem a f. sc. 128. versus continere 81. Ed. Tollius Infign. Itin. Ital. p. 100.

f. 129. b. πρὸς τὴν νόσον. Οἴμοι στενοῦμαι—definit πῦρ μένει. ^{xx}στι. ζ. Ed. p. 178.

ibid. οἴμοι στενοῦμαι def. λάβης με χείρονα. ^{xx}στι. ζ. Ed. ib.

ibid. νοσῶ νοσῶ μὲν—Versus 3^{lius} τραχηλιῶντες τῶν σφαγῆ τηρουμένων. v. 4.

σαθραὶ βάσεις. Definit τὸ δοῦλον ἄρτιον. ^{xx}στι. ιε. Ed. Ibid.

f. 130. πῆξον με χε—definit βαλλοίμην ἔτι. ^{xx}στι. ζ. Ed. p. 180.

ibid. τολμῶ τι λέξαι—definit καθαρώων. ^{xx}στι. ζ. Ed. p. 181.

- f. 130. b. ἦν ἦν δ' ἦν θου—ἄλλος δ' ἐγώ. ^{xx}στι. γ. Tollius p. 100.
- ibid. ἐξ ἰατρῶν—φαρμάκων σθένος. ^{xx}στι. γ. Tollius p. 102.
- ibid. ἰδοὺ τὰ θερμὰ—παγήσομαι. ^{xx}στι. γ. Tollius ibid.
- ibid.πέπληγμ' ἔχω τι—φέρειν. ^{xx}στι. γ. ibid.
- ibid. ἐξηπόρημαι—λελήσμεθα. ^{xx}στι. γ. ibid.
- ibid. ἔρριψεν ἔρριψεν—ἠλπίζομεν. ^{xx}στι. γ. ibid.
- ibid. τὶ ταῦτα χε—ἐλπίδες. ^{xx}στι. γ. ibid.
- f. 131. καθημέραν—κρίσις. ^{xx}στι. γ. ibid.
- ibid. σκοπὸς τέθειμαι—δίδου χέρα. ^{xx}στι. δ. ibid.
- ibid. ὄλωλ' ὄλωλα—λυπρὸν βίου. ^{xx}στι. γ. ib. p. 104.
- ibid. τί τῆιδε μοχθῶ—ἴμοι. ^{xx}στι. γ. ibid.
- ibid. φεῦ καὶ κρίσιν—θείεις. ^{xx}στι. δ. Ed. p. 252. D.
- ibid. καλεῖς καλεῖς με—φέρων. ^{xx}στι. γ. Tollius p. 104.
- ibid. ἦ πόλλ' ἀνέτλην—ἰξόδου. ^{xx}στι. γ. ibid.
- f. 131. b. τί με κρατεῖς—ἐνδεής. ^{xx}στι. γ. ibid.
- ibid. πάλιν προσῆλθεν—ἀρπάσει. ^{xx}στι. γ. Ed. p. 252. D.
- ibid. ζῶ καὶ τέθνηκα—τεθνηκέτω. ^{xx}στι. γ. Ed. ibid. Adjicitur summa ver-
suum carm. εἰς τὴν νόσον, ^{xx}στι. ζγ.
- ib. εἰς τὴν ἀπαλλαγὴν. Παρῆλθον ἄνθη—ποθηγίαι μάκαρ. ^{xx}στι. ιβ. Ed. p. 179.
- f. 132. τέθνηκα τῶιδε—δеспότην. ^{xx}στι. ζ. Ed. p. 181.
- ib. εἰς τὴν ἀναχώρησιν. ἄλλοι μὲν εὐπλοῦσι—ἀμφοῖν φίλοι. ^{xx}στι. ιβ. Ed. p. 181.
- ib. κόσμον πόριζε—ἰπτερωμένοι. ^{xx}στι. ζ. Ed. p. 180.
- f. 132. b. σκεύαζε—ἐνθάδε. ^{xx}στι. δ. Ed. p. 252.

- ib. ἐγὼ τραπέζης—ποιμένες. ^{xx} στι. ζ̄. Ed. p. 197. Adjicitur summa versuum
 carm. εἰς τὴν ἀναχώρησιν, ^{xx} στι. λ̄.
- f. 132. b. δικάζομαι σε κόσμε—οὕτως ἔχει. ^{xx} στι. ιε̄. Ed. p. 179.
- f. 133. χαίρων μὲν ἦλθον—νοημάτων. ^{xx} στι. θ̄. Ed. p. 180.
- ibid. θαύματα ἡλιοῦ καὶ ἐλισσαῖος. Τοσαῦτα θαύμαθ'—ὀστέων. ^{xx} στι. λ̄. Ed. p.
 204.
- f. 134. ἐπίγραμμα εἰς τὸ μαρτύριον ἡλιοῦ τὸ ἐπιλεγόμενον χηρεῖον—Αὕτη ξέν' ἔστ'
 ἀρεπτά—ᾠδίνων δίχα. ^{xx} στι. ιε̄. Ed. p. 195.
- ib. κατὰ τυμβορῶν. ἐπεὶ σε κευθμῶν—πάντων ῥέοι. f. 136. Ed. p. 202.
 Carmina diversa in sepulchrorum effossores. Numerus versuum in fine
 notatur ὀδ̄. Scriba scilicet omiserat duos versus in 2do decasticho, οἱ τόνδ' ἔχου-
 σι τύμβον· εἰ τὸδ' ἔστ' ἔχειν. et, βαλὼν· τί τοῦτο καὶ τεμῶν ἄμφω χεῖρε, sed margini
 haud multo post additi sunt.
- f. 136. εἰς ἑμαυτὸν—Λέγουσιν οἱ μισοῦντες—def. 137. τοῖς σοῖς θρόνοις γενοίμην.
^{xx} στι. ρε̄. Tollius p. 74. N. B. Tollii vv. 47. 48. hic defunt. v. 83. feqq.
 sic leguntur, καὶ λάκκον ᾠκησ' ἀγρίων θηρῶν μέσος
 εἰ δ' ἔκτασις λέοντας ἔφραξεν χερῶν καὶ νῦν λέοντες· σῶζε.
- f. 137. πρὸς τοὺς πολυόρκους διαλογικός. Ὁρκου τί χεῖρον def. f. 144. ἀμὴν γέ-
 νοιτο. ^{xx} στι. τκη̄. Ed. p. 224—229.
- f. 144. περὶ ἀγνείας σώματος διὰ λυρικοῦ. Ἀρετὴ—τύχοιτε. ^{xx} στι. ῑ. Ed. p. 252.
- f. 144. b. περὶ ἐνανθρωπήσεως Χυ. Νήπιος—definit οὐδὲν ἔχει. Edidit Mu-
 ratorius Anecd. Gr. p. 211. Lectiones nostri codicis in locis quibus-
 dam apponere non gravabor. V. 2. ἐπουρανοῦ. 3. λόγου—φανέντος. 6. πά-
 χος. 7. ἡμέτερον φῶς. 8. ἐόν. 9. ἀμφοτέρωθε τόσον—ἔρδει. 10. πρῶτος. 11. τόσ-
 σον ἔχειν. 12. ἀμφιθέειν. 14. μυριάσιν.
- ibid. Εἰς τὴν ἐν ταῖς νηστείας σιωπὴν διελεγεί. Ἴσχεο γλῶσσα φίλη—f. 147. ὄρμον
 ἔχοι ^{xx} στι. ρη̄. Ed. p. 128—130. C. Deinde ἄλλα δι' ἔλε. Εἰ δ' ἄγε—f. 148.
 μνημόσυνον λάλεον. Ed. p. 130—131.
- f. 148. b. Ἔμνος εἰς χν̄ μετὰ τὴν σιωπὴν : διε. ^λ χε̄ ἀναξ—def. 149. b. ἦν ἐθέλει.
^{xx} στι. νε̄. Ed. p. 131.

- f. 149. b. Ἐπος ἡρωϊκὸν καὶ ἰαμβικόν. Εἰ μὴ γλῶσσαν ἔδησα λάλον. f. 150. πεί-
πειν αἰί. ^{xx} στι. λβ. Ed. Muratorius loc. cit. p. 175.
- f. 150. ἐνόδια δι' ἐπῶν. Χεῖ ἀναξ ὅς πάντα πέλεις—ἐλεύθερος ἀτρεμέων τε. Ed. p.
127. Defunt hic duo folia, ut patet ex Registro.
- f. 151. incipit εἰς ὧς ἔστιν ἀναρχος—κόλποις. Ed. p. 161. B.
- ib. περὶ υἱοῦ διεπῶν. Τίτα δὲ πρῶτιστον—f. 153. ἀφθιτος υἱός. ^{xx} στι. πγ. Ed.
p. 161—163.
- f. 153. περὶ πνεύματος διεπῶν. Θυμὲ τί δηθύνεις—155. ἡ τριάς ἴστω. ^{xx} στι. ζγ.
Ed. p. 163—165.
- f. 155. περὶ κόσμου διεπῶν. Εἰ δ' ἄγε καὶ μεγάλοισι—157. ἀμφὶ θύων. ^{xx} στι. πη.
Ed. 165—167. A.
- f. 157. περὶ ἀγγέλων. Ἀγγελικῶν τε χορῶν—λόγοισι. ^{xx} στι. ιβ. Ed. p. 167.
- ibid. περὶ προνοίας. διεπῶν. Ὡδὲ μὲν εὐρυθέμελλον (sic)—f. 159. αἴης. ^{xx} στι. οα.
Ed. p. 167.
- f. 159. περὶ λογικῶν φύσεων διεπῶν. Οἷη δ' υἱεῖοιο—f. 161. εὐχος ὁμοιον. ^{xx} στι. ζθ.
Ed. p. 168.
- f. 161. περὶ ψυχῆς. διεπῶν. Ψυχὴ δ' ἔστιν ἄημα—f. 164. στάχους ἐβλάστησεν
^{xx} στι. ρκη. Ed. p. 170.
- f. 164. περὶ διαθηκῶν διεπῶν. Δεῦρ' ἄγε καὶ δισσοῖο—ῶι διαμειφθέν. ^{xx} στι. λ.
Ed. p. 173.
- f. 164. b. περὶ ἐπιφανείας χυ. διεπῶν. Ἀλλὰ τὰ μὲν μετόπισθ'—f. 165. b.
^{xx} ἀποινον. στι. να. Ed. ib. 174. B.
- f. 165. b. περὶ βαπτίσματος. διεπῶν. Εἰ μὲν δὴ μὴ τρεπτός—f. 166. ἔπλετο λου-
^{xx} τρὸν. στι. ιη. Ed. p. 174. C.
- f. 166. Πρὸς νεμέσιον ἀρχοντα ἔλληνα διεπῶν. Ὅμμα δίκης—f. 173. b. συνημε-
^{xx} τέροισι γραφεῖς. στι. τλγ. Ed. p. 140—146.
- f. 173. b. Ἐφάμιλλος τῆς ἐπὶ γάμον παρθένου πρὸς Ὀλυμπιάδα διεπῶν. Τέκνον ἱμὸν
το δε τοι πεμπτήριον—f. 176. ἔνθεν ὀδεύειν. ^{xx} στι. ρια. Ed. p. 132—134.

- f. 176. περὶ γάμου διελεγείων. Εἴ σοι τί χρῆστον—δεινότεροις. ^{xx}στι. γ. Muratorius p. 201. In v. 2. nofter Codex οἶκος καὶ γαμετὴ.
- ibid. περὶ ἀρετῆς ἀνθρωπείας. διεπῶν. Τὴν ἀρετὴν ποθεύμεν—f. 178. μέτρ' ἐπι-
^{xx}κείσθω. στι. πδ. Ed. 135—136. C.
- f. 178. περὶ ἀρετῆς παραινετικὸς β. διεπῶν. Εἰ δ' ἄγε τοι—f. 179. b. τοῦδε βίοιο
^{xx}στι. οβ. Ed. p. 136. C.—137.
- f. 179. b. Εἰς ἑμαυτόν. διελεγείων. Ἐρχομαι ἐκ βίοτοιο—f. 180. b. τριάδα.
^{xx}στι. νβ. Ed. p. 134.
- f. 181. εἰς τὴν νόσον. διελεγείων. Ἥλυθες αὔθις—f. 183. b. σὸν λάτριν ὡς ἐθέ-
^{xx}λοις. στι. ρη. Ed. p. 138.
- f. 183. b. εἰς ὑπομονὴν διελεγείων. Εἴ τις εἰὼν κακίης—χριστοφόρου πάντα φέρειν
^{xx}κραδίης. στι. η. Muratorius p. 179.
- ibid. εἰς πενίαν φιλόσοφον. διελ'. Ἔστω τις—πάθεισι. ^{xx}στι. γ. Muratorius p. 183.
- ibid. εἰς μονάζοντας. διελ'. Πρώην τίς με τρυφᾶν—f. 184. ἀντικαθεζομένην. ^{xx}στι.
ι. Ed. p. 138.
- f. 184. ἄλλο. Οἱ μοναχοὶ—τραύματ' ἔχων. ^{xx}στι. ι. Ed. ib.
- ibid. πρὸς τοὺς μονάζοντας. διελ'. ὡς στυγνὸς—185. οὐ δύναται. ^{xx}στι. κς. Ed. ib.
- f. 185. εἰς ἀγαπητοὺς διε. καὶ ἔλεγει καὶ ἰάμβων. Ἦδη μοι πολιῆ—f. 187. σω-
^{xx}φροσύνην. στι. ρε. Muratorius p. 184—197. in p. 188. ult. pro ζήσατε nof-
ter codex δείξατε. p. 189. 9. pro χ' ὡ nofter χρίστωι. Post ἔξω βάλῃ p.
194. ult. addit nofter, φεύγειν ἔχιδναν καὶ συνείσακτον φρενός.
- f. 187. ὅτι οὐκ ἀπὸ τῶν πιπτόντων χρὴ τοὺς ἀγνοὺς διαβάλλειν. διελεγεί. Τίς φύ-
σις οἱ μὲν ἀγνοὶ—τοῦτο δικαῖον. ^{xx}στι. ιε. Muratorius pp. 198. 200.
- f. 187. b. ὅτι καὶ παίζειν ἔστι σεμνῶς. διε. ^λΠαίζει καὶ πολιῆ—μανίαι. ^{xx}στι. δ.
Muratorius p. 202.
- ibid. εἰς φιλόγριον καὶ πρὸς ὑπομονὴν διελ'. Ἔστιν Ἐπικτήτοιο—f. 188. ἀνθια
^{xx}καππαδόκες. στι. ιη. Muratorius p. 180. et 182.

- f. 188. εἰς εὐγενῆ δύστροπον. διελεγεί. Αἵματος ἐξ ἀγαθοῦ—f. 189. ὕψος ἔχων.
^{xx}
 στι. μ. Ed. p. 126.
- f. 189. πρὸς λοιδοῦρους· διεπῶν καὶ ἐλεγείων. πολλὰ λέγεις με κακῶς—ἔχοις θεόθεν.
^{xx}
 στι. ιβ. Muratorius p. 171. 172.
- ibid. εἰς γιγάντιον οἰκοδόμον· διελ'. Ἄλλος μὲν βαβυλωνός—ἄνδρον ἔχω. ^{xx} —
 Muratorius p. 213.
- f. 189. b. ἐπιτάφιοι. διε καὶ ἐλ' καὶ ἰαμ' εἰς προαιρέσιον σοφιστῆν αὐτοῦ. διελ'. Μη-
^{xx}
 κέτι κεκροπή—Κεκροπήν. στι. η. Muratorius p. 1.
- ibid. εἰς θεσπέσιον γραμματικόν αὐτοῦ διελ'. Ἄι Ἄι καὶ σὺ θάινες—σοφίης. ^{xx} —
 Muratorius p. 3.
- ibid. εἰς μαρτινιανὸν διελεγείων—191. αἰὲ μενέτω. ^{xx} —
 στι. ο. Muratorius p. 4—
 16. In nota p. 6. Muratorius inquit “Τετρυμένων vexatorum. In Cod.
 Ambr. legitur τεθριμμένων, corrupte procul dubio.” Corrupta certe lectio
 τεθριμμένων, veræ tamen continet vestigia. Lege ex nostro τε φθιμένων,
 qui pro ἄλλαι habet ἄλλων.
- f. 191. εἰς λιβίαν. δι' ἐλεγείων. ὄφελος ὃ λιβία—τοὺς ἐθ' ὑπολιπομένους. ^{xx} —
 στι. ιη. Muratorius p. 17. 19. 20. Epigramma vv. 6. quod in Muratorii ed.
 primum locum occupat, in codice nostro ultimum habet. Sed signis
 ad marginem positis ordinem mutari debere docet librarius.
- f. 191. b. εἰς εὐφήμιον. δι' ἐλεγείων. Ἦν δυὰς—192. b. κάλλιπεν ἠγαθίω. ^{xx} —
 μζ. Muratorius p. 20—27.
- f. 192. b. εἰς ἀμφιλόχιον διελ'. Ἦλυθε κ' ἀμφιλόχοιο—f. 193. ἀντιχαριζόμενος
^{xx} —
 στι. ιη. Muratorius p. 28. 29.
- f. 193. εἰς ἀμφίλοχον ἄλλον διελεγεί. Ἀμφίλοχος τέθνηκεν—καίνυτο καὶπραπίσι
^{xx} —
 στι. ις. Muratorius p. 30—34.
- f. 193. b. εἰς νικομηδῆ. διελ'. Οἴχεαι ὃ νικόμηδες—f. 194. ἱερῆι δυάδι. ^{xx} —
 στι. ιη. Muratorius p. 34—37.
- f. 194. εἰς καρτέριον διελ'. Πῆ με λιπῶν—κατέχοις. ^{xx} —
 στι. ιθ. Muratorius p.
 37—40.

- ib. εἰς βάσσουν^π διε καὶ ἔλεγεί. Βάσσε φίλ' ὡς $\bar{\chi}\omega\iota$ —ὁμοζυγίης.^{xx} στι. ἱ. Muratorius p. 41.
- f. 194. b. εἰς φιλτάτιον διελ'. Ηΐθεον—δέμας.^{xx} στι. β. Muratorius p. 42.
- ibid. εἰς εὐσέβιον καὶ βασιλίισσαν διελε. Εὐσέβιον βασιλίισσα—μεγάλων.^{xx} στι. δ. Muratorius ibid.
- ibid. εἰς Ἑλλάδιον δι' ἔλεγεί. Αἰεὶ σοι—f. 195. καμάτων.^{xx} στι. ιβ. Muratorius p. 43—45.
- f. 195. εἰς γεώργιον διελε. Καὶ σὺ γεωργίσιον—βίοτον.^{xx} στι. δ. Muratorius p. 45.
- ibid. εἰς εὐπράξιον διελ'. χῶρης—ἠντιάσεν.^{xx} στι. δ. Muratorius p. 46.
- ibid. εἰς Καισάριον τὸν ἀδελφόν' διελ' καὶ ἰαμβ.^π Σχέτλιός ἐστιν—f. 197. καπ-παδόκαις.^{xx} στι. οζ. Muratorius p. 49—62.
- f. 197. εἰς γοργόνιον τὴν ἀδελφὴν' διελε. Γρηγορίου νόνης τε—παλιουγενέες.^{xx} στι. ι. Muratorius p. 63—65.
- ibid. εἰς γρηγόριον τὸν $\bar{\pi}\rho\alpha$. διελεγειῶ. Ἐνθ' ἑκατονταετῆς—198. λαὸν ὃν εἰς ἔτ' ἄγει.^{xx} στι. νβ. Muratorius p. 67—77.
- f. 198. εἰς νόνην $\hat{\tau}$ εαυ $\bar{\mu}\rho\alpha$ ἐκ τ θυσιασ $\bar{\pi}\rho\lambda\eta\phi\theta\epsilon\iota\sigma\alpha$. διε καὶ ἔπ. Παντός σοι μύθοιο—f. 202. b. νόνην ἀνέπεμψεν.^{xx} στι. σζ. Muratorius p. 77—110.
- f. 202. b. παρὰ τῶν γονέων. διελ'. Εἶη σοι—τοκέων.^{xx} στι. ιδ. Muratorius p. 110. 111.
- f. 203. εἰς τὸν πάντων αὐτῶν τάφον. διελ'. καὶ ἔπων. Λάας ὁ μὲν—ὑστάτιόν περ.^{xx} στι. ἱ. Muratorius p. 113. 114.
- f. 203. b. εἰς ἑμαυτὸν' διελ'. Πρῶτα μὲν εὐξαμένη—f. 204. δῶκε δ' ἔρων σοφίης.^{xx} στι. λβ. Muratorius p. 115—122.
- f. 204. Εἰς τὸν μέγαν βασιλείον' διελ'. Σῶμα δίχα ψυχῆς—205. δώδεκάδα.^{xx} στι. νβ. Ed. p. 152. 153.
- f. 205. Εἰς ναυκράτιον' διελ'. Ἰχθυόλον ὡτ' ἔλυε—ἐλύθη.^{xx} στι. ιε. Muratorius p. 123—126.

f. 205. b. εἰς μαζέντιον ^π διε καὶ ^γ ελε. Αἵματος εὐγενέος—^{xx}χριστιανὸς πελάει. ^{xx}στι. ι.
Muratorius p. 135. 136.

ibid. Εἰς ἐμμέλιον ^μ βασιλει. ^γ διελε. Ἐμμέλιον τέθνηκε—^{xx}ἔσχες ἕνα. ^{xx}στι. ιβ. Mu-
ratorius p. 126.

f. 206. εἰς μακρίναν ἀδελφὴν βασιλει ^μ διε. Παρθένου—^{xx}ἔχει. ^{xx}στι. δ. Muratorius p.
130.

ibid. Εἰς Θεοσίβιον ἀδελφὴν βασιλει ^μ διελεγει. Καὶ σύ γε—^{xx}ἐξελύθης. ^{xx}στι. δ. Mu-
ratorius p. 131.

ibid. εἰς γρηγόριον τῆς ^μ μερ ἀδελφον. ^γ διελε. γρηγόριον—^{xx}κόνις. ^{xx}στι. δ. Muratorius
p. 134.

f. 206. inf. Minore caractere, fed ab eadem, opinor, manu quæ totum
codicem exaravit, εἰς εὐπραξίους ὁμωνύμους ^λ διε: Οὐδεμεν—^{xx}παρεσταότες. ^{xx}στι. δ.
Muratorius p. 168.

f. 206. b. κατὰ τοῦ πονηροῦ. ^μ διελεγειών. Οὐ λήξεις λοχῶν με—^{xx}φείδω τῶν μετ'
ἐμί. ^{xx}στι. ιβ. Ed. p. 94. D. 95. A.

ibid. πρὸς τὸν κόσμον ^μ διελεγειών. Κόσμε φίλ'—^{xx}ἐτύχθη. Ed. p. 95. B. C.
Post hunc versum defectus est aliquot foliorum, quorum tamen nume-
rum accurate definire nequeo, nullum enim in sequentibus registri ves-
tigium comparet. Incipit fol. 207. ^{xx}τέρποιτ' ἢε τις ἐσθλὸς ἀνιάζοι φρίνα—de-
inde, quatuor versibus interjectis, καὶ τὸ φίλον ^{xx}παθέσσει καὶ ἄλγεσι σείῃ λαβέσ-
σαι. ^{xx}στι. ζ. Muratorius p. 216. N. B. in primo versu ^{xx}κούφην, quod exhi-
bet Muratorius, in codice nostro deest.

ibid. γινῶμαι ^μ καταδιστιχίαν ^μ διελεγει. ἀκροστι.—^{xx}Γινῶμαι Γρηγορίου. ^{xx}δίστιχος εὐ-
επίη—f. 208. b. ^{xx}μελέτω. ^{xx}στι. ξβ. Ed. p. 146.

f. 208. b. πρὸς τὴν ψυχὴν ^μ ἐξ ἐνὸς ἐλεγείου καὶ ^{xx}τριῶν ^{xx}ιάμβων. Ἔργον ^{xx}ἔχεις ^{xx}ψυχὴ—
^{xx}καμάτω. Ed. p. 176.

ibid. πρὸς τοὺς ἐν μαρτυρίοις ^μ τρυφῶντας. Εἰ φίλον ^{xx}ὀρχισταῖς—f. 209. ^{xx}ἀντ' ^{xx}ἀρετῆς
τὸ ^{xx}γέρας. ^{xx}στι. κ. Muratorius p. 203—206.

f. 209. πρὸς τοὺς ἀνορύττοντας ^μ τάφους ^μ προφάσει ^μ μαρτύρων. ^{xx}Τρισθανίης—210. ^{xx}αὐ-

τομολεῖτε τύπους. ^{xx}στι. λ. Muratorius p. 138—139. versus habet 24 priores. Posteriores sex p. 205.

f. 210. κατὰ τυμβορύχων. Μηκέτι πηκτὸν ἄροτρον—Definit codex f. 212. b. τίς δ' ἂν ἀειρόμενον ἠλίκον ὄσσατίης. Muratorius p. 141—156.

Scholia, quæ sequuntur, haud optimæ quidem sunt notæ, nec omnino tamen indigna quæ in eruditorum usus e membranis vetustate detritis protrahantur.

f. 1. b. .. τὸ παχυμερῆ ἢ μὲν γὰρ παχυμερῆς διδασκαλία ἐπιφιλῶν τῶν παραδειγμαμάτων πρὸ (κεῖται) μόνον· ἢ δὲ λεπτομερῆς τὰ τε ἴδια καταλέγει ἐκάστου πράγματος καὶ τὴν διαίρεσιν δεύτε ὅτι ἐπὶ τῶν πρὸς τι οὐκ ἔστιν τὸ μὲν ἀκριβῶς εἶδεναι τὸ δὲ παχυμερῶς· μὴ ἵνα τὸν ν πρᾶ ἀκρι ς οἶδας ὃν δὲ ν παχυμερῶς.

f. 3. ad v. ἡ βασκανία δὲ καὶ βλάβη διὰ φθόνου. Sch. ἡ μίμψις ὅν γὰρ φ τ καὶ βασκαίνει φεταὶ καὶ σκώπτει θῶς φησι καὶ τις τῶν σο σκανίης μνημ

φραδέσ^α (ἔστιν) ὁμῶ καὶ ὁ καλλιμάχ^α· δὲ μῶμος ἵν' ὁ φθόνος ἔνθα νεύοιτο.

f. 62. b. ad v. τίνων φρυγίσκοι. Sch. ὅπερ λέγει τοιοῦτόν ἐστι. τις οἰνοχοεῖν βούλεται τὸν γανυμήδην· φρυγίσκος δὲ νεανίας ὁ γανυμήδης ὃν ἤρασεν ὁ Ζεὺς εἰς αἴετον μεταβληθεὶς· νέκταρ δὲ πόμα τῶν κατολυμποῦ ὑπαρχει θεῶν ἠδύ τι καὶ ἐξαιρετόν ὡς ὄμηρος φληναφεῖ:— ταυρος δὲ ὁ Ζεὺς διὰ τὴν Εὐρώπην· κύκνος διὰ τὴν Λῆδαν· ἀνήρ διὰ τὴν Σεμέλην· θηρίον καὶ δράκων διὰ τὴν Ολυμπιαδα· χρυσὸς διὰ τὴν Δανάην· κεραινοὺς διὰ τὴν ἥραν· αἰετὸς διὰ πασιφανη καὶ γανυμήδην.

ib. ad v. τίς ἠδονῶν δέσποιναν. (τὴν) μὲν οὖν ἀφροδίτην φη Ἕλληνας τῶν ἠδονῶν ἔφορον καὶ ὡς θεὸν αὐτὴν προσκυνοῦσιν ὡς ἠδονῆς δέσποιναν κέστον αὐτὴ προσνέμοντες τῆς τοιαυτῆς ἐνεργείας ἐν ᾧ τὰ τῶν ἐρώτων ἀποκειῖσθαι σεμνύονται παντοίοις ταύτην τιμῶντες ὀνόμασιν ἠδονῆς ἀφροδισια καλοῦσιν τὴν συνουσίαν· ἀφροδίτη γὰρ ἢ ἕξαφρου καὶ αἰδοίων κύπρης κύπρη γὰρ ὡς εἰς κύπρον ἀναδοθεῖσα κυθήρια καὶ γὰρ ἐκεῖσε τὸ αἰδοῖον ἔπεσεν τοῦ κρόνου φα. παφεία καὶ γὰρ ἐκεῖσε τέθραπται μετὰ κινύρου τοῦ ταύτης ἔραστοῦ.

ib. ad v. τίνων δὲ νύκτες. Sch. νύκτες δὲ εἰσι σκότους ἄχθαι αἰ κατὰ τὸν κέλεον καὶ τὰ τῆς ἐκείνου μυστήρια τελετῆς.

ib. ad v. Ἑρμαφρόδιτοι. οὗτοι εἰσιν οἱ λεγόμενοι διφυεῖς ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν φύσιν ἔχοντες· μυθίζονται δὲ ὡς ἀπο ἔρμου καὶ ἀφροδίτης τὴν ἀρχὴν ἐσχηκότες.

ib. θεοὶ τραγοσκελεῖς οἱ περὶ τὸν πᾶνα πρίαπον ὃν οἱ ποιμένες ἔϋρον ἕξαφροδίτης ριφέντα κατεπιβουλήν ἤρας ἀψαμένης ὑπογάστριον καὶ σπινωσάσης τὸ ἔμβρυον· οὗτοι

δὲ οἱ τραγοσκελεῖς αὐλητικοὶ ὄντες ἔχουσι περὶ αὐτοὺς παρθέτους ἀπογυμνουμένας αἰσ-
χρῶς ἐν τῇ ὀρχήσει :

f. 63. ad v. καὶ φειδίαι. Φειδίας τὸ μὲν γένος ἦν συρακούσιος ἀστρολόγος ὁ ἀρχι-
μήδους πάτηρ ἀγαλματοποιὸς ἀριστος· θς τῷ μὲν διὰ ξόανον ἠγείρεν ὡς ἱππονομασθῆ-
ναι διος φειδιακου· τὴν δὲ ἀφροδίτην ἀνέθηκεν ὡς πάντα τὸν ὄρωντα εἰς ἐπιθυμίαν ἔλ-
κεσθαι συνουσίας.

ib. ad v. ἐξ ὑκάρων. Λαῖς δὲ πόρνη ὑπῆρχεν ἐξυκάρων. ἢ τῆς αὐτοῦ φθαρεῖσα
ἦλθεν εἰς κόρινθον καὶ δημοσίως ἑταιριζομένη τῇ τῆς ὄψεως ὥραι πάντας εἴλκεν χρη-
ματα παρεχομένους, ὅθεν οἱ τῆς Ἑλλάδος λογάδες εἰκόνας αὐτῇ καὶ ἐπιγράμματα
ἀνετίθεσαν, ναοῖς τιμῶντες καὶ τόποις δημοσίοις.

f. 71. ad v. μαστιγῖαι τε. Τῶν νομάδων σκυθῶν μέρος τι ἐξῆλθεν ἐκ τῆς σκυθίας
πλανώμενον ὡς ἐπιληστεῖαν εἶασαν δὲ τοὺς οἰκετας μετὰ τῶν γυναικῶν τυρεῦειν τὸ γάλα·
τοὺς δὲ οἰκέτας αὐτῶν ἐξετύφλουν οἱ σκύθαι καὶ οὕτως παρῆχον αὐτοῖς τυρεῦειν· χρόνου
οὖν ἐκγενομένου καὶ τῶν σκυθῶν τῶν ἐξελθόντων μὴ ὑποστρεφόντων αἱ γυναῖκες φοιτῶσι
παρὰ τοῖς ἐκτυφλωθεῖσι δούλοις καὶ συγγίνονται αὐτοῖς καὶ συλλαβοῦσαι γεννώσιν καὶ
γίνονται παιᾶδες ἀντὶ τῶν ἐξελθόντων σκυθῶν ἦσαν δὲ δούλοι κατὰ τὸ σπέρμα οἱ οὖν πᾶ-
λαι ἐξελθόντες σκύθαι ὑποστρέψαντες εὗρον τοὺς ἐκ τῶν δούλων γεννηθέντας ἠθάσαντας
καὶ ἐναντιομένους αὐτοῖς καὶ γενομένου πολέμου μεταξὺ τῶν δουλοσπόρων καὶ τῶν σκυ-
θῶν ἠττῶνται πάνυ οἱ ἐπανελθόντες ἠττηθεῖσιν οὖν συνεβούλευσέ τις μὴ διόπλων πολε-
μεῖν ὡς ἀπὸ ἴσων πρὸς ἴσους ἀλλὰ μετὰ μαστίγων ἐπελθεῖν αὐτοῖς· οἱ οὖν δουλόσποροι
μετὰ μαστίγων τοὺς σκύθας θεασάμενοι ὑπέκυψαν ὡς ἰδίους δεσπότηαις καὶ οὕτως κατε-
λύθη ὁ πόλεμος· ἀποτότε γοῦν ἐκλήθησαν οἱ δουλόσποροι μαστιγῖαι :—Vide Non-
num Montacutii p. 151.

f. 74. ad v. μή μοι τὰ σέξτου. τῶν ἀπαιδευτῶν ὁ θεῖος γρηγόριος καταπτόμενος ὑπὲρ
μὲν τῶν ἀποστόλων ἰκανῶς ἀπολογεῖται δεικνὺς ἐν λόγων δυνάμει πάντων κατακρατή-

σαντας διὰ τῆς ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν ἐπιδημησάσης αὐτοῖς ἐνεργείας τοῦ πνς· εἰώ-
θασιν γὰρ οἱ ἀμαθεῖς καὶ φιλαρχοὶ ταῦτα προβάλλεσθαι ὡς ἀλίεις ὑπῆρχον οἱ ἀπό-
στολοι καὶ ἀγράμματοι ἐπειδὴν δὲ καὶ τοῖς τρόποις διελεγχθῶσιν ἀνευλαθεῖς τῆς παι-
δείσεως καταπτύουσιν τὰ σέξτου καὶ πύρνος καὶ χρυσίππου καὶ πλάτωνος καὶ λοιπῶν
φιλοσόφων κακίζοντες· καταμωκώμενος οὖν αὐτοὺς ὁ θεόλογος φησιν οἰώδην τρόπῳ βού-
λεσθε προεδρίας ἐφίεμενοι διδάξατε.

f. 76. b. ad v. σίμων μάγος χθῆς. σίμων ὁ μάγος γέγονεν ἀπὸ γητιῶ τῆς κόμης
Σαμαρείας ὅς ἐν ἀρχῇ τοῦ κηρύγματος τῷ φιλίππῳ προσελθὼν ἑβαπτίσθη· προὔπῆρχε
δὲ ταῖς μαγείαις ἐξιστῶν τὸ ἔθνος τῆς σαμαρείας. ἐν ὑποκρίσει οὖν βαπτισθεὶς, δυνάμεις
τε γινομένας ὄρων διὰ τῶν ἀποστόλων καὶ πνς ἀγίου δωρεᾶν διεπιθεσεως τῶν χειρῶν αὐ-

τῶν χρήματα προσαγαγὼν τὴν χάριν ἐκπριασθαι βουληθεῖς. ὑπὸ πέτρου ἀνεθεματίσθη· πολλὰ δὲ καταγωνισάμενος τῆς εὐσεβείας δι' εὐχῆς πέτρου καὶ παύλου κατὰ τὴν ρωμῆν ἀπερραγὴ τὸν αἰώνιον θάνατον κληρωσάμενος. φησὶν οὖν ὁ θεῖος γρηγόριος ὅτι ὁ χθρὶς τοῖς τρόποις τοῦ σίμωνος σεμνυνόμενος πῶς σήμερον πέτρου τοῦ ἀποστόλου τὸ σεμνὸν ὑποκρίνεται :—

f. 82. ad v. χωρὶς τὰ μυσῶν καὶ ^{φρυγῶν} τριχῶν ἐρείσματα. Sch. Ἕλληνες ἐπὶ τὴν Τροίαν ἀναπλήντες ἐπλανήθησαν καὶ φρυγίαν καταλιπόντες τῇ μουσῖα προσέβαλον. τηλεφος δὲ ὁ τοῦ ἥρακλέους παῖς τούτους διώκων ἔλεγεν, κεχώρισται τῶν φρυγῶν καὶ τῶν μυσῶν τὰ ὄρια· τοῦτον ἐν συστάθῃ μάχῃ τιτρώσκουσιν ἄχιλλεὺς καὶ αἴας ἀλγοῦντα δὲ δεινῶς ἥρακλέους υἱὸν αὐτὸν εἶναι μαθόντες καὶ μεταμεληθέντες οἱ τῶν ἐλλήνων βασιλεῖς ἐπισκέπτονται καὶ λόγοις παρακαλοῦσιν ἰατροὺς οἰκειοὺς ὡς ἐνὸν ἐπιμελούμενοι τοῦ δὲ χρηματισθέντος μη ρωσθῆναι τοῦ Ἀχιλλεὺς ἄνευ πρὸς αὐτὸν ἀφικωμένος θεραπεύεται ἦν γὰρ ἰατροὺς ἄχιλλεὺς ὑπὸ χείρωνος παιδευθεῖς. φησὶν οὖν ὁ θεῖος γρηγόριος ὅτι κεχώρισται τὰ νόθα τῶν εὐγενῶν· καὶ οἱ ψευδοδιδάσκαλοι τῶν ἀληθῶς διδασκάλων διακρίνεται· κέχρηται δὲ ὑποδείγματι τὸ τῆς μέρρας ὕδωρ καὶ τοῦ σιλωάμ· τὸ μὲν γὰρ πικρίας ἀνάμειστον ἦν καὶ πικρὸν ὕδωρ· τὸ δὲ τοῦ σιλωάμ λίαν ἡδύτατον καὶ μελιτοσ γλυκίον ὡς καὶ νόσοις ἐπικουρεῖν· σιλωάμ δὲ εἰρηται ἀπεσταλμένος· αὐτὸσε πρισθέντος ἡσαιου τοῦ προφητου καὶ διψήσαντος ἐξηλθε τὸ ὕδωρ· καὶ χριστος δὲ τῷ ἐκ γεννηται τυφλῷ νίψασθαι προσέταξεν πηλον ἀλείψας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ· καὶ νιψάμενος ἀνέβλεψεν :—

τοῦ ἀαρῶν εἰς σόφους τρέψαντος τὴν ράβδον ὡς αὐτῶς δὲ ποιησάντων τῶν αἰγυπτίων ἐπαοιδῶν κατέπιεν ἡ ράβδος ἀαρῶν τὰς ἐκείνων.

f. 82. b. ad v. γαλήν καδίξει μῦθος εἴσω παστάδος. Sch. γαλήν ὁ μῦθος τίθησιν καθημένην εἴσω παστάδος· αὕτη δὲ πᾶσιν ἐπιτρέχουσα τοῖς ἐκείσε θνήσκει λιμῶ μὴδὲν εὐρίσκουσα τῶν ἐξῶν ἔδεται τὸ παράπαν· οὕτως ἔστι πᾶς νόθος διδάσκαλος ὡς ἐν ἀλλοτρίᾳ παστάδι τῇ διδασκαλίᾳ σεμνυνόμενος ἧς αὐτὸς ἀμοιρεῖ τὸ καθόλου.

f. 83. ad v. πρωτεύς σοφιστής. Sch. οὗτος ἐνάλιος ὑπῆρχε δαίμων οἰκήσας δὲ τὴν φαριν νῆσον μετεμορφουτο πολυειδῶς τοῖς πορευομένοις μαντεύεσθαι πρὸς αὐτὸν· ὡς αὐτῶς καὶ ὁ μελάνπους μάντης ὧν μετεμορφουτο φαντασιωδῶς ἀπατῶν τοὺς πρὸς αὐτὸν ἀπιόντας οὗτος πρῶτος ἐλλήσιν ἔδειξεν τὰ ἱερὰ μαθῶν ἀπὸ θηβαιῶν· τοιοῦτος ὁ ποιόφῃ οὗτος πᾶς ἔστιν ἐπισκοπὸς τοῖς καιροῖς ὑποκύπτων καὶ κολακευων τοὺς ἄρχοντας καὶ συναπαγόμενος τοῖς ὑποπίπτουσιν ὡς ὁ λόγος ἔδειξε τὸν τε πρωτέα καὶ μελάνποδα.

f. 83. b. ad v. ζευξίς γραφε γενόμενος· τὰ μὲν δημῶδη καὶ κοινὰ οὐκ ἔγραφε ἢ ὅσα πανυ ὀλίγα· αἰεὶ δὲ καινοποιεῖν ἐπειρᾶτο καὶ τι ξένον καὶ ἀλλόκοτον ἐπινοήσας ἐπεκείνο τὴν τῆς τέχνης ἀκρίθειαν ἐπεδείκνυτο· θηλείαν οὖν ἵππον κένταυρον ὁ

Ζεύξις ἐποίησεν ἀνατρέφουσαν πρὸς ἔτι παιδίῳ ἵπποκενταῦρω διδύμῳ κομιδῇ νηπιῷ τῆς εἰκόνος ταύτης ἀντίγραφον ἀθήνησι γέγονε πρὸς αὐτὴν ἐκείνη ἀκριβεῖ τῇ στάθμῃ· τὸ γὰρ ἀρχέτυπον ἀσύλας ὁ ῥωμαίων στρατηγὸς μετὰ τῶν ἀλλων σκύλων εἰς Ἰταλίαν ἀπέστειλεν· εἶτα περὶ μελαίαν καταδύσει τῆς ὀκκάδος πάντα καὶ τὴν γραφὴν ἀπολίσσασθαι λέγεται· μόλις δὲ γράφουσι καλλιμαχος καὶ καλαισης τὴν εἰκόνα τῆς εἰκόνος οὕτως· ἐπὶ χλοῆς εὐθαλοῦς ἢ κενταῦρος· αὕτη πεποιήται ὅλη μὲν τῇ ἵππιῳ χαμαὶ κειμένη καὶ ἀποτέτανται εἰς τουπίσω οἱ πόδες τὸ δὲ γυναικίον ὅσον αὐτῆς ἥρεμα ἐπεγεύγεται καὶ ἐπαγκόνος ἐστὶ· οἱ δὲ πόδες οἱ ἔμπροσθεν οὐκέτι καὶ αὐτοὶ ἀποταδην οἷον ἐπιπλευρον κειμένης· ἀλλ' οὐ μὲν ὀκλάζοντι ἔοικε καμπυλὸς ὑπεσταλμένη τῇ οπλῇ· ὁ δὲ πάλιν ἐπανισταται καὶ τουδάφους ἀντιλαμβάνεται· οἷοι εἰσιν οἱ ἵπποι πειρώμενοι ἀναπηδᾶν· τοῖν νεογονοῖν δὲ τὸ μὲν ἔχει ταῖς ἀγκάλαις καὶ τρέφει ἀνθρωπικῶς ἐπέχουσα τὸν γυναικεῖον μασθῶν· τὸ δὲ ἕτερον ἐκ τῆς ἵππου θηλάζει εἰς τὸν πωλικὸν τρόπον ἄνω δὲ τῆς εἰκόνος οἷον ὡς ἀπὸ τινος σκοπῆς ἵπποκένταυρος ἀνὴρ ἐκείνης δηλαδὴ τῆς τὰ βρέφη τιθνουμένης ἐπικύπτει γελῶν οὐχύλος φαινόμενος ἀλλ' εἰς μέσον λέοντος σκύμμον ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ ὡς δεῖξαι το τὰ βρέφη· τὸ δὲ θαυμαστὸν τοῦ ζεύξιδος ὅτι τὸ ποιικίλον τῆς τέχνης ἐν μια ὑπόθεσει ἐπεδείξατο ἵππον σωβαρὸν ἄγριον κομιδῇ λασιον τῇ χαίτη στέρνον τε καὶ ὤμους ὄμμα θηριωδὲς καὶ ἄγριον τὴν δὲ ἵππον οἰαι τῶν θηταλῶν ἀνεπίβατοι ἀδμητες ἔτι καθύπερθεν ἡμίτομον γυναικίος· ὅσα δὲ τῶν νώτων ἔξω σατυρωδῆ καὶ μίξις τις καὶ ἀρμογὴ τῶν σωμαίων:— Verba sunt Luciani in Zeuxide c. 3. T. i. p. 840.

f. 91. b. ad v. παίειν ἔμελλεν. Sch. priora abscidit bibliopegus . . . μελλ' ἀνετάζειν ὑπείσελθόντος θυμοῦ μικρὸν ἐπισχῶν ὡς ἦσθετο λογὸν ἔφη σοφὸν καινὸν ὑπέπονθας ὃ οὗτος ἐπιλέγων ἑαυτῷ θυμὸν προστάτην ἐσχηκῶς αἰσχροὺς φήσας κακῶ τὸ κακὸν πλεητεῖν· κρατεῖν τε δούλου τοῦ πάθους ἠττώμενον:—

ib. τὸν ἀλέξανδρον δὲ φασὶ τῶν ἑλληνίδων πόλεων κατὰ μιας ἀγανακτοῦντα συμβούλω χρήσασθαι τῷ παρμενιῶνι τινα σκοπὸν ἔχρην περὶ τούτου γενέσθαι· τοῦ δὲ παρμενιῶνος ἐξελεῖν ὡς θηβαιὸς νεωτέρησαντας πάλαι εἰρηκότες ἀλίξανδρος τὸν σκόπον ἀποτρέπει τὸ μὲν ἀπ' ἀνδρωπον πρέπειν εἰπὼν ἐκείνῳ· τὸ συμπαθὲς δὲ ἑαυτῷ θηβαιὸς γὰρ ἀνέλων κατὰ κράτος τὴν οἰκίαν πινδάρου τοῦ ποιητοῦ περιποιήσατο τιμῶν αὐτὸν καὶ θανόντα.

ib. ad v. ἐλοιδορεῖ τις. Sch. τὸν φιλόσοφον περικλεα πολλαῖς τις ὑβρεσιν ἄφρων ἔβαλλεν καὶ λίαν αἰσχροαῖς ἀπέωθεν ἕως ἐσπέρας ὁ δὲ τὴν ὕβριν ἠσύχως ὡς τιμὴν φερῶν τέλος ἀποκαμόντα τὸν ἄφρονα καὶ βαδίζειν οἴκαδε βουληθέντα λύχῳ προπέμφας ὁ φιλόσοφος τὴν μανιώδη λύσσαν ἀπέσθεσεν.

f. 92. ad v. ἄλλος ὑβριστήν. ἄλλος δὲ ὑβριστήν φιλόσοφος ἐπιπολλαῖς καὶ δαιψιλεσιν ὑβρεσιν ἀπειλούμενον εἰ μὴ κακῶς αὐτὸν ἀνέλοι καγὼ φησὶν ὀλοίμην ὁ φιλόσοφος εἰ μὴ σὲ φίλον καταστήσαιμι:—

ibid. Κωνσταντίον. Sch. Κωνσταντίος δὲ ὁ κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου υἱὸς πάνυ πρα-
 ότατος ὢν ὑποτινος τῶν ἄγων ὑπ' αὐτοῦ τιμημένων ἀγνωμονηθεὶς καὶ φέρων ἠπίοτητι
 τοιοῦτον εἶπε λόγον· τί πρᾶότερον τῆς μελίσης ἀλλ' οὐδὲ αὐτὴ φεῖδεται τῶν τρυγοντων
 καὶ τις αὐτοῦ τῶν θεραπευόντων ὑποφθάσας φησιν ὧ κράτιστε βασιλεῦ καὶ τοῦτο σκόπει
 οὐδὲ γὰρ αὐτὴ τὸ κέντρον ἐστὶν ἀσφαλές ἐπειδὴ παῖει μὲν αὐτίκα δὲ τῷ κεντρῷ συνδιολ-
 λυται.

f. 96. ad v. τί δ' εἶ σε πόρνη. Διογένης ὁ φιλόσοφος εἰδὼς ἀναιδεις τὰς ἐταιριζομέ-
 νας γυναῖκας καὶ πρὸς ὕβριν ἐτοιμοτάτας τυγχανούσας προσῆλθὼν αὐταῖς ἠρέθιζε ταύτας·
 αἱ δὲ βαρείαις καὶ δειναῖς αὐτὸν ὕβρσι ἔβαλλον καθώραν ὡς εἶπεν εκαστην· ἐρωτωμε-
 νος δὲ δι' ἣν αἰτίαν τοῦτο ποιεῖ χάριν ἔλεγεν καρτερίας καὶ τοῦ δύνασθαι τὰς ὕβρεις εὐ-
 κόλως φέρειν διῶν κενδοξίας ὑπερέχειν ἐστὶν τοὺς ἀληθῶς φιλοσοφεῖν ἠρημένους· ὁ γὰρ
 τὰς ὕβρεις ἀταραχῶς δεχόμενος καὶ τὰς ἐξουδενώσεις ὡς τιμας προσέμενος δοξῆς κενης
 οὐ ποτ' ἂν ἐρασθήσεται.

f. 100. b. θύει σαγήνη· προσκύνει τὴν δεξιάν. Schol. θύει δὲ τῆι σαγήνηι πλεον-
 ἐκτως ὅπερ ὁ προφήτης αἰνίττεται τουτεστι τῆ τῶν χρημάτων ἀπείρωι ἄγραι·— τὸ δὲ
 φιλεῖν τὴν χεῖρα τὴν δεξιαν ἐπάρατον τίθησιν ὁ μέγας ἰωβ· λέγων εἰ δὲ καὶ ἐπιθεῖς
 χεῖρα ἐπὶ στόματι ἐφίλησα τὰ καὶ τὰ πῆσαιμι.

f. 101. διψὰς δὲ ἐστὶν γένος ἐχίδνης· ὅπερ ἢ κατ' αἴγυπτον ἔρημος τρέφει αὐτὴ τοῖς
 ἀθλίοις οἷς ἂν περιτύχη ἐνχρίμπτοσα καὶ τὸν ἰὸν ἐντιθεμένη δίψαν τοσαύτην ἐμποιεῖ
 ὡς μηδέποτε κορένυσθαι τὸν δηχθέντα ἀλλὰ σχεδὸν εἰς ρεῖθρον ἑαυτὸν ἐμβαλοντα τοσοῦ-
 τον ἐκπίνειν ἕως τὴν γαστέρα φορτωθεῖσαν διαρραγῆναι. μέμνηται δὲ μωῦσης τοῖς υἱοῖς
 ἠλ νομοθετῶν τάδε· καὶ μνησθησὴ κῦ τοῦ θυ σου ὡς διήγαγεν σε τὴν ἔρημον οὐ ὄφει
 δάκνων καὶ σκορπίος καὶ δίψα.

f. 102. b. v. τὴν γλαῦκ' ἐπέσκωπτεν. Sch. Γλαυκῶπις μὲν Αθηνᾶ ἦν γλαύκη δὲ
 μηδείας σύμμηρος ἰασωνος δὲ ἐραστὴ ἦν ἢ μηδεῖα παραζηλωθεῖσα τοῖς ἰδίοις υἱοῖς τὸ ξί-
 φος ἐπέβαλε.

f. 105. ad v. στήλας παρέλθης. Sch. Ἡρακλέους λέγονται στηλαι τὰ γάδαιρα ὢν
 οὐ περατὸν ἐπεκείνα· κασπίαι δὲ πύλαι εἰσὶν αἱ πρὸς ἀνατολὰς κείμεναι· ὢν ἐντὸς τὸν
 σύμμικτον λαὸν ὃν ὁ προφήτης ὦγ καὶ μαγῶγ ὀνομάζει φασιν ὑπάρχειν· αὐται δὲ κε-
 κλεισμέναι εἰσιν ἄχρις ἡμερῶν τῶν ἐσχάτων καθὰς τὸν συμμικτὸν ἐξελεύσεσθαι λόγος
 ἔχει. πολλὰ τοίνυν τοῖς πλεονεκταῖς ἐπειπῶν ὁ μέγας γρηγόριος τῶν β' ἀκροτάτων εἰς
 ὑπόμνησιν ἐνάγει· καὶ γὰρ φησιν ἄχρι τῶν στηλῶν Ἡρακλέους καὶ τῶν κασπίων πυλῶν
 διακατασχεῖς τάφος εἰς ἐπαρκέσει σοι καὶ γὰρ ἐκεῖσε πάντως καταντήσας τῶν σπουδα-
 ζομένων ἀπολήξεις.

f. 117. b. ad v. Παρθένε νύμφη χῦ. Sch. ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ τὸν συρακούσιον σώ-

φρονα μιμεῖται· οὗτος γὰρ μόνος ποιητῶν ῥυθμοῖς τισι καὶ κώλοις ἐχρήσατο μετρικῆς ἀναλογίας κατὰ φρονήσας.

f. 129. ad v. ἄρπασον ἄρπασον. Sch. τὸ μέτρον ἥρωικόν· τὸν ᾠ στιχὸν τρικατάληκτον ἔχει· τὸν β̄ δικαταληκτὸν ἡμιῤῥωικὸν τὴν μεντοὶ τελευταίαν συλλαβὴν ἐπ' ἀμφοτεροῖς τοῖς στιχοῖς ἀδιαφοροῦν τιθῆσιν εἴτε μακρὰ ληγεῖ εἴτε βραχεῖα ὁ οὖν πρῶτος στιχος ἐν τρισὶ συλλαβαῖς ληγεῖ καὶ μίαν περιττὴν συλλαβὴν ὁ β̄ ἐν δυοῖς καὶ ἐν περιττῇ συλλαβῇ καὶ αὐτὸς.

f. 135. b. ad v. σκείρων τις οὗτος. Sch. σκείρων οὗτος ὁδοστά ἦν ὥκει δὲ παρὰ τὴν παραθαλασσίαν ἀκτὴν κακεῖσε καθήμενος ἐν μετεωρῷ τοὺς παριόντας ἐξένιζε δύλω· οἷς προσέτασεν τὰ ἑαυτοῦ ὑποδήματα ὑποσυρεῖν τῶν δὲ τοῦτο δρᾶν περὶ τῶν ὠφει (ὠφει a m. p.) λακτικῶς καὶ κατέβαλλεν εἰς τὴν θάλασσαν· οἱ δὲ πύτραις προσρηγνυμένοι ἀνηροῦντο ὑπὸ τε χελωνῶν παρακειμένων ἠσθιόντο πρὸς τοῦτο ἠθισμένων. τοῦτο μαθῶν ὁ Θησεὺς ἀφίκετο ὁ δὲ σκείρων ὡς εἰώθει (ἠώφει a m. p.) λακτικῶς ἐπῆλθεν αὐτῷ καὶ τοῦτον μὲν οὐ κατέβαλλεν ἰσχυρώτερον ἄτε· ὑπ' αὐτοῦ δὲ κρημισθεὶς ταῖς χελώ· ναις βορὰ κατανηλώθη.

ibid. ad v. eundem. τυφωεύς. Sch. τυφωεύς δὲ οὗτος ἐστὶν ὁ γίγας ὁ κεραυνώφεις ὑπο δῖος ἰστόρηται δὲ ρ̄ κεφαλὰς ἔχειν δρακόντων ὅς κατὰ τοῦ δῖος ἐφθέγγετο ὄν καὶ νεωτερίζειν κατ' αὐτοῦ μέλλοντα κεραυνοῖς ὡς ὁ μῦθος πολλοῖς μοῖσι καταβαλὼν δι' ὑπερβολὴν ἰσχυροῦς τῷ εἴναί τινος ὑποτίθῃσιν ὄρει ὅθεν τὴν μέχρι δεῦρο βοῆν ἐκεῖσε γινομένην στεναγμὸν εἶναι μυθεύονται τούτου τοῦ γίγαντος ἑλλήνης:—

f. 136. ad v. λέγουσιν οἱ μισοῦντες. Sch. ὁ πρῶτος στίχος ἰαμβικὸς τρίμετρος ἀκατάληκτος· ὁ δεύτερος δὲ δίμετρος ἰαμβικὸς καταληκτικὸς. μιμεῖται ἐν τούτῳ τὸν ἀρχίλοχον.

f. 137. ὄρκου τί χεῖρον. Sch. καὶ οὗτος ὁμοῖος τῷ λέγουσιν αἱ μισοῦντες· ἐκτος τῶν μέσων ἔχει γὰρ δίμετρος καταληκτικὸς εἰς συλλαβὴν.

f. 139. b. καὶ τοῖς σοφισταῖς. Sch. ἰσοκράτει τῷ ῥήτορι.

143. Scholion ferioris ætatis, evanidum, non lectum.

f. 144. b. Ἀπολινάριος ὁ λαοδικεὺς αἰρετικὸς ὃν ἔχων δὲ καὶ χειροτονί . . . αἰρέσεως ἀρχηγὸς κατέστη· λόγους οὖν ἐμμέτρους ἐκτιθέμενος προφάσει . . . θεόλογος γρηγόριος ἐξέθετο τὰ ἔπη διὸ καὶ αἰνιττόμενος φησὶν ὅτι μελαίνεις τὴν χάρτην πολλαῖς ἐπῶν χιλιάσι· ἔστι δὲ περὶ τῶν μελαινῶν ἱστορία τις ἀρχαία τοιαύτη· λέγεται δὲ τῆς σαμίων τυραννίδος ἰστιαῖος σάμιος μὲν ἦν τὸ γένος φίλος δὲ γενόμενος δαρείου τοῦ Περσῶν βασιλέως ἐλήφθη ὑπὸ αὐτοῦ ἐν περσίδι ἐκεῖ δὲ διαιτωμένος ἐπεθύμει ἰδεῖν τὴν ἰδίαν πατρίδα. Nonnus p. 162.

f. 145. Ad v. μέλπω δ' οὐ Τροίην. Sch. Οδυσσεὺς μετὰ τὴν ἰλίου πόρῃσιν πολλὰ

πλανηθεὶς εἰς φαίακας ναυηγος ἐξερρίφη· φιλοφρονηθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ Ἄλκινόου συνδίαί αὐτῷ
γεγόνεν εὐωχομένοις δὲ τὰ κατὰ τὸν ἐπὶ τρωάδα πόλεμον ὁ μελωιδὸς ἦιδεν ἐν τῇ λύρα
τὰ τε τοῖς δαναοῖς εἰς Ἴλιον πρᾶχθεντα καὶ περὶ τῆς μηχανῆς τοῦ δουρίου ἴππου ὧν
ἀπάντων Ὀδυσσεὺς ἀκούων στενῶν βαρῶν θερμῶς ἔκλαιεν ὅθεν ἐρωτηθεὶς τὴν αἰτίαν ἑαυτὸν
βία πολλὴ φανεροῖ· ὡς αὐτῶς τὰ περὶ τῆς ἀργῶ ἔμελπε· ἀργῶ δὲ ἐστὶ ναὺς μεγάλη
ἐφ' ἣν οἱ περὶ τὸν ἰάσωνα ἀναβάντες πρὸς αἰήτην ἀπέπλευσαν τοῦ χρυσοῦ δέρου ἐνεκα·
ἐνθα ὁ ἰάσων τοὺς πυριπνόους ταύρους ζεύξας ἐσπερε τοὺς ὀδόντας τοῦ δράκοντος διδάχ-
θεὶς ὑπὸ μηδείας τῆς αἰήτου θυγατρὸς ἢ τις αὐτοῦ καὶ ἠράσθη:— τὰ κατὰ μελέα-
γρον καὶ τὴν χοίρου κεφαλὴν κεῖται ἐν τῷ ἰε λόγῳ, καὶ τὰ κατὰ τὸν ἠρακλῆα κεῖται
πάντα ἐν τῷ γ λόγῳ καὶ ἰε αἴτινα . . . αἰεῖδεν . . . reliqua abscidit bibliopegus.

f. 148. Σαμίων τις ἀναξ. Sch. πολυκράτης ὁ τῶν σαμίων βασιλεὺς εὐτυχῆς ὧν καὶ κατὰ
πάντα εὐδρομῶν καὶ μηδόλως λυπούμενος λύπην ἑαυτῷ προσεπινοεῖ. τὸν φθόνον ἀφωσι-
ώσασθαι βουλόμενος καὶ πατρῶν φιβλιον ὅπερ ἔχων κατὰ ψυχὴν ἐφίλει ἔβαλεν εἰς θά-
λασσαν· τοῦτο δὲ ἰχθύς ὑποδεξάμενος ἠγρεύθη παραχρηῖμα τῷ βασιλεῖ δὲ τὴν ἀγρὰν
ὁ ἰχθυόβλος κομίζει τὸ κείμενον ἀγνοῶν ὁ δὲ βασιλεὺς τῷ ἑαυτοῦ θραπποντι παρέχει
ὅς τὸ φιβλιον ἀνατεμῶν τὸν ἰχθύν εὖρεν καὶ τῷ βασιλεῖ παρέσχεν· οὕτως ἐκείνῳ καὶ βου-
ληθέντι οὐ συνέβη λυπηθῆναι.

f. 149. b. ad v. γέλωσ ὁ πρῶτος εἰς κλοπὰς μορφωμάτων. Sch. πρῶτος θράξ μὲν
ἦν τὸ γένος εἶχεν δὲ υἱοὺς μῶλον καὶ τηλέγονον. τούτους ληστὰς ὄντας ὁ ἠρακλῆς ἐλθὼν
ἀπέκτεινεν ἀπερχόμενος διὰ τοὺς γηρῶνους βούς. ἐξ ἀθυμίας οὖν ὁ πρῶτος εἰς θάλασ-
σαν ἑαυτὸν ἔβαλεν ὃν ὡς ὁ μῦθος ἐλεήσαντες οἱ θεοὶ ἀπέθανάτησαν καὶ γέγονεν ἐνάλιος
δαίμων ὠκησεν· ἐλθὼν δὲ τὴν φαρίαν νησον οὗτος λέγεται μετὰ τῶν φωκῶν ἐνδιδαιτᾶσθαι.
οὗτος καὶ τοῦ ἀλεξάνδρου τὴν ἐλένην ἔλαβεν ἐλθόντος ἀπο τῆς ἐλλάδος· καὶ δέδωκεν αὐτῷ
τὸ εἶδωλον αὐτῆς· ὕστερον δὲ μετὰ τὸν τρωϊκὸν πόλεμον ἀφικομένῳ εἰς αἴγυπτον πρὸς
αὐτὸν δίδωσι τὴν ἐλένην τῷ μενελάῳ. οὗτος ὁ πρῶτος μετεμορφουτο πρὸς τοὺς ἐντυγχά-
νοντας ποτὲ μὲν ἄλλως ποτὲ δὲ τοιῶσδε φαινόμενος καὶ τὴν νῆσον μετεμορφοῖ τοῖς ἐγγί-
ζουσι ἵνα μὴ ἀναγκάζηται μαντείας λέγειν· ἦν γὰρ καὶ μάντης· καταγελῶν οὖν ὁ θεὸς
γρηγόριος τῷ πρῶτῷ τὸν διαβολὸν ἀπεικαζει μεταπλαττομένον· κεῖται δὲ περὶ πρῶτῶς
καὶ μελάνποδος καὶ ἐν τῷ ῤε λόγῳ ἐν πλάτει. Confer Nonnum p. 128. 142.
Eudociam Villoifoni p. 348.

f. 157. b. Lineæ primæ pars prior non lecta.

πρῶτος περὶ θέσεως ἀστέρων ἄτλας ἐσκέψατο ὃν καὶ τὸν οὐρανὸν στηλο-
γράφουσι φέροντα· εἶτα ἄρατος, εἶτα ἀρχιμήδης· καὶ καθέξῃς πλείονες· περὶ δὲ ἀσ-

τρύλογίας καὶ ἀποτελεσματικῶν πρῶτος ζωροθρούστης διεσκέφατο βάρβαρος ὧν· ζά-
 μης δὲ μετὰ τούτων καὶ δαμοίτας οἱ τούτου παῖδες ἐπειτα ὁ ροίησος ὁ δαμοίτου παῖς·
 μετὰ τούτους ὀστάνης· οὗτοι τὸν ζωδιακὸν κύκλον διεῖλον εἰς οἴκους καὶ θεοὺς καὶ συνοί-
 κησίας καὶ διαφορὰς αἰέρων· ἑπτα μὲν ἔδοξαν εἶναι θεοῦς· τὸν ἥλιον καὶ τὴν σε-
 λήνην καὶ τοὺς ἑπτα πλανήτας· ἐντεῦθεν ἑπτάχορον καὶ τὴν λύραν ἱστοροῦντες λέγουσι
 θεὸν εἶναι αἰδίου. ἐξ οὗ τιτᾶνες καὶ κουρήτες καὶ ἥρωες καὶ εἰδῶλα θεῖα καὶ δαιμόνια
 τῶν ἀνθρώπων βασιλεύοντα λέγουσιν ἐφόρους ἑπτα δι' ὧν τὰ ἀποτελεσματικά συμβαίνει
 ἄρεα ἀφροδίτην δῆμητραν διόνυσον ἀθηναῖν ἠφαιστον ἄρτεμιν· οἱ μὲν οὖν προστιθέασι
 τὸν ἀσκήπιον ὡς τοῖς σώμασιν ἐπαμύνοντα οἱ δὲ ζῶνας ὀνομάζουσιν οὕτως· κρόνος ζεὺς
 ἥλιος ἄρης ἀφροδίτη ἐρμῆς σελήνη τὴν δὲ ζωδιακὴν οἰκῆσιν εἰς ἕξ οἴκους διαίρεισθαι (HC
 a p. m. COGG. η) φασιν οὕτως· κρόνου μὲν οἶκοι αἰγόκερος καὶ υδριχοῦς· διὸς δὲ τοξοῦτος
 καὶ ἰχθυῖες· ἡλίου λεων καὶ καρκίνος· ἄρεος σκορπιος καὶ κριός· ἀφροδίτης ζυγ καὶ ταυ-
 ρος· ἐρμού δὲ παρ. καὶ δίδυμοι· σελήνης δὲ φασὶ μὴ εἶναι οἶκον· κατὰ δὲ συμπάθειαν
 ἡλίου οἰκεῖν· σύνοικοι μὲν οὖν τῶν ρηθέντων ἡλιος ἀπόλλωνος· σελήνης ἄρτεμις· ἐρμού
 μοῦσα· ἀφροδίτης ἀντέρως· ἄρεως ἄτη· διὸς ἦρα· κρόνου βέα· οὗτοι σύνοικοι ἐπὶ τῶν
 ἕξ ζωδίων· οἶον λέοντος παρθενοῦ ζυγοῦ σκορπιου τοξοῦτος αἰγόκερος καὶ ἐξῆς· διὸς σύν-
 οικος ποσειδῶν· ἀρεος πλουτων· ἀφροδίτης ἡμερος ἄρτεμις νεφέλη καὶ οὗτοι ἐπὶ τῶν
 ἄλλων ἕξ ζωδίων· οἶον ἰχθυων κριου ταύρου καρκίνου δίδυμων υδριχοῦ τῶν δὲ διηρη-
 μένων εἰς ἀερα λς ὡς φασὶ θεῶν εἰσὶ ταῦτα ὀνόματα· αἰδωνεύς· περσεφῶνη ἔρως χάρις
 ὦραι λιταὶ τιθύς κυβέλη πραξιδικὴ νίκη ἠρακλῆς ἐκάτη ἠφαιστος ἴσις σάραπις θέμις
 μοῖραι ἐστία ἐρινύς κοῦρος νέμεσις νύμφαι λητώ καιρός λύμη φόρη ἀνάγκη ἀσκήπιος
 ὑγίεια τόλμα δίκη φόβος ὄσιρις ὠκεανὸς δόλος ἐλπίς ἀφ' ὧν ἕξ ἄλλους εἶναι φασίν. ἐκ δὲ
 τούτων τὴν ἄπειρον κίνησιν τοῦ ζωφόρου κύκλου καὶ τῶν πλανητῶν ἐνθεν τὰς μοῖρας
 καὶ γεννήσεις καὶ εἰμαρμένας μυθολογοῦντες καὶ τὰ ἐκ τούτων ἀποτελούμενα καὶ τοῖς
 ἀνθρώποις συμβεβημένα ὧν διεψεύδοντο πολλῶν πολλὰ (καθῶς) ὁμοῦ τικτομένων καὶ
 τῶν μὲν βασιλευόντων τῶν δὲ πεινομένων καὶ σοφῶν καὶ ἀφρόνων ἄλλων χρηματι-
 ζόντων καὶ λυομένων κατὰ πολέμους καὶ λοιμῆν ὁμοῦ τῶν κατὰ διαφορὰν χρόνου καὶ
 ἀστέρων συνδεθέντων ὃ δὲ φησὶν ὁ θεόλογος ἐν ταῖς ἑβραϊκαῖς κεῖσθαι βίβλοις ἐνδιαθέ-
 τοις τὸ τῷ βαλααμ ἐστὶ προσηγορευόμενον τῆς αὐτῆς χαλδαῖοι τῷ βαλααμ εἶχοντο
 παιδείας γὰρ χριστοῦ γεννηθέντος ἐν βηθλεὲμ τῆς ἰουδαίας ἐξ ἀνατολῶν παρεγένοντο
 μάγοι ὑπὸ ἀστερος ὁδηγούμενοι· πῶς τοῖνυν γρηγόριος ὁ θεόλογος ἀνατρέπων τὴν ἐκ
 τῶν ἀστέρων δοκοῦσαν ἡγεμονίαν νῦν χριστοῦ ὑπὸ ἀστερος μνηυόμενον παρεισάγει· σκο-
 πητέον οὖν ὅτι παρ' ἑβραίοις ἀφανὴς ἦν ὁ ἀστὴρ· οὐ γὰρ τῆς δι' ἀστέρος δηλώσεως ἔχρη-

ζον τὰς διὰ τῶν γραφῶν περὶ χριστοῦ προρρήσεις ἔχοντες χαλδαίοις δὲ το μηδὲν ἢ περὶ τὴν ἀστρολογίαν ἀσχολεῖσθαι ἀναγκαστὰ ἢ διὰ τοῦ ἀστέρος ἐγίνετο δῆλωσις τότε οὖν αὐτοῖς ἔπεσεν τὰ τῆς τέχνης βουλευμάτα· οὐ γὰρ οὗτος τῶν συνήθων ἦν ἀλλὰ ξένος καὶ

παρὰ τοὺς ἄλλους φαινόμε^σ· ὅθεν αὐτοῖς ἢ τοῦ βασιλείως χριστοῦ γεννησις ὑπενοήθη. φέρεται δὲ καὶ λόγος ἄλλος περὶ πυθίας καὶ τρίπο^δ καὶ τῶν ἄλλων παρ' ἑλλησι λεγομένων θεῶν. ὅτι χριστοῦ γεννηθέντος οἱ μὲν ἔχαιρον ἀφροδίτην τεκεῖν λέγοντες οἱ δὲ ἔκλαιον ὡς οὐκ ἀφροδίτη τέτοκεν ἀλλὰ τις μαρία τὸν τῆς αὐτῶν ἀπάτης καθαιρέτην. ἕκαστον γὰρ εἰκος ὅθεν εἶχεν τὸ βεβαιον καὶ τὰς ἀποδείξεις κομίσασθαι· ταύτην ἐορτην ἑλληνες ἦγον ἐτησίαν ἐκ παλαι καθὼν ἐτέχθη χριστος ἡμεραν αυξιφωτ̄ καλοῦντες· ἐτελοῦντο δὲ κατὰ τὸ μεσονύκτιον ἀδύτοις ὑπείσερχόμενοι ὅθεν ἐξίοντες ἐκραζον ἢ παρθένος ἔτεκεν· αὕξει φῶς.

^α ὁ μέγας (sic inter lineas)

ταύτην ὡς ἐπιφ. γραφει τὴν ἐορτὴν ἦγον καὶ σαρακηνοὶ πάλαι τὴν παρ' αὐτοῖς σεβομένην τιμῶντες ἀφροδίτην ἢν δὴ χαθαρα τῆι αὐτῶν προσαγορεύουσι γλώσση. ταύτην γὰρ θεὸν ἐπεγράψαντο φιλήδονοι γεγονότες πάλαι καὶ νῦν καὶ (Q) τῶν αἰθιοπίας μερῶν ἀναγορευόμενοι ὅπου μεγάλην δόξαν κατελθοῦσαν κτήσασθαι τὴν ἀφροδίτην καὶ κάλλος ἀνυπερβλη-

τὸν ὅμ. μυθολογεῖται:— χρὴ τοίνυν τούτων οὕτως εἰρημένων καὶ περὶ τῶν ἀνατεθέντων διαλαβεῖν ὡς φασιν ἑλληνες. λεγουσιν ἀριάδνης τινα στέφανον καὶ βερονίκης πλοκάμου τοιαῦτα τινα παραληροῦντες ἀριάδνη ὡς φασιν θυγατὴρ μῆνως ὑπῆρχεν τοῦ κρητῶν βασιλεως. αὕτη ἠράσθη θησεῖος τοῦ ἀθηνῶν βασιλεως ἐλθόντος ἐπαναιρέσει τοῦ μινωταύρου· ἐκ τοῦ οὖν θησεως ἔλαβεν αὐτὴν ὁ δίωνυσος καὶ ἀνήγαγεν αὐτὴν ἐν τῆι ἀνάξω καὶ συνεμίγη αὐτῇ καὶ πρὸς τιμὴν αὐτῆς στέφανον ἐν τῷ οὐρανῷ δι' ἀστέρων ὑπεζωγράφησεν:— ἢ δὲ τοῦ πλοκάμου βερονίκης ἐστὶν αὕτη γέγονε γυνὴ τῆς ἐν ἀλεξανδρείᾳ πτολεμαίου· τοῦ οὖν ἀνδρος αὐτῆς ὄντος ἐν πολέμοις εὐξατο ὅτι εἰ ὑποστρέψει ἄτρωτος τῶν

πλοκάμων ἀποκειρασα τῶν ἑαυτῆς ἐν τῷ ἀναθήσει. κομων οὖν ἀστρο-^{fic}νύμος τότε καὶ πρὸς . . . κίαν αὐτῆς ἔφη ὑπὸ τῶν θεῶν ὑποζωγράφεσθαι αὐτὸν ἐν τῷ οὐρανῷ δι' ἀστέρων βοτρυειδῶς:— περὶ δὲ κύκνου φασιν ὅτι ζεὺς λήδας ἢ νεμεσεως ἐρασθεὶς βουλόμενος αὐτὴν συγγενέσθαι καὶ μὴ ὀραθῆναι ὑπὸ τῆς ἥρας ὁμοιώθη κύκνω καὶ συνῆλθεν τῇ ἐρωμένη καὶ διὰ τοῦτο ὑπεζωγραφήθη δι' ἀστέρων:— περὶ δὲ ταύρου φασιν ὅτι ταῦρος περὶ τὴν ἐλλάδα ὑπὸ ποσειδῶνος ἀνεδέθη· αὗτος ἐλοιμαίνετο τὴν χώραν· ἐπὶ τοῦτον ἐλθὼν ὁ θησεὺς ἀνεῖλεν αὐτὸν· καὶ βουλόμενοι φησὶ θεοὶ μέγα δεῖξαι τὸ ἔργον τοῦ θησεως καὶ θεραπεῦσαι τὸν ποσειδῶνα κατεστήριζον τὸν ταυρον ἐν τῷ οὐρανῷ: περὶ δὲ λέοντος φασιν ὅτι ζῶον ἄγριον ἦν ἐν τῇ νεμέᾳ τῆς πελοποννήσου· οὗτος δὲ τὴν χώραν ἐλοιμαίνετο. εὐρυσθεὺς οὖν ὁ τῶν μυκηνῶν βασιλεὺς μη-

νιῶν τῷ Ἡρακλεῖ πέμπει αὐτὸν ἐπαναιρέσει τοῦ λέοντος· ὃς ἐλθὼν ἀνεῖλεν αὐτὸν ἀποπνίξας ταῖς χερσίν. οἱ οὖν θεοὶ φη βουλόμενοι τὸν ἀγῶνα αὐτοῦ ἐπίδοξον ποιῆσαι δι' ἀστέρων ἀνέθηκαν αὐτὸν εἰς τὸν οὐρανόν. περὶ δὲ ὀφιούχου φασιν ὅτι οὗτος ἐστὶν ὁ τῆς ἰατρικῆς εφορος· σύμβολον δὲ ὁ ὄφης τοῦ ἀγῆρω λέγεται γὰρ ἀποδύεσθαι τὸ γῆρας καὶ ἀνανεοῦσθαι· ἐπεὶ οὖν ὁ ἀσκληπιὸς διὰ τῆς ἰατρικῆς ἀνανεοῖ (q) τὰ σώματα δι' ἀγάλματος ὑπὸ τῶν θεῶν ἀνέτεθη ἐν ἄστροις. περὶ δὲ οὐριωνος φασὶν ὅτι οὗτος ἐστὶ ὁ ἐκ τοῦ οὐρῆσαι τοὺς θεοὺς ἐν τῇ βύρσα τοῦ βοῦς τοῦ σφαγέντος ἐπὶ τῇ αὐτῶν φιλοξενία ὑπὸ τοῦ θηβαίων βασιλεως οἰεῖται. οἱ γὰρ θεοὶ φη βουληθέντες ἰδεῖν εἰ φιλόξενοί εἰσι (lineam hic totam abscidit Bibliopegus) καὶ οὐρησαν ἐπ' αὐτῇ καὶ ἐποίησαν ἐξ αὐτῆς τὸν οὐρίωνα καὶ κατεστήριξαν αὐτὸν ἐν τῷ οὐρανῷ. *Pauca quaedam hic evanuerunt.* ἀρτέμιδος καὶ σκορπιον αὐτῇ ἀνήνεγκεν κατ' αὐτοῦ καὶ κρουσθεῖς ἀπέθανεν καὶ ἐστὶ μετὰ τοῦ σκορπίου φη ἐν τοῖς ἄστροις. περὶ δὲ Ἡριγόνης φασὶν ὅτι θυγατὴρ ἦν τοῦ ἰκαρίου ἰκάριος δὲ ἀθηναῖος ἦν τὸ γένος ὃς ὑπὸ διονυσσοῦ ἐν ἀθήναις ἐλθόντος κλήμα ἀμπέλου δεξάμενος καὶ φυτεύσας ἐγεώργισεν οἶνον καὶ πίων δέδωκε ποιμέσιν καὶ ἔπιον. μεθυσθέντες δὲ καὶ νομίσαντες φαρμαχθῆναι παρὰ τοῦ ἰκαρίου διὰ τὸ ἀσύνηθες ἀνεῖλον αὐτὸν· ἡ δὲ τούτου θυγατὴρ γνοῦσα διὰ τῆς κυνος ὅτι τεθνηκεν ἐποτνιατό καὶ ἔσχαλλεν. ἐλεήσαντες οὖν αὐτὴν οἱ θεοὶ διὰ τὸ πάθος μετέθηκαν εἰς τὸν οὐρανόν καὶ νῦν ἐστὶν ἐν τοῖς ἄστροις ἡ Ἡριγόνη. τούτων ἀπάντων ὁ θεῖος γρηγόριος ὡς οὐδὲν ὄντων τὴν δόξαν ἀνατρέπει συντόμῳ λογῶ· καὶ γὰρ ἐντεῦθεν τὰ ἀποτελεσματικὰ λήρου πλάτεις ἐχόμενα καὶ γέλωτος συνέστη τούτοις καὶ τὴν δι' ἀστέρων δοκουμένην κυβέρνησιν ἀνασκευάσας ὑπὸ τὴν θεῖαν πρόνοιαν τὸ πᾶν ἀνατίθησι κινουμένον τε καὶ σωζόμενον:—

fol. 162. ad v. Ἰξίουος. Sch. ἐπειδὴ τὴν ψυχὴν ἑλληνες ἐκ σωμάτων εἰς σώματα μεταγίγνεται ἐκδεδώκασιν ὁ θεῖος γρηγόριος διαπαίζων αὐτοὺς πολλοῖς μὲν τρόποις ἀνεσκεύασεν· καὶ ὡς τὴν ἰξίουος περιφορὰν ἐπ' αὐτῇ τρόπον τινὰ ληροῦσιν. ἰξίων οὗτος δὲ ἠράσθη τῆς ἥρας· ἡ ἥρα προσαναγγέλλει τῷ διί. ζεὺς οὖν βουλόμενος γνῶναι εἰ ἐρᾷ αὐτῆς ἔξομοιοῦ νεφέλην τῇ ἥρα καὶ ἔστησεν. ὁ δὲ ἰξίων νομίσας αὐτὴν εἶναι τὴν ἥραν συμμίγνυται αὐτῇ· καὶ ὀργισθεῖς ὁ ζεὺς κολάζει αὐτὸν οὕτως· τροχῶ διατείνας αὐτὸν ἐποίησεν αἰεὶ φέρεσθαι τὸν τροχόν καὶ ἐστὶν αἰεὶ οὗτος ἀνακυκλούμενος καὶ καταφερόμενος ταύτην τινύων τὴν τιμωρίαν· ροιζοῦται δὲ κυλινομένου τοῦ τροχοῦ βιαίαι φορᾷ.:—

fol. 168. ad v. ψεύστας ^π ἀνδροφόνους (i. e. πατροφόνους pro v. l.) Sch. ἤδη μὲν ἐν τῷ τρίτῳ λόγῳ περὶ τῶν παρ' ἑλληνιστῶν ψευδονύμων εἴρηται πλατυτέως. εἴρησεται δὲ καὶ νῦν ἐπιτόμως. κλέπτης μὲν ὁ ἐρμῆς, πατραλοῖας ὁ ζεὺς, τεκνοκτόνος ὁ κρόνος· μοιχὸς ἄρης, ψεύστης ἀπόλλων, ἀνδρόγυνος διόνυσος, ἐπιθήτωρ γανυμήδους ζεὺς·

ὁ αὐτὸς ταῦρος διὰ τὴν εὐρώπην· κύκνος διὰ τὴν Λήδαν· χρυσὸς διὰ τὴν δανάην· ὄφεις διὰ τὴν Ὀλυμπιάδα· ἀνὴρ διὰ τὴν σεμέλην· παῖς ἀσθενῆς καθ' ὑπόθεσιν τῆς ἥρας· ἦν λανθάνων ἐθέλων ὁ γελοιώδης καὶ παμβέβηλος ὀνομαζόμενος οὐκ ἦν δὲ θεὸς εἰς μορφὰς ὄσας ἐκέλευεν ὁ ἔρως μετεποιεῖτο.

fol. 168. b. priora abscidit bibliopagus. διονυσ^υ γενομ^ι ^α ἐν γὰρ τῇ διονύσου ἑορτῇ φαλοὺς δερματίνοὺς εἰς αἰδοῖα ἀνδρὸς περιετίθεισαν ἑλληνας ἑαυτοῖς εἰς τιμὴν τοῦ θεοῦ αὐτῶν καὶ τινὰς τῶν φαλῶν ἀνὴρ τ^ι (ἀνήρτων) ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἑαυτῶν ἄλλοις δὲ περὶ τὴν ὄσφυν ἰδυτενῶς ἐδεσμῶν μιμουμένους αἰδοῖον ὀρθισαν οὓς ἐκάλουν ἰδυφάλους τοὺς δὲ πλαγιοφάλους· τοῦτο δὲ λέγεται ὅτι ἠράσθη μειρακίον τοῦ διονύσου· τοῦτο δὲ πρὶν ἐπὶ τύχει τῆς ἀσελγείας ποντισθῆν περὶ τὴν Λέρνην ἀπέθανεν. ἀφοσιώσασθαι οὖν βουλόμενος ὁ διόνυσος τὸν ἔρωτα τοῦ μειρακίου σύκινον αἰδοῖον πελεκήσας εἰς τὸν ἑαυτοῦ τράχηλον περιῆψεν καὶ οὕτως πῆφι (περιήει) τιμῶντες οὖν Ἕλληνες τὸν διόνυσον τοῦτο ποιούσιν. ^β ἀναύχνοι καὶ κερρόντες εἰσιν οἱ τοῖς καταρωμένοις ὑπὸ τῆς ἐκάτης ἐν ἐκτόποις φάσμασι φαινόμενοι δρακοντοειδῆς καὶ ἀκέφαλοι ὑπερμήκεις τινες ἀνθρωποῖ ὥστε ἐκ μόνης θείας ἐκπλήξαι τοὺς ὀρώντας καὶ δειματῶσαι· ταύτην δὲ τινες φασιν ἄρτεμιν· ἄλλοι σελήνην· οἱ δὲ τινὰ θεὸν ὁ δικὴν φάσμασι φαινομένη· — ἡμιδράκοντες δὲ εἰσιν οὗτοι λέγουσι τὴν ἀθηναῖν παρθεῖον εἶναι τέτοκεν δὲ δρακοντόμορφον οὕτως· ^γ ὁ ζεὺς φη βουλόμενος ταύτην ἀποκυῖσαι τοῦ ἐγκεφαλοῦ ἰδεῖτο συνεργοῦ τοῦ πλῆξεντος τὴν κεφαλὴν ὥστε ταύτην ἀποκυηθῆναι· καὶ περὶ τούτου λόγους προσφέρει τῷ ἠφαίστῳ· ὁ δὲ οὐκ ἄλλως εἴλετο σχίσαι τὴν κεφαλὴν τοῦ διὸς εἰ μὴ τὴν γεννωμένην διαπαρθευεῖσαι καὶ ἠνέσχετο ὁ ζεὺς· λαβῶν δὲ ὁ ἠφαιστος τὸν βούπληγα τέμνει τὴν κεφαλὴν τοῦ διὸς καὶ ἐξῆλθεν ενοπλος ἡ ἀθηνα. ἐπεδίωκεν οὖν αὐτὴν ὁ ἠφαιστος φεύγουσαν ὅπως αὐτῇ συγγένηται διώκων δὲ ἐσπέρπαιεν εἰς τὸν μηρὸν ἀθηνᾶς ἡ δὲ λαβοῦσα ἔριον ἀπεμάξατο καὶ ἔριψεν ἐν τῇ γῆ καὶ ἐξῆλθεν ἀνὴρ δρακοντόπους ὃς ἐριχθόνιος ἐκαλεῖτο ὡς ἀπὸ τοῦ ἐρίου καὶ τῆς γῆς.

ibid. Θῆρες δὲ εἰσι καὶ θηρομηγεῖς οἱ ἐκ τοῦ δελφίνου δρακοντος ὑπο κάδμου σπαρέντες ὀδοντες ἐξ ὧν ἀνεδόθησαν ἄνδρες ἑνοπλοὶ δρακοντοειδεῖς οἱ καὶ ἑαυτοῖς ἐχρήσαντο ἐστηκότες· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ θεοὶ πιθηκόμορφοι καὶ ελλουροειδεῖς οὓς ἑαυτοῖς αἰγύπτιοι ὑπεστήσαντο.

169. ad v. Ερμᾶς δίγλυφος. Sch. τοῖς τοιοῦτοις φη ψευδωνύμοις θεοῖς καὶ τὸ πρόσωπον αὐτὸ κατηφῆς τῇ πορνικῇ μορφῇ συγκεχυμένον ὡς τοῖς συνετοῖς ὁρᾶται περι-

^α Endocia, p. 413.

^β Ibid. p. 143, 144.

^γ Ibid. p. 151.

πρόσωπος ὁ νοῦς ἐκείνοις καὶ ὁ μὲν Ἑρμᾶς δίγλυφος ἔστιν ἄλλο τι ἐμπροσθεν ἄλλο δὲ ὀπίσθεν οὕτως γὰρ Ἕλληνες τιθέασιν τὸν Ἑρμᾶν ἐπειδὴ καὶ τοῦ λόγου φαῖνόμενον αὐτὸν.

fol. 169. b. *Priora absciffa*: *Θηρι* ἐπορε^d ὅπερ ἔστι γυνὴ μὲν περικαλλὴς μεχρὶ τοῦ ὀμφάλου ἔνθεν δὲ καὶ ἔνθεν κυνῶν κεφαλὰὶ προσπεφύκασιν αὐτῇ ἔξ. τὸ δὲ ἄλλο αὐτῆς σῶμα ὀφιῶδες ὅπερ φⁿ *Θηριον* τοὺς παραπλέοντας τὰ πελάγη ταῦτα κατήσθιν ἀφειδῶς^e ὄδυσσεὺς οὖν ἐν τῇ πλάνῃ κατὰ τοὺς σκοπέλους γέγονε τῆς σκύλλης πρὶν δὲ παραγενέσθαι παρ' εαυτῇ κατασχεῖν ἢ κίρκη βουλομένη τὸν ἐκ τῆς σκύλλης ὑπεφηνε κίνδυνον^e δι' ἧς ὄδυσσεὺς παραπλέων ἔξ τῶν ἑτερῶν ἀπώλεσε ταῖς ἑαυτῆς κεφαλαῖς ἄνωθεν τῆς σκύλλης τοσοῦτους ἀνεγκυσάσης καὶ δεινῶς καταβρωσάσης^e ὄδυσσεως μὲν βλέποντος καὶ βοηθῆσαι μὴ δυναμένου τῶν δὲ πικρῶς ἐπιβωμμένων:— περὶ τὸ σικελικὸν τοῦτο καὶ τυρσηνικὸν πέλαγος ἐν ᾧ ἡ θαλασσία γίνεται ἀμπότις καὶ ραχία καὶ δίσταται τὸ ὕδωρ ὥστε τὸν πυθμένα τῆς θαλάσσης κατὰ τοῦτο τὸ μέρος εἰ δυνατόν ὄρασθαι. ἀμπότις δὲ ἔστιν οἰοῦν ἀναπώτις τις καὶ ἀναρόφῃσις τὸ δὲ ὕδωρ ὑπο στί εἰ ἐν τισὶ κοιλώμασι τῶν πετρῶν καὶ πάλιν ἐρρίγνυται ὃ καὶ καλεῖται ραχία. ἦν δὲ ὁ τόπος οὗτος τοῖς πλέουσιν ἐπικίνδυνος καὶ θανάτου μεστος^e συνέβαινε γὰρ τὸ πλοῖον ὑποβρύχιον ἐν τούτῳ γεμεσθαι τῷ τόπῳ:—

f. 171. b. *Prioris lineæ omnia absciffa præter sequentes literas*: *παρκειμ* τῷ ἑλικῶνι ορεῖ τῶν μου τὸν πατρῶον κλῆρον σκοπτικῶς πρὸς ψόγον^e οὗτος ἐκ τῶν μουσῶν ἐμπνευσθῆναι λέγεται^e. ^c τρία δὲ τούτου ποιήματα πράττονται^e *Θεογονία*^e ἔργα ἡμέραι^e ἐν τῇ οὖν *Θεογονία* καταρριθμῆται τὰς τῶν θεῶν γενέσεις ἐν ἀρχῇ θέμενος ἔρεβος καὶ χάος^e ὅθεν οὐρανὸν καὶ γῆν^e ὅθεν κρόνον^e διὰ^e ποσειδῶνα^e ἄδην^e καὶ σιρᾶς θεῶν^e ὅθεν κόττον^e βριαρέωννα^e τοὺς ἑκατονχείρους^e ὅθεν τὴν γιγαντομαχίαν^e καὶ τὰ ἐκ τῶν αἱμάτων αὐτῶν ἰοβόλα (q) *Θηρία*^e τὴν ὕδραν ἣν Ἡρακλῆς περὶ τὴν λέρναν ἀπέκτεινε^e τὴν χίμαιραν ἣν ἀνεῖλε βελλεροφόντης^e τὴν γοργόνην ἣν ὁ περσεὺς ἐκαρτομήσε^e καὶ μύρια ἐμπαιγμῶν καὶ γέλωτος ἄξια^e καὶ τὸν τρικέρβερρον κύνα ὃν Ἡρακλῆς περὶ τὰς πύλας ἀπέκτεινε^e τοῦ αἴδου κατ' ἐλθῶν συναρπάσαι τῷ περιθῶ τὴν περσεφόνην.

ibid. ^f Ὅμηρος δὲ τὸν τρωϊκὸν ἱστορεῖ πόλεμον τραγικὸς ὢν καὶ κωμικὸς^e ποτε μὲν γὰρ τρώσεις καὶ πτώσεις θεῶν καὶ ἥρώων ποτε δὲ γελοιώδεις μίξεις καὶ ἀπάτας, οἰνοχοΐας τε θεῶν καὶ μοιχείας διαγραφόμενος ἐν οἷς ἐπαινεῖ παραυτὰ ψέγων καὶ τὸ τῆς διανοίας ἄστατον καὶ πηρὸν ἐνδεικνύμενος^e ἐν δὲ τῇ ὄδυσσειᾳ βίβλω τοσαῦτα ψευδόμενος ὅσα κα^θ

^d Cf. Nonnum, p. 144, 145.

^e Cf. Nonnum, p. 153.

^f Cf. Stelit. 1. p. 72. ed. Montacut.

Ἐν εἴ τις σημειώσασθαι βούλοιο καὶ γραφῇ παραδοῦναι στηλιτεύων, οὐδ' αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία οὐδὲ τὸν βίον ὅλον ἀρκέσαι πρὸς τὰ τοιαῦτα ληρήματα.

ibid. μουσαῖος καὶ λινος παλαιοὶ μὲν εἰσιν καὶ τοῖς περὶ Ὀρφέα ὁμόχρονοι. μουσαῖος δὲ σελήνης λέγεται υἱὸς πρὸς ὃν Ὀρφεὺς ἐπογραφεῖ· οὗτοι παρὰ ταῖς παλαιαῖς ἱστορίαις ἐπίσημοι τέ εἰσιν καὶ διαφανεῖς· λέγονται δὲ τὰ μέτρα παρὰ τῶν θεῶν μαθεῖν:—

ibid. Ἐρμῆ ἡ παρελλησιν θεολόγῳ ἐστὶν ὡς ακροτατος ὅς λέγεται σύντροφος μώσεως γεγονέναι καὶ σύσχυλος παρ' οὗ καὶ θεολογεῖν ἐξεπαιδεύθη πολλὰ γὰρ περὶ θεοῦ μοναρχίας καὶ τρια ὑποστάσει χριστοῦ τε ὕστερον παθημάτων ἐξέθετο.

ibid. σύβυλλα δὲ βασίλισσα οὗσα φιλόσοφος μέτροις εὐδοκίμησεν πολλὰ περὶ χριστοῦ καὶ σταυροῦ φηνασα τινες δὲ ταύτην εἶναι φασὶν τὴν κατὰ τὸν σολομῶντα οἱ δὲ ἐν ῥώμῃ πρότερον φανεῖσαν.

ibid. ὁ μέντοι θεολογος (q) γρηγόριος φησὶν ὅτι οὐδὲν ἐπικαμπτομαι εἰ καὶ τινες αὐτῶν πλησιον θεολογίας ἐγένοντο· οὐ γὰρ θεόθεν ἐνεπνεύσθησαν· ἀλλ' ἐκ τῶν ἡμετέρων παρέκλειψαν θεοπνευστῶν βίβλων ἐνδιαθέτων.

ibid. Ἔστι τις ἐν ἀντιοχείᾳ πηγὴ κασταλία λεγομένη ἐν ἣ λέγεται τὸν ἀπόλλω παρεδρεύειν καὶ μαντείας καὶ χρησμούς τοῖς ἐρχομένοις περὶ τὸ ὕδωρ λέγεσθαι· λέγεται δὲ ὅτι ἠνίκα τις ἐμαντεύετο αὔρας λεπτας καὶ πνοὰς τὸ ὕδωρ ἀνεδίδου καὶ τῶν τοιούτων ἀναδιδομένων πνευμάτων οἱ περὶ τὴν πηγὴν ἱερεῖς ἔλεγον ἅπερ ὁ δαίμων ἤθελεν.

ibid. Ἔστι ἡ δὲ καὶ φωκίς χώρα ἐν τῇ ἐλλάδι ἐν ἣ πόλις ἐστὶ καλουμένη Δελφοὶ ἐνθα ἱερὸν ἀπολλωνος ἱδρυται λεγόμενον πυθω ἐν τούτῳ τρίπους ἦν καὶ ψήφοι μαντικά ἐν τῇ φιαλῇ τοῦ τρίποδος ἠνίκα οὖν ὁ μαντεύμενος ἠρώτα αἱ ψήφοι κινούμεναι πηλοντο τότε οὖν ἡ μάντις ἐνεφορεῖτο καὶ ἔλεγεν ἅπερ ἤθελεν ὁ ἀπολλων. ἀλλαχου δὲ τῶν ἑαυτου λογων ὁ θεῖος γρηγόριος ἐμφορεῖσθαι φησὶν καὶ πληρουσθαι καὶ ἐνθουσιᾶν καὶ μηκετι κεχρηῆσθαι τοῖς συνήθεσι δυναμένην· φησὶ δὲ καὶ περὶ ἀνδριάντος τινος καὶ οὗτος δὲ ἐν δελφοῖς ἦν φωνῆν ἐναρθρον ἀπολυων ἐξ ἐνεργίας δαιμονικῆς· ἀναρθροι γὰρ αἱ τῶν δαιμόνων φωναὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ὄργανα πρὸς διατύπωσιν τῆς ἐξιούσης φωνῆς.

f. 172. Primæ lineæ pars major abscissā. ἰ κίνησεν τὸν ἀπολλω ὁ δὲ ταύτην κινούμενος ἐπιδίωκεν εἰ πῶς αὕτη δύναται συγγενέσθαι· ἡ δὲ δαφνη τὴν παρθενίαν θελουσα φυλαξαι τῇ οικείᾳ μητρὶ προσεύξατο τῇ γῆ βοηθῆσαι αὐτῇ· ἡ δὲ τοὺς ἑαυτῆς ἀνοίξασα

ε Nonnus, p. 165. Conf. Benteium Diff. Phalarid. p. 25, 26. ed. 1699.

ῃ Nonnus, ibid.

ι Nonnus, ibid.

κόλπους ἐδέξατο αὐτὴν θέλουσα δὲ τὸν ἀπολλῶ ψυχαγωγῆσαι φυτὸν ἀνῆκεν ὀμώνυμον τῇ κόρῃ ἐξ οὗ λαβὼν παρὰ τὸν τρίπο εστὸς εστέψεν ἑαυτὸν ψυχαγωγούμενος ὑπὸ τῆς ἐρασθείσης αὐτῷ δαφνης —:— δρυος δὲ μαντεύματα δωδώνη πόλις ἐστὶ περὶ τὴν ἠπειρον ἐν ταύτῃ ἦν δρυς ἐν ἣ ζεὺς ἐπὶ σκιάζειν ἐλέγγοτο καὶ μαντεῖαν τοῖς χερῖζουσι διδόναι ἐξ αὐτῆς τῆς δρυος ἐξηχομενα· ὄμηρος δὲ σελλοι φησιν οἱ τῆς

δωδώνης δρυος μαντεῖς υποχσ^υ τὸ ἐθνὸς προσαγορεύων τούτους δὲ χαμαιευν^ς φησι καὶ ἀνιπτόποδας Ἰω^υ ἀνακειμένους ἐνθα καὶ γυναῖκας ἔλεγον ἐμφορουμένας προλέγειν καὶ μαντεύεσθαι καὶ ταύτας οἶον τοὺς ἱερεῖς ἀγνεούσας φασί:— ἀμμων ἐστὶν ὧ^υ προσεῦξατο ἀλεξάνδρος ὁ μακεδὼν εἰς τὰ περσικὰ κατελθὼν ὅτε κατὰ τὴν ἀμμωνιακὴν παραγένετο χώραν ἱέρα τελέσας ἀμμῶνι τῷ ἐγχωρίῳ θεῷ χρησμοῦ χάριν. Ολυμπίας γὰρ ἡ τούτου μητὴρ τουτοῦ ἔφη εἶναι αὐτοῦ πατέρα. ὃς αὐτῷ καθύπνουσ ἐχημάτισεν νικήσεις τὸν δαρεῖον ἐπανελθόντα δὲ ναὸν δειμασθαι καὶ τέμενος κατὰ τὴν πρωτείδα νῆσου ὃ καὶ πεποίηκεν εὐφάρια τῇ πρώτῳ νήσω ἣτις κέκληται ἀλεξάνδρεια:—

ibid. Βραγχίδααι εἰσιν οἱ τῶν αἰγυπτίων ἰχθυόμορφοι καὶ πιθηκόμορφοι καὶ κυνοειδεῖς θεοὶ περὶ ὧν εἴρηται:—

ibid. τελεται εἰσι κρυπταὶ ἐλευσίνοσ· αὐται αἱ κατὰ τὸν κελεὸν καὶ τριπτόλεμον·^κ ἡ γὰρ δῆμητρα εἶχε θυγατέρα τὴν περσεφόνην· ταύτην ἤρασεν ὁ πλούτων· ζητοῦσα δὲ αὐτὴν ἡ μήτηρ ἦλθεν εἰς τὴν ἀττικὴν χώραν ἐν κώμῃ ἐλευσινη παρὰ τριπτολέμῳ τινὶ ὃς αὐτὴν ἔστησε τῆς πλάνης ἀπαγγείλας αὐτῇ τὸν πλουτωνά ταύτην ἤρακέναι. ὑπὲρ ταύτης οὖν τῆς εὐεργεσίας δίδωσι τῷ τριπτολέμῳ τὰ σπέρματα σῖτον καὶ λοιπα ἐντεῖλαμένη παρελθεῖν καὶ σκορπισαὶ τὰ σπέρματα πανταχοῦ· οὐ γὰρ πρὶν ἰσθιον πλην βαλανων οἱ ἀνθρώποι καρπὸν φήγου ὄφεν καὶ φαγεῖν προσηγορεύθη· συμπαραλαβὼν οὖν τὸν κελεὸν ἐπὶ ὄχημα τῶν δρακοντων περωτῶν ὁ τριπτόλεμος τὰ σπέρματα δίδωσι πανταχοῦ καὶ γεωργεῖν ἐκιδιάσκει καὶ θεσμὸν δὲ μαθὼν παρὰ τῆς δῆμητροσ ἄθεσμον ἐξεδίδαξεν ὃν τελοῦνται ἀλλῃ δημητρια λέγοντες καὶ ἐλευσινια τῆν εορτὴν:—

ibid. αὐλῶν ἐστὶ καὶ φρυγίων ἡ μανιώδης¹ ἕκτομος ἢ χη^υ αὐτῆ·^μ ῥεά μήτηρ διὸσ καὶ ποσειδωνοσ καὶ ἀδοῦ καὶ ηρας ὠνομάσθη· ταύτη ἐν τῇ φρυγίᾳ ἐγίνοντο τελέται τινεσ· ἐνθουσιῶντεσ δὲ οἱ τελοῦντεσ καὶ τελούμενοσ ἐξιστάμενοσ κατέτεμνον ἑαυτοὺσ ξίφεσι μη αἰσθανόμενοσ· οὐκ ἀποκτεῖναι θέλοντεσ ἑαυτοὺσ ἀλλ' αἰμάξαι κηλούμενοσ αὐλοῖσιν ἀφαιροῦσιν ἀπονωσ· μετὰ δὲ τὴν ἕκτομὴν εἰς ἀτόπουσ μίξεις ἀσελγείσ ἐτρέποντο:— κρόνοσ τῇ ῥεα γενόμενοσ σύνοικοσ ἄπερ ἔτικτεν αὐτῷ παιδία κατέπινεν καὶ τούτου γινο-

^κ Nonnus, p. 149.

¹ Cf. Nonnum, p. 130.

^μ Vid. Eudociam, p. 369.

μίνου ἐπὶ πολλῶν ἄτεκνος ἔμεινεν ἢ ρέα ὅτε οὖν ἐγέννησε τὸν διὰ φοβούμενη μή πως καὶ τοῦτο τὸ βρέφος καταποθῆν ἀπόληται λίθου μὲν σπαργανώσασα δέδωκεν ἄντι βρέφους τῶ

κρόνω τὸν δὲ δια ὑπέξέθετο ἐν τῇ κρι καὶ παρεξέτασεν κουρητας ὀρχεῖσθαι καὶ κροτεῖν καὶ κτυπεῖν τὰ ὄπλα αὐτῶν ὅπως δια τινος ἠχοῦς παρακλέπτωσι τὸν κλαυθμὸν τοῦ παιδίου πρὸς τὸ λαθεῖν τὸν κρόνον μή πως αὐτὸ καταπίει εὐρῶν κουρητες δὲ εἴσι δαίμονες τινες ενοπλοὶ μαινομενοὶ πυρρικήν γὰρ ὄρχησιν ταύτην καλοῦσιν ἑλληνες μὲν θεὸν τὸν διὰ φη γρήγοριος δὲ φησιν ὁ θεῖος ὅτι κρητῶν τύραννος ἦν ἄνθρωπος γόνος· οἱ δὲ τούτου ὑπασπισταὶ κολακεύοντες αὐτὸν θεὸν ἀνηγόρευσαν τούτου ὁ τάφος ἐν κρήτη καὶ ἐπιγραμμα ἔχει ὅτι αὐτόθι κεῖται εἰς ἔλεγχον τῶν οἰομένων αὐτὸν εἶναι θεὸν· φασὶ δὲ καὶ σκηπτωθέντα τοῦτον ἀναίρεθῆναι.

fol. 172. b. Linea prima, si paucas literas excipias, profus absciffa. Sequuntur βασιλέαⁿ. ταύτης γὰρ ὁ ζεὺς ἐρασθεὶς συνεγίνετο αὐτῇ· ἢ δὲ πρὸς ζηλοτυπήσασα τὴν σεμέλην ἠπάτησεν αἰτήσασα τὸν διὰ ὡς τῇ ἦρα συγγενέσθαι αὐτῇ μετὰ ἀστραπῶν καὶ βροντῶν· τοῦ δὲ ποιήσαντος οὐκ ἐνεγκασα ἀπέθανεν ἢ σεμέλη· ὁ οὖν ζεὺς θᾶττον τὸ ἔμβρυον ὃ ἦν ἐν αὐτῇ λαβὼν ἀνέτεμεν τὸν ἑαυτοῦ μηρὸν καὶ ὑπέθετο μεχρὶ

συμπληρώσεως τῶν θ μ̄ (i. e. ἕνεκα μηνῶν) ἐνθεν ὁ διόνυσος ἄτελες ἐκλήθη κύημα καὶ θεὸς ἀνδρόγυνος· χορὸς δὲ περὶ αὐτὸν ἐκλύτων μαιναδίων ἐστι καὶ μεθυόντων· οἱ οὖν θηβαῖοι τὸν κεραυνὸν ἐνθεν προσκυνοῦσιν· μωροὶ δὲ λέγονται κατὰ τὴν περὶ αὐτῶν παραβολὴν βοιωτεία ὅς. τοῦ βασιλείως οὖν αὐτῶν θυγατρὴ ἢ σεμέλη.

ibid. ὁ τὸν μίθραν οἱ μὲν ἥλιον φασιν οἱ δὲ τὸν ἔφορον τοῦ πυρὸς γίνονται δὲ τούτω τέλεται μάλιστα παρὰ χαλδαίους. οἱ δὲ τελούμενοι τῷ μίθρα κατα βαθμον δι' ὀγδοήκοντα κολάσεων ἐτελοῦντο ἀπὸ τῶν ἐλαφροτέρων ἐπὶ τὰς αὐστηροτέρας ἴοντες· ἤρχοντο δὲ ἀπὸ λιμου· εἶτα ἐξεοντο· εἶτα ἐπὶ χιονας ἐβάλλοντο κακεῖθεν εἰς τὰ διὰ πυρὸς μεχρὶ τὰς π κολάσεις ὑπομεῖναι κακεῖθεν λοιπὸν ὅσιον τινα ἐλογίζοντο ἀδύνατον δὲ τῷ μίθρα τελεσθῆναι τὸν μὴ διὰ τῶν π παρίοντα κολάσεων.

ibid. Κυβέλη ἐστὶν ἢ τῶν θεῶν μήτηρ· γαλλαῖα δὲ ἐκλήθη ὡς ἀπὸ τινος γάλλου· οὗτος γὰρ ἀγ̄ και τυμπν̄ ὦν ἐπὶ τὸ ταύτης ἱερὸν ἐπορεύετο δριμύος δὲ χειμόνος αὐτὸν καθόδου καταλαβόντος ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ τὸ τύμπανον καὶ τὰ κύμβαλα σπηλαίῳ καταφεύγει· συνέβη δὲ λέοντα ἐκεῖσε αὐτῷ ἐπελθεῖν λαβὼν οὖν τὰ κύμβαλα καὶ τὸ τύμπανον ἀνασειῶν ἀπεδίωξεν τὸν λέοντα σωθεὶς δὲ παρεγένετο καὶ ναὸν τῇ ρεα ἀνέ-

ⁿ Cf. Nonnum, p. 166.

^o Cf. Nonnum, p. 130, 143.

ἤκειν ἐπωνομάσας γαλακίης κυβέλης. ἐντεῦθεν οἱ Θεοφόρητοι τοιαύταις τὴν βεάν τιμῶσι τελεταῖς κύμβαλα σείοντες καὶ τυμπάνοις ἀνακρουόμενοι.

ibid. Ῥτὸν νεῖλον αἰγύπτιοι τιμῶσιν ὡς θεὸν αἴτιον εὐπορίας παντες οὖν καὶ πᾶσαι ἔρχομαι ἐορτὴν ἐπετέλουσι ὁμοῦ δὲ ἐθoinῶντο ἕκαστος ὅπερ εἶχεν ὡς τῷ διὲ τῷ νείλω δόξαν προσάγοντες μετὰ γοῦν τὰς χοροτυπίας καὶ τὴν εὐωχίαν εἰς ἀσελγειαν ἰχώρου ὡς ἐν μίθῃ συνόντες ἀλλήλοις.

ibid. ἢ Ἰσσις ἐνομήθη τῇ ἰύτῃ ὑπὸ διὸς ἀρπασθεῖση· ὁ γὰρ ζεὺς ὡς ὁ μῦθος ἤρπασε τὴν ἰώ· καὶ φοβούμενος τὴν ἤραν μετεποίησεν αὐτὴν εἰς βοῦν καὶ ποτὲ μὲν εἰς λευκὴν ποτὲ δὲ εἰς μέλαιναν ποτὲ δὲ εἰς ἰαζουσαν καὶ οὕτως ἐπλανᾶτο μετ' αὐτῆς ἦλθεν οὖν σὺν τῆς ἰούσῃ ὁ ζεὺς εἰς αἰγύπτον· καὶ τιμῶσιν αἰγύπτιοι τὴν ἰώ ἥτοι τὴν ἰσσίην· διὸ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀγάλματος κατὰ κεφαλῆς αὐτῆς βοὸς ἐγγλύφουσι κέρατα.

ibid. Ἡ Ὀσσιρις παρ' αἰγυπτίοις ἐνομίσθη θεὸς· καὶ οἱ μὲν τὸν αὐτὸν εἶναι λέγουσι τῷ διονύσῳ· οἱ δὲ ἕτερον τοῦτον ὑπὸ τοῦ τυφῶνος ἐσπαράχθαι φασιν· ὁ δὲ τύφων δαίμων

ἔστι καυστικός οὕτως οὖν ἐπέδησαν αἰγύπτιοι τὸν ὄσσιριν ὡς κατὰ χ' μνημὴν ποιεῖσθαι τοῦ σπαραγμοῦ αὐτοῦ· ὥσπερ δὲ τὸν διόνυσον ὑπὸ τῶν τιτάνων οὕτως καὶ τὸν ὄσσιριν ὑπὸ τυφῶνος φασὶν ἐσπαράχθαι. μυκήματα δὲ εἰσι τὰ τῆς ἰσίδος· σπαράγματα δὲ δακρυῶδη τὰ ὄσσιρίδος.

ibid. ἀραπισ αἰγυπτίων καὶ οὗτος θεὸς ἐν τῇ χειρὶ δὲ ξυλον ἔχει ξηρον· ἐν οἷς χρησμολογεῖ ψευδόμενος καὶ βλάπτων τοὺς ἀπατωμένους ὅν τρόπον ὁ λοξίας ἀπολλῶν.

fol. 173. Priora hujus folii abscissa. Sequuntur : πανδαίσιαν πολλὴν εὐωχοῦντες τὸν ἐπιδημήσαντα αὐτοῖς θεὸν ἄπιν.

ibid. Λακεδαιμόνιοι πρὸς καρτερίαν γυμναζόμενοι ἐορτὴν ἐποιουσι ἐν ἣ ἑμάστιζον ἀλλήλους καὶ ἀνδρείαν τινα ἐκ τούτου ἐπαιδεύοντο καρτερικῶς ἔχειν περὶ τοὺς πολέμους.

ετιμῶν δὲ οἱ Λάκωνες ἐν τῇ ἐορτῇ τῶν μαστιγιῶν τὴν ἀρτεμιν ταύτην γὰρ φ' παρ' ἑν καρτερικῆν τε καὶ δειλιαν πάσης υπερκειμένην κατεμπαθείας. μαλακίαν δὲ τιμῶσιν οἱ λάκωνες καὶ ἐμπαθείαν οὕτως ὅτι κατεορτὴν παρὰ συσσιτία καὶ κοινῶς ἤσθιον ἄπαντες καὶ ἐθλύναντο τῷ τῆς παιδευασίας ἐπινημῶμενοι πάθει ὡς περὶ παυσανίου καὶ ἀργιλίου ὅτι παιδικὰ ἦν ποτὲ ἀργίλιος τοῦ παυσανίου θρασύτητα δὲ ἐσεβάσθησαν ὅτι καρτερικώτερον οἱ ταῖς μαστιξίην ἐχόμενοι καὶ τι ἐκομίζοντο ἐπαθλον.

ibid. Ἡ σαλμοξίς ὁ διὰ πλῆθους τοξέων οὗτος ἔστιν ἄβαρις ὁ ὑπερβορεὸς οὗτος δὲ ὁ ἄβαρις ὡς ἠρόδοτος φησὶν ἐξ ὑπερβορέων ἦν οὗτοι δὲ ἀρκτικώτεροι εἰσι καὶ τῶν σκυθῶν

• Conf. Nonnum, p. 168.

• Vide Eudociam, p. 319.

• Vide Eudociam, p. 20.

ἐνδότεροι. οὗτος ὁ ἄβαρις ἔνθους γενόμενος κύκλω περιήει μετὰ βέλους τὴν ἐλλάδα καὶ
 χρησμούς τινὰς ἔλεγε καὶ μαντείας· ὁ δὲ ῥήτωρ λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ ^{fic} μενεσχι λόγῳ
 φησὶν ὅτι λιμου γενομένου ἐν τοῖς ὑπερβορείοις ἐλθὼν ὁ ἀβαρις ἐμισθότευσε ἧ ἀπόλλ' καὶ
 μαθὼν χρησμούς παρ' αὐτοῦ σύμβολον ἔχων τὸ βέλος τοῦ ἀπόλλωνος περιήει ἐν τῇ
 ἐλλάδι μαντεύομενος.

ibid. Ἐταύροι ἔθνος ἐστὶ περὶ τὴν σκυθίαν ἐν τούτοις μετετέθη ὑπὸ τῆς ἀρτέμιδος ἢ
 θυγατρὸς ἀγαμέμνονος ἠφιγένεια ἐν τῷ μέλλειν αὐτὴν θύεσθαι ὑπερ ἐλλήνων ἐν τῇ αὐλίδι

ὑπερ ἧς ἀντέδωκεν ἔλαφον ἔνθεν ἐκλήθη ἔλαφος ἀντιπαρ. ἢ οὖν ἠφιγένεια οὔσα ἐν τοῖς
 ταύροις διὰ τὸ μὴ γνωθῆναι ὑπὸ τῶν ξένων ἐπέτρεπε θύειν αὐτοὺς τῇ ἀρτέμιδι ἦν γὰρ
 ἀρτέμιδος ἰέρεια. ὕστερον δὲ δειματούμενος ὀρέστης ὑπὸ τῶν ἐρινύων ἦλθεν ἐν ταύροις·
 συλληφθέντα δὲ καὶ μέλλοντα ἀναιρεῖσθαι ἐπιγνοῦσα ἠφιγένεια τοῦτον ἐκ τοῦ ἔλεφαν-
 τίνου ἄμου ὡς ἀδελφὸν περιεποιήσατο καὶ σὺν αὐτῷ λοιπὸν τῶν ταύρων ἀνεχώρησεν.

ibid. πολύμνος ἐστὶν ὁ τοῦ διονύσου ἐράστης ὅς περὶ τοῦ τυχεῖν τῆς ἐφέσεως περὶ τὴν
 λέρην ἐποντίσθη ἐκείσε γὰρ διονύσω π' τ' μρσ̄ πλανωμένω ταύτην εἶναι διεβεβαίωσατο
 πρότερον ὑποσχομένου διονύσου προσμίξειν ἑαυτὸν αὐτῷ ἐπιδοῦναι διὸ καὶ μὴ τυχήσαντι
 τὸν πόδον ἀφωσιώμενος αἰδοῖον τῷ τραχήλῳ διόμ̄ περιήψεν ὡς εἴρηται προβραχέως
 περὶ φαλ καὶ ἰθυφαλ.

ibid. Ἰκύρις ἐστὶν ἡ ἀφροδίτη αὐτὴ δὲ ἐκ τῶν αἰδοίων τοῦ οὐρανοῦ τὴν γέννησιν ἔχειν
 μυθεύεται ὁ γὰρ κρόνος φησὶν υἱὸς ὦν τοῦ οὐρανοῦ λαβὼν τὸ δρέπανον ἔκοψεν τοῦ ἰδίου
 πατρὸς τὰ αἰδοῖα καὶ ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν· ταῦτα δὲ πεσόντα ἀφρον συνέξαν πολὺν
 καὶ ἀπεκύησαν τὴν ἀφροδίτην ὄντως δὲ κέκληται ὡς ἐκ τοῦ ἄφρου καὶ τῆς καταδύσεως
 τὴν γέννησιν ἐσχηκυῖαν. ταύτην ἔφορον εἶναι φασὶν πορνείας καὶ τῶν ἐρωτικῶν ἀπάντων.
 κύρις δὲ λέγεται ὅτι ἐν κύπρῳ ἀνεδόθη· κυθήρη ὅτι ἐν κυθηρία πέπτωκεν· παφία ὅτι
 ἐν πάφῳ κεῖται μετὰ κινύρου.

ibid. κερδαλή καὶ λίνδος ἐστὶν αὕτη· κερδῶ καλεῖται ἡ ἀλωπηξ ἐνθεν κερδαλή ἢ
 πονηρία καὶ δολιότης δόλιον δὲ τοῦτο τὸ ζῶον. Ἄλινδος δὲ πόλις ἐστὶ παλαιὰ τῆς ρόδου
 ἐν ταύτῃ τῷ ἱερεῖ τῷ θύοντι καὶ θοινωμένῳ τὸν βοῦν οἱ θύοντες κατηρῶντο διαλοισδοροῦ-
 μένοι καὶ ὑβρίζοντες ὕβρεις οὐχ ὀσίας. δόλου δὲ πάντος ἀναμειστόν τὸ τοιοῦτόν.

fol. 173. b. Priora sunt abscissa. γ καὶ αὐτος μὲν ὑπὸ τοῦ πυρὸς ὄλετο· ὁ δὲ θεὸς
 βου [ληθεῖς δημοσιεῦσαι αὐτοῦ τὴν] κενοδοξίαν τὸ σάνδαλον αὐτοῦ χαλκεὸν ἀποπτυσθῆναι

• Nonnus, p. 130. ζ.

* Nonnus, p. 146.

† Vide Eudociam, p. 13.

γ Eudocia, p. 171. Nonnus, p. 127.

• Nonnus, p. 142.

τοῦ πυρός ἐποίησεν καὶ οὕτως ἐγνώσθη ὅτι μετα σσιος μὲν οὐ γέγονε, κατεκάη δὲ τῆς ἰδίας ἀξίως κενοδοξίας.

ibid. ^x τροφώνιος δὲ καὶ ἐμπεδότημος ὑπῆρχον μὲν ἐκ τῆς Βοιωτίας πόλεως Λεβαδίας μάντις δὲ τὰς τέχνας καὶ οὗτοι δὲ βουλόμενοι κενοδοξῆσαι καὶ δεῖξαι ὅτι ἀνελήφθησαν εαυτοὺς ἐν τισιν ὑποβρυχίοις ἔβαλλον τόποις ἐπὶ τὸ τεθνάναι καὶ μὴ εὐρεθῆναι αὐτῶν τὰ λείψανα. ἐγνώσθησαν δὲ ὅτι ἐν σπηλαίοις ἀπέθανον διὰ τὸ μαντεῖον φανῆναι τὸν τόπον. ἔστι δὲ τις παροιμία λέγουσα εἰς τροφωνίου μεμάντευσαι* εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἀγελάστων καὶ ὠχρίωντων πᾶς γὰρ κατίων εἰς τὸ μαντεῖον ἐκεῖνο ἀγέλαστος ἀνήει καὶ διαπαντος ὠχρίων* ἔλεγχος δὲ ἦν οὗτος αὐτῶν τούτων ὅτι ὠχρίασαντες καὶ μηδέποτε ἐν τῷ ὑποβρυ γελάσαντες τεθνήκασιν. ἤξιώθησαν δὲ τροφώνιος καὶ γανυμι ὁ ἀδελφος αὐτοῦ μαντεύεσθαι διὰ τὸ κτίσαι αὐτοὺς ἀπ' οἰκείων χρημάτων τὸ ἐν Δελφοῖς ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦτο καὶ ἀλλαχοῦ φησὶν ὁ Θεόλογος τροφ κατὰ γῆς παιγνία καὶ μαν. καὶ τελετὰς δὲ οἱ κατιόντες ἐποιοῦν ἐν τῷ σπηλαίῳ τροφ καὶ ὡς χρησμοδηθέντες ἀνήρχοντο ὠχροί.

ibid. καὶ ἀριστεὺς (f. μάντις) τῆς αὐτῆς ὡν πόλεως Λεβαδίας τὰ αὐτὰ τῷ τροφωνίῳ ποιήσας τὸν αὐτὸν ἀπηγάγετο θάνατον.

fol. 176. b. ἀλφιδὸς ποταμὸς ἐστὶ τῆς ἀρκαδικῆς ἀπερευγόμενος χώρας* οὗτος ὡς ὁ μῦθος ἠράσθη τῆς ἐν σικελία πηγῆς τῆς ἀρεθούσης τέμνει οὖν τὸ πέλαιος μὴ μιγνύμενος τῇ θαλάσῃ καὶ κατανατᾶ ἐν συρακούσαις κακεῖσε συμμίγνυται τῇ ἀρεθούσῃ πῆγη καὶ μεταξὺ τῶν θαλασσίων ὑδάτων ἀναδίδεται γλυκὺς πόρος ἐκ ταύτης δὲ φασὶν ἀρκαδίας τὸν ὄμηρον* τυφλὸς δὲ ἦν οὗτος κακεῖσε τελευτᾶ τοιῶσδε* ὕ ἀλιεῦσι φθειριζομένοις περιέτυχεν καὶ ἠρώτησεν αὐτοὺς οὕτως* ἄνδρες ἀπ' ἀρκαδίας ἀλιητῆρες ἢ ἔχομεν τι; οἱ δὲ ἀλιεῖς ἀπεκρίναντο οὐς ἔχομεν λιπόμεσθα* οὐς δ' οὐκ ἔχομεν φερόμεσθα* ταυτέστι οὐς μὲν φθείρας ἐθράσσαμεν οὐκ ἔχομεν* οὐς δὲ οὐκ ἰσχύσαμεν θηρᾶσαι φέρομεν ἐν τοῖς ἱματίοις* οὐκ ἐνόησε δὲ τὸ λεγόμενον ὄμηρος καὶ μικρὸν ἐκεῖσε γενόμενος ἀπὸ λύπης ἀπέθανε* ἦν δὲ καὶ χρῆσμος αὐτῷ δοθεὶς τότε θνήσκειν ὅτ' ἂν ἐρωτηθεὶς ἀπορήση:—

ibid. ^z φασι δὲ καὶ τὸν ἀριστοτέλην φυσικὸν ὄντα καὶ πάντα φυσιολογήσαντα ἐλθόντα ἐπὶ τὸν εὐριππον ἀπορῆσαι καὶ βαλεῖν ἑαυτὸν ἐν αὐτῷ ἐπειπόντα ἐπειδὴ ἀριστοτέλης οὐχ εἶλεν τὸν εὐριππον, εὐριππος ἐχέτω τὸν ἀριστοτέλην.

fol. 177. σαρδανία νησὸς ἐστὶ περὶ τὴν Ἰταλίαν ἐν ταύτῃ παρὰ τὸν ποταμὸν σπατικῆ

^x Vide Eudociam, p. 404. Nonnum, p. 128.

^y Nonnus, p. 138.

^z Ib. p. 139.

βοτάνη ἀναφύει ἐν ὁμοιώματι σελίνου. οἱ οὖν ἀγνοοῦντες αὐτὴν οἴομενοι σέλινον εἶναι ἐσθίουσι καὶ ἀποσπόμενοι θνήσκουσι. φαίνονται δὲ ὡς γελῶντες σπασθέντων αὐτοῖς τῶν παρῶν καὶ τῶν ὀδόντων ἀπογυμνωθέντων καὶ τοῦτο ἐστὶ τὸ λεγόμενον τὸ σαρδάνιον ἐγέλασε τουτέστι τὸν κακὸν καὶ ὑλέθριον γελῶτα.

f. 178. ad v. εἰκόνα περὶ τίντες (p. 136. c.) ἴσγ. εἰς ἄλλα ἀνγρ^τ ἀν^α τ^τ β^{κχ} σ^{τι} του οὔτοι κ(εῖνται) ὡς κεν ἐπειδώλοισι φέρειν κενεόφρονα λύσσαν ἀλλὰ θεὸν τρομέειν, θεὸν ἄμβροτον αὐτογένεθλον.

f. 180. ad τίς πῆξει φινεές Sch. τ^ε π^τ τ^τ φινεές ζήλου καὶ θείας ἀποδοχῆς ῥ. οἱ μωαθίται τὰς ἑαυτῶν θυγ^α ἀπατην προυθα λαου. ζαμβρὶ δὲ τῶν ἐγκριτων τινος ἀρχούση θυγατρὶ συνευνηθέντι προφανῶς οὐκ ἐνεγκας ὁ φινεές ἀμφοτέρους διείλεν ἐν σειρομάσθη καὶ τὴν ἐκ θεοῦ θραύσιν ἐν τῷ λαῷ γενομένην ἐξίλασάμενος ἐκόπασεν.

ib. μωσῆς δὲ παλαιὸν τὸν ἑβραῖον καταπονούμενον ἐκδικήσας ἀνεῖλεν τὸν αἰγύπτιον ζήλω κινούμενος θεῖκῶ^α φησὶν οὖν ὁ θεῖος γρηγόριος ὅτι πόρνοι λόγοι κρατοῦσι τουτέστι οἱ τῆς εὐγενεῖς ἀληθείας ἀλλότριαι καὶ γὰρ αὔθεις μετὰ τὸ τῆς βασιλῆ^α αὐτὴν ἐκδημηῆσαι τῶν ἀρειομανιτῶν τινες ὑπετονθρυζόν καὶ τῶν ἀπολιναρίου φοιτητῶν προυπτον ἐναγοραῖς ἔνιοι τοὺς ἀπλουστέρους παρῆφθειρον ὧν αἰγύπτιον τουτέστι σκοτεινὸν τὸν λόγον ἀποκαλεῖ δόγμασιν ἑβραίοις τουτέστι θείοις ἀντικαθιστάμενον δυσφορεῖ δὲ ὅτι μὴ παρόντος αὐτοῦ τοὺς τῆς ἀληθείας ἀλλοτρίους οὐδεὶς ἐστὶν ἄλλος οἶος τε καθελεῖν.

f. 187. b. Pauca quaedam in principio abscissa. ἀσκηρ^η τῆ κωμῆ ὅθεν ἡσίόδος ὁ ποιητῆς εἶναι λέγεται· ὑφ' ὧν καὶ ἐμπνεῦσθαι θρυλλῆται· ἐλικόνες δὲ λέγονται κυρίως οἱ μουσικοὶ καὶ ὄρχησταὶ καὶ κιθαρῖσται καὶ πᾶσι τοῖς τοιοῦτοις ἡσυχολημένοι· ὧν τὸ παίζειν ὡς ἀληθῶς τοῖς εὐλαβέσιν ἀπρεπες. δάφναι δὲ καὶ τρίποδες μανίαι εἰσὶν· οἱ κατ' ὑπόθεσιν ἀπόλλω ἐπ' ἀπάτη σείόμενοι δάφναις αἷς τυποῦσι τοῦ πρὸς δάφνην ἔρωτος τοῦ ἀπόλλωνος τὸ συμβολον.

ibid. ἡ ἐπίκτητος φιλόσοφος ἦν οὗτος ἐδέθη τὸ σκέλος ὑπὸ τυράννου λακεδαίμονος καὶ διερρήγνυτο ὕστερον δὲ ἠβουλήθη λύσαι αὐτὸν ὁ τυράννος ἤρετο οὖν αὐτὸν θέλεις ὦ ἐπίκτητε λύσω σε· ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· τί γὰρ δίδεμαι; ὡς τῆς ψυχῆς αὐτοῦ δῆθεν μὴ δεδεμένης· διὸ λέγεται μὴ τὸ σῶμα ὁ ἀνθρώπος ὑπάρχειν ἀλλ' ἡ ψυχὴ.—ὁμοίως ἀνάξαρχος φιλόσοφος ἦν οὗτος συσχεθεὶς ὑπὸ ἀρχελάου τοῦ τυράννου καὶ βληθεὶς ἐν ὄλμῳ

^a Eudocia, p. 172. Nonnus, p. 132.

ἐπίσσετο ὄλμῳ ξυλινῷ πτίσσεσθαι δὲ ἐστὶ τὸ δίκην πτίσανθς τύπτεσθαι· πτίσανθ γὰρ παρὰ τὸ τύπτεσθαι πτίσσομενος δὲ τοῦτο ἔφη πτίσσετε πτίσσετε τὸν ἀναξάρχου θύλακον οὐ γὰρ ἀναξάρχον πτίσσεις οἷα φιλόσοφος δῆθεν τοῦ σώματος μπόδια λόγον ποιούμενος οὐ γὰρ σωματικῶς ἀλλὰ ψυχικῶς ὀρίζεται ἄνθρωπος ἀληθῶς.

f. 189. τὰ βαβυλώνια τείχη ἐκ πλίνθου οπτοῦ καὶ λυομένου ασφαλτοῦ ἐκτίσθησαν [voces paucæ periere du]νασθαι φέρειν ἐπ' αὐτοῦ καὶ ὄχηματα. αἰγύπτου δὲ πυραμίδες εἰσιν ἀρχαίων τάφοι βασιλείων ἑμμετροὶ κατὰ γεωμετρικὸν κανονα ἰδρυμένοι ὀβελῶν ἔχοντες τύπον καὶ λίαν ἐπηρμένοι καὶ θαυμαστῶς ἰσοδομημένοι ταύτας δὲ τὰς πυραμίδας τινες καλοῦσιν ορία τοῦ ἰωσήφ. εἰσι δὲ καὶ ἐπτάπυλοι ἐνελλαδι αἱ ὑπὸ ἀμφίωνος καὶ ζήθου ἰσοδομηθεῖσαι διὰ κιδάρας καὶ ἀλλαι ἐν θηβαῖς ἑκατοντάπυλοι ὧν ἴχνη μέχρι νῦν καὶ πύλαι θαυμάσιοι σώζονται.

τῇ δὲ θρακικῇ γοτθία παρακεῖται μεταξὺ δὲ κατὰ τὴν στενὴν τῆς αἰθίδου θαλασσαν καὶ τὸ πελαγος τὸ ἰωνικὸν ἐξ μηλιων διάστημα ξηρας ἐστὶν ὅθεν πολλοὶ τῶν βασιλείων μηχαναῖς τισὶ τὰς ναῦς ἤλασαν ὡς καὶ κάτω ὁ νέος ῥωμαίων βασιλεὺς πεποίηκεν.

f. 189. b. Pauca quædam absciffa: sequuntur βιαιότερον δὲ ἀνθρωπόφαγοι ^bτούτων δὲ τρεῖς εἶναι φασι τοὺς ἐξοχοτάτους τὸν βρόντην καὶ τὸν στεροπην καὶ τὸν ἀργην οὔτοι δὲ φη χαλκεῖς ὄντες τὴν τέχνην διὰ τῆς ἰδίας τέχνης τὴν βρόντην καὶ ἀστραπην τῷ δι' ἴ κατεσκευάσαν κύκλωτες δὲ ἐλέγοντο ὡς μὲν ἠσίοδος ὅτι ἕνα μόνον εἶχον

κυκλοφερῆ τὸν ὀφθαλμὸν ὅψ γὰρ ὁ ὀφθαλμὸς· ὡς δὲ τηλέφατος ὅτι νῆσον τινα ὠκουν ^{hic}κυκλοφερῆ· τούτων ἐνὶ περιπίπτει καὶ ὀδυσσεὺς ἐν τῇ πλάνῃ ὡς ὄμηρος τυφλότων μυθολογῆι οὗτος μὲν οὖν ὁ κύκλωψ νυκτὶ μὲν διέτριβεν ἐν τινὶ ἄνθρωπῳ μεθήμεραν δὲ λίθου μέγαν περὶ τὸ στόμα τοῦ ἄνθρωπου κυλίων εἰς τὰ ὄρη ἐποίμαινεν ἔντος δὲ μεθ' ἑτέρων ἰδίων ἔσχε τὸν ὀδυσσεῖα ἠσθιεν δὲ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἕνα τούτων· ὀδυσσεὺς οἶνω μεθύσας ἐκοίμισεν εἶπας τῆ πε οἶνον τουτέστι λάβε πίε οἶνον τοῦ δὲ λαβόντος καὶ τῷ ξένῳ τῆς πόσεως μεθύσθέντος βακτηρίαν ὃ ὃ ὃ ἰστιον ἀκρον καύσας τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ

κύκλωπος ἐπιτίθησιν ὃν ἐξορύξας ὑπὸ τὰ μῆλα σὺν τοῖς ὑπολοίποις ἑτέροις κρυφθεῖς ἐξεῖσι τοῦ σπηλαιου τῶν μὲν ἄλλων κυκλώπων ἐπὶ τῇ βοῇ τοῦ πληγέντος ἀθροισθέντων ὑπ' αὐτοῦ δὲ ἀκηκοότων οὔτις με φανεύει καὶ ἀναχωρησάντων οὔτις γὰρ ὀδυσσεὺς ἐρωτηθεῖς ὑπὸ τοῦ κύκλωπος ἔφη προσαγορεύεσθαι.

ibid. ^cΤάνταλος υἱὸς εἶναι λέγεται τοῦ Διὸς· οὗτος ὡς Ἕλληνες ληροῦσι τῆς τραπέζης ἀξιώθεῖς τῶν θεῶν ἐδημοσίευσεν τὰ κατ' αὐτοὺς οὐ χάριν κολάζεται οὕτως ὑπὸ τοῖς δικαιοτηρίοις τῆς γῆς ἐπιγίνει ὑδασι κῆται ὑπ' αὐτὸν δὲ πολλὰ καρποφορα κῆνται πῆτρα δὲ

^b Nonnus, p. 148.

^c Nonnus, p. 171. Eudocia, p. 390.

τούτω ἐπὴρτῆται φοβερα μὴ συγχωροῦσα μήτε φαγεῖν μήτε πειεῖν καὶ οὕτως ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος τῇ δίψῃ ξηραίνεται.

ibid. ^d κείρεται δὲ τὸ ἦπαρ προμηθεὺς ἐπειδὴ τὸ πῦρ παρὰ τῶν θεῶν κλέψας ἤνεγκεν εἰς ἀνθρώπους ὡς ὁ μῦθος καὶ περὶ τὰ κρέα τῆς φύσεως ἠπάτησε τὸν διὰ ὄθεν ὁ ζεὺς ὀργισθεὶς ἐποίησεν αἰτὸν κατεσθίειν αὐτοῦ τὸ ἦπαρ. καὶ τὴν μὲν ἡμέραν ἦσθειεν αὐτοῦ τὸ ἦπαρ* νυκτὸς δὲ ἀμεπληρω

f. 190. ^c Κολάζετε δὲ ἐν ἀθῇ τιτύς ἐρασθεὶς γὰρ τῆς λιτοῦς ἐκράτησε τοῦ κρηδέμνου αὐτῆς ἀπόλλων δὲ καὶ ἄρτεμις παῖδες ὄντες λητοῦς ἐτόξευσαν αὐτὸν καὶ οὕτως ἐμπεπαρ-
μένους τοῖς βέλεσι κεῖται ἐν τῷ ἀθῇ.

ibid. οἶμαι τοῦτον τὸν μαρτινιανον περιφανέστατον βίῳ καὶ τύχῃ πολυτελεῶς ταφῆναι ἤρω τε μεγαλοπρεπεῖ καὶ ἐνταφίοις πολυταλάντοις· εἰκος δὲ καὶ πλουτῶ ὡς ἔθος τοῖς θνητικαῦτα ἀνθρώποις συγκατορυχθῆναι αὐτὸν διὰ τοι ταῦτα οἱ ἀπὸ τῶν παρόντων ἐπιγραμμάτων ἐπισκηπτόμενοι φοβοί.

f. 190. b. μυθεομένης ἐν αἴδου κολασεῖς κατεύχεται τῶν ἀδικῶν αὔθις καὶ ἄλλων μνήμην ποιούμενος καθαδοῦ κολασεων.

ibid. πανοῦργος ὁ σίσυφος καὶ πολλὰ ἀμαρτῶν ὡς ὁ μῦθος εἰς τὸν διὰ· τῷ μὲν αἰσώπῳ

ποταμῷ τὴν ἦν παρ' αὐτοῦ ζεὺς ἤρπασε θυγατέρα δειξας ^ε ἐπι πεντε δεσμυεῖ τὸν θανατον μηδενος δὲ τοσοτου χρονον ὡς ὁ μῦθος τελευτῶντος λυθεῖς αὐτὸν ὁ θανατος ἀφαιρεῖται γενόμενος ἐν τοῖς αἴδου δὲ ταύτην ἔσχε τὴν τιμωρίαν λίθον αὐτὸν μέγαν ἀνακυλίειν ὁ ζεὺς προσέταξεν ἐπὶ τι γεόλοφον ὁ δὲ λίθος ἐν ακρῷ γενόμενος αὔθις κατεκυλίνδετο ἕως τὸ πίδιον κατελάμβανεν ὁ δὲ σίσυφος τοῦτον πάλιν ἀνάγων μόχθῳ πολλῶ διηνεκεῖ τιμωρίαν ὑπέμενεν.

f. 192. χαριτες εἶσι τρεῖς πασιθεα μούσαι δὲ ἐκ διὸς καὶ μνημοσύνης εννεα* κλιώ· εὐτέρπη· θάλια· μελοπομένη· τερψιχόρη· ερατω· πολύμνια· ουρανή· καλλιόπη· ἥτις καὶ προέχει πασῶν ταύτας εἶναι φασιν ἐφόρους πάντος μουσικοῦ ὄθεν τοὺς μὲν λογίους μουσοπνευστους ἔλληνες ἔλεγον ὡς ἠσίοδος καὶ ὄμηρος τὸν παρ' αὐτοῖς ἐπίσημον δὲ υἱὸν ἐφήμιζον τῆς καλλιόπης μουσῶν μὲν ἢ θεόπνευστος γραφῆ οὐδαμοῦ μέμνηται χαρίτων δὲ σολομῶν φασκων στεφανον γὰρ χαρίτων δεξῆ σῆι κορυφῆι καὶ κλοιὸν χρύσειον περὶ σῶι τραχηλωι.

f. 192. b. *Pauca quaedam abscissa* . . . ὅτι τῶν θεοπνευστων παρεκλειψαν γραφῶν ἄπερ ἴδοξαν λέγειν ἀπόρητα· καὶ ταύτην τοίνυν τὴν ἱστορίαν πλάτων ἀπὸ τῆς γενέσεως κλέψας ἐν τῷ παιδῶνι τίθηκεν εἰπὼν γὰρ περὶ τῶν ἐν αἴδου κολάσεων ἐπάγει ὅτι ἔστιν ἄλυσιον πίδιον καὶ ἀσφῆδελοι λειμῶνες τουτέστι σύνδενδροι καὶ πῖνες χῶροι οἷς ἴδει

* Vide Nonnum, p. 172.

* Vide Endociam, p. 396.

τοὺς καλῶς ἐνταῦθα βιοῦντας ἐνδιατρίβειν ἔνθα τὸν μίνω καὶ τὸν ραδάμανθυν ὁ ζεὺς φασιν ἀπεθετο τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας ὅτι ὁ μὲν μίνως νομοθέτης ἦν ἄριστος ὁ δὲ ραδάμανθυσ κρίτης δίκαιος ἡλύσιον δὲ ἔστι οἰονεὶ ἀλύσιον καὶ ἀπολύσιον ἀσφόδελος δὲ φυτοῦ τινος εἶδος οὐ φαυλὴν ὄσμην ἔχουτος.

fol. 196. b. Quædam absciffa. ἤτει τὸν πατέρα το πυρινον ἠνιοχῆσαι ἄρμα καὶ λάμψαι τοῖς ἀνθρώποις· οὐκ ἰσχύσας δὲ, οὐδὲ τὴν κατὰ τάξιν πορειαν εὐρηκῶς διανύσαι κεραυνωθεὶς ὑπὸ διὸς ὡς ὁ μῦθος ἐξερρίφη ὡς δὲ τινες ὅτι ὑπὸ τῆς ἀμέτρου φλογὸς τοῦ πυρινου ἄρματος κατεκάει· τὰς τοῖνον τούτου πενθούσας οἰκτρῶς ἀδελφὰς ἐλέησας ὁ ζεὺς εἰς αἰγήρους μετέβαλεν αἵτινες καὶ μετὰ τὸ δειδρωθῆναι δακρῦειν ἤλεκτρον λέγονται ἐν τῷ πακτωλῷ (fic) ποταμῷ.

ibid. ἡ δὲ νηόβη ἐξ υἱοῦς καὶ ἐξ θυγατρας ἐσχηκυῖα κατεκαυχᾶτο τῆς λητοῦς ὡς αὐτὴ μὲν δύο τέτοκεν τῷ διτῆ ἡ δὲ ἰβ. ἀνθ' ὧν ὀργισθέντες οἱ τῆς λητοῦς ἀπόλλων καὶ ἄρτεμις τοὺς ταύτης ἰβ. παῖδας ἀπέκτειναν. ἡ μὲν οὖν τῷ πένθει κατείχετο· ταύτην ὁ ζεὺς οἰκτειρήσας ἐκείνους μὲν ἔθαψεν ταύτην δὲ εἰς λίθον μετέβαλεν ἢς ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν πηγὰς δακρῦν ἐκρέειν φασὶ μεχρὶ νῦν ἐλλήνων οἱ σοφοὶ παραληροῦντες ὧν πρῶτος ἐστὶν ὄμηρος σκαιογράφος.

fol. 201. b. Pauca absciffa. ὁ κριτ τίκει υἱοῦς ἐκ δὲ παλλακῆς τὸν ἰεφθαε· οὗτος ἀμφοτεροδέξιος ἦν ἀνηρ σοφὸς καὶ δυνατὸς καὶ χαρίτος πλήρης τοῦτον ὡς ἐκ παλλακῆς οἱ ἀδελφοὶ ἀπωσάμενοι τῆς πατρώας ἐκβάλλουσι κληρονομίαν ὁ δὲ πορευθεὶς ἐπ' ἄλλοδαπὴν ὤκησεν πολέμου δὲ τῶν ἀμμανιτικῶν ἐπιφύετος ἐκ περιστάσεως οἱ ἀδελφοὶ σὺν τῷ λάῳ τοῦτον αὐτοῖς ἀμύναι λιπαροῦσιν· ὁ δὲ πολλὰ πρότερον τῆς ἀκρίτου γνώμης χάριν αὐτοῖς ὀνειδίσας πείθεται καὶ τοῖς ὑπεναντίοις πρότερον ὑποχωρῆσαι διαστέλλεται· ἀπειθούσι δὲ θυσίαν προσαγάγειν τῷ θεῷ εὔχεται πᾶν ὅτι πρῶτον συναυτήσοι ἐξίον τῆς οἰκίας ἑαυτοῦ . . τῶν πολεμίων περι . . ηται κρατήσας δὲ τῷ πολέμῳ ἐπάνεισι μετὰ νίκης αὐτῷ δὲ θυγάτριον μονογενεῖ παρ' ἧν ὅπερ μπανιζόμ· εἰ τῆς οἰκίας πρὸ ὅπερ λαβὼν ὁ ἰρ εθυσεν ἰεφθαε πολλὰ πρὸ τούτου δακρῦσας καὶ μεχρὶ νῦν ταῖς παρθένοις ἰηλ εἰς μνημόσυνον ἐτήσιον τὸ πένθος λιπῶν.

13. Codex formæ minoris, chartaceus, in principio tineis exefus, ff. 189.

Continet Cantica sacra, cum notis muficis, ecclesiæ Græcæ ritibus infervientia.

Incipit MS. ἀρχὴ σὺν θῷ ἀγίῳ τῶν σημαδίῶν ψαλτικῆς τεχνῆς τῶν τε ἀνοιούτων καὶ κατοίουτων· σωματίων τε καὶ πν πάσης χειρονομίας τε-

Θημέναι εἰς αὐτὴν———καιροὺς ἀναδειχθέν . . . τῶν παλαιῶν τε καὶ νέων.
 Ἀρχὴ μέση τέλος καὶ σύστημα πάντων τῶν σημαδίων τὸ ἴσον ἐστὶ. κ. τ. λ. Syllabæ,
 quarum fedes punctis notantur, dudum periere. Ad imum fol. 8. b. le-
 +
 gimus, ΓαΒΡηΛ ΝΚΛ:—

f. 9. ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγ' τοῦ μεγάλου ἐσπερινοῦ ποιηθέντος παραδιαφόρων ποιητῶν
 παλαιῶν τε καὶ νέων· ἀρχεται ὁ δεξιὸς χορ' ἡσύχω φῶ ἦχ' πδ.

14. CODEX formæ minimæ, bombycinus ff. 409.

Cantica quædam sacra complectitur, notis muficis instructa, in ecclesia
 Græca adhiberi solita.

15. CODEX formæ minimæ, ff. 256, membranaceus, vetustus, pulcherrime exa-
 ratus.

Inc. f. 1. τὸ μὲν δὴ οὖν ψαλμὸς δᾶδ γενικῶς εἰρημένον·
 ἐν ἄλλοις δὲ ψαλμὸς δᾶδ δοτικῶς λελεγμένον·
 ἔχει τινὰ διαστολὴν ἢν ἐφεριμνηυτέον·
 ὅπου μὲν γὰρ ψαλμὸς δᾶδ γενικῶς προεγράφη,
 αὐτὸς ἐκεῖνος ὁ δᾶδ συγγραφεὺς παρεισῆκται.
 ὅπου δὲ κεῖται δοτικῶς ἄλλος μὲν ὁ συγγράφας·
 ἀνήνεκται δὲ τῷ δᾶδ ὡσπερ ἀνάθημά τι:—

f. 1. b. ⁴ Δ ψ. πρὸς τούτοις μάθε τι δηλοῖ ἢ τῶν διαψαλμάτων
 φωνὴ κειμένη τῶν ψαλμῶν ἐνίως καὶ πολλακίς·
 ἔστι δὲ τὸ διάψαλμα μεταβολὴ τις μέλους·
 ἐν γὰρ ὀργάνοις μουσικοῖς τῶν ψαλμῶν λεγομένων
 πολλακίς μεταβάλλονται εἰς ῥυθμοὺς διαφόρους·
 ὡς ἐν χορδῇ ὡς ἐν φωνῇ τῶν μελῶν αἰ συνθέσεις.
 ἢ νοήσον διάψαλμα μεταβολὴν προσώπου·
 μελωδομένου γὰρ ψαλμοῦ πρὸς τινος χοροψάλτου,
 fol. 2. ἕτερος ὑπεδέχετο τούτου τὴν ἀρμονίαν.
 ἢ διάψαλμῶν ὀνόμασται τὸ διάλειμμα τάχα:
 γρηγόριος δ' ὁ νυσαεὺς ἄλλην αἰτίαν λέγει·
 ὡς ἄνωθεν τοῦ π̄νς αἰὲν χορηγουμένου
 τοῖς τοῦ ψαλμοῦ συγγράψασιν πρὸς δὲ καὶ μελωδοῦσιν

ἰγίνετό τις ἔλλαμψις κρείττων καὶ θειοτέρα,
 πρὸς ἣν ὁ μύστης ἴστατο ὥσπερ ἐκπεπληγμένος·
 ταύτην τοῖνον τὴν μεταξὺ τῶν μεμουσουρηγμένων

- fol. 2. b. ἢ τομῆν ἢ διάλειμμα ἢ μέλους ἡσυχίαν
 ὁ λόγος κατωνόμασε διάψαλμα πανσόφως.
 οἱ [-] ἐ σὲλ ἐπιγράφουσιν ἀντὶ διαψαλμάτων·
 ἰβραϊκὴ δ' ἢ συλλαβῆ. δηλοῖ δ' αἰιλογίαν·
 δηλοῖ δὲ τὰς τοῦ πῶν αἰετῶντος ἐλλάμψεις·
 καὶ γὰρ μικρὸν ἐπέπαυτο τῷ ψαλμῶδι τὸ μέλος,
 ἀλλ' ἢ πῶνικὴ φθογγὴ ἦν αἰεὶ φανουμένη.

Superiora literis rubris deauratis minoris formæ exarata. Sequentia, si titulum excipias, majusculis scripta sunt, et his quidem deauratis, accentibus ubique accurate positis.

- fol. 3. στίχοι ἠρωικοὶ εἰς τὸ ψαλτήριον.
 ἔρκεο πᾶς σοφίης πολυήρατον ὄλβον ἰχούσης
 βένθος εἰς ἅντα ἰδὼν ἰρικυδέος οἴμης κεδνῆς
 δᾶδ γὰρ μελίγηρυς ἔχειτ' ἐροέσσαν αἰοιδῆν
- fol. 3. b. Θεξίνοον πραιπίδεςιν ἰδ' οὐασι δῶτορ' ἰάων
 οὐδὲ γὰρ ἐν τι κέκευθεν ὀνήσιμον ἔνδοθι μούνον
 ἀλλὰ νύτ' αἰολόμητιν ἀνοίγνυσι κάρτατον οἴμον
 πρῶτα γὰρ ἰστορίη πινυτὸν νόον ἔργμασι φαίνει
- fol. 4. ἦν ἰθέλης πολυίδριον ἔχειν νόον ἰστοριάων
 αὐτὰρ ἔπειτ' ὀφέλει ἐνὶ ἤθεσι πᾶσιν ἰρωήν
 ἴσκει πάντα ἰόντα τάτ' ἰσόμενα πρὸ τ' ἰόντα
 τόσσον ἄρ' ἔπλετ' ὄνειαρ ἐνὶ βροτέσισι γενέθλης
- fol. 4. b. ἀλλὰ κύδιστε μέγιστε μεγασθενὲς ἄφθιτε σῶτερ
 αὐτὸς ἄρ' ἠγεμόνευε τεῶι θεράποντί γε μάρκωι
 ἀτρεκέος βιότοιο κατὰ στίβον ὡς ἀγορεύει
 πυκτίδος εὐφραδέως ἱερὸν μέλος ἐκ σέθεν αἴγλης
- fol. 5. δαυίδου πινυτῆ τι θεηγορήσιον ἀρίστου
 αὐτὰρ δ' ἀμφιέποντα δίδου περικαλλέα δῶρα
 ὀνὸν ἀστερόεντα καὶ ὄλβιον ἄμβροτον αὐθις
 χῶρον ἀριπρεπία ξυνὸν οἷς ἐσάωσας ἰόντα :—

fol. 5. b. Post ornamenta quædam, quæ flores vocant typographi,

- ἡ δαυϊτικὴ τῶν μελισμάτων χάρις
 τῶν πνικῶν ἀσμάτων ἢ τερπνότης
 πασῶν πέφυκε τῶν γραφῶν ἡδυτάτη
 λυσιτελῶς τε θυμαρῆς καὶ θελξίνους
 ἅμα μὲν ἱστορεῖ γὰρ εὖ τὰ τῶν πάλαι
 ἅμα δὲ καὶ προρρήσεων θεῶν γέμει
 βυθὸν προφαίνει τῶν ἀκραιφνῶν δογμάτων
 fol. 6. θεηγοροῦσα τὰς φρένας καλῶς τρέφει
 θυμὸν μαλάσσει, τὰς ὀρέξεις ἀμβλύνει
 εὐχῆς διδάσκει καὶ μετανοίας τρόπους
 πενθεῖν ἀσιτεῖν ἀγρυπνεῖν τρύχειν δέμας
 καὶ πᾶν τὸ σῶζον πρακτικῶς ὑπογράφει
 διπλῆν προφάσκει τὴν ἔλευσιν τοῦ λόγου
 πῆ μὲν προσιτὴν ὡς βροτοῖς ἠνωμένου
 πρᾶως προσηνῶς, πῆ δὲ φρικωδεστάτην
 fol. 6. b. καὶ πυρπολοῦσαν δυσμενεῖς ἄρδην πῆριξ
 ἀλλ' ὧ πρόφητα καὶ βασιλεῦ καὶ τόκου
 καὶ νοῦ προπάτορ ὡς ἔχων παρηρησίαν
 λιτὴν κινοίης πρὸς τὸν ἐκ σῆς ὀσφύος
 σρα χν τὸν δότην τῶν λωίωνων
 κάμοι γενέσθαι βρωτὸν ἠδὲ καὶ πόμα
 ρύψιν τε νύκτωρ δεμνίων ἄσσης πλέων
 καθημερινὸν ἀγνὸν ἐκ ψυχῆς δάκρυ
 fol. 7. καὶ θρήνον οἰκτρὸν καὶ στεναγμὸν βυσσόθεν
 ὡς ἂν δι' αὐτῶν σὺν θεῶι τὰς κηλίδας
 σμήξας, κάμινον τῶν παθῶν ἀποσβέσω
 καὶ λήξεως τύχοιμι τῶν σεωσμένων
 πάλας πενιχρὸς οἰκτρὸς ἠυτελισμένος
 φαῦλος πιναρὸς καρδίαν ἐστιγμένος
 μάρκος ταπεινὸς ἔσχατος μονοτρόπ
 εὐχοιο τῆδε τῷ γράφει πᾶς τις ἄδων :—
 fol. 7. b. Post ornamenta ut supra,
 ἴσως βλέπων τις τήνδε τὴν σοφὴν βίβλον
 πολυτελῶς μὲν ἐντὸς ἠγλαῖσμένην

- παγκοσμίως δ' ἔξωθεν ὠραϊσμένην
 ἐγκαλέσειε τῷ πόντῳ τετευχότι
 μάλιστα δ' ὄντι καὶ μοναστῇ τὸν τρόπον
 ὡς δὴ περιττὰ ταῦτα κακίξειν θέλων
 τί γὰρ τυχὸν φράσειε χρυσὸς εἰς βίον
 καὶ λεπτότητες ὑμένων καὶ γραμμάτων
 καὶ χρυσομορφόγραφος αὐτῶν ἰδέα
 ἐξ ἀργύρου τε κλειῖθρα κεχρυσωμένα
 καὶ φαιδρόμορφον ἄμφιον τοῦ βιβλίου
 ὄνησιν εἰσφέρουσαν εἰς ἀσκουμένους
 ἀλλ' ἂν περ ἢ τέλειος ὅς ταῦτα βλέπει
 οὐ στήσεται γε μέχρι τῶν ὠρωμένων
 οὐδε γχρονίσσει τῇ κάτω θεωρίᾳ
- fol. 8. b. καὶ οὐκ ἀπεικὸς τὸν μέγαν ὑμνογράφου
 τὸν πάνσοφον νοῦν καὶ καθωραϊσμένον
 καὶ τοῖσδε κοσμεῖν τοῖς ὑλικοῖς ἐκ πόντου
 ἀλλ' ἢ μὲν ἐχρῆν θαυμάσει καὶ τὰς ὕλας
 ὡς κτίσμα καὶ ποιήμα τοῦ παντεργάτου
 ὅς πάντα ποιεῖ πανσθενῶς καὶ πανσόφως
 ἄργυρον ἐκ γῆς ὑμένας δ' ἐκ ποιμνίων
 ἐκ δ' αὖ γε σπρῶν καὶ βαφῆς θαλαττίας
 ὕφασμα λαμπρόμορφον ἠγλαισμένον
 ὅλον δὲ τὸν νοῦν ἐμβαδύνας τοῖς ἔσω
 τοὺς ψυχοκερδεῖς θηράσων μόνον λόγους
 καὶ ταῖς προσευχαῖς ἐνδιατρίφει πλέον
 τρυγῶν ἀληθῶς ψυχικὴν σείαν
 καὶ τὴν ἄνω φέρουσαν ἀπλανῆ τρίβον
 εὐθυβόλῳ μάλιστα βαδίζων τάχει :
- fol. 9. b. εὐθὺς πρὸς αὐταῖς | ταῖς θύραις τοῦ πτυκτίου
 ————— | —————
 φαιδρῶς προλάμπει | σταυρικοῦ τύπου σέλας :

fol. 11. δᾶδ τὸ πρῶτον αἶσμα τῶν ψαλμῶν βάσις + ἀλληλουῖα.

Sequuntur Psalmi 150.

f. 129. b. post Pf. 76. sequuntur iambi 21, quorum primus est ἀρχῆς ἀπ' ἀκρῆς καὶ τέλους μέσον τόδε.

f. 230. οὗτος ὁ ψαλμὸς ἰδιόγραφος τοῦ δᾶδ· καὶ ἔξωθεν τοῦ ἀριθμοῦ· ὅτε μονομαχίας ἀνεῖλε τὸν γολιάθ :

f. 231. τοῦ διαψάλματος τὴν ἐπιγραφὴν ἄλλοι μὲν ἄλλο σημαίνειν εἰρήκασιν κ. τ. λ.

f. 231. b. Inter ornamenta sequentes reperiuntur versus literis majusculis exarati,

τὴν ψυχότερῃ τῶν γραφῶν κορωνίδα
τὴν μυστικὴν φόρμιγγα δαυΐδου λέγω·
εὖ συμπεράνας σὴ χάριτι χε μου
ῶδῶν ἐσαῦθις ἄπτομαι τῶν ἐνθέων.

His subjiciuntur Cantica quædam S. Scripturæ, quorum titulos, versibus Iambicis conscriptos deinceps addam:

f. 232. ἀρδὴν βυθίσας φαραὼ μωσῆς λέγει : Exod. xv.

233. b. νόμου γραφέντος αὐθις ὠδὴ μωσίου : Deuteron. xxxii.

238. b. θεὸν γεραίρει στείρα τίκτουσα ξένως : 1 Reg. ii.

240. τὴν τοῦ λόγου κένωσιν ἀββακὺ φρ. Habac. iii.

242. ἡσαίου πρὸς ῥρησις εὐ τὸ πλεόν. If. xxvi. 9.

243. b. ἐκ θεοῦ ἐκραύγασεν ἰωῆς λέγων. Jon. ii. 3.

244. αἶνος φλόγα σθένουσι τῶν τριῶν νέων. Cantic. tr. p.

248. τὸν δεσπότην ὑψωσεν ἡ κτιστῶν φύσις. Ibid.

249. τὸν υἱὸν ὑμνεῖ καὶ ἦν μῆρ κόρη. Luc. i. 46.

249. b. ὁ ζαχαρίας εὐλογεῖ παιδὸς τόκω. Ibid. 68.

250. b. τὸν ἐζεκίαν εὐλογοῦντά μοι σκό. If. xxxviii. 10.

252. σωθεὶς μανασῆς τὸν ἦν μεγαλύνει.

Pauca quæ sequuntur folia Calendarium exhibent, cujus priora verba

funt ἔτους 5φ π5 ιν ᾱ δc. δc.

16. CODEX formæ minimæ in membranis ff. 130. Tabula eorum quæ in hoc libro continentur partim ex nota in principio libri subjicitur.

I. τοῦ φιλή περὶ ζώων ιδιότητος διὰ στίχων.

- II. τοῦ αὐτοῦ ἐπιγράμματα ἐκ τούτων δώδεκα μῆνας. f. 54.
 III. λεξικὸν τριῶν κανόνων κατὰ ἀλφάβητον. f. 55. b.
 IV. τοῦ βουλγαρίας ἐπίγραμμα εἰς τάφον. f. 59.
 V. ἐπίγραμμα εἰς τοὺς ἑπτὰ σοφούς. ibid.
 VI. ἐπίγραμμα εἰς φίλον δύστρεβλον. f. 59. b.
 VII. λεξικὸν γραμματικόν. ibid.
 VIII. Ἡροδότου λέξεις. f. 67. b.
 IX. περὶ παραδόξων ἀναγνωσμάτων. f. 73.
 X. Γαληνοῦ περὶ σφυγμοῦ πρὸς ἀντώνιον. f. 74. b.
 XI. σύνοψις τῶν διαχωρημάτων. f. 83. b.
 XII. ἄλλη σύνοψις τῶν οὐρων. f. 84. b.
 XIII. πασιώνος μιλίην ἀθανασία f. 85. μαλακτικὸν πανθαύμαστον. f. 86.
 XIV. ἐπιστολὴ ἱπποκράτους πρὸς πτολεμαῖον f. 88. b.
 XV. στίχοι εἰς τὰ ἰβ ζώδια f. 94. b.
 XVI. Γαληνοῦ περὶ ἰβένου 95.
 XVII. στοιχεῖα ἤγουν γράμματα ἰβραϊκὰ γραφέντα ὑπὸ τοῦ δεσποτου χϛ.
 XVIII. πρὸς ἰσχυαδικούς f. 96.
 XIX. ἐπίθεμα ἰσχυαδικοῖς καὶ ἀθρητικοῖς παραχρηῖμα ὠφελούν. 96. b.
 XX. εἰς ὀδύνην πλευροῦ f. 97.
 XXI. περὶ τοῦ κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν f. 100. b.
 XXII. περὶ αἰδοῦς 102. περὶ μειδιάματος 102. b.
 XXIII. γράμματα ὠφελούντα εἰς ρεῦσιν αἵματος ἐκ τῆς ρινὸς 102. b.
 XXIV. ἐπιγράμματα εἰς ἰγ ἄθλους τοῦ Ἡρακλέους 103.
 XXV. Scholion de Empedocle &c. 103. b. v. Greg. Naz. supr. p. 51.
 XXVI. περὶ τῶν Θεοφανειῶν τῶ Ἀβραάμ 104.
 XXVII. Ἑρμηνεία εἰς τὸ "ἀθέτησις μὲν γὰρ γίνεται κ. τ. λ. Hebr. vii. 18. f. 106.
 XXVIII. Νικηφόρου ^{—χ} πρῖαρ κωνσταντινουπόλεως περὶ ὀνείρων κρίσεως διὰ στίχων ἰάμ-
 βων κατὰ στοιχεῖον f. 107. b.
 XXIX. Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν Θεοτοκὸν κατὰ ἰβ'. f. 121.
 XXX. περὶ μίσυος κυπρίου μετάλλου f. 128.
 XXXI. περὶ λίθων τῶν εὕρισκομένων ἐν κύστει f. 128. b.
 XXXII. τὸ τοῦ Θεοῦ τετραγράμματος ὄνομα ἰβραϊστὶ 129.
 XXXIII. περὶ φθόνου 129.
 XXXIV. εἰς κεφαλαγίαν 129. b.

17. CODEX Chartaceus in folio, scriptus a. 1461.
Vocabularium Latinum. Deest folium in principio. Ad imum p. 1. legitur "Pro conventu Egenburgenfi PP. Franciscanorum. Ad Bibliothecam ejusdem conventûs lit. O. Num. 148."
18. Codex membranaceus in folio.
Raymundus de casibus. In principio legitur, "Istum librum testatus est dñs michahel. alias cappellanus in verchoff ad eccliam s̄ti nicolai m̄stam (q) ob memoriam anime sue qui obiit iii die Sancti Amandi confessoris anno dni m̄ cccc q̄rto cuj aīa requiescat in pace."
19. CODEX chartaceus in folio.
Libri Novi Testamenti, et Prophetæ tam majores quam minores, cum Prologis. Latine.
20. CODEX membranaceus pulchre exaratus ff. 154.
AULI GELLII Noctes Atticæ. Græca a diversa manu margini adscribuntur.
21. CODEX membranaceus luculenter exaratus ff. 200.
M. T. CICERONIS Orationes in Caium Verrem.
22. CODEX membranaceus ff. 140.
JUSTINI Historia.
23. CODEX membranaceus in folio ff. 61.
L. ANNÆI SENECEÆ flores, et notabilia dicta ex ejus operibus excerpta.
In fine: Explicit liber Afflorationis sive summarii copositus a magistro Vivamo de Concif. p. manus Alberti de stabulo de almania.
Anno dni millo cccc. xlvj. ip̄ xi. die decembris. laus cristo.
24. CODEX membranaceus in quarto ff. 287.
CICERONIS Epistolæ ad Diverfos.

In fine: Gentilis poeta civis et notarius hacce eplas felicissime com-
plevit die viiii Augusti 1449.

25. CODEX membranaceus in quarto ff. 381.

C. J. CÆSARIS commentarii de Bello Gallico f. 1—169. b.

———— de Bello Civili f. 169. b—281.

A. HIRTII aut OPII commentarior. de bello Alexandrino f. 281. b—
317.

———— de Bello Africo f. 318—361.

———— de Bello Hispanienfi f. 361. b—381.

26. CODEX membranaceus in quarto ff. 41.

POMPONII MELÆ Cosmographiæ libri tres.

27. CODEX Chartaceus in quarto ff. 111.

Hyftoria Alexandri Magni f. 1—28. Incipit: *Sapientiffimi namque
egypti scientes mēsuram terræ atque undis maris dñantes, et celestiu ordine
cognoscentes, stellarum cursu cōputantes tradiderūt ea universo mdo per alti-
tudine doctne et p; magicas artes et vtutes.*

Historia Trojana. f. 28. b. Incipit: *Et si quottidie recētibus obruat nō-
nulla tñ iādudū vetera recesserunt quæ sic sui magnitudie vivaci sūt digna
mēoria &c.* N.B. Incipit f. 29. cum *hystoria Jasonis. Incipit tractat^d de
rege Peleo inducete Jasonem ire ad aureū vellus &c.*

Definit cum Epitaphio Hectoris, cujus ultimi sunt versus,

Q̄ raptū pr̄ infelix aūoq; repesū

Condidit et merēs accumularvit humo.

28. CODEX membranaceus pulcherrime exaratus in quarto minore ff. 153.

PUB. TERENTII Comœdiæ sex.

In fine: *Explicit Echirra comedia sexta et ultima que secundum quosdam est
quinta, Phormio aut sexta.*

Afri Terentii comici comediarum liber feliciter explicit. laus deo.
Scriptus autem fuit Florentie manu mei Gherardi Johannis Delciriagio civis
et notarii Florentini. de anno domini M^oCCCCLXVI^o. et mensibus maii et
junii. Nescio quis male sedulus ultimum C, quo codici suo major acce-
deret auctoritas, scalpello abraferat, ita tamen ut ejus etiamnum planissi-
ma exstent vestigia.

29.

Miffalia.

30.

31. CODEX membranaceus, pulcherrimus, in octavo.

Biblia Sacra, Latine. Incipit epla sancti jeronymi p̄bri ad paulinum de
omnibus divine hystorie libris—Deficit codex Evang. Marc. cap. viii. init.

32. CODEX membranaceus, formæ minoris.

Novum Testamentum Latine.

33. Liber impressus.

Les faitz et dictz de feu de bonne memoire Maistre Alain Chartier en son
vivant Secretaire du feu roy Charles septiesme du nom. Nouvellement
imprime reveu et corrige oultre les precedentes impressions et divise par
chapitres pour plus facilement comprendre le contenu en iceulx Adjouste le
debat du gras et du maigre que nauroit encores este imprime avec le reper-
toire des matieres contenues au present volume le tout nouvellement imprime
a Paris.

On les vend a Paris en la grant Salle du Palais au premier pillier en la
bouticque de Galliot du pre libraire jure en Luniversite.

Mil cinq cens Vingt et six.

Avec privilege.

In fine : Fin du present volume contenāt les faitz et dictz de feu maistre Al-
lain Chartier nouvellement veu et corrige. Imprime a Paris par Anthoine
couteau imprimeur pour Galliot du pre libraire demourāt audit lieu et fut
acheve le dixiesme jour de Juillet Mil cinq cens xxvi.

34. CODEX membranaceus.

Extraits des ouvres de M. Alain Chartier : viz.

1. *Le Curial*.

2. *Complainte trespiteuse*. (v. edit. n. 33. fol. cvi.) et pauca alia.

35. CODEX membranaceus.

1. Evangelium S. Matthæi Latine cum gl. et comment. Definit c. xv.

30.

2. Excerpta ex legibus Moyfis, Latine, cum gl. et comment. in principio.

36. CODEX membranaceus ff. 134. per columnas haud ineleganter scriptus,

initio et fine mutilus, continens Orationes quasdam GREGORII NAZIANZENI cum commentariis, nondum, quod sciam, editis, sed ~~ad~~ illis, Basilii nomen præ se ferentibus, haud paullo vilioribus. Confer locum a Ruhnkenio citatum ad Timæum v. Ἔτνος cum his nostris f. 68. b. Ἔτνος ὀσπρίου τοῦ παρ' ἡμῖν λεγομένου κυάμου· ταριχευτοῦ δὲ ὄψου λάρδον ἢ ἀπόκτιν δει νοεῖν.

Incipit f. 1. γὰρ οἰκεῖον ὁ λόγος· διατὶ δὲ ἐν πυρίναις. e Commentario in Orationem εἰς τὴν ἀγίαν πεντηκοστὴν. Textus incipit ibid. τοῦτο ἐκηρύχθη μὲν—
Ed. Bill. T. i. p. 714. A.

f. 6. b. τοῦ αὐτοῦ εἰς τοὺς λόγους καὶ εἰς τὸν ἐξισωτὴν ἰουλιανόν. Τίς ἡ τυραννίς.
Ed. Bill. T. i. p. 149.

Inter ff. 6. et 7. periit ff. duo, vel fortasse etiam plura, verba Gregorii complectentia ἀ παραχωρῆσαι p. 150. A. ad τάχα ἂν εἴποιτε p. 155. B.

f. 14. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ ἅγια θεοφάνια. Χρῆστος γεννᾶται. T. i. p. 613. Definit f. 36. b.

Inter ff. 36. 37. periit folium complectens Gregorii verba ab initio Orationis funebris in S. Basilium ad ἐνευδοκιμεῖν ὑποθέσεως p. 316. D.

Inter ff. 37. 38. periit folium complectens Gregorii verba ab ἔργῳ δεδηλωκόσι p. 317. B. ad τοῦτο λέγειν ὅτι καὶ ibid. C.

Inter ff. 40. 41. periit folium complectens Gregorii verba a Μαξιμίνου ὅς p. 319. B. ad λίαν ἐπικινδύνως p. 320. B.

Inter ff. 51. 52. periit folium complectens Gregorii verba a τῶν λημμάτων p. 327. c. ad παραλιπεῖν ἄξιον p. 328. c.

Inter ff. 77. 78. periere circiter duo folia, Gregorii verba τὴν μὲν κοινωνίαν—
p. 351. A. ad εἰρημένων οὐκ ἔλαττον p. 352. A. complectentia.

Definit Oratio in Basilium p. 101. b.

f. 101. b. τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὰ ἅγια φῶτα. Πάλιν Ἰς ὁ ἐμὸς. Ed. T. i. p. 624.

f. 118. b. του αὐτοῦ εἰς τὸ βάπτισμα. Χθὲς τῆ λαμπραῖ—Definit textus f.

133. b. λάθης (male ed. μάθης) τὰ τοιαῦτα σοφίζόμενος. Ed. p. 652. A.

Commentarii ultima sunt ἔχουσι γὰρ τι πλεῖον τὴν ἐργασίαν οὐ γὰρ ὡσπερ τῶν—

Multa deesse puto in fine. E principio, quantum ex registri numeris
conjectare licet, avulsa sunt folia circiter 82.

37. CODEX membranaceus, formæ maximæ, vetustus, luculenter exaratus, conti-
nens opera DIONYSII AREOPAGITÆ cum scholiis S. Maximi fere inte-
gris hoc ordine.

Indices et Proœmia 2—9.

περὶ θεῶν ὀνομάτων 9. b—81.

περὶ τῆς οὐρανοῦ ἱεραρχίας. 81—114.

περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας 114. b.

N.B. post f. 132. b. avulsa sunt duo folia olim continentia ab ἐπειδὴ καὶ νῦν
p. 113. D. ed. Paris. 1615. ad p. 118. D. ἱερῶς τελουμένοις.

περὶ μυστικῆς θεολογίας 146. b—149. b.

ἐπιστολαὶ δέκα. 149. b.—163. b.

Φίλωνος περὶ τῶν ἐκ περιτομῆς πιστευσάντων ἐν αἰγύπτῳ χριστιανῶν ἅμα καὶ μονα-
χῶν. ἐκ τοῦ ἐπιγεγραμμένου αὐτῶι λόγου περὶ βίου θεωρητικοῦ· ἢ περὶ ἱκετῶν. f.
164. a—165.

Ἑρμηνεία λέξεων κατὰ στοιχεῖον ἐμφερομένων τῆιδε τῆ βίβλῳ τοῦ ἁγίου διονύσου
165. b—168.

fol. 168. b. ἀνιερῶθη τὸ παρὸν βιβλίον εἰς τὴν σιβασμίαν μονὴν τῶν μαγγάνων παρ'
ἐμοῦ τοῦ μοναχοῦ ἁ γαβριὴλ εἰς ἀφῆσιν τῶν ἡμετέρων ἁμαρτιῶν· εἴ τις δὲ ἀφαιρήσεται
ταύτην ἵνα ἐπισκᾶσθαι τὰς ἀράς τῶν θεοφόρων πατέρων καὶ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτω-
λου γαβριὴλ μοναχοῦ τοῦ οἰκονόμου.

^a Fol. 9. et a recentiore manu f. 1. versus hi
sequuntur, numeris politicis :

ἢ βίβλος ἡδὲ γαβριὴλ μονοτρόπου
ἦν καὶ ἀνατίθησι τῆ σιβασμίᾳ
μονῆ μαγγάνων μαρτύρος Γεωργίου

εἰς ἀφῆσιν μὲν τῶν πρὶν ἡμαρτημίαν
τοῦ γοῦν ἀφαιρήσεντος ἐκ ταύτης κρύφα
συνεῖδα τήνδε ἐκ μοιῆς τῶν μαγγάνων
ἀράς φρικώδεις λήψεται τῶν ἁγίων
σὺν ταῖσδε τοῦ μαρτύρος οὐ μέγα κλίος.

μετὰ τὴν ἀνάλωσιν (q.) τοῦ μοναστηρίου τῶν στροφαδίων ἠγοράσθη τὸ αὐτὸ βιβλίον ἐν τῇ πόλει τῆς ναυπάκτου εἰς ^{τρι} ας ὄ. ὅταν δὲ ἐζητήθη μετὰ τὴν σύναξιν καὶ ἀνακρίνησιν τοῦ μοναστηρίου εὐεργέτησαν αὐτὸ ὅπισθεν οἱ ἀγορακότες αὐτὸ ὅτε ^ε ^λ κυ νικο ὁ γλαρέας καὶ εὐταξίας καὶ ^ε ^γ κυ γεωρ ὀμποπέρης εἰς ψυχικὴν αὐτῶν σωτηρίαν καὶ διὰ τὸν θεὸν εὐχέσθαι αὐτοῖς. (Confer quæ scripta sunt fol. 48. b.) τὸ παρὸν θεῖον καὶ ἱερὸν βιβλίον ὑπάρχει ὀνουφρίου χαισαρει τοῦ ἀκροκουτίλου.

38. CODEX membranaceus formæ maximæ ff. 319. per columnas luculenter exaratus, continens Homilias S. CHRYSOSTOMI in S. Matthæum i—xli. a p. i. ad p. 275. 24. T. ii. Ed. Savil. ὡς περ οὖν ἐὰν μὴ σὺ μὴ. Sed defunt in codice folia quædam: E. g. inter ff. 7. 8. defunt ab ἀλλόφυλος ed. Sav. p. 6. 22—ad φέρουσαν p. 7. 11.—Inter ff. 21. 22. defunt p. 17. 29. ἀχρείους ad p. 18. 16. κατωρθωμένα. Inter ff. 117. 118. defunt a πενίας p. 85. 21—ad p. 91. 4. ἐκείνοι μὲν. Inter ff. 125. 126. defunt ab ἔδωκαν τῷ Κυρίῳ p. 96. 40. ad αὐτοῖς παρέχεται p. 97. 28. Inter ff. 131. 132. defunt ab ἀλλ' ἐπειδὴ p. 102. 4. ad ὅταν πάντα ibid. 35. Inter ff. 277. 278. defunt ab ἀπάσης τῶν ἀπίρων p. 228. 38.—ad διαδέχονται p. 229. 33. Inter ff. 298. 299. defunt ab συνεθλάσθησαν p. 248. 6. ad p. 255. 5. Αποστόλοις. Inter ff. 311. 312. defunt ab ἀπανθρωπίαν p. 266. 23. ad προσήνεγκαν αὐτῷ p. 268. 20.

39. CODEX membranaceus ff. 418. anno 896. exaratus.

PLATONIS ^aDialogi XXIV. hoc ordine:

- α. α. εὐθύφρων ἢ περὶ ὀσίου: πειραστικός. f. i. a.
β. ἀπολογία σωκράτους: ἠθικός. 8. a.
γ. κρίτων ἢ περὶ πρᾶκτου: ἠθικός. 20. b.

^a In principio libri inferuntur duo folia fatis eleganter scripta sed a manu aliquot seculis juniore profecta. Prius, quod elemento A. signavi, incipit μένειν ὅτι μὴν οὖν οὔτε μία—definit ἢ μουσικὸν ἀνοῖ τούτων δὲ. Verba sunt

Aristotelis περὶ φυσικῶν ἀκροάσεων Lib. i. c. 6. 7. P. 16. 7—18. 2. ed. Sylburg. Posterius, B. signatum, incipit διαλύσαι, τὸν δ' ἀντιφάντος—definit ἀμφοτέρω γὰρ. Ibid. c. 2. 3. p. 6. ult—8. 23. Ad marginem scholia adscripta sunt.

- $\bar{\delta}$. φαίδων ἢ περὶ ψυχῆς : ἠθικός. 26. a.
 β . $\bar{\epsilon}$. κρατύλος ἢ περὶ ὀνομάτων ὀρθότητος : λογικός. 58. a.
 $\bar{\varsigma}$. θεαίτητος ἢ περὶ ἐπιστήμης : πειραστικός. 83. a.
 $\bar{\zeta}$. σοφιστῆς ἢ περὶ τοῦ ὄντος : λογικός. 113. a.
 η . πολιτικός ἢ περὶ βασιλείας : λογικός. 136. b.
 γ . $\bar{\theta}$. παρμενίδης (sic) ἢ περὶ ἰδεῶν : λογικός. 154. a.
 $\bar{\iota}$. φίληθος ἢ περὶ ἡδονῆς : ἠθικός. 173. a.
 $\bar{\iota\alpha}$. συμπόσιον ἢ περὶ ^{περὶ ἀγαθοῦ} ἔρωτος : ἠθικός. 198. b.
 $\bar{\iota\beta}$. φαῖδρος ἢ περὶ καλοῦ : ἠθικός. 224. a.
 δ . $\bar{\iota\gamma}$. ἀλκιβιάδης $\bar{\alpha}$ ἢ περὶ φύσεως ἀνθρώπου : μαιευτικός. 248. b.
 $\bar{\iota\delta}$. ἀλκιβιάδης $\bar{\beta}$ ἢ περὶ προσευχῆς : μαιευτικός. 263. a.
 $\bar{\iota\epsilon}$. ἵππαρχος ἢ φιλοκερδής : ἠθικός. 269. b.
 $\bar{\iota\sigma}$. ἔρασταί ἢ περὶ ^{ἀντιρασταί} φιλοσοφίας : ἠθικός. 273. a.
 ϵ . $\bar{\iota\zeta}$. θεάγης ἢ περὶ ^{φιλοσοφίας} σωφροσύνης : μαιευτικός. 277. a.
 $\bar{\iota\eta}$. χαρμίδης ἢ περὶ σωφροσύνης : πειραστικός. 282. a.
 $\bar{\iota\theta}$. λάχης ἢ περὶ ἀνδρίας : μαιευτικός. 295. a.
 $\bar{\kappa}$. λύσις ἢ περὶ φιλίας : μαιευτικός. 307. a.
 ζ . $\bar{\kappa\alpha}$. εὐθύδημος ἢ ἐριστικός : ἀνατρεπτικός. 317. b.
 $\bar{\kappa\beta}$. πρωταγόρας ἢ σοφισταί : ἐνδεικτικός. 336. a.
 $\bar{\kappa\gamma}$. γοργίας ἢ περὶ ῥητορικῆς : ἀνατρεπτικός. 368. b.
 $\bar{\kappa\delta}$. μένων ἢ περὶ ἀρετῆς : πειραστικός. 405. a—418. b.

In fine : ἐγράφη χειρὶ ἰω̄ καλλιγράφου.

εὐτυχῶς ἀρεθῆαι διακόνωι πα
 τρεῖ. νομισμάτων βυζαντί
 ων δέκα κ̄ τριῶν. μηνὶ νοεμ

βρίωι ἰνδικτιῶν ἸΔ. ἔτει κόσμ

ϛΤΔ βασιλείας λέοντος τοῦ φι

λοχῦ υἱοῦ βασιλείου τοῦ ἀειμνήστου.

Deinde interpositis quibusdam ornamentis quæ flores vocant typographi, sequitur ab eadem manu, sed paullo negligentius, et dierum aliquot intervallo scriptum,

⁹
ἐδο

^{π*} ^{ο ο}
Υγραφήs NN ΙΓ. ἀμήν.

Vide Catalogum MSS. Dorvillianorum p. 100.

Scholia ad marginem nonnullis in locis adscripta sunt, et pleraque quidem a manu vetustissima; ex quibus ea deinceps excerpam quæ fyllogem Ruhnkenianam auctiorem facient.

Euthyphro.

MS. f. 1. a. ed. Steph. p. 2. A. δίκην—γραφὴν] δίκην γὰρ βούλονται λέγειν πᾶσαν τὴν περὶ τὰ συμβόλαια ἀμφισβήτησιν· γραφὴν δὲ τὴν περὶ τὰ ἐγκλήματα κατηγορίαν.

ibid. βασιλείως] ἦν καὶ ἀθηναῖσι βασιλεύς· ἀλλ' οὐχ ὥσπερ ἐν ταῖς ἄλλαις τῶν ὄλων ἀρχῶν ἀλλὰ μόνων μυστηρίων προεσθηκῶς μετὰ τῶν ἐπιμελητῶν καὶ ληναίων καὶ ἀγωνῶν τῶν ἐπὶ λαμπάδι· καὶ τὰ περὶ τὰς πατρίους θυσίας διώκει· καὶ δίκαι πρὸς αὐτὸν ἐλαγχάνοντο ἀσεβείας, καὶ ἱερωσύνης ἀμφισβήτησεως· καὶ τοῖς γένεσιν, καὶ τοῖς ἱερεῦσι πᾶσιν ὁ αὐτὸς ἰδίαζεν, καὶ τὰς τοῦ φόνου δίκας εἰς Ἄρειον πάγον εἰσῆγεν, καὶ τὸν στέφανον ἀποτιθέμενος αὐτοῖς ἰδίαζεν· προηγόρευεν τοῖς ἐν αἰτίᾳ ἀπέχεσθαι μυστηρίων καὶ τῶν ἄλλων νομίμων· ἰδίαζε δὲ καὶ τῶν ἀψύχων δίκας· τὴν δὲ συνοικουσαν αὐτῷ βασίλισσαν ἐκάλουν.

Confer hæc cum Polluce viii. 90.

ib. p. 3. A. ad κακουργεῖν τὴν πόλιν] σημειῶσαι διὰ τὴν σύνταξιν.

ib. p. 3. B. ὡς οὕτω γ' ἀκοῦσαι.] ἀντὶ τοῦ κατ' αὐτὴν τὴν ἀκοήν ὡς αὐτὸ εφη μὴ βούλεται. . . .

1. b. p. 3. C. ὁμόσε ἰέναι]. ἀλλ' ὁμόσε ἰέναι δύο σημαίνει ταῦτο παρὰ μὲν τοῖς ῥήτορσι τὸ ἀπεναντίας ἤτοι τὸ ἀντικείμενον ὡς παρὰ δημοσθένει ἐν τῷ κατὰ διονυσόδωρου· αὐτὸς δὲ ὀραῖ ἡμᾶς ὁμόσε πορευομένους· παρ' ὁμήρωι δὲ τὸ ὁμοῦ ὡς ἐπὶ τοῦδε· ὅσοι ἀπ' ἰδέων ὀρέων ἀλαδὲ προῤῥέουσιν· ῥῆσός θ' ἐπτάπορος καρῆσος τε ῥοδῖος τε· γρηνικός τε καὶ αἰσηπος δῖος τε σκάμανδρος καὶ σιμόεις ὄθι· πολλὰ βοάγρια καὶ τρυφάλεια κᾶππεσον ἐν κονίησι καὶ ἡμιθίων γένος ἀνδρῶν· τῶν πάντων ὁμόσε στόματ' ἔτραπε φοῖβος ἀπόλλων.

ib. p. 4. A. πολλοῦ γε δεῖ] ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς.

f. 2. a. p. 4. C. πελάτης.] ἑταῖρος· συνήθης, παρὰ τὸ πελάζω· οἶον ὁ πέλας ὦν.

p. 4. D. μληψις ἢ στάσις αὐτῆ· καὶ μληψις ἄγραφος· οὐ γὰρ ἀπὸ ῥήτου τὴν παραγραφὴν ποιεῖται· ἢ μέντοι ἀντιθέσις ἀντεγκληματικῆ· ἀντεγκαλεῖ γὰρ ὁ φεύγων ὡς ἄξιός παθεῖν τοῦτο ὁ τεθνηκώς ὡς ἀνδροφόνος.

ibid. p. 5. A. σημ. πῶς οὐ πρὸς δοτικὴν ἀπέδωκεν τὸ λοιπὸν τοῦ λόγου ἀλλ' αἰτιατικὴν ἐπήνεγκεν οἶον κρατιστόν ἐστι μαθητῆ σῶι γενέσθαι αὐτὰ ταῦτα λέγοντα.

ibid. p. 5. B. MS. Cl. καὶ ὀρθῶς νομίζειν ἐμὲ ἢ γοῦ καὶ μὴ.] Manus recentior in marg. ἐν ἄλλῳ καὶ ὀρθῶς νομίζειν καὶ ἐμὲ ἢ γοῦ καὶ μὴ.

f. 2. b. κατὰ τὴν ὁσιότητα] ἀντὶ τοῦ ὁμοίως, παραπλησίως τῇ ὁσιότητι.

3. b. p. 7. B. ἀπαλλαγεῖμεν] ἄττικὸν ἢ συγκοπῆ τοῦ ἦ ἢ κατὰ κράσιν.

4. p. 8. C. οὐδὲν μὲν οὖν παύονται.] ἀττικὸς ὁ τοῦ δὲν πλεόνασμος.

5. b. p. 11. C. δαιδάλου ὡς ἔοικεν τῶν τῆς γονῆς ὀχετῶν σωκράτης ἀπόρροια. ταῦτη μοι δοκῶ κατὰ τὸ συγγενὲς καὶ λιθοξοικὴν ἀσκεῖσθαι σωκράτη τέως εἰ μὴ ἀρχέλαος ὁ φιλόσοφος ἀπὸ ταύτης ἀναστήσας τῆς τέχνης τὸν ἄνδρα φιλοσοφίαι ἠγάγετο· ἔτεκμήρατο γὰρ τὸ τῆς ψυχῆς ἐντρεχὲς καὶ δραστηριον καὶ πρὸς φιλοσοφίαν ὑπτίως ἔχον, οἷς πρὸς τοὺς ὁμοτέχνους ἀντέλεγεν στερόμενος τῶν μισθῶν. δαίδαλος δὲ ἀθηναῖος ἦν τῶν πώποτε ἀνδριαντοποιῶν περιφανέστατος· πρῶτος δὲ καὶ περισκελὲς ἀγαλμα ἐσχημάτισεν· τῶν πρὸ ἐκείνου κατὰ ταυτὸ συμβεβηκότα τῷ πόδε τὰ βρέτη ἐργαζομένων. ἀφ' οὗ δὴ καὶ ὁ τοῦ περιεῖναι καὶ κινεῖσθαι τὰ φιλοτεχνήματα αὐτοῦ ὑπὸ τῶν πολλῶν ἀνάκειται λόγος αὐτῶι· ὃν καὶ νῦν σωκράτης παιζῶν εὐθύφρονα προάγει.

6. a. p. 12. D. τὸ σκαληνὸν γὰρ τρίγωνόν ἐστιν ἐκ τριῶν ἀνίσων πλευρῶν· τὸ δὲ ἰσόσκελες τρίγωνον τῶν δυο μὲν πλευρῶν ἰσων ἀλλήλαις οὐσῶν μίας δὲ ἀνισης ταῖς δυο ἐν οἷς οὖν ὁ ἀρτιος ἀριθμὸς εἰς δύο ἰσα εἰς τέμνεται ὡς ὁ ὀκτω φέρε ὁ δὲ περιττος εἰς δύο ἀνισα ὡς ὁ πέντε εἰκότως τὸν μὲν ἰσοσκελῆ τὸν δὲ σκαληνὸν ὠνόμασθαι.

f. 7. a. p. 14. E. συνωιδὸν τῶι πᾶσα δόσις ἀγαθῆ καὶ ἐξῆς.

ad p. 15. A. 6. σημειῶσαι διὰ τὴν σύνταξιν.

f. 7. b. p. 15. C. ση. πῶς τῶι ἄρτι κατὰ πλάτος ἐχρήσατο.

ibid. ἐκὼν εἶναι. Ἄττικὸν τοῦτο, καὶ παρέλκει τὸ εἶναι, γίνεται δὲ ἐπὶ ἀρνητικὸν ἐπιφέρεται ποιῶν ἀπόφασιν, ἐπὶ καταφατικῷ δὲ οὐκ ἐξὸν τοῦτο ποιεῖν.

Apologia Socr.

f. 8. a. p. 17. D. πρῶτον ἐπὶ δ.] παραγραφικοῦ δύναμιν ἔχει τοῦτο· σχίδον γὰρ τοῦτο λέγει ὅτι τοσοῦτοις ἔτεσιν οὐδένι δέδωκα δίκας τὸν αὐτὸν τρόπον πολιτευόμενος.

ibid. τὸ τοῦ ἤθους ἀπλοστον πιθανότητα ποιεῖ. εἰκότως οὖν οὕτως χρεῖται νῦν σωκράτης.

f. 8. b. p. 18. B. οὗτος ὁ ἄνυτος ἀνθεμίωνος ἦν υἱὸς ἀθηναῖος γένος ἀλκιβιάδου ἐρα-
στῆς πλούσιος ἐκ βυρσοδεψικῆς ὄφεν καὶ σκωπτόμενος ὑπὸ Σωκράτους διὰ
μέμνηται λυσίας ἐν σωκράτους ἀπολογίαι καὶ ξενοφῶν ὁμοίως· καὶ ἀριστόξενος ἐν τῷ
σωκράτους βίω καὶ ἄρχιππος ἰχθύσιν εἰς σκυτέα αὐτὸν σκώπτει. Μέλητος
δὲ τραγωιδίας φαῦλος ποιητής . . . ὡς ἀριστοφάνης βατράχοις πελαργοῖς Λαΐτου υἱὸν
αὐτὸν . . . ἐπεὶ οἱ πελαργοὶ ἐδιδάσκοντο καὶ ὁ μέλητος οἰδιποδεὶ ἀνέθηκεν ὡς ἀρισ-
. . . ἐν δὲ γεωργοῖς ὡς καλλίαν . . . αὐτοῦ μέμνηται· μέμνηται αὐτοῦ καὶ λυσίας
ἐν σωκράτους ἀπολογίαι.

ib. p. 18. C. ἀντὶ τοῦ εἰς ἐρήμην δίκην κατηγοροῦντες· λέγεται καὶ ἐρήμην ἀλῶναι
ἀντὶ τοῦ εἰς ἐρήμην δίκην ἐμπεσεῖν· ἐρήμη δὲ δίκη λέγεται ἢ μὴ ἔχουσα τὸν ἀπολογούμε-
νον.

ibid. εἰς ἀριστοφάνην αἰνίττεται τὸν κωμικόν.

f. 9. a. p. 19. C. Ἀριστοφάνης ὁ κωμωιδιοποιὸς φαλακρὸς ἦν ὡς αὐτὸς φησὶν εἰρήνη·
ἐκωμωιδεῖτο δ' ἐπὶ τῷ σκώπτειν μὲν εὐριπίδην μιμεῖσθαι δ' αὐτὸν κρατῖνος· τίς δὲ σὺ κομ-
ψὸς ἂ τις ἔροίτο θεατῆς ὑπολεπτόλογος γνωμιδιώτης εὐριπιδαριστοφανίζων· καὶ αὐτὸς δ'
ἐξομολογεῖται σκηναῖς καταλαμβανούσαις· χρωμαὶ γὰρ αὐτοῦ, φησὶ, τοῦ στόματος
τῷ στρογγύλῳ· τοὺς νοῦς δ' ἀγοραίους ἤττον ἢ κείνος ποιῶ. ἀριστῶνυμος δ' ἐν ἡλίῳ ῥη-
γοῦντι καὶ σανυριῶν ἐν γέλῳτι τετράδι φασὶν αὐτὸν γενέσθαι· διὸ τὸν βίον κατέτρι-
ψεν ἑτέροις πονῶν· οἱ γὰρ τετράδι γεννώμενοι πονοῦντες ἄλλοις καρποῦσθαι παρέ-
χουσιν ὡς καὶ φιλόχωρος ἐν τῇ πρώτῃ περὶ ἡμερῶν ἱστορεῖ· ταύτη δὲ καὶ ἥρακλῆ
φασὶ γεννηθῆναι· τρεῖς δ' ἔσχεν υἱούς· φίλιππον τὸν τοῖς εὐβούλου δράμασιν ἀγωνισά-
μενον καὶ ἀραρότα ἰδίους τε καὶ τοῦ πατρὸς δράμασιν διηγωνισμένον· καὶ τρίτον δὲ
ἀπολλόδωρος μὲν νικίστρατον καλεῖ, οἱ δὲ περὶ δικαίαρχον φιλεταῖρον· κατεκληρωσε δὲ
καὶ τὴν αἰγείναν ὡς θεογένης ἐν τῷ περὶ αἰγείνης. κωμωιδεῖται δὲ ὅτι καὶ τὸ τῆς
εἰρήνης κολοσσικὸν ἐξῆῖρεν ἄγαλμα· εὐπολις αὐτολύκῳ, πλάτων νίκαις.

ibid. p. 19. B. ἀντωμοσία λέγεται ἢ τῶν ἐν δικαστηρίοις ἀμφισβητούντων πρὸς ἀλ-
λήλους ἀντέγκλησις καὶ ἀντιγραφῆ. λέγεται δὲ τοῦτο διὰ τὸ ὀμνύναι τὸν τε διώκοντα
καὶ τὸν φεύγοντα· ἔνιοι δὲ ἀντωμοσίαν φασὶν τὴν ἐπὶ πράγμασιν ἀμαρτύροις καὶ
ἀνεγγράφοις εἰς ὄρκον περιῖσταμένην δίκην. ἄλλοι ὅτ' ἂν ἐπὶ δημοσίῳ ἀγῶνι σκηπτομέ-
νου τινὸς κάμνουν, ὁ ἀντίδικος ἀντομνύηται φάσκων προσποιεῖσθαι αὐτὸν, καὶ περὶ τού-
του διαλαμβάνωσιν οἱ δικασταί.

f. 9. b. p. 20. E. Χαιρεφῶν οὗτος ὁ σωκρατικὸς ἰσχυρὸς ἦν καὶ ὠχρὸς· τὸ δὲ ἦθος συκοφάν-
της καὶ κόλαξ πρὸς δὲ καὶ κλέπτης καὶ αὐχμηρὸς· τὴν δὲ περιουσίαν πένης· εὐπολις μὲν οὖν

² Corrigendum πᾶς ἂν τις ἔροίτο—et mox σκηναῖς—ἐργοῦντι—φιλόχωρος. Porfion.

ἐν πόλεσι διὰ τὴν χροιάν ^a πυξινὸν αὐτὸν καλεῖ· ἀριστοφάνης δ' ἐν ὄρισι νυκτερίδα· ἐν δὲ τελμισσεῦσιν εἰς συκοφάντην ἀποσκώπτει. κρατῖνος πυτίνη εἰς αὐχμηρὸν καὶ πένητα· εὐπολις δ' ἐν κόλαξιν καλλίου κόλακα λέγει. ἀριστοφάνης δ' ἐν ^b δὲν δράμασι, κλέπτην· ἐν δ' ἄραις νυκτὸς αὐτὸν παῖδα καλεῖ.

ibid. p. 21. A. χρῆσμός περὶ σωκράτους δοθεῖς χαιρεφῶντι τῷ σφηττίω· σοφὸς σοφοκλῆς σοφώτερος εὐριπίδης· ἀνδρῶν δ' ἀπάντων σωκράτης σοφώτατος.

f. 10. a. p. 21. E. σημειῶσαι διὰ σύνταξιν.

ibid. p. 21. E. κατὰ κοινοῦ τὸ ἰδοκεῖ· ἴν' ἢ· ἰδοκεῖ οὖν ἰτέον εἶναι σκοποῦντι.

f. 11. p. 23. E. αὐτος] αὐτος μὲν καὶ μέλητος εἴρηται τίνες· ὅτι ὁ μὲν πλουσίος ἐκ σκυτοδειψικῆς· μέλητος δὲ τραγωιδιοποιὸς φαῦλος· λύκων μίντοι πάτηρ ἦν αὐτολύκου ἴων γένος δῆμων θορίκιος· πένης ὡς κρατῖνος πυτίνη· ἀριστοφάνης σφηξίν. εὐπολις δ' ἐν φίλοις καὶ ἐπὶ τῇ γυναικὶ ῥοδίαι κωμωιδεῖ αὐτὸν· ἐν δὲ τῷ πρώτῳ αὐτολύκῳ εἰς ξένον· μεταγένης δ' ὁμήρω εἰς προδότην· καὶ λύκων ἐνταῦθα σου προδοῦς ναύπακτον ἀργύριον λαβῶν ἄγαλμ' ἀγορας ξενικὸν ἐμπορεύεται.

f. 13. a. p. 27. E. καλῶς γε σὺ ποιεῖν σῶκράτες ὄνοις καὶ ἵπποις τοὺς θεοὺς ἀθῆναιῶν παραβάλλεις.

f. 13. b. p. 28. C. τιμωρήσεις] ἀντὶ τοῦ ἐκδικήσεις· ἢ ἀντὶ τοῦ εἰ τῷ πατρὶ κλω ἐκδίκησιν τοῦ φόνου παράσχῃς· τὸ τιμῶρ δὲ σημειωτέον ὅτι δοτικῆς συντάσσεται ὅτε ἀντὶ τοῦ βοηθῶ λαμβάνεται.

f. 15. a. p. 31. D. ὅτι μοι θεῖόν τι καὶ δαιμόνιον] τί τὸ σωκράτους δαιμόνιον ὃ τινες φάσιν ὅτι ἤχ τὸ κ₂ ἐξίου καταλαμβάνεται αὐτῷ οὖς.

Crito.

f. 22. a. p. 46. E. σὺ γὰρ ὅσα γε τάνθρωπεια] ἀντὶ τοῦ ὅσον κατ' ἀνθρώπων, ὅσον εἰς γυνῶσιν ἤκεν ἀνθρώπων, ὅσον αἰσθάνεσθαι ἀνθρώπος δύναται.

f. 23. b. p. 50. A. εἰπέ μοι ὦ σῶκράτες τί ἐν νῶι ἔχεις] σημειῶσαι τὴν μετάβασιν τοῦ ε' (q. ἀριθμοῦ).

f. 26. a. p. 54. D. δύο σημαίνει τὸ ἴσθι· τὸ τε ὑπάρχειν καὶ τὸ γυνῶναι· εἰ μὲν οὖν κατὰ τὸ ὑπάρχειν τοῦτο βούλεται ἐνταῦθα δηλοῦν· ἔσο νῦν καὶ διαγίνου τοῖς παρ-

^a Schol. Aristoph. Vesp. 1399. Porson.

^b Tres literæ male repetitæ. Porson.

^c Confer ex monitu Porsoni Schol. Aristoph. Lyfist. 270. (ubi MS. Barocc. 38. recte ἔρρει, sed τὴν male omittit) Ex ejusdem emendatione

in fragmento Metagenis lege,

καὶ Λύκων ἐνταῦθα σου

πίερσι προδοῦς Ναύπακτον ἀργύριον λαβῶν
ἄγαλμ' ἀγορᾶς τι ξενικὸν ἐμπορεύεται.

οὔσιν εἰς πάντα ὅσα γέ μοι δοκεῖ, ἢ ταῦτα νῦν ἔσο τὰ ἐμοὶ δοκοῦντα. κατὰ δὲ τὸ τοῦ γινῶναι σημαίνονμενον οὕτως· γινῶθι κατὰ τὰ ἐμοὶ νῦν δοκοῦντα ὡς εἶπερ ταυτα ἐρεῖς μάτην ἐρῶν.

Phædo.

ibid. p. 57. A. οὐδείς πάνυ τι] ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς· ἐστὶ γὰρ τὸ ἐξῆς οὕτως· πάνυ οὐδείς ἐπιχωρίαζει.

f. 27. b. p. 59. E. οἱ ἕνδεκα] Scholion in prioribus evanidum, fed ex literis et vocibus quæ adhuc integræ supersunt, plerumque videtur consentire cum Polluce viii. 102. Noster autem habet *ν. τε κατὰ τὸν φαληρεᾶ δημήτριον. πρὸ εἰσάζοντες, ἐτάζοντες. πρὸ νομοφυλακίου, δεσμοφ. πρὸ χαρωνεῖον, χαρώνιον.*

f. 31. a. p. 67. A. ὅτι μὴ πᾶσα ἀνάγκη] ἀντὶ τοῦ εἰ μὴ κατὰ τὰ ἀναγκαῖα· τὸ δὲ ἐξῆς οὕτως μὴ. . . κοινωνῶμεν εἰ μὴ κατὰ τοῦτο καθὸ πᾶσα ἀνάγκη . . .

f. 34. a. p. 72. A. ἴδε τοίνυν] ἀττικὸὶ ὀξύνουσι τὰ ἴδε λαβὲ εὐρέ ὡς τὰ ἐλθε εἶπέ.

f. 35. b. p. 75. D. οἷς ἐπισφραγιζόμεθα τοῦτο ὅ ἐστι.] ἀντὶ τοῦ τὸ δὲ π̄ τα π̄πιληφεν.

f. 39. b. p. 83. A. ὅσον μὴ ἄ.] ἀντὶ τοῦ εἰ μὴ ὅσον κατὰ τὰ τῆς ζωῆς συνεκτικά· ταῦτα γὰρ καὶ ἀναγκαῖα.

f. 49. b. p. 102. D. ξυγγραφικῶς ἐρεῖν] ἐπειδὴ ἤισθητο ἑαυτοῦ ὁ Σωκράτης τῶ παρίσωι χρησαμένου σχήματι δι' ὧν φησὶ παρέχων ὑπερέχον ταύτη φησὶν συγγραφικῶς ἐρεῖν ὡς τῶν τοιούτων τῆς ἐπιμελείας ὄντων καὶ λογογραφικῆς ἰδέας κατὰ σχολὴν τοῖς

τοιούτοις καλλύνεσθαι προμηθομένης ἀλλ' οὐ διαλεκτικῆς ἐτοιμότη καὶ λέξιν καὶ διάνοιαν ἀποσχεδιστοῦσης. τοιαῦτα δὲ σχήματα πολλὰ παρὰ Θεουκλίδη καὶ τοῖς λοιποῖς μάλιστα δὲ τὸ ἐν τῇ κορινθίων δημηγορία οὕτως εἰρημένον καὶ προεπιβουλεύειν μᾶλλον αὐτοῖς ἢ ἀντεπιβουλεύειν· πρὸς ὃ οἶμαι καὶ τὸ παρὸν σωκράτει ἐξενήκεται.

f. 50. a. p. 103. B. οὐκ ἂν ποτε φαμὲν ἐθελῆσαι] σημείωσαι ὀριστικόν ἀντὶ ὑποτακτικῶ. Sed n. b. a manu antiqua suprascr. φαῖμεν. Supra f. 36. b. ad

ὅπως μὴ—διασκειδάννυται, in marg. ὀρ. ἀντ. ὑπο. fed et ibi η suprascriptum.

f. 51. a. p. 104. C. ἐναντίον γέ ἐστι δυὰς] καθὸ ἀριθμοὶ ἀμφω οὐ, καθὸ δὲ ἐναντιότητα δεδεδυμένοι.

f. 52. b. p. 107. E. πορεῦσαι] ἀντὶ διαπορθμεῦσαι διαπεράσαι.

f. 56. a. p. 114. C. ὥστε ἀρετῆς καὶ φρονήσεως ἐν τῷ βίω μετασχεῖν] ὁ μηδένος ἄλλου χάριν τὴν ἀρετὴν διατεινόμενος χαρακτηρίζειν· τί πέπονθας; (q.) ὥσπερὲ παλιωιδίαν αἰδεῖς καὶ τοῖς εἰσέπειτα ραιστώνης τὸ τῆς ἀρετῆς ἀπεμπολεῖς ἄπρατον, ἀλλ' ἢ τῶν πρὶν λήθεσας, ἢ οὐκ ἐνόησας.

f. 57. b. p. 117. C. ἀστακτεῖ] ἀντὶ τοῦ οὐ κατὰ σταγόνᾳ· ἀλλ' ἀθρόα καὶ ποταμῆδόν.

Cratylus.

f. 61. a. p. 391. C. ἀλήθειαν τὴν πρωταγόρου] τοῦτο διαπαίξει τῶν πρωταγόρου ἐν οἷς φησὶν ἐκεῖνος τὸ ἐκάστῳ δοκοῦν ἀληθές ἐστι.

f. 64. b. p. 398. C. πάντες δῆπου γεγόνασιν ἐρασθέντες] σημειῶσαι διὰ σύνταξιν.

f. 67. p. 403. E. τὸν πλούτωνα ἀπὸ τούτου ἔσχε τὸ ὄνομα.] σημ. διὰ σύνταξιν.

f. 70. b. p. 413. A. ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα ἄλλεσθαι.] παροιμία τοῦτο ἐπὶ τῶν πέρα τοῦ δέοντός τι ποιοῦντων. οἶον, ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα ἐπηδήσεν· εἰσῆκται δὲ ἐντεῦθεν. φαῦλλός τις κουφοτατος πάντων ἄλματι μετέωρον φέρειν ἑαυτὸν πεντήκοντα πρὸς τοῖς πέντε πόδας παρὰ δόξαν ἐπὶ μῆκος ἤλατο· ὃν καὶ διὰ τοῦτο θαυμάσαντες οἱ πρὸς αὐτὸν ἀμιλλώμενοι στιχ τὸ θαῦμα αἰοίδιμον τῷ μακρῷ καταλελοίπασι χρόνῳ· πέντ' ἐπὶ πενήκοντα πόδας πῆδησε φαῦλλος ποιησάμενος· οὗτοι γὰρ ὀρύγματα τέμνοντες τάφρων ἐπὶ πενήκοντα μονον ποδας διεστηκότα τὸ τῆς ἀγωνίας ἀρότατον ἐπεδείκνυτο· αὐτὸς δ' ὑπερπαίσας τοῦτο πέντε ποσὶν . . . reliqua, si paucula tantum elementa excipias, sunt omnino deperdita.

Theætetus.

f. 83. a. p. 142. C. init. ἐθαύμασα σωκράτους] σημ. διὰ τὴν σύνταξιν.

f. 84. b. p. 146. A. Priora hujus scholii evanuerunt, ita ut quæ ibi olim scripta fuerint pro comperto affirmare nequeam : neque hoc sane multum refert, quum sequentia, totum rei complectentia, satis integra adhuc superfint. οἱ παῖδες οἱ σφαιρίζοντες] ἐν τῇ διὰ σφαιρας ἢ δὲ ἀπόρραξις . . .
 . . ἢ δὲ φενίδα· εἰς οὐρανὸν τῆς σφαιρας ἀναβολὴ ἢ ὁ ποιητὴς ἐμφαίνειν δοκεῖ ἐν οἷς φησὶ οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σφαῖραν καλὴν μετὰ χερσὶν ἔλυντο πορφυρέην τὴν σφιν πύλουτος ποίησε δαίφρων· τὴν ἕτερος ρίπτασκε ποτὶ νέφεια σκιδόντα ἰδνωθεὶς ὀπίσω ὁ δ' ἀποχθονος ὑψόσ' ἀερθεὶς ῥηϊδίως μεθέλεσκε πάρος οὔδας ἰκίσθαι. ἀπόρραξις δὲ ἐστὶ ὅτ' ἂν τὴν σφαῖραν μὴ πρὸς τοῖχον ἀλλὰ πρὸς τὸ ἔδαφος σκληρῶς ῥάπτωσιν ὥστε ἀποκρουομένην ἄλλεσθαι πάλιν· τὴν δὲ ἐπίσκυρον καὶ ἐφηβικὴν καὶ ἐπίκοινον ἔλεγον· ἐχρῶντο δὲ αὐτῇ κατα πλήθη· ὠνομάσθησαν δὲ οὕτως ἐπειδὴ οἱ παίζοντες ἐπὶ λατύπης ἐστῶτες ἦν σκῦρον προσαγορεύουσιν βολῆι σφαιρας ἀλλήλους ἐκδιώκουσιν· φαίνιδα δὲ ἐστὶν ὅτ' ἂν ἐτέρῳ τὴν σφαῖραν προδεικνύντες ἐτέρῳ αὐτὴν ἐπιπέμπωσι· τῶν οὖν παιζόντων ταῦτα τοὺς μὲν νικῶντας βασιλεῖς ἐκάλουν· καὶ ὅτι ἂν προσέτασσον τοῖς ἄλλοις ὑπήκουον· τοὺς δ' ἠττωμένους ὄνομα. κρατῖνος δὲ χεῖροσι χαριέντως ὄμου ἐγκαταμίξας καὶ τὴν ὄνος λύραν παροιμίαν ἐπέλεξε τὸν λόγον οὕτως· ὡς ὄνος ἀπώτερῳ κάθηνται τῆς λύρας· τοὺς γὰρ ἠττωμένους ὡς ἔφαμεν ὄνομα καθῆσθαι ἔλεγον· βασιλεῖς δὲ τοὺς νικῶντας.

86. b. p. 151. B. ἐγκύμονες εἶναι] σημ. διὰ τὴν συν.
87. a. p. 152. B. ῥιγοῦντι ψυχρὸν, τῷ δὲ μὴ, οὐ· ἔοικεν] διὰ τοῦ ἔοικεν φαίνεται ὁ Θεαίτητος ἀγαπᾶν τὸν Πρωταγόραν καὶ τὸ τούτου δόγμα· καὶ ἐμμένων τῆι ἐξάρχῃς αὐτοῦ κρίσει.
- ibid. C. ἄρ' οὖν πρὸς χαρίτων] πρώτη κατασκευὴ τοῦ πρωταγορείου δόγματος.
- ibid. ad ἐπιστήμη οὔσα, ὅτι γὰρ αἰσθάνεται τις καὶ ἐπίσταται.
87. b. p. 153. b. κινήσεων ὄντων.] ἡ σύνταξις πραγματικὴ οὐδετέρως γὰρ εἶπεν ὄντων πρὸς τὰ πράγματα ἀφορῶν.
88. a. 154. A. ἢ σὺ διίσχυρίζαι] ταῦτα πάντα ἡ δευτέρα κατασκευὴ ἐστὶ τῶν πρωταγορείων δογμάτων, ἕως τοῦ περὶ τῆς ἰριδος λόγου.
89. a. p. 155. E. ἄθρει δὴ περισκοπῶν] τρίτη κατασκευὴ ὑπὲρ τῶν πρωταγορείων δογμάτων.
89. b. p. 157. B. χρῆσθαι αὐτῷ.] αὐτῷ τῷ εἶναι ὡς ὁ τῶν Πρωταγορείων λόγος.
- ibid. πολλῶν] ἀντὶ τοῦ συνθετῶν.
90. b. p. 159. A. πολλὰ μὲν εἶπ] κατὰ τὸν πυθαγόραν.
91. b. p. 161. C. ἤρξατο] σημ. ὀριστικὸν ῥῆμα ἀνθ' ὑποτακτικοῦ.
91. b. p. 162. A. διωλύγιος] ἀντὶ τοῦ περιβόητος· σημαίνει δ' ἔσθ' ὅτε καὶ τὸ σκοτεινὸν καὶ νυκτέρινον.
92. a. p. 163. A. ἐπιστήμη τε καὶ αἴσθησις.] πρόκειται νῦν τῷ σωκράτει ἐλεγεῖται τὴν ἐξ ἀρχῆς θέσιν τοῦ Θεαιτήτου τιθεμένου τὴν ἐπιστήμην αἴσθησιν.
92. b. p. 163. C. εἴ τις ἔροιτο] καὶ τοῦτο πειραστικὸν ἐστὶ διλημμά του ἐξῆς.
94. a. 166. C. ὑψηλῆς.] οἶον ὡς εἴ τις εἶποι χοιρίζεις.
96. b. 172. A. τῆ ἀληθείᾳ] ὡς θέσει.
96. b. ἐντεῦθεν μέχρι τῶν ἐξῆς σελιδίων ἰδ' ἀποστηθίζειν χρή.
97. a. p. 172. E. ἀνθρωμοσίαν] δικου ἀντι σθαι γὰρ τὸ ἐγκαλεῖν καὶ ἀντιγραφῆσθαι ἔλεγον Αθήνησι διὰ τὸ ἀντομνύναι τότε διώκοντα καὶ τὸν φεύγοντα.
- ibid. p. 173. D. οὐδὲ γὰρ ὄναρ πράττειν προσίσταται] ἀττικὸν τὸ σχῆμα· γίνεται δὲ τῆς ἐπιφορικῆς φράσεως προταπτομένης ὀρθῆς πτώσεως ἀντὶ γενικῆς ἢ δοτικῆς ἢ αἰτιατικῆς· γενικῆς μὲν οἶον, ἀλκιβιάδης ἐξελθὼν τῶν πυλῶν λακεδαιμόνιοι ἠτύχησαν· εἶδει γὰρ εἶπεῖν ἀλκιβιάδους ἐξελθόντος· δοτικῆς δὲ οἶον ἐξερχόμενος ἔδωκέν μοι· ἀντὶ γὰρ τοῦ ἐξερχομένου ἐξερχόμενος εἶπεν. ἀντὶ δὲ αἰτιατικῆς ὡς ἐνταῦθα· εἶδει γὰρ εἶπεῖν σπουδᾶς δὲ ἑταιριῶν καὶ κώμους οὐδὲ ὄναρ πράττειν προσίσταται αὐτοῖς ἀντὶ ταῦ παρίσταται.
97. b. p. 173. ult. φύσιν ἐρευνωμένη.] γενικῶς τὸ φθαρτὸν.

97. b. p. 174. D. βδάλλοντα] ἀντὶ τοῦ ἀμίλγοντα ἢ θηλάζοντα.

98. a. p. 175. E. τορῶς] τομῶς ἐντρεχῶς εὐπετῶς.

ibid. ἀναβάλλεσθαι.] ex sinistra folii parte, ἀντὶ τοῦ προοιμιάζεσθαι. et ex dextra, τῶν γὰρ ἀπαιδευτῶν καὶ τὸ ἔνδυμα καὶ τὸ σχῆμα θορυβῶδες ἄλλοι δὲ τὸ ἀναβάλλεσθαι ἐπὶ τῶν κιθαρῶν ἀκουοῦσιν τῆς αἰδῆς οἶον τὸ ἀρχεσθαι κιθαρίζειν· καὶ οἶμαι οὐ κακῶς τότε γὰρ πρόκρουμα τῆς κιθαρᾶς ἀναβολὴ καλεῖται ἀριστοφάνης εἰρήνηι συνέλεγε τ' ἀναβολᾶς ποτωμέναι· καὶ τὰ τοῦ λόγου ἐξῆς πρὸς ταυτην τείνει τὴν ἔννοιαν.

99. a. p. 177. B. δοῦναι.] διαλεκτικῶς.

—— τελευτῶντες] ἐλεγχόμενοι.

—— ῥητορικῆ] ἢ δημώδης.

—— διαφέρειν] οἱ δεινοὶ ἐκεῖνοι.

—— τὴν φερομένην] τὴν ἐν γενέσει.

—— ἐκάστη] ἐπιρρηματικῶς ἀκουστέον ἀντὶ τοῦ ἑκασταχοῦ.

100. a. 179. D. ἀκούοντα] ἀπὸ τῆς τῶν χυτρῶν τοῦτο λαμβάνει δοκιμασίας, ὡς καὶ ἔμπροσθεν εἴρηκεν διακωδωνοῦντες γὰρ τὰ κέραμια τὰ ἀκέραια τῶν μὴ τοιούτων διακρίνομεν.

ibid. ὀμηρίδας φησὶ τοὺς ἥρακλειτεῖους διὰ τὸ τῆς αἰκινησίας δόγμα· ἐπεὶ καὶ ὄμηρος ὠκεανὸν ἀπεφύνατο θεῶν γενέσιν καὶ μητέρα τηθύν.

102. a. p. 183. E. ἀντί νυ πολλῶν ἀνὴρ ὃν τε ζεὺς κῆρι φιλησσι :—

ibid. p. 184. B. τωι] ἐρωτηματικὸν ἀντὶ τοῦ τίνοι.

ibid. D. δουρείοις ἵπποις] οὐχ ὅτι οἱ δούρειοι ἵπποι πολυαἰσθητοί, οἷς οὐδεμία αἰσθησις· ἀλλ' ἔλαβεν τουτο ἀπὸ τοῦ δουρείου ἵππου, ὡς τρούαν εἶλον οἱ Ἕλληνες τοῖς κοίλοις αὐτοῦ κατακρυψάντων ἑαυτοὺς τῶν ἀρίστων· διὸ καὶ πάνυ εὐσήμως τὸ ἐγκαθῆνται· οὐδὲ γὰρ τοῦ μηχανήματος ἀλλὰ τῶν ἐγκεκρυμμένων αἰ αἰσθήσεις.

102. b. p. 185. D. ἐν σοφιστῆι τὸ ὄν μετὰ τοῦ μὴ ὄντος συζυγῆς ἐρεῖ.

103. a. p. 186. A. ποτέρων οὖν] a manu recentiore ἤτοι ὧν ἢ ψυχῆ δι' ἑαυτῆς ἐπισκοπεῖ, ἢ διὰ τῶν τοῦ σώματος δυνάμεων.

103. b. p. 187. E. πρῶτον ἐπιχείρημα κατασκευάζων ὅτι οὐκ ἔστι ψευδὴς δόξα.

104. a. p. 188. A. μανθάνειν γὰρ καὶ ἐπιλανθάνεσθαι] τὸ πρῶτον λῆμμα ἀντιφατικῶς.

ibid. πρὸς λόγον ἔστιν] ἀντὶ τοῦ ἀφίημι αὐτά· τότε μανθάνειν καὶ τὴν λήθην· ὁδοὺ γὰρ εἰσιν μετὰ τοῦ τε εἰδέναι καὶ μὴ εἰδέναι.

ibid. καὶ μὴν εἰδότα] τὸ δεύτερον λῆμμα.

ibid. p. 188. D. μὴ ἀπλοῦν ἦι.] δεύτερον ἐπιχείρημα κατασκευάζων ὅτι οὐκ ἔστι ψευδὴς δόξα.

104. b. p. 189. B. ἀλλοδοξίαν τινα] τρίτον ἐπιχείρημα κατὰ ψευδοδοξίας.
 105. a. p. 190. E. αἰσχυνοίμην] a sinistra parte, ὡς οἱ πρωταγόρειοι.
 ibid. a dextra ἐμπεσοῦμεθα φησιν εἰς τὸ πρωταγόρειον δόγμα.
 ibid. εἰάν φησιν ἐπιλυσώμεθα τὰ τρία ἐπιχειρήματα τὰ τὴν ψευδοδοξίαν ἀνακρούοντα
 ἐλεύθεροι τῶν ἐνισταμένων κατὰ τῆς ψευδοδοξίας γενόμεθα.
 106. a. 192. D. σημείωσαι διὰ τὴν σύνταξιν.
 107. p. 194. E. ὠραῖον δὲ ὅλου τὸ χωρίον.
 109. a. p. 199. D. τινὸς] τοῦ ἐπιστητου.
 111. p. 204. A. ὅτι οὐ ἂν ἦι μέρη τὸ ὅλον] ἀντὶ τοῦ τὸ ὅλον οὐδὲν παρὰ τὰ μέρη.

Sophist.

113. a. p. 216. A. ἐλέας] αὕτη ἡ ἐλαία οὐχ ὡς τινες ὑπέλαβον τῆς ἰωνίας ἐστίν
 ἀλλὰ τῆς ἰταλίας εἴτι δεῖ στραβῶνι πείθεσθαι τῷ γεωγράφῳ· κείται δὲ ἐν τῷ ἐχομένῳ
 κολπῳ τοῦ ποσειδωνιάτου κολπον. ἧς αἰ οἰνοτριδὲς προβεβληνται νῆσοι.
 114. b. p. 219. E. ἡ καθόλου τέχνη.

ἐρκοθηρικόν· πληκτικόν· πυρευτικόν· ἀγκιστρευτικόν· τριοδοντιακόν· ἀσπαλιευτικόν.

Politicus.

138. a. p. 260. C. αὐτοπωλῶν] ὁ αὐτοπωλῆς πᾶς ὁ τοῦ ἴδιον ἐργόχειρον ἢ οἶνον ἢ
 σῖτον ἐξ οἰκείου γεωργίου πιπράσκων ὁ δὲ παρὰ τούτων ἀγοράζων ἦτοι ἀνούμενος καὶ
 πιπράσκων ἄλλοις καπηλὸς λέγεται.
 ibid. b. p. 261. D. ὁ ἄλλο βοηλάτης, καὶ ἄλλο βουφορβός· καὶ ἄλλο ἵπποκόμος καὶ
 ἄλλο ἵπποτρόφος.

Parmenides.

155. a. p. 128. C. λάκαιναι σκύλακες] ἄς ἡ συνήθεια λακωνικάς φησι.

156. a. p. 130. D. ἔθραξε] ἐτάραξεν ἠνώχλησεν εἰς θυμὸν ἐκίνησεν τὰς φρένας διέσεισεν.

Symposium.

199. a. p. 172. A. Ἀγάθωνος] In principio hujus schol. linea evanuit. τραγωιδι

ἐπι μαλακίαι . . .

ταδῆι ἦν δ' οὗτος . .

παῖς ἀθηναῖος . .

σανίου τοῦ τραγικ . . (καὶ πρὸς ἀρ q?)

χέλαον τὸν βασιλεα (ῶ)

χετο ὡς μαρ . .

νεώτερος* ἐμιμειτο δὲ τὴν κομψότητα τῆς λέξεως γοργίου τοῦ ῥήτορος. cf. Kuhn. ad Ælian. V. H. II. 21.

199. a. p. 173. A. ἦ] ἀττικὸν τοῦτο ἀπὸ τοῦ ἕα συνηρημένου σημαίνει δὲ τὸ ἕα τὸ ὑπῆρχον· ἔστι γὰρ ἀπὸ τοῦ ἦν κατὰ διαλυσιν ἰωνικὴν· ὄμηρος ἦ τότε κοῦρος ἕα νῦν αὐτε με γῆρας ἰκάνει.

206. b. p. 189. A. τοιούτων ψόφων καὶ γαργαλισμῶν οἶον] σημ. διὰ σύνταξιν.

213. a. p. 202. A. μεταξὺ σοφίας καὶ ἀμαθίας] ὁ μεταξὺ ἐπιστήμης καὶ ἀμαθείας ἔστιν ἡ ὀρθὴ δόξα καὶ λόγον μὴ ἔχει.

217. b. p. 211. B. τὸ παιδευαστεῖν ἐπὶ τοῦ παιδείας ἔραν αἰεὶ κεῖται παρὰ πλάτωνι.

221. a. p. 218. A. τὴν καρδίαν ἢ ψυχὴν] ὁ τὴν καρδίαν ψυχὴν λέγει.

ibid. B. φιλοσόφου μανίας] ὁ καὶ ἐπὶ τοῦ ἔρωτος τοῦ πρὸς φιλοσοφίαν μανίαν ὀνομάζει.

ibid. βέβηλος—πύλας] ἐντεῦθεν παρώδησεν καλλίμαχος ἐν ὕμνῳ δημητρος καλάθου τὸ θύρας δ' ἐπίθεσθε βεβηλοι.

Phædrus.

224. a. p. 227. B. τῶν λόγων—εἰστία] ἀττικὴ ἢ σύνταξις μέρους λέγειν ἀττικ. γούν καὶ ἔφαγον τοῦ ἄρτου φασιν οὐ τὸν ἄρτον καὶ ἔπιον τοῦ οἴνου ἀλλ' οὐ τὸν οἶνον· οὕτως οὖν καὶ ἐνταῦθα εἰστία ὑμᾶς τῶν λόγων τὸ κοινὸν εἰστία ὑμᾶς τοῖς λόγοις· ὅσοι δὲ λείπειν φασὶ τὴν διὰ πρόθεσιν ἴν' ἦε εἰστία ὑμᾶς διὰ τῶν λόγων οὐ κατὰ σκοποῦ βάλλουσι.

224. b. p. 228. C. τάχα πάντως] . . τάχως οὐ . . καὶ εἰκαστικῶς διὰ τοῦ τάχα καὶ βεβαιωτικῶς διὰ τοῦ πάντως.

225. b. p. 230. ult. ἀξιώ δὲ μὴ διὰ τοῦτο ἀτυχήσῃ κ. τ. λ.] πρῶτον μὲν λέγει ὡς μεταμέλει τοῖς ἐρασθεῖσιν ἄν εὖ ἐποίησαν τὸν ἐρώμενον ἐπειδὴν παύσονται τῆς ἐπιθυμίας. Δεύτερον ὅτι τοὺς πόνους ὑπολογίζονται οὐς ἔσχον ἐν τῷ ἐρᾶν. καὶ ὅτι (q?) παρημέλησαν τῶν οἰκείων, καὶ διὰ τοῦτο ἠγούνται τοῖς ἐρωμένοις ἀποδιδωκέναι τὴν ἀξίαν. Τρίτον, ὅτι λεγοντες οὐς ἐρῶσι φιλεῖν ὑπὲρ πάντας δηλονοτι τοὺς προτοῦ γενομένους ἐρωμένους κακῶς διαθήσουσιν αὐτοὺς διὰ τοὺς ὕστερον. Τέταρτον, ὅτι ὁμολογοῦσιν καὶ αὐτοὶ νοσεῖν καὶ μὴ σωφρονεῖν. Πέμπτον, ὅτι εἰ τοὺς ἐπιτηδειότερους πρὸς φιλίαν δεῖ αἰρεῖσθαι καὶ τῶν μὴ ἐρώντων εὐμαρεστέρους ὡς ἐκλογοὶ πλείονων ὄντων, χαλεπωτέρους δὲ ἐκ τῶν ἐρώντων ὀλιγώτεροι γὰρ. Ἑκτον, τὴν αἰσχύνην δεδιότας, χρὴ φυλάττεσθαι τοὺς ἐρωμένους, ἀλαζονεύονται γὰρ πρὸς τοὺς ἄλλους δεικνύντες ὅτι οὐ μάτην ἐπόνησαν. Ἑβδόμον, ὅτι καὶ προστάττουσι τὰ τοιαῦτα ὥστε εἰς ὑποψίαν ἔξωθεν ἀφίκεσθαι ὅτι γεγνηται αὐτοῖς ἢ μέλλει πληρωθῆσεσθαι ἢ ἐπιθυμία. Ὀγδοον, ὅτι τῶν πρὸς τοὺς ἄλλους ἀποτρέπουσι συνηθῶν δεδοϊκότες μὴ παρευδοκιμηθῶσιν. Ἐνατον, ὅτι οἱ μὴ τὸν τρόπον γνόντες ἀλλὰ τοῦ σώματος ἐπιθυμήσαντες ἀντιποιοῦνται τῶν παιδικῶν διὸ εὐχερεῖς εἰς μεταβολὴν. Δέκατον, ὅτι καὶ ἐπαινοῦσι καὶ ψέγουσι παρὰ τὸ προσῆκον τὸ μὲν κακῶς κρίνοντες διὰ τὴν νόσον, τὸ δὲ δεδιότες μὴ ἀπέχθωνται. εἶτα ἀνθυποφοράς τινὰς ποιεῖται, ἄν μια μὲν ἐστὶν ὅτι φιλία βέβαιος . . . ἀνευ ἔρωτος συστήναι· λυεῖ δὲ αὐτὴν διὰ τοῦ καὶ πρὸς πατέρας καὶ ἀδελφούς καὶ ἡλικιώτας γίνεσθαι βεβαίαν τὴν χωρὶς ἔρωτος· δευτέρα δὲ αὕτη ὅτι τοῖς θεομένοις μᾶλλον δεῖ παρέχειν ἢ τοῖς μὴ· ἐνίσταται δὲ ἐνταῦθα ὅτι οὕτως ἂν τοῖς αἰτούσιν τροφὰς καὶ τὰς ἐστιάσεις παρέχομεν, καὶ οὐ ταῖς ἀξίοις. τρίτον εἰ δεῖ κοινῶς πᾶσι τοῖς μὴ ἐρῶσι χαρίζεσθαι· τοῦτο δὲ φησι καὶ οἱ ἐρασταὶ οὐκ ἀξιώσουσιν. ὥστε πᾶσι τοῖς ἐρῶσι παρέχειν ἐπὶ πᾶσι κεφαλαιον ἔθηκεν ὅτι τοὺς ἐρώντας καὶ οἱ οἰκεῖοι νουθετοῦσιν ὡς κακοῦ ὄντος ἐπιτηδεύματος, τοὺς δὲ μὴ ἐρώντας οὐδεὶς αἰτιᾶται. ταῦτα μὲν τὰ λεχθέντα αἰτιᾶται ὁ πλάτων.

231. p. 242. C. ἐδυσωπούμην· ἂν ὑπώπτευον.

Alcibiades I.

250. a. p. 107. E. εἰ οὖν βουλευοῖντο] λεληθότως ὁ σωκράτης διορθούμενος ἀλκιβιάδην παράδειγμα τὴν γυμναστικὴν φέρει ἔχουσαν διαφορὰν τότε ἀκροχειρίζεσθαι καὶ παλαιεῖν. οὕτως οὖν καὶ τῆς δικαιοπραγίας ὁ πόλεμος καὶ ἡ εἰρήνη εἰσι διαφοραὶ· εἰκότως δὲ γυμναστικὴν καὶ μουσικὴν προφέρει σωκράτης ἄπερ γνώριμα τῷ ἀλκιβιάδῃ ὡς δὲ αὐτῶν ἐκ παιδῶν ἀχθέντι· καὶ ὅμοια ὁ μὲν πόλεμος τῇ γυμναστικῇ ἢ δὲ εἰρήνῃ τῇ μουσικῇ.

250. b. p. 108. ὅρα τὴν ἀκρίθειαν τῶν ὀνομάτων γυμναστικῶς φησὶ καὶ μουσικῶς εὐλόγως ἀπὸ τῶν ἔξεων ὀνομάσας τὰς ἐνεργείας τὰ γὰρ ὀνόματα ἢ ἀπὸ τῶν ἔξεων τίθεται

τοῖς ἔχουσιν αὐτὰς ὡς ἀπὸ τῆς ἰατρικῆς ἕξεως ὁ ἴατρος· ἢ ἀπὸ τῆς ἐνεργείας ὡς ἰατρικῶς λέγομεν ἐνεργῆσαι τὸν καλῶς ἰασάμενον, ἢ ἀπὸ τοῦ ὄργάνου καθάπερ φλεβοτόμον φαμεν τινα· ἢ ἀπὸ τοῦ τέλους ὡς λέγομεν ὑγιεινὸν σιτιον ⁴ ἢ φλεβοτόμον τὸ ὑγιειαν ποιοῦν. διὰ δὲ τούτων ὁ πλάτων τοὺς ἀπὸ τῆς ὁμοιότητος καὶ τῶν συστοιχῶν τόπους ἡμῖν λεληθότως μετὰ τῆς ὕλης παραδίδωσιν· οὗς ὁ ἀριστοτέλης γυμνοὺς πρᾶγματων ἐντευθεν ὠφελημένος ἀπλωσας παραδίδωκεν. ἔστι γὰρ ὁ ἀπὸ τῆς ὁμοιότητος τόπος οὗτος· ὡς ἔχει γυμναστικὴ πρὸς παλαιστρικὴν καὶ ἀκροχειρισμον οὕτως ἢ μουσικὴ πρὸς τὸ αἶσαι καὶ κιθαρίσαι καὶ ῥυθμον· ὁ δὲ ἀπὸ τῶν συστοιχῶν οὗτος· ὡς ἀπὸ τῆς γυμναστικῆς τὸ γυμναστικῶς εἶρηται, οὕτως ἀπὸ τῆς μουσικῆς τὸ μουσικῶς· ἀκριβῶς δὲ πάνυ πρῶτον τὸ αἰθεῖν ὃ ἐστὶ τῆς γλώττης· εἶτα κιθαρίζειν ὃ ἐστὶ χειρῶν· εἶτα βαίνειν ὃ ἐστὶ ποδῶν· τρία δὲ μέρη μουσικῆς· αἶσμα· μέλος· ῥυθμός· καὶ περὶ μὲν τὸ αἶσμα τὸ μακρὸν καὶ βραχύ· περὶ δὲ τὸ μέλος τὸ ὀξύ καὶ βαρύ· περὶ δὲ τὸν ῥυθμὸν τὸ βραδύ καὶ ταχύ.

251. b. p. 110. E. οὐκ εἰς σπουδαίους γε διδασκάλους] ἀρχὴ τοῦ β συλλογισμοῦ.

252. b. p. 112. E. ἴδου ὁ ἀμαθὴς καὶ φιλότιμος νεὸς πῶς ἀποκρίνεται.

ibid. ἀρχὴ τοῦ γ συλλογισμοῦ.

253. b. p. 115. A. ἀρχὴ τοῦ εἰ συλλογισμοῦ.

254. a. p. 116. B. τὸ εὖ μέσον ἐστὶ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ.

259. a. Scholion evanidum cum Ruhnkeniano conspirat p. 80. οὐχ ὡς βουλόμενος—φιλίαν.

ibid. p. 126. D. ὡς πολλὰ ἐρωτήσας διεγείρων τὸν νεανίσκον προτρέπει μὴ ἀποκαμμεῖν.

Hipparchus.

270. a. p. 226. C. συλλήβδην] λείπει τὸ εἰπεῖν ὃ προσυπακουστέον.

271. p. 229. C. διὰ τὴν τῆς ἀδελφῆς ἀτιμίαν] Θεουκυδίδης οὕτως φησιν.

Eraftæ.

276. b. p. 138. E. Σημ. ὅτι διαιτητῆς μὲν ὁ τοὺς φίλους ἰδιαῖ συμβιβάζων· δικάστης δὲ ὁ δημοσίαι κρίνειν ἅπαντας τοὺς ἀμφισβητοῦντας λαχῶν.

Theages.

279. b. p. 126. B. παρὰ τίνος ἂν ἀφικόμενος] (ἀττικὴ) ἢ συνταξίς· (ἀττικοί) γὰρ εἰς διδασκαλοῦ φασιν οὐκ εἰς διδάσκαλον· οὕτως οὖν κἀνταῦθα γενικὴ ἀντ' αἰτιατικῆς.

Charmides.

282. a. p. 153. A. ποτίδαα πόλις Θράκης ἐν μακεδονίαι· κτίσμα κορινθίων.

⁴ Dele voces ἢ φλεβοτόμον e præcedentibus male repetitas.

283. b. p. 155. D. τότε δὴ ὧ γεννάδα ἴδοντε τὰ ἐντὸς τοῦ ἱματίου] ἀπόλοιо δῆτ' ὧ πλάτων οὕτως ἐπιβουλῶς ψυχαῖς ἀφελέσι τὸν λόγον προενεγκων.

285. b. p. 159. B. οὐ τῶν καλῶν μέντοι ἢ σωφροσύνη ἐστίν] ἐπηρεάζεις τῷ λόγῳ ὧ σώκρατες σοφιστικῶς τὸν καλὸν παρακρούμενος χαρμίδην· εἰ γὰρ καὶ μὴ ἱκανῶς τὸν περὶ σωφροσύνης ἀποδέδωκεν λόγον, ἀλλ' οὖν οὐχὶ καὶ ὄλω καὶ παντὶ διαφέροντα. μέρος γ' οὖν καὶ τὸ ἡσυχῆι τι καὶ κοσμιῶς πράττειν σωφροσύνης· ἡσυχῆι δὲ ἀντὶ τοῦ ἀταραχῶς φημί· σὺ δὲ ὁμωνύμως τὸ ἡσυχῆι ἀντὶ τοῦ μαθρῶς ἐκδεχόμενος δηλὸς εἶ σοφιστεύων τὴν ἐπιχείρησιν.

289. p. 166. C. πολλοῦ δεῖ] ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς.

Laches.

295. b. p. 180. B. παρακαλεῖς] ἀντὶ τοῦ καλεῖς εὐχρηστώς ἄγαν.

299. b. p. 187. B. οὐκ ἐν τῷ καρὶ] ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ δούλωι· καὶ γὰρ οἱ παλαιοὶ τῶν ἐλλήνων ἀπὸ καρῶν καὶ θραικῶν τοὺς δούλους ἐποιοῦντο· ἔνθεν τοὺς δούλους κάρας ὀνομαζον καὶ θρακας· καὶ τὰς δούλας θραϊττας καὶ καεῖρας.

302. a. p. 192. C. ἀποκρινόμεθα ἡμῖν αὐτοῖς] ἀντὶ τοῦ ἀλλήλοις.

304. b. p. 197. A. ἄφοβον καὶ μῶρον] ἀττικοὶ οὕτως τὸν μῶρον προπερισπωμενῶς.

305. a. p. 197. C. αἰξωνεία] ἀντὶ τοῦ ὑπερήφανου· οἱ γὰρ ἔξωνεῖς εἰς ὑπερηφανίαν ἐσκώπτοντο· ἐστὶ δὲ ἀπ' εὐθείας αἰξωνεύς· οὕτως δὲ ἀπὸ δήμου τινος ἐλέγοντο Ἀθηναῖοι τίνες.

306. b. p. 201. B. Ὀμηρον] ἡσιόδου τὸ ῥητὸν· πῶς δὲ ὁ σοφὸς ὁμήρου εἴρηκεν ἀγνωῶ.

Lyfīs.

308. b. p. 206. D. Ἑρμαῖα ἄγουσιν] ἐν τῶν ἐρμου ἐπιτηδευμάτων καὶ ἡ παλαιστρική· ἐπεὶ οὖν παλαιστρα ἢ διατριβὴ εἰκότως αὐτόθι φοιτῶντας νέους ἐρμηῖ ἀπαρχομένους τῆς τιμῆς καθότι ἔφορος τῆς παλαιστρικής, ἐρμαῖα τὴν τελετὴν ὀνομάζειν· λέγεται δὲ καὶ παιδῶν οὗτος ἀγὼν παρὰ συρακοσίοις ὡς φησὶ διογενίανος.

ibid. p. 206. E. παιδία τις τὸ ἀρτιάζειν ἐν ἧι τοὺς ἀρτίους καὶ περισσοὺς ἀριθμοὺς καταστοχάζονται. σημαίνει δὲ καὶ τὸ πληροῦν καὶ συντελεῖν.

ibid. φορμίσκων] πλεκτῶν ἀγγίων ἤτοι σπυρίδων φορμῖον δὲ πλεγμά τι ψιαθῶδες παρ' ἱππώνακτι.

ibid. ἀστραγαλίζειν τὸ ἀστραγάλοις παίζειν ὅπερ καὶ ἀστρίζειν ἔλεγον ἐπεὶ καὶ τοὺς ἀστραγάλους ἀστρίας ἐκάλου· καλλίμαχος· ζορκός τοι φίλε κοῦρε λιβυστίδος αὐτίκα δῶσω νεοσμῆκτους ἀστρίας· ἔνιοι δὲ ἀστρίχους φασίν. παίζεται δὲ ἀστραγάλοις τέσσαρσιν· καὶ εἴς ἕκαστος ἀστράγαλος πτώσεις ἔχει τέσσαρας ἐξ ἑβδομάδος κατὰ ἀντίθετον συγκειμέναις ὡσπερ ὁ κύβος· ἔχει δὲ ἀντικείμενα, μονάδα, καὶ ἑξάδα· εἶτα τριάδα καὶ τετράδα· ἢ γὰρ δυὰς καὶ πεντάς ἐπὶ τῶν κύβων μόνων παραλαμβάνεται, διὰ τὸ ἐκείνους ἐπιφανείας ἔχειν ἑξ· εἰσὶ δὲ αἱ σύμπασαι τῶν ἀστραγάλων πτώσεις ὁμοῦ τεσσαρῶν

παραλαμβανομένων πέντε καὶ τριάκοντα· τούτων δὲ αἱ μὲν θεῶν εἰσὶν ἐπώνυμοι· αἱ δὲ ἡρώων· αἱ δὲ βασιλεῶν· αἱ δὲ ἐνδόξων ἀνδρῶν· αἱ δὲ ἑτερίδων· αἱ δὲ ἀπὸ τινῶν συμβεβηκότων ἦτοι τιμῆς ἕνεκα ἢ χλεύης προσηγόρευται· λέγεται δὲ τις ἐν αὐταῖς στησιχορος· καὶ ἑτέρα εὐριπίδης· στησιχορος μὲν ὁ σημαίνων τὴν ὀκτάδα· ἐπεὶ ὁ ἐν ἱεραῖ τοῦ μελοποιῦ τάφος ἐξ ὀκτώ γωνίων συνέκειτο· εὐριπίδης δὲ ὁ τ' μ. εἷς γὰρ εὐριπίδης τῶν τεσσαράκοντα ἀθήνησι προστατων μετὰ τὴν τῶν λ τυραννῶν κατασταθέντων καταλυσιν· τῶν δὲ βολῶν, ὁ μὲν τὰ ἐξ δυνάμενος κῶιος καὶ ἐξίτης ἐλέγετο· χῖος δὲ τὸ ἐν· καὶ κύων· λέγεται δὲ τις καὶ παροιμία ἀπὸ τούτου· οἶον χῖος παραστάς κωιον οὐκ εἴσω· ἀφ' οὗ καὶ στραττις λιμνοπέδαις· χῖος παραστάς κωιον οὐκ εἰπὲ λέγειν· ἔπαιζον δὲ ἀστραγάλοις καὶ πολλοῖς καθάπερ καρύοις καὶ ὀλίγοις, τοῦ δὲ εἶδους τῶν πολλῶν τὸ μὲν ἀρτιασμόν ἔλεγον τὸ δὲ τρόπα· τὸ δὲ ὠμιλλαν· ἀρτιασμός μὲν οὖν ἐστὶν τὸ δραξάμενον ἀστραγάλων ἢ τινῶν ἄλλων ἐξετάζειν τὸν συμπαίζοντα πότερον ἀρτίους ἢ περισσοὺς κατέχει· ἀριστοφάνης πλουτῶ· στατήρσι δὲ οἱ θεράποντες ἀρτιάζομεν· τρόπα δὲ ἐστὶν ἢ εἰς βόθυνον ἐκ διαστήματος βολή· κρατῖνος ἐν πυλαίαι· ἢ διουσοῖς ἀκοίλοις παίζουσι ἀνεμενοὶ τρόπα· ἢ δὲ ὠμιλλα ἐστὶν ὅτ' ἂν περιγράψαντες κυκλον ἐπιρρίπτωσιν ἀστραγάλους ἢ τι ἄλλο, ὡς τῆι μὲν ἐντος βολῆι νικῶντων τῆι δὲ ἔκτος ἠττωμένων· εὐπολις χρυσῶ γένει μεταφέρων ἐπὶ τὴν ἐκ κυκλωπων κατακλισιν τοῦνομα οὕτως φησιν· ἐπειτ' εἰσειμι ἐνθάδε μείνας εἰς ὠμιλλαν καν μὴ μετίη.

310. a. p. 209. B. ψῆλαι τὸ ἀνευ πλήκτρου τῷ δακτύλῳ τὰς χορδὰς ἐπαφᾶσθαι.

313. b. p. 216. A. ὡς γε οὕτως ἀκοῦσαι] ἀντὶ τοῦ κατ' αὐτὴν τὴν ἀκοήν· κατ' αὐτὴν τὴν πρῶτην ἔντευξιν.

Euthydemus.

317. b. p. 271. B. σκληρὸς] οὕτως λέγεται καὶ παρὰ ἀριστοτέλει ὁ ἴσχνος καὶ λεπτός τὸ σῶμα.

Protagoras.

336. a. p. 309. A. πώγωνος ἤδη ὑποπιμπλάμενος] τῆς αὐτῆς φράσεως καὶ τὸ ἄρτι χνοάζων τὰς παρειάς· καὶ τὸ ἀρτίχνοος καὶ τὸ ἰούλοις ὑποσκαζόμενος ἤδη· καὶ τὸ πρῶτος ὑπηνήτης.

ibid. D. ὦ] θαυμαστικόν.

ibid. p. 310. A. τῆς παρελθούσης] ἀττικόν τοῦτο· τὸ γὰρ κοινὸν τὴν παρελθούσαν νύκτα ταύτην ὑπὸ βαθὺν ὄρθρον.

346. b. p. 331. D. ἀμηνεπῆ] ἀντὶ τοῦ ὀπωσοῦν.

Gorgias.

368. b. p. 447. A. παροιμία ἐπὶ τῶν ἐν τινι ὑστεριζόντων λεγομένη· πολέμου καὶ μάχης μεταλαγχάνεις.

ibid. μεταλαγχάνειν] κατὰ τὰ τελευταῖα, ἀλλ' οὐκ ἐν ἀρχῇ.

ibid. ἀλλ' ἢ] ἀλλ' ἢ ἀλλ' ἄρα.

τὸ λεγόμενον] οὐ πανυ τὸ λεχθὲν ἀποδέχεται σωκράτης διὸ καὶ ἐπάγει ἀλλ' ἢ τὸ λεγόμενον ἀντὶ τοῦ ἀλλ' ὄντως τὸ λεγόμενον· λείπει δὲ τὸ πεπόνθαμεν. ἴν' ἦι τοιοῦτο· ἀλλ' ὄντως τὸ λεγόμενον πεπόνθαμεν ὅπερ οἱ κατόπιν ἐορτῆς παραγιγνόμενοι καὶ τῆς ἐν τῇ ἐορτῇ θυμηδίας ὑστεροῦντες.

369. a. Scholion magna ex parte evanidum sic legas; ἀττικὸν τὸ σχῆμα δηλοῖ δὲ τὸ ἐπιπολὺν χρόνον. Exstat in Ruhnken.

ibid. p. 448. B. ἄλλος ἠρόδικος σηλυμβριανὸς ἐν πολιτείαι.

ibid. C. τὸν αἰῶνα] ἀντὶ τοῦ τὸν βίον τὴν ζωήν.

p. 449. A. τινος ἐπιστήμονα τέχνης] τὸ τοιῆς τοι γενεῆς καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι.

ibid. ἀγαθόν γε] ἀριστοτέλης μὲν καὶ οἱ σοφισταὶ μίαν φασὶν εἶναι ῥητορικὴν ἐπ' ἀμφοτέρα δυναμένη ἀγωνίζεσθαι· πλάτων δὲ φησὶν δύο εἶναι· τὴν μὲν τέχνην τὴν δὲ κολακίαν· ἥτις καὶ εἰδωλὸν λέγεται πολιτικῆς μορίου· ὁ γοῦν γοργίας ἀξιῶν ἀγαθὸς εἶναι ῥήτωρ τῆς τεχνικῆς φησὶν εἶναι οὐ τῆς εἰδωλικῆς ῥητορικῆς ἔμπειρος. δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι περὶ μὲν τῆς ἐντέχνου ῥητορικῆς ἐν φαίδρω διαλαμβάνει· περὶ δὲ τῆς δημώδους καὶ κολακικῆς ἐνταῦθα.

369. b. p. 449. E. περὶ λόγους] ὁ μὲν σωκράτης τὸ τέλος ἠρώτησεν τῆς ῥητορικῆς· ὁ δὲ γοργίας τὸ ὄργανον ἀπεκρίνατο· ὁ γὰρ λόγος ὄργανον τοῦ ῥήτορος ὡσπερ καὶ ἡ ἀποσιώπησις ὄργανον ἐστὶν ἕνεκα τοῦ πείθειν παραλαμβανομένη ὑπὸ τῶν ῥητόρων· ἐνταῦθα δὲ καὶ διαλεκτικὸν θεώρημα παραλαμβάνομεν τὸ τὰς ἀπροσδιόριστους προτάσεις ἐκκλίνειν καὶ ἀποστρέφειν.

ibid. οὐκοῦν περὶ ὧσπερ λέγειν] ἰστέον ὅτι τῷ λόγῳ ὁ ῥήτωρ κέχρηται ὡς ὄργανῳ· ὁ δὲ γοργίας ἀγνοῶν περιπίπτει· τὸ δὲ εἰς τὸ πρόκειται τὸ φρονεῖν· ἵνα τὴν ἐντέχνου ῥητορικὴν παραλάβῃ καὶ οὐ τὴν εἰδωλικὴν· ὑποκατιῶν δὲ ὁ σοφιστὴς συμφύρει πάντα καὶ διὰ τοῦτο ἀνατέτραπται ὑπὸ τοῦ ἐπιστήμονος.

ibid. a dextra parte p. 449. D. πάνυ] δύο ἐπιτάσεις ἀντὶ ὑπερθετικοῦ.

370. a. Schol. prius non lectum.

p. 450. C. εἰσὶν ἡμῖν τέχναι] ἐπίστησον ἐνταῦθα ὅτι διαλεκτικὸν θεώρημα παραδίδεται· δεῖ γὰρ πρὸ τῶν ὀρικῶν λόγων τοὺς διαιρετικούς προηγεῖσθαι.

ibid. βραχέος] ὡς ἡ ἰατρικὴ. | οὐδένοσ] ὡς ἡ γραφικὴ ἢ ὀρχιστικὴ.

ibid. οὐδένοσ] ὡς ἡ διαλεκτικὴ | βραχέος] ὡς ἡ ῥητορικὴ διὰ τὸ ὑποκρίνεσθαι πολλάκις.

ibid. δεῖ γινώσκειν ὅτι τὰς τέχνας ἐνταῦθα διαιρεῖ καὶ ἐν σοφιστῇ καὶ ἐν πολιτικῷ. ἀλλ' οὐ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον· ἀλλ' ἐνταῦθα μὲν κατὰ τὸ δι' οὐ· καλῶς· τὰς μὲν διὰ λόγου τὰς δὲ ἄνευ λόγου, τὰς δὲ μεταξὺ· ἐν δὲ σοφιστῇ κατὰ τὸν τρόπον τῆς ἐνεργείας· καλῶς· τὰς μὲν ποιητικὰς τὰς τὸ μὴ ὄν εἰς τὸ ὄν ἀγούσας τὰς δὲ κητικὰς τὰς τὸ ὄν οἰ-

κειουμένας· ἐν δὲ τῷ πολιτικῷ κατὰ τὸ εἶδος τῆς ἕξεως· καλῶς· τὰς μὲν γνωστικὰς τὰς δὲ πρακτικὰς.

ibid. D. ἴσους] ὡς ἡ πεπτευτική καὶ κιθαριδία.

ibid. E. εὐλαβῶς ἐπιρραπίζει τὸν τοῦ σοφιστοῦ λόγον ὁ Σωκράτης.

ibid. ὑπολάβοι] *supra*scr. ἀντὶ τοῦ ἀποκριθῆσε.

ibid. βούλοιο] οἱ γὰρ ὄροι ἀντιστρέφειν βούλονται εἴπερ ὑγιῶς ἔχουσι.

ibid. ἐριστικός ἀνος καὶ ελεγξαι μόνον σκόπον ἔχων ἀλλ' οὐ διορθώσασθαι τὸν διαλεγόμενον.

ibid. p. 451. A. ἴθι νῦν] τὸ μὲν ὀργανικὸν αἷτιον ὁ λόγος ἔστιν· ζητεῖ δὲ νῦν τὸ γένος περὶ τι τῶν ὄντων καταγίνεται (Q.)

εἴποιμ' αὖ] ἐπίστησον ὅτι ἡ ἀριθμητικὴ κατὰ τὴν ἑαυτῆς φύσιν τὰ εἶδη τοῦ ἀριθμοῦ σκοπεῖ· τὰ δὲ σχήματα τὰ ἐπ' αὐτοῖς καὶ τοὺς λόγους ὡς ἀρχὴ γεωμετρίας καὶ μουσικῆς· πάντα γὰρ ἔστι πρῶτως ἐν τοῖς ἀριθμοῖς· οὐκ ἔστι δὲ ταυτὸν τοὺς ἀριθμούς ἐφ' ἑαυτῶν ὄραν καὶ ὡς ἀρχὰς ἄλλων δι' ἀπλότητα τῆς ὑποστάσεως.

ibid. τῶν τεχνῶν

αἱ μὲν περὶ ἔργα μόνον καταγίνονται ὡς ζωγραφικῆ.	αἱ δὲ περὶ λόγους μόνους ὡς ἡ διαλεκτικῆ.	αἱ δὲ περὶ τε ἔργα καὶ λόγους καὶ αὐταὶ τριχῶς.
--	--	--

ἢ μᾶλλον μὲν ἔργων χρῶνται ἢ λόγων ὡς ἰατρικῆ	ἢ μᾶλλον μὲν λόγων ὡς ἢ ἀριθμητικῆ	ἢ ἐπίσης καὶ ἔργων καὶ λόγων ὡς ἡ πεπτευτικῆ.
--	---------------------------------------	--

370. b. p. 451. B. τοὺς γὰρ πολλαπλασιασμοὺς καὶ τοὺς μερισμοὺς ἡ λογιστικὴ θεωρεῖ τοὺς τῶν ἀριθμῶν ὧς καὶ δῆλον ὅτι τὸ πόσον τὸ ἐν αὐτοῖς καὶ τὴν ὑλὴν περιεργάζεται· πολλαπλασιάζεται γὰρ ἀριθμὸς ἐπὶ ἀριθμον, οὐ κατὰ τὸ εἶδος ἀλλὰ κατὰ τὰς ὑλικὰς μονάδας, καὶ μερίζεται κατὰ τὸ ποσόν, ἀλλ' οὐ κατὰ τὸν λόγον ὧς διαφέρουσι ἀλλήλων οἱ ἀριθμοί· τὸ τοίνυν πῶς ἔχει πρὸς ἀλλήλα κατὰ τὸ πλῆθος τουτο ἐνδείκνυται· πῶς πολλαπλασιάζονται καὶ μερίζονται παραλλήλους κατὰ τὸ ἐν αὐτοῖς ποσόν.

ibid. D. δεῖ τὸν ὄρον ἀναμφισβητητὸν εἶναι καὶ σαφῆ, καὶ διδασκαλικὸν τῆς τοῦ ὀριστου οὐσίας· τὰ οὖν προκείμενα ἀμφισβητήσιμα μὲν, διὰ τὸν ἰατρὸν τε καὶ παιδοτρύειν καὶ χρηματιστὴν, ἀσαφῆ δὲ διὰ τὸ μήπω γνωρίμου ὄντος τοῦ ὑποκειμένου τῆι ῥητορικῆ ἄριστον αὐτὸ καλεῖσθαι. ὁ δὲ προκείμενος λόγος ὁμοίός ἐστιν τῷ τοῦ πῶλου ἐξαρχῆς εἰρημένῳ ὅτι καλλίστη εἶη ἡ ῥητορικῆ.

ibid. E. σκόλιον. ἀθήνησιν ἐν τῷ πρυτανείῳ παρὰ πότον σκόλια ἤθετο εἰς τινας, ὡς περ εἰς ἀρμόδιον, ἀδμητον, τελαμόνα· εἰρησθαι δὲ αὐτὸ σκολιον κατ' ἀντίφρασιν ὅτι ραΐδια, καὶ ὀλιγόστιχα ὡς ἐπιγράμματα ἤθετο ἅ' ἐκαλεῖτο σκόλια, ἀντιπροτεινόντων ἀλλήλοις τῶν συμποτῶν, καὶ ἠλεγχοντο οἱ μὴ αἰδουτες ὡς ἄμουσοι. σκόλιον μὲν οὖν ἦτοι σχόλιον τοῦτο. τὸ δὲ παρὸν σιμωνίδου ἐστὶν τοιοῦτο ὅν· ὑγιαίνειν μὲν ἀριστον ἀνδρὶ θνητῷ· δεύτερον δὲ φυὰν καλὸν γενεσθαι· τὸ δὲ τρίτον πλουτεῖν ἀδόλως· τέταρτον δὲ ἡβᾶν μετὰ τῶν φίλων. τινες δὲ οὐ σιμωνίδου ἀλλ' ἐπιχάρμου φασιν αὐτὸ εἶναι.

371. a. p. 452. D. μέγιστον ἀγαθὸν εἶναι] διὰ τούτων ὁ πλάτων ἐναργῶς ἡμῖν ἀπεκάλυψεν ὅτι περὶ τῆς ποιητικῆς αἰτίας ἀνθρωπίνων ἀγαθῶν καὶ τῆς εὐδαιμονίας ποιεῖται τὸν λόγον ἐν τῇ πρὸς γοργίαν συνοουσία.

ibid. τὸ πείθειν ἔγωγ' ἴστεον ὅτι τῆς εἰδωλικῆς ῥητορικῆς ἐστὶν ὁ ἀποδοθεὶς ὄρος· δημοκοπικὴν γὰρ τινα λέγει ταύτην πείθειν ἐπιχειροῦσαν τὸν πλημμελῶς κινούμενον ὄχλον.

ibid. p. 453. A. πειθοῦς δημιουργός] ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ τῆς ἐνεργείας τέλος· οὐ γὰρ ἐξ ἀνάγκης πείθει ὁ ῥήτωρ.

ibid. ἐμαυτὸν πείθω] ἐπίστησον ὅτι ὁ μὲν σπουδαῖος ἑαυτὸν πείθειν βουλόμενος, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ πάθη τῆς ἀλόγου ὀρμῆς πείθει ὑπέκειν τῷ λόγῳ· ὁ δὲ σοφιστὴς τὸν ἔξω ὄχλον κολακεύων πείθειν δοκεῖ, κακουργῶν καὶ ἑαυτῷ ἐπιβλαβῶς, καὶ τοῖς πειθόμενοις.

ibid. B. ἕνα] κατὰ κοινου τὸ εὖ ἴσθι.

371. b. ibid. C. οὕτω καὶ τὸ γένος πολλῶν ὡς ἔχει οὖν ζῶων τὸ γραφόμενον πρὸς τὰ ἄτομα τὰ ὑπ' αὐτό· οὕτως ἔχει καὶ ἡ πειθῶ γένος οὔσα πρὸς τὰ ἑαυτῆς εἶδη· τό τε διδασκαλικὸν καὶ πιστευτικόν.

ibid. πού] ἐν τῇ ποιικίλῃ στοαῖ.

ibid. ὅτι καὶ ἄλλων τεχνῶν ἐστὶν ἡ πειθῶ.

ibid. p. 454. B. ταύτης τοίνυν τῆς πειθοῦς] πάλιν τὴν εἰδωλικὴν βούλεται λέγειν ὁ γοργίας ῥητορικὴν. καὶ γὰρ ἀπὸ τοῦ χείρονος ἤρξατο τοῦ δικανικοῦ· κρείττον δὲ δηλον ὅτι τὸ συμβουλευτικόν· ἐκ ταγαθοῦ γὰρ τὴν ὑπόστασιν ἔχει· μέσον δὲ τὸ πανηγυρικὸν ἀπὸ τοῦ νοῦ προελθόν, καὶ χείρον τὸ δικανικόν ὡς ἀπὸ ψυχῆς προϊόν.

ταγαθόν	νοῦς	ψυχὴ
συμβουλευ	πανηγυ	δικανι
τικον συμ-	ρικόν κα-	κον δίκαιον
φερων κρειτ	λον μέ	χει
το	σο	ρο
ν.	ν.	ν.

372. a. Scholion non lectum, fed parvi, ut videtur, momenti.

ibid. p. 455. B. ὅτ' ἂν περὶ ἰατρῶν] ἢ αἵρεσις τριττὴ· ἢ προσώπων ἢ πραγμάτων, ἢ συναμφοτέρων· ἐν πᾶσι δὲ τούτοις οἱ τεχνικώτατοι ἂν ἄριστα συμβουλευσάιντο ἐν γε πόλει εὐ νομουμένη· καὶ ὁ μὲν πολιτικὸς ἄρονησει λόγου χάριν ὅτι δεῖ ναυτικὸν στρατὸν ἔχειν τὴν πόλιν· ὁ δὲ ῥητορικὸς παρὰ τοῦ πολιτικοῦ μαθὼν πείσει τὸ πλῆθος περὶ τούτου· ὁ δὲ ναυπηγὸς εἰσηγήσεται τὴν τε ὕλην καὶ τὰ ὄργανα· ἐν δὲ μὴ τοιαύτῃ πόλει ὁ ῥητορικὸς πάντα ὑποδύσεται· καὶ γὰρ ὡς πολιτικὸς καὶ ὡς ἀρχιτέκτων συγκεχυμένως ὑποκριθῆσεται πάντα εἶναι καὶ πάντα γινώσκειν.

ὄρθη πολιτεία

διαστροφος πολιτεία

πολιτικὸς ἄλλος

δημαγωγος ὁ αὐτός

ῥήτωρ ἄλλος

ῥήτωρ ὁ αὐτός

ἐπιστήμων ἄλλος

ἐπιστήμων ὁ αὐτός

ἀσυγχύτως

συγκεχυμένως

372. b. ibid. D. πάλιν ὁ γοργίας τὴν εἰδωλικὴν ῥητορικὴν βούλεται παρειαίγειν.

ibid. ib. E. ἀρχαιότερος θεμιστοκλῆς περικλέους ἔτεσιν πλείοσι τῶν πεντήκοντα.

ibid. p. 456. A. δαιμονία γὰρ τις.] τὸ ἀπλοῦν καὶ ἀμεταβλητὸν καὶ ὠρισμένον τῆς θείας φύσεως οἱ δαίμονες διὰ ποιικιλίας καὶ κινήσεως καὶ τῆς ἐπὶ πᾶν προόδου μεμίμηται, εἰδωλικῶς τὰς ἀληθείας ὑποκρινόμενοι· διὰ τοῦτο οὖν τὸ ποιικίλον τῆς κολακείας τῆς εἰδωλικῆς ῥητορικῆς δαιμόνιον καλεῖ ὁ σωκράτης.

ibid. B. παραδειγματικὴ ἀπόδειξις.

ibid. ἐνθυμηματικὴ ἀπόδειξις.

ibid. C. ὅτι τῆς αὐτῆς γνώμης ἐστὶν ἀριστοτέλης καὶ γοργίας περὶ τῆς ῥητορικῆς. καὶ γὰρ ἐκεῖνος γινώσκει μὲν τὴν αὐτὴν τοῦ τε σπουδαίου καὶ μοχθηροῦ ῥήτορος ἔλεγεν εἶναι προαίρεσιν δὲ διαφορῶν.

ibid. ἢ μὲν οὖν δύναμις] μέχρι τῶν ἐνταῦθα τὴν δύναμιν τῆς ῥητορικῆς ἀνυμνησεν ὁ γοργίας· ἐντεῦθεν δὲ τὴν βουλησιν τῶν χρωμένων τῇ δυνάμει ταύτῃ· πᾶσα γὰρ δύναμις ἄλλου ἐστὶ δύναμις τοῦ χρωμένου. ὕπερ καὶ κρείττον ἐστὶ πάντως τῆς δυνάμεως.

373. a. Scholion non lectum.

ibid. p. 457. A. ἔμβραχον] ἐπιρρηματικῶς ἀκουστέον ἀντὶ τοῦ συντόμως ἢ ἀπλῶς ἢ κατάπαξ· ἢ καθόλου.

ibid. συντομον ἢ ευχερῶς εἰπεῖν, ἢ ἀπλῶς.

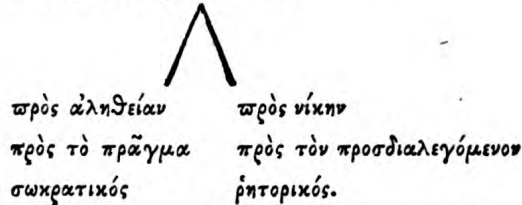
ibid. C. ἐνταῦθα σωκράτης τίς τε ἢ ὄρθη συνουσία παραδίδωσι καὶ τίς ἢ διάστροφος καὶ τι τὸ τέλος ἀμφοτέρων.

373. b. in fummo. "Ὅτι ἡ ἀγνοία τριττὴ ἀπλὴ διπλὴ μεγίστη, καὶ τῆς μὲν ἀπλῆς διδάξις ἐστὶν ἡ καθάρσις ἀκαλλάττουσα τῆς κατεχούσης ἀγνοίας· τῆς δὲ διπλῆς ἥτις

καὶ οἷσις καλεῖται κάθαρσις ὁ ἔλεγχος ἀπαλλαγῆναι τοῦ κακοῦ· τῆς δὲ
 μεγίστης κάθαρσις ἢ κόλασις τὸ τῷ λόγῳ μαχόμενον πάθος σωφρονίζουσα.

ibid. ὅτι συνουσίας τρόπος διττός

ibid. p. 458. D. νῆ τοὺς Θεοὺς] ὁ μὲν χαιρεφῶν ἐφίεται τῶν σωκρατικῶν λόγων ὡς
 ἀγαθῶν προηγουμένως· κατὰ δεύτερον δὲ λόγον ἦδεων, φιλόσοφος γάρ ἐστιν· ὁ δὲ καλλι-
 κλῆς ἐφίεται αὐτῶν προηγουμένως, ὡς ἦδεων, κατὰ δεύτερον δὲ λόγον ὡς ἀγαθῶν, φιλή-
 δονος γάρ ἐστιν.

ibid. E. ἄκουε δὴ] εἰ ὑπετίθεσο φησὶν τὴν τῆι πολιτικῆι συνέριθον ῥητορικὴν διδάσκειν
 τοὺς δὲ μαυθάνοντας κακῶς αὐτῆι χρωμένους εἰς τὴν εἰδωλικὴν καταφέρεσθαι καὶ δημο-
 κοπικὴν, οὐκ ἂν εὐθύνας ἐδιδῶς τῷ λόγῳ· ἀλλ' οἱ μαυθάνοντες εἰς κόλασιν ἦσαν ὑπεύ-
 θυνοι· τὸ γὰρ ἴσως προσκείμενον ἐνταῦθα ταύτην τὴν ἔννοιαν βούλεται λαυθάνόντων εἰ-
 σάγειν.

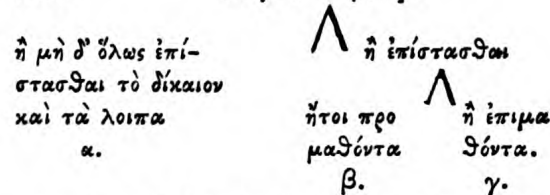
374. a. Scholion in summo paginæ non lectum.

ibid. p. 459. E. ἐνδέχεται γὰρ ἐν πλῆθει διαλεγόμενον ῥήτορα πιθανον φαίνεσθαι·
 ἀλλ' ἐν ἀμαθειῇ καὶ πλημμελῶς κινουμένῳ.

ibid. ὁ δὲ μὴ ἰατρός γε δήπου] τόπος ὁ κατὰ μετάληψιν· μεταλαμβάνει γὰρ ἀντὶ
 τοῦ οὐκ ἰατρος τὸ ἀνεπιστήμων.

ibid. ἡ ἀληθινὴ ραιστώνη ἐν τοῖς κατὰ νοῦν ζῶσιν ἔξω τῆς ὕλης ἐγγίνεται· ἡ δὲ φαινο-
 μένη ραιστώνη οἷαν καὶ ὁ σοφιστὴς νῦν ὑποβάλλει, εἰδωλική τις ἐστὶ καὶ καταλληλος
 τῷ τοῦ γοργίου βίῳ· τὴν γὰρ κακότητα καὶ ἰλαδὸν ἐστὶν ἐλέσθαι ῥηϊδίως.

ibid. ἀνάγκη τὸν ῥήτορα

374. b. Scholion in summo paginæ non lectum. ibid. p. 460. A. ἔχε δὴ,
 ἀντὶ τοῦ μεμνησο.

374. b. *ibid.* B. θαυμάζειν ἂν ὁ κατ' ἐπιστήμην ἰατρικὰ εἰδὼς ἔσθ' ὅτε καὶ παρα τὸν σκόπον τῆς οἰκείας ἐπιστήμης ποιεῖ δειλητήρια διδούς· καὶ κατ' ἐκεῖνο ἀνίατρος ὢν· ὁ δὲ κατεπιστήμην τὰ δίκαια εἰδὼς ἐξανανκῆς δίκαιος· εἰ γὰρ καὶ οἱ δύο ἐπιστήμονες ἀλλὰ τῷ τρόπῳ διαφέρουσιν· ὁ μὲν περὶ σῶμα ὁ δὲ περὶ ψυχὴν ἀσχολούμενος καὶ ἑαυτον γινώσκων καὶ ταυτὸν ἔχων γινώσκων καὶ γνωστόν· ὁ δὲ ἰατρος ἄλλο ἔχει τὸ γινώσκων καὶ ἄλλο τὸ γινωσκόμενον.

ibid. p. 460. D. ὡσαύτως δὲ οὕτως] ἢ ἐκ παραλλήλου χρήσις τῶν ἐπιρρημάτων ἀττική· ὡς τὸ ἐγὼ εἰμί· καὶ ὡς τὸ θεὸς καὶ αὐτὸς τῶν σπουδαίων καὶ φίλων.

ibid. p. 461. A. ἀναλογία ἀριθμητικὴ καὶ γεωμετρικὴ.

375. a. Scholion in *fummo* *paginæ non lectum.*

ibid. p. 461. B. πεπλήρωται ἕως τούτων τὰ περὶ γοργίου.

ibid. ῥητορικὸν] ὁ πολιτικὸς φιλόσοφος κρειττόνως ἐπίσταται τὰ εἰδῶλα τῆς ἐν αὐτῷ νοήρας ἕξεως.

ibid. τὰ δίκαια ὁ μὲν γοργίας καὶ ἀγαθὰ εἰδόμενος· ὁ δὲ πῶλος καλὰ μὲν οὐκ ἀγαθὰ δέ· ὁ δὲ καλλικλῆς οὔτε καλὰ οὔτε ἀγαθὰ· διὰ τοῦτο οὖν ὁ γοργίας συγχωρεῖ τὸν τὰ δίκαια εἰδόμενον δίκαιον, ὡς ἀγαθῶν ὄντων καὶ διὰ τοῦτο ἐφεται.

ibid. p. 462. B. σὺ αὐτὴν τίνα φῆσι εἶναι] ἀσαφὴς ἢ τοῦ πῶλου ἐρώτησις· πότερον τὸν ὀρισμὸν τῆς ῥητορικῆς ἐπιζητεῖ, ἢ τὸ γένος· κατὰ γὰρ τῶν δύο σηματομένων φέρεται τὸ τίνα φῆσι εἶναι· ὅθεν ὁ ἐπιστήμων ἐπανορθοῖ αὐτόν.

f. 375. b. In *fummo.* ἢ ῥητορικὴ ἐστὶν ἐμπειρία κολακευτικὴ περὶ . . . ἢ πολιτικῆς μορίου εἰδῶλον τοῦ δικαστικοῦ.

ibid. . . . το τίνα ενταυ . . . κατηγορήμα ἄλ . . . προσδιορισμός.

ibid. p. 462. C. ἐμπειρία μὲν γὰρ ποιεῖ ἡμῶν τὸν βίον πολιτικὸν κατὰ τέχνην· τοῦτο αἰνίττεται ὡς τοῦ πῶλου τοιοῦτο συγγραμμά συγγράψαντος.

ibid. ἀπεργασίας] ἢ ῥητορικὴ φησὶν ἀπεργασίας ἐστὶν ἐμπειρία τῆς ἀπεργαζομένης ἡδονῆς καὶ χάριν.

ibid. D. ἐμπειρίαν τίνα αὐτὴν φησὶ] ὁ ἀμαθὴς σοφιστὴς πλημμελεῖ καὶ περὶ τὰς ἐρωτήσεις καὶ περὶ τὰς ἀποκρίσεις καὶ τὰ ἐπόμενα ταύταις.

ibid. οὕτω φησὶν τὰς συστατικὰς διαφορὰς τοῦ ὄρου ἀποδέδωκα σοι.

ibid. ἐκ δύο καταφατικῶν ἐν δευτέρῳ σχήματι οὐδὲν συμπεραίνεται εἰ μὴ δι' ἀντιστροφῆς.

ibid. E. ὡς ὄρους ἐξισάζοντας ἔλαβεν ὁ πῶλος τοῖς λόγοις.

ibid. p. 463. B. κεφάλαιον κολακείαν] πᾶσα κολακεία ἐκ τριῶν τινῶν ὀφείλει συνίστασθαι εἴ γε μέλλοι εἶναι κολακεία· στοχάσμου, καὶ ἀνδρίας, καὶ δεινότητος· ἵνα

καὶ τῆς τοῦ κολακευομένου προαιρέσεως στοχάζεται· καὶ ἀνδρείως ὑπόμενη· καὶ λανθάνειν βούλοιοτο.

ibid. ὄρος κολακείας ἢ ἐστὶ ἐπιτήδευμα ἀτεχνον ψυχῆς στοχαστικῆς καὶ ἀνδρείας καὶ φύσει ὁμιλεῖν τοῖς ἀνοῖς ἠδονῆς ἀπεργαστικόν.

ibid. ἐκ τῶν προκειμένων λέξεων οἶον τοῦ καλῶ καὶ ἐγὼ καλῶ καὶ φημί εἶναι καὶ τῶν τοιούτων δεῖ νοεῖν ὅτι ταῦτα τῆς σωκράτους συνέσεως ἐστὶν εὐρήματα· καὶ γὰρ ὁ ἀριστοτέλης τοιαῦτα φαίνεται ποιῶν· οἶον ὄρον δὲ καλῶ καὶ σχῆμα καλῶ πρῶτον καὶ τὰ τοιαῦτα· ἔτι δὲ κακεῖνο ἐπίστησον ἐνταῦθα ὅτι ὁ σωκράτης οὐκ ἐστὶν ἐφεκτικός.

f. 376. a. in fummo. p. 463. E. πολιτικῆς μορίου] ἐν πολιτικῶι ὁ σωκράτης τὴν δικαστικὴν ἔργανον φησὶν εἶναι τῆς πολιτικῆς ἐνταῦθα δὲ μόριον· καὶ ῥητ ὅπου μὲν γὰρ συμπληρωτικός ἐστὶ τοῦ πολιτικοῦ συνυπάρχων τῶι νομοθέτῃ

f. 376. b. Scholion in fummo paginæ non lectum.

ibid. p. 465. A. ταῦτα πρὸς τὰ ὑπὸ πῶλου ἐν ἀρχῃ τεθέντα. ἐμπειρία μὲν γὰρ ἡμῶν ποιεῖ τὸν βίον.

ibid. p. 465. C. τὰ γὰρ παραδείγματα ἀσυγχύτως δύναται σώζειν τὰς ἀπαλλήλων διακρίσεις διὰ τὴν ἄχραντον αὐτῶν ὑπαρξίν· τὰ δὲ εἶδωλα συγκέχεται ἀναλογουῦντα τῆι ὕληι.

ibid. διὰ τοῦτο ἄρα συγκέχεται ῥητορικῆς καὶ σοφιστικῆς ἢ διακρίσεις. ὀψοποιικῆς δὲ καὶ κομμωτικῆς φανεραὶ εἰσιν αἱ διακρίσεις.

ibid. p. 465. D. ἀναξαγόρου ἂν πολὺ] ἀναξαγόρειος γὰρ ἦν τῆι προαιρέσει ὁ πῶλος· καθ' ἃπερ ὁ γοργίας ἐμπεδύκλειος.

f. 377. a. p. 466. A. ὡς κολακες ἐν ταῖς πόλεσι φαῦλοι] πρὸς τὰς εὐνομούμενας καὶ εὐδαίμονας πόλεις ὁ σωκράτης ἀφορῶν ταῦτα λέγει· οὐδὲ γὰρ οἱ ῥήτορες ἐκεῖ χῶραν ἔχουσι διὰ τὴν εὐνομίαν.

ibid. ἔοικεν ὁ πῶλος ἀγνοεῖν τὴν διαφορὰν βουλευσεως καὶ δοκῆσεως· ὅτι ἡ μὲν ἀναλογεῖ τῆι ἐπιστήμηι ἢ δὲ καὶ τῆι παρωνύμωι δόξει· ἀβουλῆτως οὖν οἱ ῥήτορες καὶ οἱ τύραννοι ζῶσι καὶ ἀνεπιστημονως· ἐκπεπτώκασι γὰρ τοῦ νοῦ τῆς ἐπιστημονικῆς ἕξεως· δοξῆ δὲ καὶ δοκῆσει πλημμελῶς ζῶσι.

ibid. C. ἀμφιγνοῶ μέντοι] τὸ ἀμφιγνοεῖν τοῦ ἀγνοεῖν ταύτηι διαφέρει ἢ τὸ μὲν ἀναίρεσιν ἔχει παντελῆ τοῦ γινώσκειν· τὸ δὲ ἀμφιγνοεῖν ἀμφιβολίαν καὶ ἀγνοίαν τοῦ ἀληθοῦς ὁριεῖς δὲ αὐτὸ καὶ ἀμφίγνωμον φασιν.

ibid. τρία ταῦτά ἐστιν περὶ τὰ ὄντα ἃ ἄνωθεν ἀρχόμενα μέχρι τῶν ἡμετέρων ἀφικνοῦνται ψυχῶν· βούλησις· δύναμις· νοῦς. ταῦτα καὶ ἐν τῶι δημιουργῶι θεωρεῖται·

καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς πᾶσιν· καὶ πάντα τελειούνται διὰ τῶν τριῶν τούτων ἐπιστρέφοντα πρὸς ταγαθόν· ἀλλ' ἐν μὲν τῇ προόδῳ ἢ βούλησις προτέρα· δευτέρα δὲ ἡ δύναμις· τρίτη δὲ ἡ τοῦ νοῦ ἔλλειψις· ἐν δὲ τῇ ἐπιστροφῇ διὰ τοῦ νοῦ πρῶτος τελειοῦται τὰ ὄντα, καὶ δεύτερον διὰ δυνάμεως, καὶ τρίτον διὰ βούλης· ἀνάπαλιν γὰρ εἰ τῇ προόδῳ ἢ ἐπιστροφῇ· διὸ καὶ ἐνταῦθα ὁ ῥήτωρ ἐπειδὴ νοῦ ἀμοιρεῖ ἐμπειρικός ὢν δηλον ὅτι καὶ ἀδυναμίαι συνέχεται διὰ τοῦτο βουλῆς ἀμέτοχος ἐστίν. εἰ γὰρ κατὰ βουλήν ὑποθωμιθά αὐτὸν πρᾶττειν, πολὺ μᾶλλον καὶ δυνάμεως μεθέξει καὶ διὰ τοῦτο καὶ νοῦ· ὥστε καὶ ἐπιστήμων ἐστὶ ὅπερ ἄτοπον.

f. 377. b. p. 467. C. πάντα τὰ ὄντα ἢ ἕνεκά του ὡς τὰ χεῖρω, ἢ οὐ ἕνεκα ὡς τὰ κρείττω· καὶ ἐστίν ἡ διαίρεσις ἄμεσος· οὕτως οὖν ὁ σωκράτης τὴν χ κατασκευάσας πρότασιν τὴν μείζονα πάλιν ἐκ διαίρεσεως ἄλλης εἰσάγει λέγων· πᾶν τὸ ὄν ἦτοι ἀγαθόν ἢ κακὸν ἢ μεταξὺ τούτων· εἰ οὖν τοῦτο δηλον ὅτι τὸ τούτου ἕνεκα ἦτοι ἀγαθόν ἢ κακόν· ἀλλὰ μὴν οὐ κακόν, ἀγαθὸν ἄρα· τὰ γὰρ μεταξὺ τῶν ἀγαθῶν ἕνεκα πρᾶττομεν δηλον ὅτι.

ibid. p. 467. E. ἡ μείζων προ ἐντεῦθεν κατασκευάζεται.

f. 378. a. p. 468. B. ἐκ τούτων ἂν λάβοις πιστημόνως ζῶντες· ἀβουλητως νεργοῦσιν· ὡς ἐπεται τὸ καὶ τὰ ἀμαρτήματα πάντα σια εἶναι ὡς καὶ ἐν τοῖς νόμοις λέγει.

ibid. p. 468. D. τί οὐκ ἀποκρίνει] ὁ μὲν γοργίας ἐπιεικίστερος ὢν καὶ ἐτοίμως ἀπελογεῖτο, καὶ ἐτίθει τὰ ἐρωτώμενα· ὁ δὲ πῶλος σιωπᾷ αὐθαδέστερος ὢν· ὁ δὲ καλλικλῆς παντέλως ἀνευθριάστως οὐ δὲ ἀνέχεται τῶν συλλογισμῶν ἀλλ' ἰταμῶς διακείμενος τῷ σωκράτει παραχωρεῖ καθ'αὐτὸν συνάγειν ἢ βούλεται· μέσος οὖν ἄρα ὁ πῶλος ἀμφοῖν· τοῦ μὲν τῇ ἐπιεικείᾳ τοῦ δὲ τῇ αὐθαδείᾳ ἀπολειπόμενος.

ibid. E. ὡς δὴ σὺ ὦ Σώκρατες] ὁ πλημμελῶς κατὰ δόξαν ζῶν σοφιστῆς ἐπειδὴ τοῦ λόγου ἐξέπεσεν καὶ τῆς τοῦ συλλογισμοῦ ἀναγκῆς εἰς τὴν αἴσθησιν φεύγει· καὶ ταύτην προτείνει τὸν ἐπιστήμονα ἐκ τούτου εἰς ἀντίφασιν ὡς δοκεῖ περιάγων.

378. b. Scholia duo vel tria non lecta. Unum (ἦττον ἐπὶ τοῦ ἀποθνήσκοντος) ex evanidis extat in Ruhnken.

ibid. p. 469. B. ἢ γὰρ] ἀντὶ τοῦ εἰ συναπτικοῦ ὡς παρ' ὀμηρῶ· οὐδ' ἀφαμαρτοεπῆς ἢ καὶ γένει ὑστερος ἦεν.

ibid. οἶδεν ὁ σωκράτης καὶ καλὴν τυραννίδα· τοῖς νόμοις· καὶ διὰ τοῦτο νῦν ἔρωτα ποῖον φησὶ τυραννεῖν.

ibid. p. 469. D. ὑπὸ μάλης πάντες παλαιοὶ προφέρονται ἐνικῶς· τάττονται δὲ αὐτὸ ἐπὶ τοῦ κρυφίως τι πρᾶττειν· καὶ αἰεὶ μετὰ τῆς προθέσεως ὡς δημοσθένους ἐν τῷ πρὸς

ἄφοβον· ἀλλὰ μὴν οὐχ εἷς οὐδὲ δύο ταῦτ' ἴσασιν, οὐδ' ὑπομάλης ἢ πρόκλησις γέγονεν· ἀλλ' ἐν τῇ ἀγοραϊῷ πληθυντικῶς δὲ οὐ μάλας λέγουσιν ἀλλὰ μασχάλας, καὶ ἀνευ τῆς προθέσεως· λυσίας ἐν τῇ πρὸς μετάνειραν ἐπιστολῇ· καὶ τὴν μὲν κόμην ψιλὴν ἔχεις τὰς δὲ μασχάλας δασειάς· τὸ μέντοι ὑπο κολπους ταυτὸν καὶ αὐτὸ κατὰ τὸ σημαϊνόμενον ὑπαρχον ἀμφοτέρως ἐχρήσαντο ἐνικῶς φημί καὶ πληθυντικῶς καὶ αἰεὶ μετὰ τῆς προθέσεως οἷον ὑποκόλπον καὶ ὑποκόλπους.

ibid. τεθνήξει] ἀντὶ τοῦ τεθνήξεται· ἐνέργεια ἀντὶ πάθους ἀττικῶς.

ibid. κεφαλῆς—κατεαγῆναι] καὶ τοῦτο ἀττικόν· τὸ γὰρ κοινὸν τὴν κεφαλὴν κατεαγῆναι· τὸ γὰρ ἐπιμέρους λέγειν ἀττικόν· οἷον ἔφαγον τοῦ ἀρτου· οὕτως οὖν καὶ κατεαγῆν τῆς κεφαλῆς.

ibid. p. 471. B. μέχρι τούτων δέδεικται ἡ ῥητορικὴ εἰδῶλον τοῦ τῆς πολιτικῆς μορίου· καὶ ὅτι ἡ ποιητικὴ τῆς εὐδαιμονίας ἐπιστήμη ἐστίν· καὶ ὅτι ἡ δύναμις τέλος ἔχει τὸ ἀγαθόν· καὶ ὅτι ἡ βούλησις αἰεὶ τῶν ἀγαθῶν ἐστίν· καὶ ὅτι οὐδεὶς κακὸς ἢ μέγα δύναται ἢ ποιεῖ ἢ βούλεται· ἀλλὰ μόνος ὁ ἐπιστήμων καὶ δύναται ὅσα βούλεται καὶ ζῆι κατὰ νοῦν ἐνεργῶν.

380. b. Scholion in summo paginae non lectum.

ibid. p. 473. D. ἐμαρτύρου] ἀντὶ τοῦ μάρτυρας προσεκάλου.

ibid. E. ἐπιψηφίζειν ἀντὶ τοῦ ἐπιμαρτυρεῖν καὶ ἐπικυροῦν τὸν λόγον ὃν σὺ λέγεις· ἡ δὲ συνταξίς πρὸς αἰτιατικὴν.

384. b. p. 483. A. ἐδιώκαθες] ἐδίωκες.

ibid. B. προπηλακίζόμενος] ὑβριζόμενος· ἐξουθενούμενος.

386. Scholion in summo p. non lectum.

ibid. p. 486. E. ἔρμεον τὸ ἀπροσδοκητὸν κέρδος ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τιθεμένων ἀπαρχῶν ἃς οἱ ὁδοιπόροι κατεσθίουσιν.

386. b.	σοφίας ἔνδεια	ἐπιστήμη
	αἰσχύνης παρουσία	παρρησία
	ἀπάτη	δόξα ὡς φρονιμου καὶ εὐνου

387. b. ἔχε δὴ] ἀντὶ τοῦ μέμνησο τῶν ῥηθέντων.

390. a. p. 495. E. τοῦ τριταυ ἐπιχειρήματος ὅτι ἐφ' εὐθείας ἐκ τοῦ τὰ ἐναντία μῆτε ἀμα συνεῖναι μῆτε ἀμα ἀπαλλάττεσθαι.

ibid. εὐδαιμονως βιοῦσιν, ἡδονται, κνῶνται, οἱ ψωριῶντες.

390. b. p. 497. A. ἀκκίζειν τὸ πρῶσποιεῖσθαι τὸ θρύπτεσθαι· τὸ μαρμαίνειν· πέπλασται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ ἀκκοῦς τινος μαρωτάτης ἢ τὸν τε ἴστον διελουσα τοὺς στήμονας ἐπεὶ ὑφ' ἑτέρας ἐκαλεῖτο ἰστουργοῦσα προῆλθεν καὶ ἡμιτέλεστον ἄλλοι ἰματιαν πεποι-

ηται· μέρος τοῦ ἱματίου γυμνοὺς τοὺς στήμονας ἀφορίσασα. Alterum scholion, quod apud Ruhnken. legitur, hoc multo melius eruditiusque, in Codice nostro extat.

f. 402. b. p. 523. A. ἦν οὖν νόμος] τὸ ἦν καὶ τὸ ἔστιν χρονικὴν ἐμφαίνει διαφορὰν· ἵνα σημάνηι πρῶτας καὶ δευτέρας ὑποστάσεις· ὅτι δὲ ἀχρόνως ταῦτα δεῖ νοεῖν, ἐμφαίνει τὸ αἰεὶ ἔστιν.

ibid. B. ὅτε οὖν πλούτων] ὅτι ὁ συνεχῶν καὶ τὴν λοιπὴν δαΐδα οὗτος ἔστιν ὁ ζεὺς· πρὸς ὃν καὶ ὁ πλούτων ἐπιστρέφεται· καὶ τὸν νοῦν προσεῖληφεν καὶ τοὺς λόγους πάντων προ τῆς δαΐδος.

ibid. ἔλεγον πρὸς τὸν δία | δία νῦν ἀκουστέον οὐ τὸν προ τῶν τριῶν ἀλλὰ τὸν ἕνα τῶν τριῶν. πρὸς ὃν ἐπιστρέφεται ὁ πλούτων καὶ οἱ ἐπιμεληταί. εἰσι δὲ δαίμονες κολαστικοί· καὶ καθαρτικοί· καὶ τελειουργοί.

403. a. ibid. E. γυμνὸς ὁ κριτής· οὐ μόνον τοῦ ὀστρεώδους σώματος, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἀερώδους φεράματος καὶ μόνον ἔχων τὸ αὐτοειδὲς ὄχημα· οἱ δὲ κρινόμενοι γυμνοὶ μὲν τῆς παχύτητος τοῦ ὀστρεώδους· περιφέροντες δὲ τὸ αἴριον φεράμα, καὶ δεόμενοι καθάρσεως.

Meno.

405. a. init. τούτου τοῦ πράγματος] ἀντὶ τοῦ εἰς τοῦτο τὸ πρᾶγμα ἢ ἀντὶ τοῦ ἔνεκεν τούτου ἢ ἀντὶ τοῦ ἀπόρως ἔχων.

40. MENÆA GRÆCORUM. Codex membranaceus, initio et fine detruncatus. ff. 203. Incipit cum die 15° Mensis Septembris, τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἢ εὐρεσις τοῦ λειψάνου τοῦ ἀγίου μάρτυρος στεφάνου.

Incipit Mensis Oclober f. 14.

————— November f. 60.

————— December f. 102. b.

————— Januarius f. 154. b.

————— Februarius f. 182. Definit Codex cum

hujus mensis die 23. Ultima sunt verba, ἀντιόχος ὁ μέγας ἀνὴρ πρεσβύτης. Vide Edit. Venet. fig. θ 1111. b. lin. 5. ab im. p.

41. MENÆA GRÆCORUM. Codex membranaceus, initio et fine mutilus. ff. 252. Incipit cum Mensis Septembris die 2. in Historia Joannis τοῦ νηστευτοῦ. Prima verba sunt πολλοῦ ἔμελλε διαρκέσαι. Vide Edit. Venet. fig. β. 111. a. col. 2, lin. 26.

Mensis October f. 36.

—— November f. 91.

—— December f. 137.

—— Januarius f. 185. b.

—— Februarius f. 221. b. Definit Codex cum ejusdem

mensis die 28. in Historia Proterii, Archiep. Alexandriae. Ultima verba sunt οὐκ εἰς ἀλεξάνδρειαν τὸν Edit. Venet. sign. κ. b. col. 1, lin. 38. MS. uterque ab edito in multis videtur diversus.

42. CODEX partim membranaceus, partim chartaceus, ff. 291. continens Theophylacti in Epistolas Paulinas commentarios. Incipit cum Epist. ad Rom. viii. 28. οἶδαμεν δὲ ὅτι in membr. f. 33. b. Epist. ad Hebræos, usque ad f. 45. inclusive in membr. 46—58. chart. 59—63. in membr. cett. in chart. f. 102. b. I. Epist. ad Corinthios. f. 162. II. Epist. ad Corinthios. Avulsam est folium post 163. continens registrum num. κς. a I. 9.—μονοουχὶ φωνῆν ad 13. πρὸδηλα εἶναι. f. 201. Epist. ad Ephesios. f. 229. b. I. Epist. ad Theffalonicenses. f. 242. II. Epist. ad Theffalonicenses. f. 249. b. Epist. ad Philipenses. f. 268. Epist. ad Coloffenses: ad finem hujus Ep. scriptum reperitur *δημητριος αμαρτωλός*. f. 286. b. Epist. ad Titum definit cum cap. ii. 13. *μακαρίαν ἐλπίδα καὶ ἐπιφα...*
Incipit registrum cum litera ε. Defunt ergo in principio folia 32.

43. CODEX in membranis, ff. 162. initio et fine mutilus.

- I. Incipit: ἡ ἐκκλησία νυμφικῶς κ. τ. λ. Ex Encomio S. Andreae Cretenfis in nativitatem Deiparæ. Vide edit. Fr. Combefisii, Paris. 1644. p. 4. D. ad *μηρῶν ἐξέφυ* p. 9. B.
II. f. 4. τοῦ ἐν ἀγίοις πρὸς ἡμῶν ἀνδρέου ἱεροσολύμων εἰς τὴν παγκόσμιον ὑψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ στρου. Κινήσωμεν, ἀγαπητοί, σήμερον. Definit p. 7. καὶ συμβασιλεύσωμεν θεῷ τῇ τριάδι σὺν ἀγγέλοις περὶ χορεύοντες τῷ ἐν *πρι* κ. τ. λ. Vide Lambecium t. viii. p. 613.

- III. f. 7. b. μαρτύριον τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος τοῦ χϋ νικήτα. Τῶν ἁγίων μαρτύρων καλὸν μὲν τὴν μνήμην ἐπὶ τελεῖν—Def. f. 10. ἀνάγκη δὲ πᾶσα καὶ συγχωρεῖν τοῖς θαύμασιν τοῦ ἁγίου· τὸ κατὰ παντὸς ἔχειν λόγου τὰ νικητήρια. εἰς δόξαν τοῦ πρὸς κ. τ. λ.
- IV. f. 10. b. μαρτύριον τῆς ἁγίας καὶ ἐνδόξου καὶ καλλινίκου καὶ μεγαλομάρτυρος τοῦ χϋ εὐφημίας. κυριεῦ. Διοκλητιανοῦ βασιλεύοντος, ἀνθυπατεύοντος δὲ πρίσκου. Def. f. 15. ἵνα ταῖς εὐχαῖς τῆς ἀθλοφόρου εὐφημίας μέρος σχῶμεν σὺν αὐτῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν συνων ἐν χῶ ἰϋ. κ. τ. λ. Vide Acta Sanctorum Sept. 16. Lambecium viii. pp. 512. 614.
- V. f. 15. b. βίος καὶ πολητεία τῆς ὁσίας Θεοδώρας τῆς ἐν ἀλεξανδρείᾳ ἀσκησάσης κυριεῦ. Ἐν ταῖς ἡμέραις ζήνωνος τοῦ βασιλέως—Def. f. 17. b. κοιμηθῆσα ἐν τῇ εἰκάδι τετάρτῃ τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς ἐν γὰρ χῶ ἰϋ κ. τ. λ. Vide Acta Sanct. Sept. 11. Lambecium viii. pp. 508. 682.
- VI. f. 18. ἀνάπαυσις τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. εὐ περ. Τοῦ κϋ ἡμῶν ἰϋ χϋ τὴν χάριν ἐπιδώσαντος διὰ τὸν λόγον ἰωάννου τοῦ ἀποστόλου αὐτοῦ ἐπίστεον πάντες σχεδὸν οἱ ἐν πάτμῳ τῇ νίσῳ. Historia in fine mutila. Def. f. 20. b. καὶ μετὰ τὸ πρὸσεύξασθαι αὐτὸν ἠσπάσατο ἡμᾶς.
- VII. f. 21. De S. Anania. Lib. mutilus initio. Incipit φασ δὲ καὶ ἀναστὰς ἱεραπίσθη· ταῦτα ἐκτελέσαντος τοῦ ἁγίου ἀνανίου. Def. f. 22. b. τελειοῦται δὲ ὁ ἅγιος ἀπόστολος καὶ μάρτυς τοῦ χϋ ἀνανίας μηνὶ ὀκτωβρίῳ πρώτη. ἐν γὰρ χριστῶ ἰϋ κ. τ. λ.
- VII. f. 23. Historia mutila initio S. Thomæ. Inc. μονογενῆ ἔχων ἐκδέδωκεν αὐτὴν εἰς γάμον· τοῦ οὖν γάμου ἡ χαρὰ καὶ ἡ πανηγυρις ἐστὶν σήμερον. Def. f. 30. ὁ κς ἐκέλευσεν αὐτὸν κηρύσσειν τὸν λόγον τῆς ἀληθείας σὺν πρι κ. τ. λ.
- IX. f. 30. b. μαρτύριον τοῦ ἁγίου καὶ πανευφήμου ἀποστόλου Θωμᾶ. Ἐξελεθόντος δὲ τοῦ ἀποστόλου κατὰ τὴν πρὸσταξιν τοῦ κϋ—Def. f. 33. ἐπληρώθησαν δὲ αἱ πράξεις Θωμᾶ τοῦ ἀποστόλου ἃς ἔπραξεν ἐν Ἰνδία. πληρῶν τὰ προστάγματα τοῦ πέμψαντος αὐτόν ἐν χῶ ἰϋ κ. τ. λ.
- X. f. 33. b. In summo μηνὶ ὀκτωβρίῳ ζ. Μαρτύριον τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων μαρτύρων τοῦ χϋ σεργίου καὶ βάρκχου. Μαξιμιανοῦ τοῦ τυράννου βασιλεύοντος πολλῇ κατείχετο πλάνη τὸ τῶν ἁγίων γένος. λίθοις γὰρ. Def. f. 44. b. ἠπίοτητι δὲ μᾶλλον τὸν ἅγιον μάρτυρα τιμῶντα πρὸσέδρευουσιν τῷ τόπῳ προστάγματι Θϋ. κ. τ. λ. Vide Acta Sanctorum Octobr. 7. Lambecium viii. pp. 529. 549. 557.

- XI. f. 44. b. βίος καὶ μετάνοια τῆς ὀσίας πελαγίας. Τὸ γεγονὸς πρᾶγμα ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν ἔδοξε τῷ Θεῷ δι' ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ ἱακώβου γράψαι.
- XII. f. 51. Acta SS. Martyrum Tarachi, Probi, et Andronici. Incip. καὶ γὰρ τὴν πολιάν σου κατὰ νόησας βούλομαί σε. Vide Ruinarti Acta Martyrum Selecta p. 423. Historia in fine quoque mutila. Definit f. 61. b. διαρρίζαι ταύτας ἐπεβιάζετο ὥστε τὸν ὄχλον φοβηθέντα. Ruinart. l. c. p. 446.
- XIII. f. 62. μαρτύριον τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου μάρτυρος ἀρτεμίου. Βασιλεύοντος ἰουλιανοῦ πολλῆς ἀσεβείας καὶ δυσσεβείας πεπληρωμένος—Defin. f. 64. ταῦτα ἐπράχθη ἐπὶ ἰουλιανοῦ ἐν ἀντιοχείᾳ ἐν τόπῳ καλουμένῳ δάφνη βασιλεύοντος τοῦ κυ ἡμῶν ἰϋ χϋ. κ. τ. λ.
- XIV. f. 64. b. μαρτύριον τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου ἀρέθα καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Ἔτους πέμπτου τῆς βασιλείας ἰουστίνου τοῦ φιλοχρίστου βασιλεύοντος τῆς ῥωμαίων πολιτείας· ἰνδικτιῶνι δευτέρᾳ· κατὰ δὲ ἀντιοχίαν τῆς συρίας ἔτους πέμπτου τριακοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ μηνὸς ἀπερβεραιτίου ὃς ἐστὶν ὀκτώβριος ἐπισκοπεύοντος ἀλεξανδρίας τιμοθέου τῆς ἱερουσαλὴμ ἰωάννου κωνσταντίνου πόλεως τιμοθέου καὶ ἀντιοχείας εὐφρασίου· τότε τῆς αἰθιοπίων χώρας ἔβασίλευεν ἑλεσβαᾶς ὁ δικαιοτάτος ἐν αὐξομη πόλει τῶν Αἰθιοπίων κ. τ. λ. Conf. Lambecium t. viii. p. 823. et alibi.
- Def. f. 73. λέγει αὐτῷ πάλιν ὁ βασιλεὺς ἐμὲ ἀγαπᾶς ἢ τὴν μῖρα σου. folium h. l. videtur avulsum. Incipit fol. seq. περσῶν συμφωνίου πρεσβυτέρου καὶ ἀπὸ κρισιαρίου.
- Def. fol. 80. b. ὄθεν τὴν ἀπαρχὴν τῆς ἀναστάσεως καὶ τῆς ἀφθαρσίας ἐποίησατο ἡμῖν χς ὁ υς τοῦ Θεοῦ ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν ὅτι αὐτῷ πρέπει κ. τ. λ.
- XV. fol. 80. b. μαρτύριον τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος τοῦ χριστοῦ δημητρίου· κυριευλῶ. Μαξιμιανὸς ὁ καὶ Ἐρκούλιος ὑποτάξας γότθους—Deficit f. 84. b. κτισθέντι ναῶ τοῦ ἁγίου δημητρίου. Vide Montefalconii Bibl. Coiflin. pp. 185. 195. Lambecium iv. p. 305.
- XVI. Incip. f. 85. Historia mutila initio de SS. Coſma et Damiano. λαβὲν τὸν στέφανον μετὰ πάντων τῶν ἁγίων τῶν εὐαρεστησάντων τῷ χῶ· ἔμεινεν δὲ ὁ ἅγιος κοσμᾶς—Def. ἀλλὰ σώσας με ἐκ χειρὸς τοῦ αἰμοβόρου διαβόλου διὰ τῶν εὐαρεστησάντων σοι ἁγίων κοσμᾶ καὶ δαμιανοῦ. κ. τ. λ.
- Sequuntur alia eorundem miracula ad fol. 95. b.
- XVII. f. 96. μαρτύριον τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων μαρτύρων τοῦ χϋ. ἀκινδύνου πηγασίου καὶ ἀνεμποδίστου. Κατὰ τοὺς καιροὺς ἐκείνους βασιλεύοντος κατὰ συγχώρησιν τοῦ χϋ.
- Def. f. 108. b. ἐτελιώθησαν δὲ οἱ ἅγιοι μάρτυρες τοῦ χϋ μηνὶ νοεμβρίῳ δευτέρᾳ· ἔν

- τα σεμνά σώματα κατετέθησαν ἐν τόπῳ ἐπισίμῳ καλουμένῳ εἰρηνησῶ. Βασιλεύοντος σαβαρίου τῶν περσῶν κ. τ. λ. Vide Lambecium t. viii. p. 563.
- XVIII.** f. 108. b. μαρτύριον τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων τοῦ χϋ μαρτύρων ἀκεψιμᾶ· ἰωσήφ· καὶ ἀειθαλά. Ἐν ἔτει ἐβδόμῳ καὶ τριακοσιοστῷ τοῦ καθ' ἡμᾶς διωγμοῦ ἐξῆλθε δόγμα καθ' ὅλης τῆς ὑπὸ Πέρσας τελοῦσης γῆς. Historia mutila in fine. Def. f. 113. πρὸς τὴν οἰκίαν ἀνθυποστρέφειν καθεδραν. Vide Affemanni Acta Martyrum Orientalium p. 171. et seqq.
- XIX.** f. 114. μαρτύριον τοῦ ἁγίου φιλίππου τοῦ ἀποστόλου. Κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον τραϊανῶ τοῦ βασιλέως. Historia mutila in fine def. f. 118. b. μὴ γίνεσθε στυγνοὶ ὅτι ἐξέρχομαι ἀπὸ τοῦ σώματος τούτου. Vide Lambecium t. viii. p. 584. et seqq.
- XX.** f. 119. Historia ἀκεφαλὸς Guriaë, Samonæ, et Abibi. Inc. Ἄνῆρ δὲ τις γότθος ὑπάρχων τὸ γένος σὺν τοῖς στρατεύμασιν ἐν τῇ πόλει γενόμενος—Def. f. 126. b. διὰ δὲ τὴν τοῦ ἀρχιερέως παράκλησιν ἐπαύσαντο τὸ καὶ πυρὶ κατὰ καύσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ· κοινῇ δὲ παρὰ πάντων δοξολογία ἐγένετο πρὸς τὸν στραχὺν τὸν μὴ παρορῶντα τοὺς εἰς αὐτὸν ἐλπίζοντας, καὶ τοὺς ἐπὶ τῶν ἁγίων μαρτύρων τὴν δύναμιν κατὰ φεύγοντας.
- XXI.** f. 126. b. τοῦ ἐν ἁγίοις πρὸς ἡμῶν γερμανοῦ ἀρχιεπισκο^π κωνσταντίνου πόλεως εἰς τὴν ἁγίαν ἡμῶν δέσποιναν Σκον· ὅτε πρὸς ἠνέχθη ἐν τῷ ναῶ τριετίζουσα ὑπὸ τῶν αὐτῆς γονέων. Κυριεῦ. Ἰδοὺ καὶ πάλιν ἑτέρα πανήγυρις. Vide Bandini Catal. Bibl. Laur. t. i. p. 442.
- XXII.** f. 131. μαρτύριον τῆς ἁγίας καὶ ἐνδόξου καὶ καλλινίκου μάρτυρος αἰκατερίνης : κε ευ. Ἔτους τριακοστοῦ πέμπτου βασιλεύοντος τοῦ ἀσεβεστάτου καὶ παρανόμου βασιλέως μαξεντίου. Def. f. 141. b. ταῦτα ἐγὼ ἀθανάσιος ταχυγράφος ἄμα δὲ καὶ δούλος ὑπάρχων τῆς κυρίας μου αἰκατερίνας συνεγραψάμην τὰ ὑπομνήματα αὐτῆς ἐν πάσῃ ἀσφαλείᾳ. Ἐτελειώθη δὲ ἡ κυρία μου αἰκατερίνα μηνὶ νοεμβρίῳ κε. ὥρα τρίτη. κ. τ. λ. Vide Lambecium t. viii. p. 824.
- XXIII.** f. 142. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἰακώβου τοῦ πέρσου. Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἦν ὁ μακάριος ἰακώβος οἰκῶν ἐν βαλαπάτῃ τῇ πόλει. Def. καὶ μετὰ σπουδῆς ὡς ἦν ἄξιός ἐκόμισαν αὐτὸ κρυφίως· καὶ κομήσαντες ἀπέθεντο ἐν τόπῳ σεμνῷ εἰς δόξαν κ. τ. λ.
- XXIV.** f. 149. βίος τοῦ ὁσίου πρὸς ἡμῶν ἀβραμίου· συγγραφεὶς παρὰ τοῦ μακαρίου ἑφραιμ. κε ευ. Ἀδελφοὶ βούλομαι ὑμῖν διηγῆσασθαι πολιτείαν καλὴν καὶ τελείαν.

Vide Ed. Thwaites p. 220. Deficit post f. 157. b. ἔξυπνος δὲ γενόμενος ὁ μακάριος. Ed. Thwaites p. 229. 1ε. In locis ubi cum ed. contuli nullum fere quod ad sensum, magnum quod ad verba apparet discrimen.

XXV. f. 158. Acta S. Andreae initio et fine mutila. Incip. ἀνέγνωσαν τὴν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τάβλαν καὶ εἶπον ἐν ἑαυτοῖς ὅτι ἔτει τρεῖς ἡμέραι—Def. f. 162. Ὁ οὖν ἰς γνοῦς ὅτι ἀφύπνωσεν ὁ ἀνδρέας εἶπεν τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ λέγων· ὑπὸ στηρώσατε ὑμῶν τὰς χεῖρας καὶ διαβαστάσατε τὸν τε ἀνδρέαν καὶ τοὺς μαθήτας αὐτοῦ· καὶ πορευθέντες θετέ αὐτούς.

44. CODEX membranaceus fol. 162. a diversis manibus exaratus.

I. Incipit f. 1. δόξης ἐπιθυμία ἐπὶ τὸ νεωτερίζειν ἐληλυθότα—Definit καὶ ταυτα μὲν. Ex S. Bafilio Ed. Garn. t. i. p. 209, 1—210. C.

f. 2. λέγουσιν ἀλλ' ὁμοῦ μὲν ταύτην—Def. f. 5. ἐπιδεχόμενα ἐπινοία θεωρητά. Bafil. ibid. p. 212. A.—218. B.

II. f. 6. Μαρτύριον τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων τοῦ χϛ̄ τεσσαράκοντα δύο μαρτύρων Φαιδρὰ μὲν τῆς πανηγύρεως ὑπόθεσις κ. τ. λ.

III. f. 21. In summo μηνὶ μαρτίω θ. Μαρτύριον τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα τοῦ χϛ̄ μαρτύρων· ἐν περ. Ἔειχε μὲν τὰ Ῥωμαίων σκῆπτρα λικίνιος.

IV. f. 31. In summo τῇ αὐτῇ ἡμέρα. τοῦ ἐν ἁγίοις πρὸς ἡμῶν γρηγορίου ἐπισκ^π νύσ^ς· ἰγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους τεσσαράκοντα μαρ^τ. χθὲς οἱ μάρτυρες πρὸς ἑαυτοὺς τὸν λαὸν ἐκάλουν—f. 40. b. διὰ τῆς πρεσβείας αὐτῶν δυναμωθέντες πρὸς τὴν ἀγαθὴν ὁμολογίαν τοῦ κϛ̄ ἡμῶν ἰϛ̄ χϛ̄. κ. τ. λ.

V. f. 40. b. In summo, τῷ αὐτῷ μηνὶ ιζ̄. βίος τοῦ ὁσίου πρὸς ἡμῶν ἀλεξίου τοῦ ἀνδρώπου τοῦ θϛ̄. Ἐυλόγησον περ. Ἔδει μὲν ᾧ ἱεροτάτη καὶ θεοσύλλεκτος ἄθροισις. Def. f. 52· δοξάζοντες ἐν πάντι καιρῷ χϛ̄ τὸν ἀληθινὸν θ̄ν ἡμῶν σὺν τῷ ἀνάρχῳ π̄ρι κ. τ. λ. Vide Lambecium t. iv. p. 315. Bandinium t. i. p. 522. XLII.

VI. f. 52. b. In summo μηνὶ μαρτίῳ κέ. Τοῦ ἐν ἁγίοις πρὸς ἡμ̄ Γερμανοῦ ἀρχιεπισκο^π κῶνου πόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ λόγος εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν. Τῆς παρούσης τιμίας καὶ βασιλικῆς συνάξεως—Def. f. 67. ὁρατῶν τε καὶ ἀορατῶν ᾧ πρέπει πᾶσα δόξα τιμὴ κ. τ. λ. Vide Lambecium t. v. p. 59.

VII. f. 67. τοῦ ἁγίου γρηγορίου ἐπισκόπου νεοκαισαρείας λόγος εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς ἁγίας θ̄κού. ἐν περ. Ἐορτὰς μὲν ἀπάσας καὶ ὑμνωδίας. Hujus orationis tres

- tantum paginæ cum quartæ fere dimidio in hoc MS. servatæ sunt. Def. f. 68. b. τῶν οὐνιῶν δυνάμεων ἀπὸ π.^α Vide Bandinium t. i. p. 523. XLIV.
- VIII. f. 69. Acta S. Georgii Martyris initio mutila. Inc. δεδιττόμενοι γυνώ-
μην· παῖδες δὲ πρῶν πολιὰς ἀνηλεῶς διασύροντες—Def. f. 75. καὶ σὺν πόθῳ τὸν σὸν
κατ' ἐχθρῶν παιανίζοντες θρίαμβον τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν διὰ σοῦ τυχήν ἱκετεύομεν χάρι-
τι καὶ φιλανία τοῦ κῦ κ. τ. λ.
- IX. f. 75. In summo μ^η Ἀπριλλίῳ κς. Ἀστερίου ἐπισκόπου ἀμασίας ἐγκώμιον εἰς τὸν
ἅγιον ἱερομάρτυρα βασιλέα ἐπίσκοπον ἀμασίας· εὐλόγησον περ. Οἱ τὸ ἐπίγειον κράτος
λαχόντες. Liber mutilus in fine. Definit f. 76. b. τότε γὰρ τὰ σκεῦη τοῦ
διαβόλου διοκλητιανός. Vide Acta Sanctorum Henkenii 1675. t. iii. Ap-
pend. p. lvi. lvii. col. i. c. 5. init.
- X. f. 77. Sequuntur duo folia Orationem cujusdam in laudes S. Joannis
complectentia, initio et fine mutilam.
- XI. f. 79. S. Pachomii Acta mutila initio. Inc. τῶν ἀδελφῶν τὴν κέλλαν ἄλατι
καὶ ἄρτω τὸν πάντα βίου αὐτοῦ διαγαγῶν. Def. f. 80. b. εὐχαῖς καὶ πρεσβείαις
τῶν ἁγίων προφητῶν καὶ ἀποστόλων· μαρτύρων καὶ πάντων τῶν ὁσίων· δι' οὓς ὁ δεσπό-
της ἡμῶν δοξάζεται ις χς κ. τ. λ.
- XII. f. 80. b. In summo μηνὶ τῷ αὐτῷ κᾶ. βίος καὶ πολιτεία τῶν ἁγίων ἐνδόξων
καὶ φιλευσεῶν μεγάλων βασιλέων κωνσταντίνου καὶ ἐλένης· καὶ φανέρωσις τοῦ τιμίου
καὶ ζωοποιῦ ἁγίου στρου τοῦ κῦ καὶ θῦ καὶ σρς ἡμῶν ιϋ χϋ. εὔ περ. τὸν τοῦ μακαρι-
ωτάτου καὶ ἁγιωτάτου καὶ πρώτου. Def. f. 104. b. ὕμνον εὐχαριστήριον ἀναπέμπει
ἐν τῇ σῆ δόξῃ τῷ πρι καὶ τῷ υἱῷ καὶ τῷ ἁ^γ πνι. Vide Bandinium t. ii. p. 524.
XXXV.
- XIII. f. 104. b. In summo μηνὶ τῷ αὐτῷ κδ. βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πρς ἡμῶν
συμμεῶν τοῦ ἐν τῷ θαυμαστῷ ὄρει συγγραφεῖς παρὰ νικηφόρου τοῦ μαγίστρου ἀντιοχείας
τοῦ οὔνοῦ. Ἐυλόγησον περ. Ἐυλογητός ὁ θεός· αὐτὸν γὰρ εὐλογεῖν ἄξιόν. . . .
Def. f. 153. τὸ δὲ τούτου σῶμα τὸ θεῖον θαυμάτων ὑπολείπεται παρ' ἡμῖν ταμιεῖον
αἰεὶ μὲν ἐξαντλούμενον οὐδέποτε δὲ κενούμενον καὶ τὴν ἴασιν οὐ σώματος μόνον, ἀλλὰ
καὶ ψυχῆς ὑπερκλύζον κ. τ. λ.
- XIV. f. 153. b. μηνὶ ἰουνίῳ. ιδ. Ἐπομνήματα τῆς θεαρίστου πολι τοῦ ἐν ἁγίοις πρς

ἡμῶν μεθοδίου ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινου πόλεως. ἔϋ πρ. ἱεράρχην καὶ ἀσκητὴν
 ἅμα καὶ χϋ μάρτυρα—Definit Codex f. 162. b. καὶ πρὸς τοὺς πάντας ψυχικῆς
 σρίας καταξιῶσαι ἐν αὐτῷ χῶ τῷ μονογενεῖ κ. τ. λ.

45. CODEX membranaceus, vetustus, mutilus in fine, formæ quartanæ majoris, ff. 276. continens Excerpta ex SS. Evangeliiis in usum Ecclesiæ Græcæ.
46. CODEX membranaceus, vetustus, mutilus initio et fine, formæ quartanæ majoris ff. 252. continens Excerpta ex SS. Evangeliiis.
47. CODEX membranaceus formæ quartanæ majoris ff. 292. Excerpta ex SS. Evangeliiis.
48. CODEX membranaceus formæ quartanæ ff. 187. Excerpta ex SS. Evangeliiis.
49. CODEX membranaceus formæ quartanæ ff. 84. Historiam continens S. Barlaami, et Joasaphi, regis Indiæ.
 Incipit. ἱστορία ψυχοφελῆς ἐκ τῆς ἐνδοτέρας τῶν αἰθιώπων χώρας· τῆς ἰνδῶν λεγομένης· πρὸς τὴν ἀγίαν πόλιν ἐκλεχθῆσα παρὰ ἰω^α ἱερέως ἀνδρὸς τιμίου καὶ ἐναρέτου· μένης τοῦ ἀγίου σάβα· κύρ' εὐῶ. "Ὅσοι πνι θῦ ἀγονται οὗτοί εἰσιν υἱοὶ θῦ. Mutilus est Codex in fine. Definit ἀποθέμενος οὖν λοιπὸν πᾶσαν κακίαν καὶ πάντα τὰ ἔργα. Confer Lambecium t. iv. p. 254. et t. viii. p. 614. et seqq. Fabricii Bibl. Gr. t. ix. p. 737. t. xi. p. 473. ed. Harles.
50. CODEX membranaceus ff. 269.
 I. f. 1. b. Lectiones ex SS. Epistolis: sc. Ex Epist. ad Galat. iii. 16—20. ib. 2 Cor. v. 1—4. βαρούμενοι. Aliquid videtur avulsum. f. 2. κοσμοκράτορας ῥῆμα θεοῦ. Ephes. vi. 12—17. ib. Ephes. i. 16—23. f. 2. b. Coloff. i. 12—17. πρὸ πάντων καὶ τὰ. Iterum deficit Codex.
 II. f. 3. Incipit, Καὶ οἶομαι νῦν ἀκωλουθεῖν. Vide inter Spuria Opera Chrysofostomi t. viii. p. 106. Ed. Montfaucon.
 III. f. 7. b. τοῦ ἐν α^γ πρσ^ω ἡμ^ω ἰῶ τοῦ χ^ρ εἰς δέκα παρ^α ἔρε^θ δὲ τῆ ἀγία καὶ μεγάλη τρίτη. εὔ^π δεσ. inc. ἰτὰν τὸ εὐδαπάνιτον v. Ed. Savil. t. vii. p. 554. Montfauc. t. viii. p. 45.

- IV. f. 11. b. τοῦ ὁσίου πρὸς ἡμῶν ἱεραίου λόγος εἰς τὴν πόρνην καὶ εἰς ἀγίαν καὶ μεγάλην τετρα. εὔ δεσ. Incipit Πολλῶν ὄντων ὁσίων καὶ ἀξίων τοῦ Θυ. . . V. p. 405. Ed. Thwaites.
- V. f. 18. ιω ἀρχιεπίσκο κωνσταντινουπό τοῦ χ μεγάλην πεμ καὶ εἰς
Inc. Ἐλεον θυ καὶ φιλαϊνίαν κηρύττει. Spurious est opus, et prætermiffum in Ed. Montfaucon.
- VI. f. 21. b. τοῦ ἐν α πρὸς ἡμῶν ἀθανασίου ἀρχιεπίσκο ἀλεξανδρείας λόγος εἰς ἀγίαν καὶ μ παρ. εὔ δέσπο. Incipit μέγα μὲν οὐρανοῦ δημιουργημα. v. Ed. Paris. t. iii. p. 447.
- VII. f. 24. b. τοῦ ἐν α πρὸς ἡμῶν ἐπιφανίου ἐπίσκο νεαπόλεως τῆς κύπρου λόγος εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ κυ καὶ θυ καὶ πρὸς ἡμῶν ιω χυ καὶ εἰς ἰωσήφ τὸν ἀπὸ ἀρῆμα καὶ εἰς τὴν ἐν τῷ ἄδῃ τοῦ κυ κατάβασιν μετὰ τὸ σῆμα πᾶθος παραδόξως γεγεννημένην δι᾽ ἡμᾶς. δεσ εὔ. Incipit τὸ τούτο σήμερον. t. ii. p. 259.
- VIII. f. 36. ιω ἀρχιεπίσκο κωνσταντίνου π τοῦ χ λο εἰς α πας εὔ δεσ. Incipit χαίρεται ἐν κω. Spuria. V. Ed. Montfaucon. t. ii. p. 824. Savig. t. v. p. 592.
- IX. f. 39. b. τοῦ ἐν α πρὸς ἡμῶν γρηγορίου τοῦ θεολογο εἰς ἀγιον πασ καὶ εἰς βραθυ. εὔ δεσ. Incipit ἀναστάσεως ἡμέρα καὶ ἡ ἀρχὴ δεξία. Ed. Bill. t. i. p. 673.
- X. f. 41. b. τοῦ ἐν α πρὸς ἡμῶν γρηγορίου τοῦ θεολογο εἰς τὴν νέαν κυριακὴν. δεσ εὔ. Incipit ἐγκαίνια τιμάσθαι t. i. p. 697.
- XI. f. 46. b. τοῦ ἐν α πρὸς ἡμῶν ιω ἀρχιεπίσκο κωνσταντινου π τοῦ χρυσοστόμου λόγος εἰς τὴν μεσοπεντηκοστήν. Incipit σήμερον ἡμῖν ἀγαπιτοὶ ἀδελφοὶ πρὸς σῆραν καλεῖ τὸ ἀγιον εὐαγγέλιον.
- XII. f. 48. b. ιω ἀρχιεπίσκο κωνσταντινου π τοῦ χ λόγος εἰς ἀνάληψιν τοῦ κυ. Φέρε δὴ καὶ σήμερον τὴν ἀπὸ γῆς εἰς οὐρανοῦς ἀνοδὴν.

- XIII. f. 52. b. ἰωάννου ἀρχιεπισκ^π κωνσταντινου π^π του χ^ε λόγ^ο εἰς τὴν ἀγίαν πεν-
τηκοστήν. Δέσπο εὔ. Incipit ἡ τὰς γλώσσας σήμερον διανήμασα χάρις.
- XIV. f. 55. ἰω^π ἀρχιεπισκ^π κωνσταντινου π^π τοῦ χ^ρ λόγος εἰς ἀγίους μ^ε μ^ρ τοὺς ἐν
ὄλω τῷ κόσμῳ μαρτυρίσαν. Incipit δεῦτε σήμερον ἀδελφοὶ τῶν ἀγίων μαρτύρων
τὴν πανσεβάσμιον μνήμην.
- XV. f. 57. ἰω^π ἀρ^χ ἐπισκ^π κωνσταντινου π^π τοῦ χ^ρ λόγος εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ ἀ^γ προφ^η
δ^ε προ καὶ βα^π ἰω. εὔ δεσ. Incipit εὐκαιρος ἡμέρα ἑορτῆς. Spuria. V. Ed. Mont-
fauc. t. x. p. 812. Savil. t. vii. p. 389.
- XVI. f. 63. b. ἰω^π ἀρ^χ ἐπισκ^π κωνσταντινου π^π τοῦ χ^ρ ἐγκώμιον εἰς ἀγίους καὶ κορυφαίους
ἀπ^π πέτρον καὶ πάυ^λ. εὔ + Incipit Ὀυρανοῦ καὶ γῆς. Spuria. Ed. Mont-
fauc. t. viii. p. 7. Savil. t. v. p. 992.
- XVII. f. 67. b. τε τοῦ ἀγί^λ ἀποστο^λ. Μαρτύριον τοῦ α^γ καὶ πανενδόξου μ^μ μ^μ Θεοδ^ω.
Incipit Ὡσπερ φαίνει ὁ ἥλιος τοῖς ὀρώσιν. V. Bandini Cat. MSS. Laurent.
t. i. p. 511. 20.
- XVIII. f. 73. βίος καὶ πολιτεία τῶν ἀγίων καὶ θαυματουργῶν ἀναργύρων κοσμᾶ καὶ
δαμιανοῦ. εὔ δεσ. Incipit Ἄρτι τῆς εὐσεβείας ἀναλαμπούσης—Definit οὐδὲ πρὸς
τὸ μέλλον ἡμᾶς ἐπιλείψουσιν. V. Bandini t. i. p. 497. 1. Sequuntur eorun-
dem miracula ad f. 104. b.
- XIX. f. 105. Μαρτύριον τοῦ ἀγίου καὶ ἐνδόξου μεγαλοῦ μ^μ προκο. εὔ δεσ. Inc. κατὰ
τοὺς καιροὺς ἐκείνους ἐβασίλευσεν διοκλητιανὸς ὁ τύραννος . . .
- XX. f. 122. b. μαρτύριον τῶν ἀγίων κηρύκου καὶ ἰουλίττης. τῷ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ καὶ
συλλειτουργῷ καὶ συνεπισκόπῳ ζωσίμῳ Θεόδωρος ἐλέει θῦ ἐπίσκοπος ἰκονίου ἐν κῶ χαίρειν.
Ἐπεὶ περ τῷ καλῷ σπέρματι εἴωθεν ἐπισπέρειν—Def. μυθῶδεςι συγγράμμασιν περὶ
φέρεσθαι. ἀλλ' αὐτῇ τῇ ἀληθείᾳ πείθεσθαι.
- XXI. f. 126. μαρτύριον τοῦ ἀ^γ λουκιλιανοῦ καὶ τῶν ὀ^π νηπιῶν. εὔ δεσ. Inc. βασι-
λεύοντος αὐριλιανοῦ ἐγένετο ἀθροισμὸς μέγας τῶν χριστιανῶν.
- XXII. f. 129. μαρτύριον τοῦ ἀ^γ μεγαλοῦ παντελεήμων. Βασιλεύοντος τοῦ ἀσεβε-
στάτου καὶ παρανόμου μαξιμιανοῦ—Def. ἡμεθα γὰρ διαβληθέντες ὡς συγγραφεῖς
πάντων τῶν ὑπ' αὐτοῦ μαρτυρισάντων.

- XXIII. f. 141. b. Μαρτύριον τοῦ ^γἘλεαζάρου καὶ τῶν ἐπτά ἀδελφῶν τῶν μαρτυ-
ρισάντων ἐν ἀντίο. ^κεῦ δεσ. ^{πρ}Inc. προκαθήσας ὁ τύραννος ἀντίοχος—Def. f. 147. b.
περὶ πλειῶνων ἀδικημάτων ὠφελήσις. Sequuntur duo folia chartacea, quorum
paginae tres priores sunt vacuae.
- XXIV. Incipit f. 149. b. Μηνὶ τῷ αὐτῷ ἢ διήγησις τοῦ γενομένου θαύματος ὑπὸ τοῦ
ἀρχιστρατήγου μηχαῆλ. ἐν ταῖς χῶναις. Inc. ἡ ἀρχὴ τῶν ἰαμάτων καὶ θαυμάτων.
cf. Bandini t. i. p. 514. 5.
f. 156. charta scriptum.
- XXV. f. 157. Oratio mutila initio. Incipit ἀνθεων τῶν πνικῶν τῆς γραφῆς λει-
μόνων—Definit οὗτός ἐστιν ὁ ἀληθινὸς Θεὸς καὶ ζωὴ αἰῶνιος· αὐτῷ ἢ δόξα κ. τ. λ.
Oratio est S. Andreae Cretenfis in Nativitatem Deiparae. V. Ed. Com-
befis. p. 2. C.
- XXVI. f. 162. b. ἀνδρ^ς ἀρ^ς ἐπισκ^ς κρείττης λόγος εἰς ὕψωσιν τοῦ ^μτι καὶ ζωοποιού
στρω^ς. δεσ. εῦ. Inc. Στρωῦ πανήγυριν ἀγωμεν—ἤξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν
σου κῆ· καὶ δοξάσουσιν τὸ ὄνομά σου ὅτι μέγας εἶ σὺ καὶ ποιῶν θαυμάσια σὶ εἶ
ὁ Θεὸς μόνος. Cf. Bandini p. 495. 2. 511. 3. And. Cretenf. Combefis.
p. 96.
- XXVII. f. 168. b. μαρτύριον τοῦ ^γἁ^ς ^ρμ^ς εὐσταθίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. εῦ. + Inc. πρέ-
κειτε τοῖς ἀμ^οις—Definit ἐπικαλεῖσθαι αὐτοὺς εἰς βοήθειαν τυγχάνουσιν τῶν ἐπι-
γγελμένων ἀγαθῶν τοῖς ἀγίοις οἷς προητύμασεν ὁ Θεὸς διὰ τῆς χάριτος τοῦ κυ^ς ἡμῶν
ἰϋ^ς χϋ^ς. κ. τ. λ. Vide Bandini p. 513. Cod. xix. 2. Acta SS. Antverp.
1755. Sept. Tom. vi. p. 123.
- XXVIII. f. 181. b. μαρτύριον τῆς ^γἁ^ς καὶ καλλι^ς ^ρμ^ς εἰρήνης. Inc. Κατ' ἐκείνον
τὸν καιρὸν ὑπῆρχεν βασιλεὺς τῷ ὀνόματι λικίνιος· ἦν δὲ αὐτῷ θυγάτηρ ὀνόματι πι-
νελόπη—Definit μήτε πρῶσθεις μήτε δὲ ὑπὸ λείπον τῆς ἀγίας εἰρήνης τὴν ἁθλ^ς. διὰ
παντὸς δὲ πρῶσθεύει ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ κυ^ς ἡμῶν ἰν^ς χϋ^ς. κ. τ. λ.
- XXIX. f. 198. b. βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου παρθενίου ἐπισκ^ς λαμφάκων. δεσ.
εῦ. Definit διδάγματα οὐ μικρὰ καταλείψας ἡμῖν διὰ τῆς χάριτος τοῦ κυ^ς ἡμῶν ἰϋ^ς
χϋ^ς κ. τ. λ.
- XXX. f. 203. b. ἀφήγησις τινὸς μοναχοῦ περὶ τῆς εὐρέσεως τῆς τιμίας καὶ ἐνδόξου

- κεφαλῆς τοῦ προδρο^μ. Δεσ^π εὔ. Incip. Μοναχοὶ δύο ἐκ τῆς ἐώας ὀρμώμενοι. Definit ὁ ἔλεγχος τῶν παρανομούντων ἐν τῇ ἡμεσινῶν πόλει ἐν τῷ ναῶ μηνὶ φευρουαρίῳ καὶ χάριτι τοῦ δεσπότου ἡμῶν ἰϋ χϋ κ. τ. λ. Cf. Bandini Catal. t. i. p. 457. §. 42. t. ii. p. 687. Acta Sanct. t. iv. p. 716.
- XXXI. f. 209. τοῦ ἐν ἁ^γ πρὸς ἡμ^μ ἰω^α ἀρ^α ἐπισκ^π κωνσταντινου^ο π^π τοῦ χ^ρ λόγος εἰς τὴν σύλληψιν τοῦ ἁ^γ προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ ἰω^α. εὔ^π Δεσ. Ἐυκαιρος ἡμέρα, αἰσία ἐόρτη—Def. εὐλογητὸς κς τῶν χριστιανῶν ὅτι ἐπισκέψατο καὶ ἐποίησεν λύτρωσιν τῷ λαῶ αὐτοῦ κ. τ. λ. Vide Ed. Montfauc. t. x. p. 812.
- XXXII. f. 216. πράξης τῆς ἀγίας πρωτομαρ^τ θέκλης. εὔ^π Δεσ. Αναβαίνοντος παύλου εἰς εἰκόνιον—πάμπολα ἰάματα τελέσασα ἀναπαύεται εἰς τὸν τόπον τῶν ἀγίων κοιμηθῆσα ἐν εἰρήνῃ τῇ εἰκοστῇ τετάρτῃ τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς κ. τ. λ.
- XXXIII. f. 224. κατορθώματα τῆς ἁ^γ πρωτομ^τ θέκλης τὰ εἰς τὸν μυρσεῶνα γενόμενα. Δεσ^π εὔ. Inc. Ἐτόλμησα θειότατοι τῆς ἀγίας ἀποστόλου—καὶ ἐτελειώθη εἰς τῶν ἐνενήκοντα κ. τ. λ.
- XXXIV. f. 228. τὰ π^π τοῦ εὐαγγελίου τοῦ κατα ἰω^α τὸ πῶς ἐξηγήσα^τ αὐτῷ ἰωάννης καὶ ἐν ποίῳ τόπῳ καὶ ποίᾳ ὥρᾳ—Def. καὶ κλαύσαντες ἅπαντες ἱκανῶς, ἐστάθημεν εἰς πρὸς εὐχῆν καὶ μετὰ τὴν προσευχὴν ἐξήλωμεν ἐκ τοῦ τόπου ἐκείνου· δοξάζοντες πρᾶ κ. τ. λ.
- XXXV. f. 231. b. μαρτύριον τοῦ ἁ^γ ἱερομαρ^τ καὶ θαυματοῦ^γ ὑπατίου. Inc. Κατὰ τοὺς καιροὺς ἐκείνους βασιλεύοντος Θελκιανοῦ τοῦ ἐν τῷ βυζαντίῳ—Definit ἐν καλῇ ὁμολογίᾳ. ἐτελειώθη δὲ ὁ ἅγιος ὑπάτιος μζ ἰαννουαρίῳ ἰθ. βασιλεύοντος τοῦ κϋ ἡμῶν ἰϋ χϋ. κ. τ. λ. Cf. Lambecium t. viii. p. 803.
- XXXVI. f. 246. βίος καὶ πόλις τοῦ μακαρίου ξενφ^τ μαρίας τῆς συζύγου αὐτοῦ καὶ τῶν τέχνων αὐ^τ ἀρκαδίου καὶ ἰω^α. Διηγήσατό τις γέρων μέγας ὅτι ξενοφὼν τις γέγονε συγκλητικὸς ὑπὲρ πᾶσαν εὐπορίαν—Def. ἵνα μὴ ῥαθυμία καὶ ἀμελεία ἀπολέσομεν τὰ ἠτημασμένα ἀγαθὰ ὑπὸ τοῦ κϋ ἡμῶν ἰϋ χϋ. κ. τ. λ.
- XXXVII. f. 254. b. τοῦ ἐν ἁ^γ. πρὸς ἡμ^μ ἱρηγ^ο τοῦ θεολο^γ λόγος εἰς τὸν πατέρα σιω- πῶντα διὰ τὴν πλῆγην τῆς χαλάζης. τί λύετε τάξιν ἐπαινουμένην—Def. προσάγοντος ἡμᾶς τε καὶ τὰ ἡμέτερα κ. τ. λ. Vide Gregorium Naz. Ed. Bill. t. i. p. 224.

XXXVIII. f. 265. Μαρτύριον τοῦ ἁ^γ καὶ π^ανευδ^ο μ^μ δ^ημη μαρτυρίσαντος ἐν Θεσσαλονίκη. Δεσ^π εὔ. Μαξιμιανὸς ὁ καὶ ἐρικούλιος ὑποτάξας γότθους—Mutila est historia in fine. Def. ἔλαβεν τὸν ἀκηναίην καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν. Conf. Lambecius t. iv. p. 305. Montfaucon Bibl. Coislin. p. 185. 195.

XXXIX. Excerpta ex SS. Epistolis.

f. 268. incip. ἐφῶ οὐ θέλωμεν ἐκδύσασθαι—βήματος τοῦ χϣ. 2 Cor. v. 4—10.

ibid. κ^β. π^ρ γαλάτας. Ἀδελφοὶ ἴδετε πηλικίους—μετὰ τοῦ π^υς ὑμῶν ἀδελφοὶ ἀμὴν. Galat. vi. 11. ad fin.

f. 268. b. σ^ω. κ^γ π^ρὸς κοριν^θ. Ἀδελφοὶ γνωρίζωμεν ὑμῖν—θελήματος θϣ. 2 Cor.

viii. 1—5. Definit fol. κ^υ. κ^γ. π^ε ἐφεσίους. Deesse quiddam videtur; incipit enim fol. 269. ἐξ ἔργων νόμου εἰσὶν—ζήσεται ἐν αὐτοῖς. Galat. iii. 10—12.

κ^υ. κ^ε π^ρ ἐφεσίους. Ἀδελφοὶ ὡς τέκνα φωτὸς—ἄδονταίς ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ κ^ω. Ephes. v. 8—19.

f. 269. b. σ^ω. κ^ζ. π^ρ γαλάτας. Ἀδελφοὶ ὁ καρπὸς—τὸν νόμον τοῦ χϣ. Galat. v. 22—vi. 2.

ibid. κ^υ. κ^ζ. π^ε. ἐφ. Ἀδελφοὶ ἐνδυναμοῦσθαι—πρὸς τὰς ἐξουσίας πρὸς τοὺς. Ephes. vi. 10—12.

Dr Clarke procured these MSS. at the following places.

Constantinople. Nos. 1. 2. 7. 10. 11. 19. 35. 37. 38. ~~39~~ 43. 49. 50. —

Patmos. — Nos. 3. 12. 13. 14. 15. 16. 39. —

Sole of Princes. — Nos. 4. 8. 9. 36. 40. 41. 42. —

Paros. — Nos. 5. 44. 45. 46. —

Naxos. — Nos. 6. 47. 48. —

Vienna. Nos. 17. 18. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 31

Paris. — Nos. 30. 33. 34. —

C A T A L O G U S

SIVE

NOTITIA MANUSCRIPTORUM

QUI

A CEL. E. D. CLARKE

COMPARATI

IN BIBLIOTHECA BODLEIANA

ADSERVANTUR.

PARS POSTERIOR.

OXONII,

E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO.

MDCCCXV.

LECTORIS.

CODICUM Manuscriptorum, qui, a viro Cel. Edv. Dan. Clarkio, LL. D. Mineralogiæ apud Cantabrigienses Professore, paucis abhinc annis ex itinere suo reduce, advecti, in Bibliotheca Bodleiana repositi sunt, Catalogi et Notitiæ pars prior, lingua Græca, Latina vel Gallica exaratos comprehendens, dudum in lucem edita fuit. Pars hæcce posterior, ejusdem manuscriptorum Orientales complectens, jam tandem prodit: in qua codicis cujusque notitiam brevem, ejus statum, anni notam, libri auctorem et argumentum, quicquid denique notatu dignissimum, aut saltem quod de nonnullis cognitu fatis esse, mihi videbatur, indicantem, quomocunque poteram, conficere conatus sum.

ALEXANDER NICOLL,

*Dabam ex Bibliotheca Bodleiana,
xiv Kal. Maii.*

SCALIGERUS MANUSCRIPTORUM

DE I. G. V. H. H.

CONTINENS

1. **CODIX** ... *(text continues)*
2. **CODIX** ... *(text continues)*
3. **CODIX** ... *(text continues)*
4. **CODIX** ... *(text continues)*

CATALOGUS MANUSCRIPTORUM

E. D. CLARKII.

CODICES SACRI ARGUMENTI.

1. **CODEX** bombycinus Copto-Arabicus, formæ majoris, exaratus die Jovis, five decimo mensis Ab, anni Martyrum Sanctorum 1432, qui congruit vigesimo quinto mensis Rajab anni lunaris (Hegiræ) 1128, qui est A. C. 1715. Hic codex continet *quatuor Evangelia Coptica, versione Arabica* in margine adscripta: ornatus est literis majoribus rubris &c.; circa initium mutilus; et paginæ omnes decoloratæ. Exaravit hunc codicem الفقير المكب المكب المعلم سليمان ابن المسيخ المعلم من قوريقوس ابن يوحنا ابن نصر الله in urbe Achmim (اخميم) quæ in ripa orientali fluminis Nili est sita.—Curam habuit minister quidam Christianus.
2. **CODEX** membranaceus, formæ minoris, decoloratus et in multis partibus mutilus, qui continet Evangelium Sancti Johannis Æthiopice exaratum.
3. **CODEX** bombycinus, qui continet formas precum Æthiopicarum.
4. **CODEX** bombycinus, formæ minoris, in quo continetur tractatus inscriptus كتاب دلائل الخبرات و شوارق الانوار في ذكر الصلوة علي النبي المختار Demonstrationes bonarum rerum et origines splendorum,

quæ ex commemoratione nominis prophetæ, appreciatione et benedictione facta, proveniunt: Auctor est *Ben Soliman Al-giosidi*.—Elegantissime exaratus scriptura Niskhi dicta, et duabus tabellis templi Meccani ornatus est.

5. CODEX bombycinus, in quo differitur de illa appreciatione quam Mohammedani Pseudoprophetæ nomini adjungere solent.—Eundem titulum quem antecedens habet. Nomen auctoris est ابو عبد الله محمد بن سليمان الجوزي

6. CODEX membranaceus continens quasdam Corani sectiones, sed parum fideliter aut eleganter exaratas.

HISTORICI.

7. CODEX bombycinus, majoris formæ, sine anni nota, in quo innarratur *Historia duarum Regiarum familiarum Nureddini et Salaheddini*, quam composuit *Shehabeddinus Almocaddefi*^a. Titulus est *Horti duo historice binarum Dynastiarum*^b: Pars est prima, quæ, ducto initio ab A. H. 511 (A. C. 1117), quo anno natus fuit Nureddinus, definit in anno Hegiræ 573. Secunda autem pars, quæ etiam in Bibliotheca Bodleiana adservatur (Marth. 383), initium ducit ab A. H. 574, et definit in anno 655 (A. C. 1237). Non dubito quin hæc duo volumina ad eundem exaratores idemque tempus referenda sint; miro enim modo forma et scripturæ genus congruunt. Pars posterior exarata fuit A. H. 678—A. C. 1279.

^a Auctor: *شهاب الدين المقدسي الدمشقي*
^b Titulus: *كتاب الروضتين في اخبار الدولتين نور الدين الشهيد وصلاح الدين*

8. CODEX bombycinus, Perficus, formæ majoris, summa elegantia exaratus, et ad finem perductus die 25° mensis Safar A. H. 847—A. C. 1443. Continet historiam rerum Perficarum, quæ insignitur titulo, *Chronica Selecta*^c. Auctor est Mohammed ben Ahmed ben Abi becr ben Ahmed ben Nefr Muffuf. Hic liber in sex partis dividitur, quarum

Prima continet historiam Prophetarum et Sapientum qui religionis curam habuerunt, antequam a Mohammede propheticum munus assumptum fuit.

Secunda habet historiam Regum qui ante Mohammedem extiterunt;

1. Regum Pifhdadiensium (پیشدادیان) undecim, qui regnarunt annos 2450.
2. Regum Caianidarum (کابانان) decem, qui regnarunt annos 734.
3. Regum qui dicti sunt ملوک طوائف^e viginti duo, qui regnarunt annos 318.
4. Regum qui dicti sunt اکبره^e triginta et unus, qui regnarunt annos 527.

Tertia continet Historiam Mohammedis, qui est coronis Prophetarum, cujus sectio

1. Agit de rebus publicis ac domesticis Mohammedis.
2. de successoribus ejus خلفاء (qui Chalifæ nominantur) quinque, quorum Chalifatus ab 13° die mensis Rabii Alauat A. H. 11 ad 3^m diem mensis Rabii Alauat A. H. 41, annos 30 mansit.
3. de Imamis, qui dicti sunt امام معصوم^e decem, qui munus suum

^c Titulus: کتاب کزیده در فن تاریخ فارسی

^d Auctor: محمد بن احمد بن ابی بکر بن احمد بن نصر مستوفی

^e Hoc nomine designantur reges provinciarum, in quas divisit Alexander imperium Perficum.

gefferunt a die 4° mensis Safar A. H. 49, ad menssem Ramadan A. H. 264.

4. de quibusdam eorum, qui dicti sunt socii Mohammedis, et qui eos sectati erant (تابعون)

5. Historiam continet Regum Omniadum (بنی امیه) quatuordecim, qui regnarunt in Irania (ایران) a die 13° mensis Rabii Alauai A. H. 41, ad diem 13^m mensis Rabii Alauai A. H. 132, annos 91.

6. Historiam Chalifarum Abbassidarum (بنی عباس) triginta et septem, qui regnarunt in Irania a die 13° mensis Rabii Alauai A. H. 132, ad diem 6^m mensis Safar A. H. 656, annos 523, menses 10, diesque 23.

Quarta continet Historiam Regum qui in fide manserunt.

1. Regum trium Soffaridarum filiorum Leith (بنی لیث صفار) qui regnarunt in parte quadam Iraniae ab A. H. 253 ad A. H. 287, annos 35.

2. Regum Samanidarum (سمانیان) novem, qui regnarunt in Irania a medio mensis Rabii Alauai A. H. 287, ad diem 5^m mensis Dulkadat A. H. 389, annos 102 et dimidium anni.

3. Regum Gaznevidarum (غزنویان) et Sabuktiginorum (سبکتگین) dictorum, qui regnarunt ab A. H. 390 ad A. H. 545, annos 155, partim in Irania, partim in Gazneh (غزنه) vel in India.

4. Regum Gauridarum (غوریان) quinque, qui regnarunt ab A. H. 545 ad A. H. 609, annos 64.

5. Regum Bouiadarum (بویه) septendecim, qui regnarunt ab A. H. 321 ad A. H. 448, annos 127.

6. Regum Seljukidarum (سلجوقیان)

1. Quatuordecim qui regnarunt per totam Iraniam vel maximam ejus partem, ab A. H. 429 ad A. H. 590, annos 161.

2. Undecim qui regnarunt in Kerman ab A. H. 433 ad A. H. 583, annos 150.

3. Qui regnarunt in Roum ab A. H. 480 ad A. H. 699 annos 220.

7. Regum Khuarezmiarum (خوارزمشاهیان) novem, qui regnarunt ab anno 491 ad mensē Shavall anni 628.

8. Regum Atabekorum (اتابکان) in Diarbekir (دیاربکر) et in Persia (فارس)

1. Novem ab anno 481 ad annum 601.

2. Undecim qui dicti sunt سلطانیان ab anno 543 ad annum 663.

9. Regum qui dicti sunt اسماعیلیان (Ismaelitæ).

1. Quatuordecim qui regnarunt in Egypto et regionibus occidentalibus (مغرب) ab anno 299 ad annum 556.

2. Octo qui regnarunt in Irania ab anno 483 ad annum 654.

10. Sultanorum (سلطانوں قراختای) qui regnarunt in Kerman ab anno 621 ad annum 706.

11. Regum Atabekorum qui regnarunt in Laristan (لریستان).

1. Septem qui regnarunt in لربرزک ab anno 338 ad annum 730.

2. Quindecim qui regnarunt in لرکوجک ab anno 580 ad annum 730.

12. Regum Mogulensium, مغول dictorum, qui regnarunt in Irania ab anno 599 ad annum 730.

Quinta continet historiam antiftitum et doctorum legis: sub finem autem hujusce partis auctor loquitur de Poetis tum Arabicis, tum Persicis, quorum nomina in ordine alphabetico digesta sunt.

In sexta parte auctor historiam describit urbis Cabbin (قزوين), in qua ipse fuit natus.

ETHICI.

9. CODEX bombycinus, Arabicus, formæ majoris, fine anni nota, folio vel foliis a fine detractis, literis aliquantulum decoloratis, in quo continetur liber in oriente et occidente celebris, si quis alius,

cujus titulus est *Kulila va Dumna* (كليلة و دمنه), quæ verba in Perfico idiomate sonant ^f *Bos ac Lupus aureus*. Continet opus ethici et politici generis, in quo sub forma fabularum doctrina fructuosissima traditur. Instructus est figuris perquam rudibus. In præfatione afferitur hunc librum primo ex India in Persiam adductum fuisse, jussu Chosrois Anushirvani Regis Persiæ (سهروردی انوشروان ابن قیروس ملک فارس) per Burzuam (برزویه) qui fuit ejus medicus primarius (رأس الاطبا), qui librum opere cujusdam Indici ex bibliotheca regia clam describendum curavit. Dicitur etiam compositum fuisse a *Bidpai*, philosopho Indico, qui fuit interpres primarius Regi Dabhelim ^g (بیدبا الفیلسوف الهندی رأس). Burzua vertit hunc librum in linguam Perficam dictam Pehlevi: Buzurjumehr in lucem edidit, et, jussu Anushirvani vitam Burzuæ, qui ipse hoc exoravit, et historiam libri præmisit.

Hic liber primo in Arabicam linguam per Imamum Hoffan Abdal Mokaffa, jussu Abu Jaffer Mansour, qui fuit secundus Abbassidarum, conversus fuit; postea in linguam Perficam per Abul Mala Nasser Allah Mustufi, qui nomen *Kulila va Dumna* ei indidit. Posthac nomina Anvar Soheili et Ayar Danush accepit.

Notatu dignum est nomen *Bidpai* (vulgo *Pilpay*) in libris Indicis antiquis penitus esse ^h ignotum. Inter doctos autem tantum non

^f Aliter hæc verba reddit libri hujusce interpres Græcus, *Στεφανιτης* nempe et *Ιχνηλατης* (Coronarius et Investigator). Vide Specimen Sapientiæ Indorum vet. S. G. Starkii, Berol. 1697.

^g Hoc revera regis Indici nomen esse haud statuendum est; potest enim legi *Dishem* (دیشلم) vel *Dishlem* (دیشلم).

^h Cashefi autem qui libri *Kulila va Dumna* elegantem paraphrasim scripsit, vocabulum *بیدپای* in lingua primaria *medicum carum* significare dicit.

convenit, has fabulas ex lingua Samaritana derivatas, et earum originem ad Hitopades per Vishnu Sarma referendam esse. In multas linguas, nomine fere semper mutato, hæ fabulæ versæ fuerunt.

10. CODEX bombycinus, formæ majoris, elegantissime exaratus A. H. 991, five A. C. 1583, tenens librum dictum *Homaoun Nameh* (همایون نامه), nempe Speculum Regum: Interpretatio est Turcica libri antecedentis. Picturis caret.

11. CODEX bombycinus Persicus, formæ majoris, absque anni nota, scriptura elegantissime exaratus, qui complectitur opera fere omnia poetæ celebris *Sadi Shirazite*, quæ in ordinem disposuit Ali (علي ابن احمد بن ابي نصر) ex urbe Bisfotoun (بیسفون). Hunc laborem ad finem perduxit Ali A. H. 734, annos circiter quadraginta post mortem Poetæ. Opera huiusmodi ordinem sequuntur:

1. تقریر دیباجه procemium.
2. مجالس پنجگانه sermones (consequus) quinque.
3. سوال صاحب دیوان quæstiones Domini Divani.
4. در عقل و عشق de ratione et amore.
5. نصیحت الملوك consilium principibus.
6. رساله ثلاثه narrationes tres, de Sultano Abaka امپراتور ایگاتوا.

Extat liber in lingua Italica, cui titulus est: *Del governo de' regni, sotto morali effempi di animali ragionanti tra loro, tratti prima di lingua Indiana in Agarena, da Lelo Denino Saraceno*, et poi dall' Agarena, nella Greca, da Simeone Setto philospho Antiocheno.—In Ferrara, 1583. Haud levi errore statuit nomen libri esse nomen auctoris.

پایه اولی در طب در لغت اوستا در لغت اوستا در لغت اوستا

Rege Shemfeddino Arabice loquente.

7. گلستان (Gulistan) seu Rosarum Hortus.
8. بوستان (Bōstan) five Locus Odorum.
9. Idyllia Perfica. (در توحید باری تعالی) قصاید.
10. کتاب مرثیاتی liber Elegiorum.

مثلثات

11. کتاب ترجمعات poemata in quibus idem versus saepe recurrit.
12. کتاب طبیات liber odarum excellentium.
13. کتاب بدایع carmina cum ornatu rhetorico.
14. کتاب خواتیم liber figillorum five poematum ultimorum.
15. کتاب غزلیات قدیم Ghazela primitiae dictae.
16. کتاب صاحبیه eulogia (Shemfeddini).
17. مقطعات fragmenta.
18. رباعیات tetrafticha.

Folium vel folia defunt.

12. CODEX bombycinus, formæ mediæ, multis in locis decoloratus, elegans sed inornatus: A. H. 1067 five A. C. 1656 exaratus. Continet opus eximium de moribus dictum *Gulistan* (گلستان), cujus auctor est Sâdi Shirazita, partim soluta, partim numerosa oratione scriptum.

13. CODEX bombycinus A. H. 1025 five A. C. 1616 circa finem mensis Ramadan exaratus, in quo continetur Interpretatio Arabica

* Tractatus dictus "Quæstiones Domini Divani," narratio de Sultano Abākā, et Rege Shemfeddino non sunt rē Sâdi.

Gulistani, cujus auctor est *Soruri* (سروري). In præfatione dicitur quendam in hunc librum commentarium conscripsisse, in quo negligentiae indicia dederat, et auctoris sententiam male exposuerat: ideoque hoc opus susceptum fuisse videtur, ut quoddam perfectius proferretur¹. Liber totius *Gulistani* in hoc codice descriptus est: commentarius per intervalla legitur.

GEOGRAPHICI.

14. CODEX bombycinus Arabicus A. H. 1087—A. C. 1676 descriptus, et medio mensis Safar absolutus, librum complectens, cui titulus inditur *Margaritæ rerum admirandarum et tabula peregrinarum* (كتاب خريدة العجايب و جريدة الغرائب). Auctor est *Ibn Alvardi*, cujus nomen plenius scribitur الشيخ الامام العلامة الاداب سراج الدين ابن حفص عمر ابن حفظ بن محمد بن عمر بن الوردى. Liber continet miscellanea ad Geographiam et Historiam Naturalem pertinentia, ex variis operibus geographicis collecta, quorum nomina et auctores in præmio memorantur, nempe *Ptolomæi Geographia* (جغرافيا لبطليموس) و شرح تذكرة نصير الطوسي و عجايب المخلوقات لابن الاثير و مروج الذهب للمسودى و كتاب الابتدا و مسالك و الممالك للمراكشي و تقويم البلاد للبلخي و الجزري &c. Post præfationem videntur duæ tabulæ, quarum altera terram secundum mentem orientalium, qui montem *Kaf* orbem terrarum cingere arbitrabantur, exhibet; altera *Caabam* five templum Meccanum repræsentat.

لو قد شرحه بعض الموالى غافلا عن اللغة الفارسية و الاصطلاحات و ذاهلا عن المعاني المرادة و النكات بل اختلط في مواضع كثيرة و صل في طرق يسيرة شرحته شرحا كاتبا و بنيت بيانا و اقبها و جعلته على اللغة العربية لطلب الطلاب

Opus ipsum dividitur in sectiones sequentes;

1. De Regionibus.
2. De Fretis et Maribus.
3. De Insulis.
4. De rebus mirabilibus.
5. De Fluminibus celeberrimis.
6. De Fontibus et Puteis.
7. De montibus altissimis.
8. De natura lapidum.
9. De Fodinis et Gemmis.
10. De Plantis et Fructibus.
11. De natura Granorum.
- 12, 13, 14. De Herbis, &c.
15. De Quadrupedibus et Volantibus.

Subjicitur conclusio, in qua de die resurrectionis agitur, et nomina diei resurrectionis recensentur. Sequitur poema Arabicum (قلادة الدر المنشور في ذكر البعث والنشور) (قصيدة) dictum gemmarum sparsarum in narratione de die resurrectionis.)^m

Si scriptori Haji Khalifahⁿ credamus, huic auctori minime confidendum est, quippe qui paucas regiones lustraverat, sed plerasque secundum suam mentem potius quam veritatem descripserat.

15. CODEX bombycinus Arabicus, sine anni nota, eundem prorsus librum Filii *Alvardi* tenens, sed non eadem elegantia exaratum.

^m Alvardi secundum D'Herbelotium A. H. 760 (A. C. 1358) è vita deceffit, sed nihil certi adhuc innotuit. Vide notices et extraits des MSS. de la Bibl. du Roi. Paris. 1789. tom. ii. p. 19.

ⁿ Vide Encyclopädische Uebersicht der Wissenschaften des Orients, aus sieben Arabischen, Persischen, und Türkischen Werken übersetzt. Leipzig. 1804. p. 381.

Tabulis ejusdem fere generis instructus est. Poema codici antecedenti subjectum deest.

16. CODEX bombycinus, formæ majoris, elegantissimus, quem A. H. 1091 five A. C. 1680 exaravit, et die vigesimo mensis Jomadi secundi perfecit عبد الصعيف بن تقصير عبد الرحمن الغلطوي
In hoc continetur Interpretatio Turcica Geographiæ *Filii Alvardi* supradicti N^{is}. 14 et 15, (ترجمة حريدة العجايب). Titulus libri hic legitur جريدة العجايب و فريدة الغرايب (Margaritæ rerum admirandarum et Gemmæ pretiosæ peregrinarum.)
17. CODEX bombycinus Arabicus, formæ minoris, cui titulus est تاريخ البلاد و عجايبه و زيارته (Historia Regionum et in iis rerum mirabilium et Peregrinationum). Auctor est *Ali Ibn Becr Altherou* (علي ابن بكر الهروي), ex urbe Khorasanæ *Hera* (هرات) vel *Herat* (*Aria* Romanorum) dicta oriundus. Urbes et memorabilia præcipue Syriæ breviter describere proficitur, sed de Perfiæ etiam urbibus loquitur. Descriptio ab urbe حلب (*Aleppo*) incipit, et in *Samarcanda* definit.

ASTRONOMICI.

18. CODEX bombycinus Arabicus, formæ majoris, absque anninota, in quo continentur *Tabulæ Astronomicæ* quas composuit *Ulug Beg Timuri Nepos*. Titulus est زيج السلطان السعيد الشهيد الخ بيبك خان
Hunc librum, ut in præfatione dicitur, ex lingua Perfica in Arabicam transtulit *Iahia ben Ali Alrefai Alshafi* (يحيى بن علي الرفاعي الشافعي) ut videtur, *Shemfeddini Alfufi* (شمس الدين شمس الدين ابن ابي الفتح الصفوي).

19. CODEX bombycinus Arabicus, formæ mediæ, sine ulla anni nota, complectens librum cui titulus est *الملخص في الهيئة* five *Astronomiæ Compendium*, cujus auctor salutatur *الشيخ الامام محمود بن محمد* (Mohammed ben Omar *Algiagmini*, qui fuit in Khorasmia natus.)—Hoc opus bipartitum est. Post proœmium, in quo breviter de corporibus cœlestibus agitur, incipit
- Prima pars quæ de cœlis agit
1. De Aftronomia cœlorum.
 2. De motu eorum.
 3. De circulis.
 4. في القسي.
 5. De motu stellarum.
- Pars fecunda de Terra agit,
1. De partibus ejus habitatis, latitudine et longitudine ejus, et divisione in Climata (اقاليم).
 2. De natura circuli æquinoctialis (خط استوا).
 3. De circulo Meridiano (نصف النهار) et sphaera cœlesti, &c.
- Huic autem codici præfiguntur,
1. Tractatus Arabicus, paginas 20 complens, cujus auctor est *Ibn Sina (Avicenna)* (الشيخ ابو علي بن عبد الله بن سينا) de Definitionibus, in quo complures rerum diverfarum adferuntur.
 2. In duabus paginis sequentibus sunt Observationes per *الشيخ الامام المحقق فخر الملة و الدين الرزقي* ad interpretationem duarum Corani sectionum 112 et 113 (سورة الفلق, سورة الاخلاص).
 3. Tractatus Arabicus 21 paginas complens, cujus auctor est *عبد الله الغنيمه المصومي*. Titulus est *رسالة تتضمن ايضاح القول في العشق* five Tractatus brevis qui explicat sententiam de *Amore*. In sectiones 7 dividitur.
20. CODEX parvus oblongus, ff. 13 complens. *Calendarium* five *Ephemeris Turcica*, (روز نامه). Duodecim habet tabulas mensium in quo notantur varia, ut festa, res futuræ, occasus stellarum, solis motus, &c. Præfiguntur observationes

et monita necessaria.—Subjecta est tabula Lunæ stationum in
Zodiaci signis, e libris Ulug Beighii desumpta.

PHILOLOGICI.

21. CODEX bombycinus, formæ mediæ, qui complectitur
1. Librum Arabicum, A. H. 758 five A. C. 1356 exaratum, cui titulus est معيار النظر في علوم الشعار *Modulus* quasi ac *Directio in scientia Poeseos*. In partes tres distributus est, quarum prima inscribitur علم العروض five *scientia Profodia*, secunda علم الترواني quæ agit de *Rhythmo*, tertia علم بديع in qua de *figuris rhetoricis et Syntaxi* tractatur.
 2. Librum Grammaticum in quo explicantur omnes orationis partes. Titulus est كتاب الفصول لامة الاصول *cujus auctor est*

زين الدين زكريا يحيى بن معط بن عبد النور الزواوي المغربي النحوي

In partes quinque dividitur :

Prima est Introductio in qua definitiones necessariae declarantur.

2. De Verbis eorumque speciebus.

3. De ceteris orationis partibus (فيما يعمل من غير الانفعال في الاسماء) (و الانفعال)

4.—1. De Nomine Indeterminato (التكثرة) et Determinato (المعرفة).

2. De quibusdam loquendi modis, e. g. cum leonem dicamus ابو الاشبال patrem catulorum.

3. De voce مضمن dicta, cui, ut intelligatur, antecedente vel consequente opus est.

4. De Pronominibus Demonstrativis (الميميات) et Relativis (الموصولات)

5. De vi articuli آن.

6. De Regimine Nominum.
 7. De vocibus dictis (التوابع) (appositis five sequentibus) de Adjectivo (النعته).
 8. De iis quæ sensum corroborant (التوكيد).
 9. De conjunctis (عطف بيان) sensum explicantibus, et عطف تست.
 10. De بدل, five explicatione nominis per nomen.
- 5.—1. De Numeralibus.
 2. De Generibus.
 3. De Diminutivis.
 4. De Patronymicis.
 5. De quantitate Syllabarum.
 6. في الامالة و الهجاء.
 7. De nominum formis et verborum conjugationibus (ابنية).
 8. De conjugatione verborum (تصريف).
 9. في الوقف و الحكاية.
 10. في الادغام و ضراير الاشعار.
22. CODEX bombycinus Arabicus, formæ minoris, qui continet
1. Librum dictum كتاب عزى in quo de diversis verborum speciebus agitur, cujus auctor est *Ezzi Al Zengiani* °.
 2. Librum dictum مقصود (Makfud) *scopus desideratus*, qui totus de verbis agit.
 1. Verbum dividit in مزيد qui tres tantum literas radicales habet, et in اصيلي auctum.
 2. Agit de variis formis five partibus verborum.
 3. De conjugatione verborum perfectorum.

° Vide D'Herbelotium—et Catal. MSS. Bibl. Reg. Paris. 1739. tom. i. p. 239.

4. De verbis المعتلات infirmis, المضاعف reduplicatis, لهموز Hamzatis, الاجوف concavis.
3. Librum inscriptum بناء, five de conjugatione verborum.
4. Formas varias verbi نصر cum interpretatione Turcica.
23. CODEX bombycinus Arabicus, formæ mediæ, sine ulla anni nota, parum eleganter exaratus. Titulus est *Vaphia* (الواصفة في شرح الكافية) five Interpretatio sincera Grammaticæ *Cafiah* dictæ, quæ tribuitur ꝑ *Rocneddino Alaftarabadi*. In præmio dicitur hunc secundum esse commentarium ejusdem auctoris in eandem Grammaticam, qui susceptus fuisse videtur gratia ناصر الدولة ووالدين جلال الدين ابراهيم بن يغرش بيلكا ملك الختني جمال الدين ابو عمرو عثمان بن الحاجب, qui A. H. 646 diem supremum obiit.—Huic commentario A. H. 686 ultima manus imposita ꝑ fuit.

POETICI.

24. CODEX bombycinus Persicus, absque anni nota, summa elegantia exaratus, formæ oblongæ, lineis oblique ordine duplici paginam transcurrentibus, collectionem poematum variorum continens.
1. Incipit cum poematibus (غزليات) 16 quorum auctor est *Ala Marendensis* (علاء المرندي).
2. Sequuntur poemata tria tributa *Rahdeddino* (رشد الدين الوطواط).

ꝑ Auctoris nomen nec hic nec in codicibus Marsh. 555, et Pocock. 49. videtur. (vide Catal. MSS. Orient. Bibl. Bodl. Arab. MCLVI. MCLVIII.) qui commentarium eundem continent.

ꝑ Vide Catal. MSS. Bibl. Reg. Paris, 1739. tom. i. p. 231.

ꝑ Vide Poetarum seriem historię Persicæ subjectam in codice 8°.

- unum *Seifeddini* (سيف الدين الباخريزي).
- aliud alterius.
3. Poemata plusquam 40 *Jemaleddini* Yezdenfis (جمال الدين اليزدي).
- totidem *Haphizi* Shirazitæ.
- quædam inscripta titulis لسلطان المغفور شاه , في وصف الخط وشكاه
&c. , لسليمان , شكاه
- poemata duo supradicti *Ala*.
- sequentia sunt *Kemaleddini* Isphanensis (كمال الدين)
اصفهانى — اعميد الملك — *Sadi*, &c.
25. CODEX bombycinus Arabicus, absque anni nota, folia 248 complens, qui continet Poematum Anthologiam celebrem *Hamāfah* (حماسة) dictam, quam concinnavit *Abu Temam ben Aus Altai* (ابو تمام بن اوس الطائي) qui fuit Poetarum Arabicorum princeps. Hæc est poematum varii generis antiquiorum poetarum Arabicorum collectio, in qua poetarum nomina quibus tribuuntur, expressa sunt. Abu Temam A. H. 190 (A. C. 805) natus est, et A. H. 131 (A. C. 845) e vita disceffit.
26. CODEX bombycinus, formæ mediæ, tenens
1. Poemata Perfica five *Ghazelas* (غزلبان) 122, quorum auctor est *Saieb* (صايب) qui suum librum appellare videtur كتاب جوهر شمشير عشق librum margaritarum acinacem amoris.
2. Sequuntur duæ Ghazelæ poetæ نسيمي,
—unum τ̄ *Shems Tabrizi* (شمس تبريزي), &c.
3. Poemata brevia Perfica circiter 20 poetæ *Ferishteh* (فرشته).
4. Opuscula negligenter congesta ad Grammaticam, Perficam maxime, pertinentia Turcice scripta.
27. CODEX bombycinus in quo continentur
1. Poema Turcicum foliis 26 constans in quo *Mansur* laudatur,

et urbs *Bagdad* describitur. His verbis inscriptum est, هذا منقبةء
 A. H. الحاج حافظ محمد العالی . منصور بغدادی — نُقِلَ بغداد
 1194 (A. C. 1780).

2. Fragmentum libri, 12 folia habens, in quo, ceteris omiffis, voces præcipuæ eodem ordine, quo in Corano a fectione 17ma ad fectionem 28^{vam} occurrunt, recenfentur. Talia fortaffe amuleti infar, fortaffe etiam memoriae gratia, a Mohammedanis gestari solebant.

3. Fragmentum Turcicum libri quæffionum et responforum. Sequuntur poemata Turcica temere congeffa.

28. CODEX bombycinus, foliis 65 constans, nitide exaratus, qui complectitur poema Turcicum de amoribus feminæ *Shah* (شاه) et *Keda* (کدا), cujus auctor est *Iahia Efendi*. Præmittuntur laudationes *Mohammedis*, et fidelium qui eum secuti sunt, *Abubecri*, *Omari Faruk*, &c. Occurrit descriptio *Constantinopoleos*, Templi *Sanctæ Sophiæ* (ايا صوفيه) et *Hippodromi* (ات مبداني). Sectionum argumenta inferuntur. Exaratus est A. H. 1059 (A. C. 1649) ab الباس ابى محمد چاوش ال محتاج الي ربه الساكن بقصدهء . سلپوري المتقاعد.

29. CODEX bombycinus, foliis 28 constans, qui continet poema Turcicum five narrationem fictam de *Tamim Dari* uno ex Mohammedis fociis. Titulus est هذا كتاب تميم دارى.

MEDICUS.

30. CODEX bombycinus Arabicus, 119 foliis constans, nitide exaratus,

^s Vide La Bibliotheque Orientale d'Herbelot. Art. *Tamim*.

complectens librum cujus titulus est كتاب الطب الجديد الكيمباني الذي اخترع براكلسوس, liber novæ Medicinæ Alchymicæ quam restauravit *Paracelsus*, alio loco dictus الجرمانى (*Germanicus*). De significatione vocis, necessitate et fine Alchymicæ in præfatione differitur. Vocem origine Græcam esse dicitur; vox enim الحميا (*χημεία*) significat التحليل و التفريق (solutionem et separationem). Primus hanc artem invenit (ut hic afferitur) هرمس المثلث المصري, *Hermes Trismegistus Ægyptiacus*, qui fuit ex Sacerdotibus. Græci hanc artem, ex Ægypto acceptam, studiose excoluerunt: inde ad alios pervenit, et multi demum libri de ea conscripti fuerunt. Finis erat, ut metalla, ferri in æs, æris in argentum, argenti in aurum transmutatione, integra redderet, donec *Paracelsus Germanicus* artem instauravit. Hanc artem اسپيارغبريقا (in marg. اسپاجريقا) dixit auctor, quæ est Ars Spagirica¹ Latine, cujus significatio est جمع المختلفات و تفريقها (rerum discordium conjunctio et separatio). *Paracelsi* liber *Paragranum* dictus hic براغانى appellatur. Hujus codicis deest nonnihil.

MISCELLANEI.

31. LIBER impressus, paginis 129 constans, cujus titulus est تاريخ تيمور كوركان لنظمي زاده افندي *Historia Timuri Georgiani*, auctore *Nazmi Zadeh Efendi*, qui eam ex Arabica in linguam Turcicam "convertit. In fine legitur, hunc librum initio mensis Dulkadat anni H. 1142 (A. C. 1729) in urbe amæna Constantinopoli, quam Deus ab omni malo conservet, impressum esse.

32. CODEX bombycinus Arabicus, formæ minoris, qui continet librum

¹ 'Απὸ τῆ σπᾶν καὶ ἀγείρειν.

² Arabicæ historiæ auctor est احمد بن عبد الله بن عرب شاه.

superstitiosum dictum الحزب الاظم و الورد الافخم, *Societas optima et occupatio gloriosissima*, quem composuit علي بن سلطان محمد (Ali ben Sultan Mohammed Alkari) in usum piorum, et ad conversionem vanorum et infidelium. Multas continet precautionum formulas, nominaque etiam Dei nonaginta et novem, quæ qui recte noverit et servaverit, paradiso celesti dignus censetur^x.
Subjiciuntur poemata quædam Arabica.

33. CODEX bombycinus Arabicus, 69 foliis constans, formæ mediæ, qui continet Historiam duorum in terra sancta locorum, quos cultus religiosi ergo Mohammedani adeunt, quorum alter *Hierosolyma* est (مسجد الاقصي), alter in urbe *Hebron* Abrahami nomine cognitus est (الابراهيمي و الخليل). Titulus est تاريخ القدس و الخليل. In eo principis cujusdam peregrinatio, ejusque opera bona, quæ in locis dictis edidit, describuntur.

34. CODEX bombycinus, qui complectitur

1. Librum *Asceticum* Persicum, in quo differitur *de essentia, attributis, operibusque Dei; de creatione et fine hominis*, et in universum de doctrinis *Sophorum* (اهل تصوف). Liber مقصد اقصي, *ultima quasi meta*, nuncupatur. Auctor est محمد النسفي *Mohammed E'nnafafi*^y.

2. Differtationem Persicam 6 paginarum, de intellectu, sapientia, imperio et potentia.

3. Differtationem Arabicam 4 paginarum, de divisione temporis per Solem et Lunam.

4. Tractatum Arabicum rhythmicum 4 paginarum, qui est *compendium de Syntaxi* (بيان المعاني). Dictus est ارجوزة لطبعة المعاني. Auctoris nomen est ابن عميد الناس محمد.

^x تسعة و تسعين اسما من احصاها دخل الجنة و في رواية من حفظها.

^y Mohammed E'nnafafi secundum Haji Khalifah A. H. 580 vitam obiit.

5. Tractatum Perficum paginarum 29, qui de *amore* agit, partim numerosa partim soluta oratione scriptum. Titulus est اللغات القدسية في العشق. Verbis sequentibus infit, a quibus auctoris consilium colligendum est: کلمة چندي در بیان مراتب عشق بر سنن سوانح زبان وقت املا خواهيم کرد تا اينه معشوق نمای هر عاشق اید — بانکه رتبة عشق برتر از انست که بقوة مهم و بیان پیرامن سراپرده جلالت او توان کشت تا بدیده کشف و بیان جمال حقیقة او منظر توان کرد.

35. CODEX bombycinus, qui continet

1. Librum Turcicum quaestionum et responforum.
2. Formulas subscriptionum, promissorum, &c.
3. Tractatum Arabicum de hæreditatis legibus.
4. Tractatum Turcicum quaestionum et solutionum, nuncupatum هذا کتاب بیانی مسایل, quem scripsit *Mohammed Efendi* A. H. 1139 (A. C. 1726). In fine legimus تمت فنا و ای البرکوي محمد افندي.
5. In tribus ultimis paginis est confessio fidei cuiusdam pii Mohammedani ad veram fidem sese convertentis.

36. CODEX bombycinus Turcicus, formæ mediæ, folia 65 complens, *Historiam Universalem* complectens, cujus auctor est *Ali Efendi* (علي افندي). Historiam continet omnium Persiæ Dynastiæ, Chalifarum, Turcomannorum et Othomanorum, in sectiones 32 divisam. Titulus est رساله فصول حلّ و عقد در اصول خرج و نقد, *Sectiones de solutione et partitione, fundamenta impensarum et reddituum*².

² Eundem librum continet quem codex Turc. x. in Catal. MSS. Orient. Bodl. Turc.; sed in hoc abest titulus.

37. CODEX bombycinus, formæ minoris, qui continet epistolas Turcicas varii generis, quarum multæ sunt gratulatoriæ (سفقة نامه‌ها). Subjiciuntur poemata quædam Persica, &c.
38. CODEX bombycinus, formæ minoris, in quo continentur
1. Tractatus *Asceticus* Arabicus, paginis 21 constans, cujus titulus est رسالة في تصوف مسماة بالحقيقة المسحدية (وجبه الدين) esse videtur, in urbe *Lahor* (لاهور) A. H. 1004 (A. C. 1595) descriptus. In præfatione agitur de *essentia Dei* &c.: sequuntur quæstiones quarum prima est de qualitate exteriori essentiaë unicæ Dei. Verba hæc Persice subjicit scriba :
هرکه خواند دعا طمع دارم زانکه من بنده کنه کارم
 2. Tractatus metaphysicus dictus *Alzura* (المشتمل على زبدة الزوراء) (من الحقايق و نبدة من الدقايق).
 3. In eundem commentarius dictus *Alhura* (شرح ازوراء المسمي) (بالحوراء).
 4. Commentarius in ejusdem partem, cujus auctor est *Gelal Davani* (جلال دواني).
39. CODEX membranaceus, formæ minoris, 15 foliis constans, qui continet Christianæ fidei confessionem in lingua *Amharica* seu vulgari Habessinorum.
40. CODICES tres Æthiopici rituales.
41. INSCRIPTIO *litteris Indicis* in panno linteo rubro scripta. Apographum est vexilli sacri quo utitur populus hodie *Calmuç* dictus ^a.

^a Hujusce historiam vide in *Travels in various Parts of Europe*, by E. D. Clarke, LL.D. vol. i. ch. 15.

42. FOLIA foluta et lacera, Arabica, in fasciculum collecta.
43. FIRMAN, five mandatum Imperatoris Othomanici, Turcice scriptum, cujus ope vir Cel. E. D. Clarke, LL. D. per regiones imperio Turcico subjectas iter suum perfecit.

